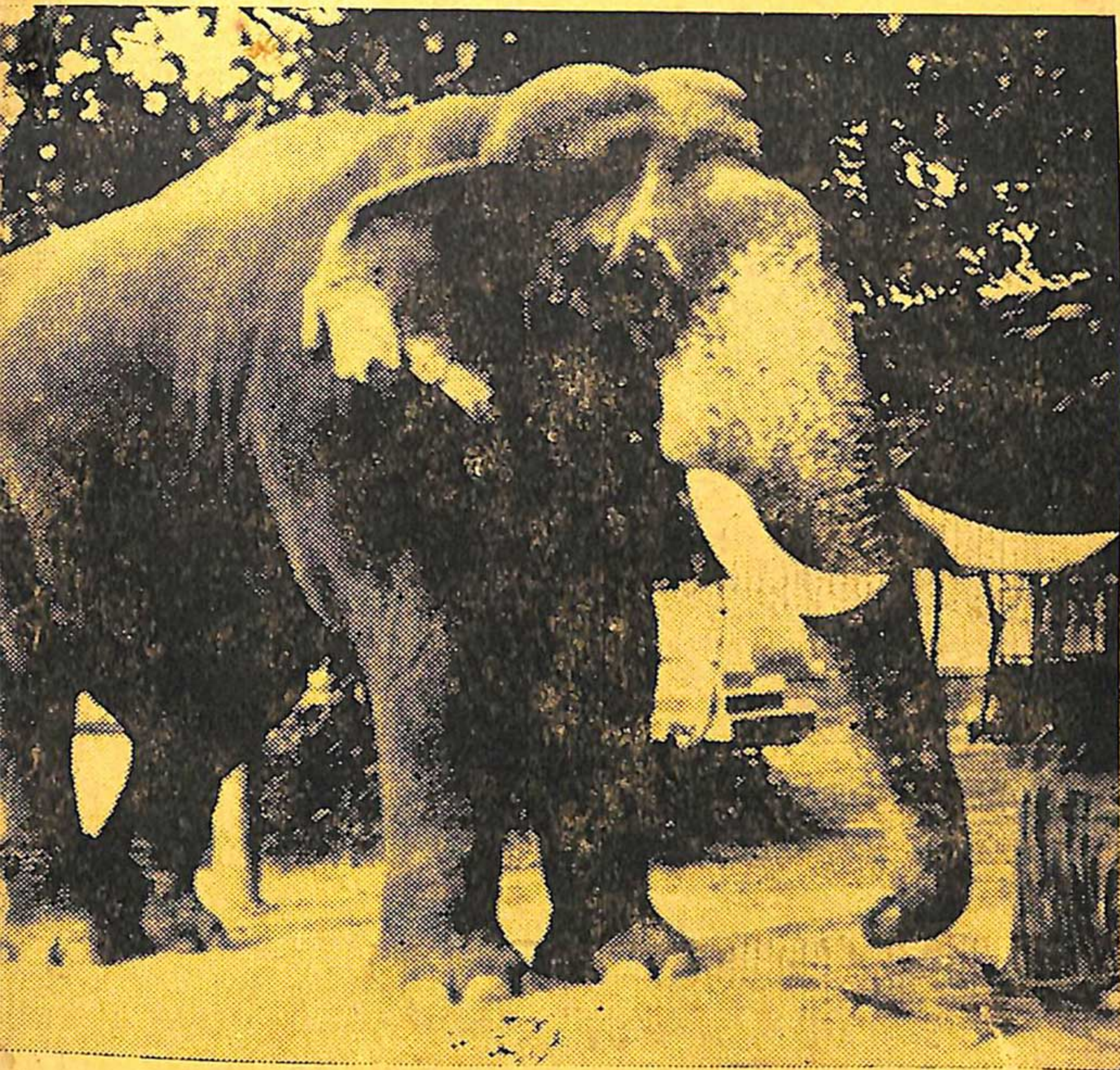

മാതംഗലീല

വിവർത്തകൻ:

വള്ളത്തോൾ

മാതംഗപീഠ

വിവർത്തകൻ:

വള്ളത്തോൾ

MATHANGALEELA

Translated by:

VALLATHOL

ഒന്നാംപതിപ്പ്: 1981 ആഗസ്റ്റ്

വില: 12ക.

പ്രസാധകന്മാർ:

വള്ളത്തോൾ ഗ്രന്ഥാലയം - ചെറുതുരുത്തി

അച്ചടി:

പ്രിയദർശിനി പ്രിന്റേഴ്സ് - ചെറുതുരുത്തി

കുറിപ്പ്

വള്ളത്തോൾ വന്നേരിയിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്ത് (1904) അയൽപക്കത്തുള്ള കടലായി മനയ്ക്കലെ നമ്പൂതിരിപ്പാട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം തർജ്ജമ ചെയ്തുകൊടുത്തതാണ് 'മാതംഗലീല'. കടലായി മനയ്ക്കൽ അന്ന് ആനയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ തർജ്ജമ നമ്പൂതിരിപ്പാടിന് പകപ്പ് വകാശം കൊടുത്തിരുന്നിരിക്കണം. മാതംഗലീലയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോഴെല്ലാം, നമ്പൂതിരിപ്പാടിനു കൊടുത്തു എന്നേ അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. പകപ്പ് വകാശം കൊടുത്തതാവണമെന്നതിന്റെ ഉത്തമമായ തെളിവ്, അതിന്റെ പകർപ്പ് പോലും കയ്യിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതുതന്നെ. ഈ കാരണത്താലാണ് ഈ തർജ്ജമ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ വെളിച്ചം കാണാതെ പോയത്.

എന്നാൽ വള്ളത്തോളിന്റെ മരണശേഷം, അത്യുത്തമമെന്നു പറയട്ടെ, കടലായി മനയ്ക്കൽനിന്ന് നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ അനന്തിരവന്മാരിൽ ഒരാൾ ഒരു കയ്യെഴുത്തുകോപ്പി ഗ്രന്ഥാലയത്തിനയച്ചുതന്നു. 'ഇതു പഴയ റിക്കാർഡുകൾ തിരഞ്ഞപ്പോൾ കണ്ടുകിട്ടിയതാണ്'; ഞങ്ങൾക്ക് ഇതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല; നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാം' എന്ന ഒരു കത്തോടുകൂടിയാണ് ആ കയ്യെഴുത്തുകോപ്പി അയച്ചുതന്നത്. വള്ളത്തോളിന്റെ സ്വന്തം കയ്പടയിൽ എഴുതിയിരുന്ന ആ

പുസ്തകത്തിന്റെ സ്മിതി തുലാം ശോചനീയമായിരുന്നു. അതു കിട്ടിയപാടേ ഒരസ്സൽ പകർപ്പെടുത്തു സൂക്ഷിച്ചു. തജ്ജമയുടെ അവസാനത്തിൽ രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു അപ്പോഴേയ്ക്കും!

ഇത് അച്ചടിക്കാൻ പല ശ്രമങ്ങളും ഈ കാലയളവിൽ നടത്താതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒന്നും സഫലീകരിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ വള്ളത്തോൾപ്രസ്സിൻ്റെ അച്ചടിക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഒരവതാരികയും സംസ്കൃത പാണ്ഡിത്യകേദാരമായ കെ. പി. നാരായണപ്പിഷാരടി എഴുതിത്തന്നു. ഇതു കഴിഞ്ഞിട്ടും വർഷം അഞ്ചാറായി! എന്നിട്ടും പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പ്രസ്സിലെ തിരക്കുമൂലം വള്ളത്തോളിന്റെ ജന്മശതാബ്ദിയാഘോഷാവസരത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാമെന്ന ആഗ്രഹവും നിറവേറപ്പെട്ടില്ല! ഇരുപതുവർഷമായി ഈ കയ്യെഴുത്തു പുസ്തകം ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ കിട്ടിയിട്ടെന്ന പരമാർത്ഥം ഞങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്നില്ല. ഈ പുസ്തകം അച്ചടിക്കാനവസരമുണ്ടാക്കിയ ശ്രീ. നാരായണൻനമ്പൂതിരിപ്പാടിനും, ഇതിന്ന് സമുചിതമായ ഒരവതാരിക എഴുതിത്തന്ന ശ്രീ. കെ. പി. നാരായണപ്പിഷാരോടിയ്ക്കും നന്ദിപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ക്ഷമാപണപൂർവ്വം ഈ മാതംഗലീലാതർജ്ജമ മാതംഗപ്രേമികളുടെ കയ്യിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

— പ്രസാധകർ

മാതംഗലീലയെപ്പറ്റി

(ചന്ദ്രകവി ഉള്ളൂർ)

മനുഷ്യാലയ ചന്ദ്രിക, മാതംഗലീല, കാവ്യോല്ലാസം എന്നീ മൂന്ന് ഉൽക്കൃഷ്ടകൃതികൾ തിരുമംഗലത്തു നീലകണ്ഠൻ നമ്പിശൻ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കാലം: നീലകണ്ഠൻ നമ്പിശന്റെ കാലത്തെപ്പറ്റി കൃന്ദപ്തമായി ഒന്നും പറയാൻ തരമില്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യാലയചന്ദ്രികയിൽ ചേന്നാസ്സനമ്പൂരിയുടെ തന്ത്രസമുച്ചയത്തെയും അതിന്റെ വിവരണാദി വ്യാഖ്യാനങ്ങളേയും സ്മരിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട്, കൊല്ലം 650-മാണ്ടിന്നു മുൻപു അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നതെന്നു നിണ്ണയിക്കാം. വാസ്തവീഭ്യപ്പെറ്ററിയും അദ്ദേഹം പ്രതിപാദിയ്ക്കുന്നുവെങ്കിലും അതിന്റെ കാലം അനിണ്ണീതമാകയാൽ തദനുരോധേന ഒരനുമാനത്തിന്നു മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല. അദ്ദേഹം കേളല്ലൂർ ചോമാതിരിയുടെ ശിഷ്യനാണെന്നു ചില പഴമക്കാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏവഞ്ച ഇതരലക്ഷ്യങ്ങൾ ലഭിയ്ക്കുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം കൊല്ലം എട്ടാം ശതകത്തിന്റെ പൂർച്ചാർദ്ധത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നതായി സങ്കല്പിയ്ക്കുന്നതിൽ അനൗചിത്യമുണ്ടെന്നു ധോന്നുന്നില്ല. കാവ്യോല്ലാസത്തിൽ, ഏകാവലി, പ്രതാപരുദ്രീയം, രസാസ്സുവസുധാകരം എന്നീ അലങ്കാരഗ്രന്ഥങ്ങളെ സ്മരിയ്ക്കുന്ന അദ്ദേഹം ക്രി. പി. എട്ടാം ശതകത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അപ്പയ്യഭീക്ഷിതരേയും ജഗന്നാഥപണ്ഡിതരേയുംപറ്റി ഒന്നും പ്രസ്താവിയ്ക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് ഈ അനുമാനത്തിന്നു ഏറെക്കുറെ ഉപോൽബലകമാണു്,

ജനസ്ഥലം.—.....ഏതുവഴിയ്ക്കുന്നോക്കിയാലും അദ്ദേഹം വെട്ടത്തു നാട്ടുകാരനാണെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്. തൃപ്രങ്ങോടു ക്ഷേത്രത്തിന്നു സമീപം തിരുമംഗലം എന്നപേരിൽ ഒരു മൂത്തതിന്റെ ഗൃഹം ഇന്നും ഉള്ളതായി അറിയുന്നു. പക്ഷേ 'യേശാം ശ്രുതിപ്രണയിനി' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു മനുഷ്യാലയചന്ദ്രികയുടെ കർത്താവ് ഒരു നമ്പൂരിയോ ശിവദീപിജനോ അല്ലെന്നും 'തദ്ദേവപാദകമല' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു ദൈവലവാനിയാകണമെന്നുമാണല്ലോ അനുമാനിയ്ക്കേണ്ടതും.

മാതംഗലീല.— ഗജശാസ്ത്രത്തെസ്സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാതംഗലീലയെക്കാൾ പ്രചുരപ്രചാരവും പ്രമാണീഭൂതവുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം കേരളത്തിലില്ല. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം പന്ത്രണ്ടുപടലങ്ങളായിവിഭജിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യാലയചന്ദ്രികയെപ്പോലെ വിഭിന്നവൃത്തങ്ങളിലാണ് മാതംഗലീലയും വിരചിതമായിരിക്കുന്നത്. നാഗോൽപത്തിയാകാരം, ശുഭലക്ഷണാധികാരം, അശുഭലക്ഷണാധികാരം. ആയുർലക്ഷണാധികാരം, വയോലക്ഷണാധികാരം, മാതനിണ്ണയാധികാരം, മൂല്യവിശേഷാധികാരം, സത്വലക്ഷണാധികാരം, മതഭേദാധികാരം. ഗജഗ്രഹാധികാരം, ഗജരക്ഷണദിനത്തുചരയാധികാരം, ആയോരണഗുണാധികാരം ഇവയാണ് പടലങ്ങളുടെ സംജ്ഞകൾ.

നാഗോൽപത്തി: അംഗരാജ്യത്തിൽ രോമപാദനെന്നു പണ്ടു് ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. ദശരഥമഹാരാജാവിന്റെ ബന്ധുവായ ഒരു രോമപാദനുമായി നാം രാമായണത്തിൽ പരിചയപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. അദ്ദേഹംതന്നെയായി

റിയുന്നു. ഈ രോമപാദനം. ഒരിയ്ക്കൽ അനവധി ആന
 കൾ ഒന്നിച്ചുകൂടി അംഗരാജ്യത്തിലെ വിളവുകൾ നശി
 പ്പിയ്ക്കുകയും രോമപാദൻ കാട്ടിൽപോയി അവയെ പിടി
 ചൂകൊണ്ടുവന്നു രാജധാനിയിൽ കെട്ടിയിടുകയും ചെയ്തു.
 അവ പാലകാവ്യമഹഷിയുടെ ആനകളായിരുന്നു. അദ്ദേ
 ഹം തന്റെ ഗജങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചു അംഗരാജ്യത്തിൽ
 ചെല്ലുകയും അവിടെ അവയെ കണ്ടു അവയ്ക്കു പ്രണാമികി
 ത്വം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം രോമപാദൻ ആ മഹ
 ഷിയെ അർഹ്വേദപാദോദികൾ സംഭാവനചെയ്തു പ്രസാ
 ദിപ്പിച്ചു അദ്ദേഹത്തിനും ആ ഗജങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള ബ
 ണ്ഡത്തെപ്പറ്റി ചോദിച്ചു. പാലകാവ്യൻ അതിനു താഴെ
 സംക്ഷേപിയ്ക്കുന്ന വിധത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു: 'പണ്ടു ആ
 നകൾക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിലോ ഭൂമിയിലോ യഥേഷ്ടം സഞ്ചരി
 സ്തുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ഒരിയ്ക്കൽ ചില ആനകൾ
 ഹിമാവൽപർവതത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു വലിയ വട
 വൃക്ഷത്തിന്റെ ശാഖകൾ നശിപ്പിയ്ക്കുകയും അപ്പോൾ അ
 വിടെ തപസ്സുചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ദീർഘതപസ്സിനായ മ
 ഹഷി അതുകണ്ടു കോപിച്ചു 'ഇനി നിങ്ങൾ മനുഷ്യർക്കു
 വാഹനങ്ങളായി തീരുവിൻ' എന്നു അവയെ ശപിയ്ക്കു
 കയും ചെയ്തു. അനന്തരം അവ പല രോഗങ്ങൾക്കും വശം
 വേണ്ടളായി. ബ്രഹ്മാവു കരുണയോടുകൂടി ആയുർവേദപ
 രായണനായ ഒരു മുനി ഗജബന്ധുവായി കാലാന്തരത്തിൽ
 അവതരിയ്ക്കുമെന്നും, അദ്ദേഹം ഗജങ്ങളുടെ വ്യാധികളെ
 ശമിപ്പിയ്ക്കുമെന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. അങ്ങിനെയിരിയ്ക്കെ
 ഒരുവസരത്തിൽ വസുപത്രിയായ ഗുണവതി എന്ന യുവ
 തി മാതംഗമുനിയുടെ ആശ്രമത്തെ പ്രാപിയ്ക്കുകയും ദേവേ
 ന്ദ്രൻ തന്റെ തപോവിഷ്ണുത്തിനായി അയച്ച ഒരു സ്രീ
 യാണ് അവൾ എന്നു ശങ്കിച്ചു ആ മുനി അവളെ പിടി

യാനയാകട്ടെ എന്നു ശപിള്ളകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാപമോചന വരും നിമിത്തം ആ പീടിയായ സാമഗ്രായനമുനിയുടെ രേതസ്സു പാനം ചെയ്തുകയും തൽഫലമായി പാലകാവ്യൻ എന്ന മുനികുമാരനെ പ്രസവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ പാലകാവ്യൻ തന്നെയാണ് ഞാൻ' ഇങ്ങനെയുള്ള ആത്മകഥാകഥനത്തിനുമേൽ ഹസ്സുറ്റായുർവ്വേദത്തെ സമഗ്രമായി അദ്ദേഹം അംഗരാജാവിനെ ഉപദേശിച്ചു. ഇതാണ് പുരാണ പ്രസിദ്ധമായ ഗജോൽപത്തി കഥ.

ഒരുത്തരാഹനായ പാലകാവ്യനാണ് ഹസ്സുറ്റായുർവ്വേദത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവെന്നു മാത്രമേ ഊഹാപോഹ കശലന്മാർ ഈ കഥയിൽനിന്നു ധരിയ്ക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ.....

(കേരളസാഹിത്യചരിത്രം Part II & III
പേജ് 280-281)

അവതാരിക

ഭാരതീയജീവിതത്തിൽ ഗജങ്ങൾക്കു അതിപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനം പണ്ടുകാലം മുതലേ ഉള്ളതാണ്. ഒരാനയുണ്ടാവുക എന്നതു് ഐശ്വര്യത്തിന്റെ ലക്ഷണമായിട്ടാണ് നാം കരുതി വരുന്നത്. മഹത്തപസ്സു്നായ ഒരു സമ്പന്നനെന്ന നിലയിലും വാഹനമെന്ന നിലയിലും ചതുരംഗപ്പടയിലെ ഒരു പ്രധാനാംഗമെന്ന നിലയിലും ഏറ്റവും വലിയ അപസ്ഥയാണ് ഗജങ്ങൾക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളതു്. കേരളത്തിൽ ഇപ്പോൾ വേലകൾക്കും പൂരങ്ങൾക്കും ഉത്സവങ്ങൾക്കും മറ്റും ഉൽക്കഷ്ണം നിശ്ചയിക്കുന്നതു് എഴുന്നള്ളിക്കുന്ന ആനകളുടെ എണ്ണവും വലിപ്പവും ഭംഗിയും നോക്കിട്ടാണ്.

കാടുകളിൽ ജനിച്ച് നാടുകളിൽ മാനുപദവിയിൽ ജീവിക്കുന്ന മൃഗമാണ് ഗജം. നമ്മുടെ വളർത്തുമൃഗങ്ങളിൽ കാടുകളോടു ജന്മബന്ധമുള്ള മൃഗം ഗജം മാത്രമാണ്. മനുഷ്യരോടു് ഇത്രമാത്രം ഇണക്കവും സ്നേഹമുള്ള വല്ല വന്യമൃഗവും വേറെയുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്.

മറ്റു മൃഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ആനകൾക്കു് പല വിശേഷങ്ങളുണ്ടു്. കയ്യായി ഉപയോഗിക്കാൻ പററുന്ന മുക്ക്-തുമ്പിക്കയ്യു്, വായിൽ മുളച്ചു വരുന്ന കൊമ്പു്, വീശാൻ പററുന്ന ചെവികൾ, വിരലില്ലാതെയുള്ള നഖങ്ങൾ, അകത്തൊതുങ്ങിയ വൃഷണങ്ങൾ, അകത്തേക്കു തിരിഞ്ഞ നാവു്, അകത്തേക്കിറങ്ങി തുമ്പിക്കയ്യിലൂടെ പുറത്തു വരുന്ന വിയപ്പു് എന്നു തുടങ്ങി മറ്റു മൃഗങ്ങളിൽ കാണാത്ത

പല പ്രത്യേകതകളും ആനയ്ക്കു കാണാം. സവിശേഷപാ നമർഹിക്കുന്ന ഒരു മൃഗമാണ് ആന. മനുഷ്യനെപ്പോലെ ആനയ്ക്കും പരമായുണ്ണ് നോറിതപതു വയസ്സാണ്.

പണ്ടത്തെ ഋഷീശ്വരന്മാരുടെ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടി മെല്ലാത്ത തോ അവരുടെ ശാസ്ത്രീയവിശകലനത്തിനു വിഷയമാക്കാത്തതോ ആയ യാതൊരു വിഷയവും ഇല്ല. ധർമ്മാർത്ഥകാ മമോക്ഷശാസ്ത്രങ്ങളും നൃത്ത നാട്യ ഗീത വാദ്യാദികലകളും ആയുർവ്വേദധനുർവേദാദി തന്ത്രങ്ങളുമെന്നപോലെ ഗജാ ലശാദിലക്ഷണങ്ങളും ആ ക്രാന്തദർശികളുടെ നിഷ്പ്രകൃഷ്ട നിരൂപണത്തിനു വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. ഗജായുർവ്വേദവും വൃക്ഷായുർവ്വേദവും പ്രത്യേകം ശാസ്ത്രമായിത്തന്നെ വളർന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്.

പാലകാപ്യമുനിയാണ് ഗജലക്ഷണശാസ്ത്രത്തിന്റെ കർതാവ്. ഗജചികിത്സാവിധികൾ അതിൽ അതിപ്രധാനമാണ്. 12000 ശ്ലോകമുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രമാണ് പാലകാപ്യമെന്ന ഗജലക്ഷണഗ്രന്ഥം. ആനക്കുടകളും ആന കളുപ്പിടിച്ചു വളർന്നതിൽ വളരെ പ്രതിപത്തിയുള്ള ജനങ്ങളും ധാരാളമുള്ള കേരളത്തിൽ പാലകാപ്യത്തിനു പണ്ടു കാലം മുതൽക്കേ നല്ല പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ ആസ്പദമാക്കിയും സ്വാന്തര്യമുള്ള പുരസ്കരിച്ചും സംസ്കൃതകൃതികളും ഭാഷാകൃതികളും പലതും ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒടുവിൽ നാനൂറോളം സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തിരുമംഗലത്തു നീലകണ്ഠൻ എന്ന പണ്ഡിതകവി സംസ്കൃതത്തിൽ ഒരു സംഗ്രഹഗ്രന്ഥം നിർമ്മിച്ചു. അതാണ് മാതംഗലീല. കേപ്പത്തൂർ ഭട്ടതിരിയുടെ അച്ഛൻ മാതൃഭരതൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്, ഗുരുനാഥനായിരുന്ന തൃക്കണ്ടിയൂർ അച്യുതപ്പിഷാരോടി, കേളപ്പൻ നീലകണ്ഠസോമയാ

ജി, പുതുവനച്ചോറാരി, വടശ്ശേരി പരമേശ്വരൻ, വാസുദേവകവി മുതലായി പല പല പണ്ഡിതന്മാരും അക്കാലത്തു് വെട്ടത്തു നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. വെട്ടത്തുനാടു ഭരിച്ചിരുന്ന രവിവർമ്മരാജാവിന്റെ എല്ലാവിധം പ്രേരണയും ലഭിച്ചിരുന്ന ആ പണ്ഡിതന്മാരിൽ പ്രമുഖവ്യക്തിയായിരുന്നു നീലകണ്ഠൻ. അദ്ദേഹം നമ്പീശനായിരുന്നുവെന്നും മൂസ്സായിരുന്നുവെന്നും രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ടു്. തച്ചശാസ്ത്രത്തിൽ മനുഷ്യാലയചര്യകയെന്നും അലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിൽ കാവ്യോല്പാസമെന്നും ഓരോ സംക്ഷിപ്തകൃതികൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ദേഹം വലിയൊരു ആനുകമ്പക്കാരനായിരുന്നു. 'മാതംഗലീലാചരിതാന്തരാത്മാ'വാണു് താനെന്നു് അദ്ദേഹം ആദ്യം തന്നെ തുറന്നു പറയുന്നുണ്ടു്.

പന്ത്രണ്ടു സർപ്പത്തിൽ വിവിധവൃത്തങ്ങളിലുള്ള 251 പദ്യംകൊണ്ടു് നീലകണ്ഠൻ ഗജലക്ഷണശാസ്ത്രം മാതംഗലീലയിൽ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ആനകളുടെ ഉത്ഭവം, നല്ല ആനകളുടെയും ചീത്ത ആനകളുടെയും ലക്ഷണങ്ങൾ, ആനകൾ ദീർഘായുസ്സുകളോ, അല്പായുസ്സുകളോ എന്നു കണ്ടു പിടിക്കാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ, ആനകൾക്കു വയസ്സെത്രയായി എന്നു കണ്ടു പിടിക്കാൻവേണ്ടി അതാതു പ്രായത്തിൽ ആനകൾക്കു വന്നുചേരുന്ന അവസ്ഥാഭേദങ്ങൾ, അവയുടെ ഉയരം വണ്ണം നീളം മുതലായവയെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള ഗുണഭോഷങ്ങൾ, വില നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം, സ്വഭാവഭേദം, മദഭേദം, ആനകളെ പിടിക്കുവാനുള്ള ഉപായങ്ങൾ, ഗജചികിത്സകൾ, ആനപ്പാപ്പാമ്പാക്കുണ്ടോവേണ്ട ഗുണങ്ങൾ എന്നീ വിഷയങ്ങളെയെല്ലാം ഇതിൽ സംഗ്രഹിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടു്. ഗജചികിത്സകൾക്കൊന്നു് പ്രാധാന്യം.

ഗജങ്ങളുടെ ഉത്പ്പത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പശ്ചാത്തല കഥയിലൂടെയാണ് ഗ്രന്ഥം അവസരിപ്പിക്കുന്നത്, കഥയുടെ ചുരുക്കം ഇവിടെ വിവരിക്കാം.

ചമ്പാപുരിയിൽ വാണിരുന്ന രാംഗരാജാവായ രോമപാദന്റെ രാജ്യത്ത് കാട്ടാനകളുടെ ശല്യം വർദ്ധിച്ചു. എന്തുചെയ്യേണ്ടൂ എന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കെ യദുക്കുടുംബം ഗൗതമാദിമഹർഷിമാർ രോമപാദനെ കാണാൻ വന്നു അദ്ദേഹം അവരെ യഥാർഹം സ്തംഭിപ്പിച്ചു. സന്തുഷ്ടരായ മഹർഷിമാർ രോമപാദന് കാട്ടാനകളെപ്പറ്റി ചില കേട്ടവാൻ കഴിവുണ്ടാകുമെന്ന് വരം നൽകി. കാട്ടാനകളെക്കണ്ടുപിടിക്കാൻ കാട്ടിൽ തേടി നടക്കുന്ന രാജഭൃത്യന്മാർ സാമഗ്രായന മഹർഷിയുടെ അശ്രമത്തിനടുത്ത് കാട്ടാനകളെയും അവസ്ഥയിൽ കളിക്കുന്ന പാലകാപ്യമഹർഷിയേയും കണ്ടു, നേരം സന്ധ്യയായാൽ പാലകാപ്യൻ ആനകളെ വിട്ടു ആശ്രമത്തിലേക്കു പോകുന്നു. വർത്തമാനമെല്ലാം ഭൃത്യന്മാർ പറഞ്ഞറിഞ്ഞ രോമപാദൻ, പാലകാപ്യൻ ആശ്രമത്തിലേക്കുപോയ സമയത്ത് ആ ആനകളെ പിടിച്ചു കെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് ഗൗതമാദി മഹർഷിമാർക്ക് ദാനം ചെയ്തു. നാട്ടുകാർക്ക് കാട്ടാനശൃംഗവും ഒഴിവാവുകയും ചെയ്തു.

പാലകാപ്യൻ പിറേറന്നു പതിവുപോലെ ചെന്നപ്പോൾ ആനകളെക്കണ്ടില്ല. അവയെത്തീർത്തു തിരഞ്ഞു ചമ്പാപുരിയിലെത്തിയപ്പോൾ ബന്ധനത്തിൽപ്പെട്ട സങ്കടത്തിലായ ആനകളെക്കണ്ടു. അവയുടെ ശരീരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വ്രണങ്ങളെല്ലാം പാലകാപ്യൻ ചികിത്സ ചെയ്തു സുഖപ്പെടുത്തി.

ഗജങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പാലകാപ്യമഹർഷിയെക്കണ്ടപ്പോൾ ഗൌതമാദി മഹർഷിമാർ ചോദിച്ചു— “അങ്ങനെയെന്നാണ് ഈ ആനകൾക്ക് ചികിത്സ ചെയ്യുന്നത്? ആനകളെക്കുറിച്ച് അങ്ങനെയ്തോ ഇത്രമാത്രം സ്നേഹമുണ്ടാവാൻ കാരണമെന്തു്?” പാലകാപ്യൻ അവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് യാതൊരു മറുപടിയും പറഞ്ഞില്ല. ഗൌതമാദികളിൽ നിന്ന് ഈ വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ രോമപാദൻതന്നെ പാലകാപ്യനെ ചെന്നു കണ്ടു സൽക്കരിച്ച് കലനാമാദികൾ ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തോടും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ലാ പാലകാപ്യൻ. രോമപാദൻ പിന്മാറിയില്ല. കേന്തി പ്രശ്നപൂർവ്വം അദ്ദേഹം വിടാതെകൂടി വീണ്ടും ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ സത്തുഷ്ടനായ പാലകാപ്യൻ രോമപാദനോടു് ആത്മകഥ വിവരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

പണ്ട് ആനകൾക്ക് ആകാശത്തും സഞ്ചരിക്കാമായിരുന്നു. ഹിമാലയത്തിന്റെ വടക്ക് ഇരുനൂറുയോജന വിസ്താരത്തിൽ പടന്നു പന്തലിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഒരു പേരാൽമരമുണ്ടായിരുന്നു. ആ പേരാലിന്മേൽ ആനകൾ ചെന്നിരുന്നു. അതിന്റെ കൊമ്പുകൾ പൊട്ടിവിടുന്നു. അപ്പോൾ ചുവട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ദീർഘതപസ്സുന്ന മഹർഷികോപിച്ച് ആനകളെശ്ശുപിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി ആനകൾക്ക് ആകാശഗതിയില്ലാതാവുകയും മനുഷ്യവാഹനങ്ങളായി അധഃപതിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. ദിഗ്ഗജങ്ങളെ മാത്രം ദീർഘതപസ്സു ശപിച്ചില്ല.

ദിഗ്ഗജങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വംശത്തിലുള്ള എല്ലാ ഗജങ്ങളോടും കൂടി ബ്രഹ്മാവിന്റെ അടുക്കൽച്ചെന്നു സങ്കടം പറഞ്ഞു—‘ഗേവാനേ! ഞങ്ങളുടെ വംശത്തിൽ ജനിച്ചവർക്ക്’

ഓഗ്യഭോഷത്താൽ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. അവർക്കു ഭക്ഷണഭോഷം നിമിത്തം രോഗങ്ങൾ ബാധിക്കുമല്ലോ. എന്താണ് അപർ ചെയ്യുക?’

ബ്രഹ്മാവ് മറുപടി പറഞ്ഞു—‘ഗജബന്ധുവായ ഒരു മഹർഷി അടുത്ത കാലത്തുതന്നെ ജനിക്കും. ആയുർവ്വേദ വിദഗ്ദ്ധനായ അദ്ദേഹം ഗജരോഗങ്ങളൊക്കെ മാറ്റിക്കൊള്ളും.’

ബ്രഹ്മാവിന്റെ ആശ്വാസവാചനം കേട്ട് ദിഗ്ഗജങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോന്നു. മറ്റു ഗജങ്ങൾ ശാപമനുസരിച്ച് ഭൂമിയിലും വന്നുചേർന്നു.

പിന്നീട് ബ്രഹ്മാവ് സർവ്വസൗന്ദര്യസാരം കൊണ്ട് താൻ സൃഷ്ടിച്ച ഒരു സുന്ദരി കണക്കിലേറെ ഗർവ്വിഷ്ടയായിക്കൊണ്ടുകയാൽ അവളെ ശപിച്ചു. തന്മൂലം അവൾ ഭാഗ്യാവഹർഷിയുടെ പുത്രിയായി ജനിച്ചു. ഗുണവതിയെന്നു പേരായ ആ കന്യക, സ്ഥലവിശേഷദർശനകൗതുകം നിമിത്തം മതംഗമഹർഷിയുടെ ആശ്രമത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അവളെക്കണ്ടപ്പോൾ മതംഗമഹർഷി വിചാരിച്ചു—എന്താ തപസ്സു മുടക്കുവാൻ ദേവേന്ദ്രനയച്ചു വന്നവളാണിവളെന്ന്. ‘ഇവൾ ഒരു പിടിയായതായിപ്പോകട്ടെ’ എന്നു പെട്ടെന്നു ശപിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയാണ് മനസ്സിലായത് ഗുണവതി നിരപരാധയാണെന്ന്. ഉടനെ ശാപമോക്ഷവും കൊടുത്തു—‘സാമഗായനമഹർഷിയുടെ ശുക്ലം കടിച്ചു നീ ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും, അന്നു നീന്റെ ശാപവും തീരും.’ എന്ന്.

ഒരു ദിവസം ഒരു യക്ഷി സ്വപ്നത്തിൽ സാമഗായനമഹർഷിയെ പ്രാപിച്ചു. ഉടനെ സാമഗായനൻ ആശ്രമ

അതിന്റെ പുറത്തുപോയി മുത്രവിസർജനം ചെയ്തു. മുത്രത്തോടൊപ്പം ശുക്രവും സ്രവിച്ചു. മഹർഷി ആശ്രമത്തിലേക്കു മടങ്ങിയ ഉടനെ ഒരു പിടിയാന-ഗുണവതി-ശുക്രസഹിതമായ ആ മൃതം വന്നു കടിച്ചു. താമസമുണ്ടായില്ല. അവൾ ഗർഭിണിയായി. വായിലൂടെ ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തു. ശാപമോക്ഷം ലഭിച്ച ഗുണവതി, പുത്രനെ സാമഗായന മുനിക്കു കൊടുത്ത് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു മടങ്ങി. സാമഗായനൻ പുത്രൻ ജാതകമാദികൾ കഴിച്ച് പാലകാപ്യനെന്ന് പേരിട്ടു വളർത്തി. ആ പാലകാപ്യൻ പന്തിരായിരം കൊല്ലം ഗജങ്ങളോടൊപ്പം ജീവിച്ച് അവയുടെ ഭക്ഷ്യാഭക്ഷ്യങ്ങളും ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളുമെല്ലാം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കി.

അല്ലയോ രോമപാദരാജാവേ! ആ പാലകാപ്യനാണ് ഞാൻ.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ രോമപാദൻ വളരെ അത്ഭുതം തോന്നി. അദ്ദേഹം ഗജങ്ങളെപ്പറ്റുംബന്ധിച്ച് തുടർച്ചയായി അനേകം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു. ആ ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടിയായി പാലകാപ്യൻ ഗജോൽപത്തി മുതൽ ചികിത്സാവിധികളുടേക്കു നുകല കാര്യങ്ങളും പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. അതാണ് പാലകാപ്യമെന്ന പ്രസിദ്ധ ഹസ്ത്യായുർവ്വേദ ഗ്രന്ഥം.

രോഹരോഗസ്ഥാനം, ക്ഷുദ്രരോഗസ്ഥാനം, ശല്യസ്ഥാനം, ഉത്തരസ്ഥാനം എന്നിങ്ങനെ നാലു സ്ഥാനങ്ങളിലായി നൂററിഅറുപതദ്ധ്യായം പാലകാപ്യത്തിലുണ്ട്. മൂന്നു റിപ്പതിനഞ്ചു രോഗങ്ങളുടെ നിദാനലക്ഷണാദികളും ചികിത്സകളും അതിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. പന്തിരായി

രം ശ്ലോകമുള്ള ഈ പാലകാപ്യത്തിന്റെ സാരസംഗ്രഹമാണ് തിരുമംഗലത്തു നീലകണ്ഠൻ മാതംഗലീല. കേരളീയരുടെ ഗജലക്ഷണശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമാണത്.

നമ്മുടെ ആട്ടക്കഥാസാഹിത്യത്തിൽ ഗജപര്യായമായിട്ട് സാമജമെന്നൊരു പദം ധാരാളം പ്രയോഗിച്ചു കാണാം. ഗജഗാമിനി എന്നർത്ഥത്തിൽ സാമജഗാമിനി എന്നു പ്രയോഗിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഗജങ്ങൾക്ക് ആ പേർ കിട്ടിയതെങ്ങനെയെന്ന് സാമാന്യം പണ്ഡിതന്മാർക്കു പോലും അറിഞ്ഞുകൂടാ. സാമവേദത്തിൽ നിന്നത്രേ ദിഗ്ഗജങ്ങളുടെ ഉൽപ്പത്തി. സൂര്യഗോളം ഏതണ്ഡത്തിൽ നിന്നാണോ ഉണ്ടായത് ആ അണ്ഡത്തിന്റെ രണ്ടു ഓടുകൾ രണ്ടുകയ്യിലും വെച്ച് 'ബ്രഹ്മാവ' ഏഴു സാമമന്ത്രങ്ങൾ അഖണ്ഡമായി ഗാനം ചെയ്തു. അപ്പോൾ വലഞ്ഞ കയ്യിലെ ഓടിൽനിന്ന് ഐരാവതമുണ്ടായി. പിന്നെ ഓരോ സാമങ്ങളായി പെച്ചേറെ ഗാനം ചെയ്തു. അപ്പോൾ പുണ്ഡരീകാദികളായി പിന്നെയുള്ള ഏഴു ദിഗ്ഗജങ്ങളുമുണ്ടായി. ഇടത്തെ കയ്യിലെ ഓട്ടിൽനിന്ന് അഭ്രമൃതടങ്ങി ക്രമത്തിൽ എട്ടു പിടിയാനകളുമുണ്ടായി. അവയാണ് ഐരാവതാദി ദിഗ്ഗജങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരികൾ. ആ ദിഗ്ഗജങ്ങളിൽനിന്ന് പുത്രപൗത്രാദി ക്രമേണ മറ്റു ഗജങ്ങളെല്ലാം ഉളവായി. ഇങ്ങനെയാണ് ഗജോൽപ്പത്തിയെക്കുറിച്ച് പാലകാപ്യാദികൾ പറയുന്നത്. അങ്ങനെ സാമഗാനത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ആനകൾക്ക് സാമജങ്ങളെന്നു പേർ വന്നത്. അതിരുകിട്ടെ.

മാതംഗലീലയ്ക്ക് ഭാഷയിൽ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഗദ്യവിവർത്തനങ്ങളും സംഗ്രഹങ്ങളും മറ്റും മുൻപുതന്നെ പലതും

ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പദ്യവിവർത്തനം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആ ന്യൂനത പരിഹരിക്കാനെന്നവണ്ണം മാതംഗലീലാകർഷാവ്യ നീലകണ്ഠന്റെ നാട്ടുകാരൻതന്നെയായ മഹാകവി വള്ളത്തോൾ ഒരു വിവർത്തനം തയ്യാറാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്തു കാരണത്താലോ അതദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായില്ല.

ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വിവർത്തനത്തിൽ അർത്ഥത്തിന്റെ സ്പഷ്ടതയ്ക്കാണ് പ്രാധാന്യം. അക്കാര്യത്തിൽ മറ്റൊരുവൃത്തത്തെക്കാളും അനുഷ്ഠിപ്പു വൃത്തത്തിന് അസാമാന്യശക്തിയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാവാം ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതാദി ദീർഘവൃത്തങ്ങളിൽ നിബദ്ധമായ മാതംഗലീലയുടെ വിവർത്തനം അനുഷ്ഠിപ്പുവൃത്തത്തിലാക്കിയത്. രണ്ടും മൂന്നും നാലും ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് ഓരോ ശ്ലോകത്തിന്റെയും വിവർത്തനം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളത്. അർത്ഥം വേണ്ടത്ര സ്പഷ്ടമാക്കാൻ അതുകൊണ്ട് മഹാകവിക്ക് തികച്ചും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആ നയമുണ്ടായിപ്പിന്നു വളരെയധികം പ്രാധാന്യം നൽകിവരുന്ന കേരളത്തിലെ ഗജപ്രിയന്മാരുടെ കൈകളിൽ ഈ വിവർത്തനം ഞാൻ സാദരം ഉപഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കെ. പി. നാരായണപ്പിഷാരോടി

‘നാരായണീയം.’

തൃശ്ശൂർ—4

മാതംഗലീല

മൂലം

നൃസിംഹയാദവൻ ദൈത്യസമൂഹോഗ്രാടവീദവൻ
രാജമാനന്ത ഭജേ 'രാജരാജമാംഗല'വാസിനൻ.

1

മാതംഗവക്ത്രം പ്രണിപത്യ ദൃഷ്ടവാ
മാതംഗശാസ്ത്രം മുനിപുംഗവോക്തം
മാതംഗലീലാചലിതാൻതരാത്മാ
മാതംഗലീലാം രചയാമി താവൻ.

2

പരിഭാഷ

മാതംഗവക്ത്രനഥ, ഭാരതീയമ്മ, കുന്നിൻ-
മാതംഗയോനിമഥനൻ, മലർമങ്കയാളും
മാതംഗമുക്തിദന്തമെന്നിവരെപ്പണിഞ്ഞു
മാതംഗലീല മലയാഞ്ചയീലോതിടുന്നേൻ.

4

മൂലം:—ഉത്പത്തിശ്ശുഭലക്ഷണാനുശുഭല-
ക്ഷായുർവയോലക്ഷണം
മാനം മൂല്യവിശേഷസത്വമദഭേ-
ദാശ്ച ക്രമാദൃതിനാം

വന്യാനാം ഗ്രഹണം ച രക്ഷണദിനർത്ഥാ

ചാരഭോദികം

നാഗാധ്യക്ഷഗുണാദികം ച സകലം

സംക്ഷേപതോ വക്ഷ്യതേ.

3

പരി: ഗജങ്ങളുടെ യുത്പത്തി, ലക്ഷണം,

ചീത്തലക്ഷണം,

ആയുർവയോലക്ഷണവുമളവേ, വം വിലത്തം 2

സത്വഭേദം, മന്വാദിൻഭേദം ക്രമമാംവിധം

കാട്ടാനയെപ്പിടിയില്ലേണ്ട തോതും രക്ഷാക്രമങ്ങളും 3

ദിനത്തുചരയാദികളും പാപ്പാനുടെ ഗുണാദിയും

എല്ലാം ചുരുക്കമായിട്ടു ചൊല്ലാൻ ഭാവിജ്ഞയാണു

[ഞാൻ.

മൂലം: ആസീദംഗാധിരാജസ്സരപതിസദൃശോ

വിശുദ്ധതാ രോമപാദോ

ഗംഗാതീരേ കദാചിത് പരിജനസമിത-

സ്സോടഥ ചമ്പാനഗര്യം

ആസീനോ രത്ന പീഠോ വിപിനഗജകൃതം

സർവസന്യാദിനാശം

കൈശ്ചിദിജ്ഞാപിതോട്ചിന്തയഭവനിപതി:

കിന്നു കാര്യം മയേതി.

4

പരി: പണ്ടുണ്ടായ് രോമപാദാഖ്യൻ തുംഗശ്രീ

യംഗഭൂമിപൻ;

ഗംഗാതീരത്തവൻ ചമ്പാപുരിവാണു സന്ധൈന്യനായ്.

സന്ധ്യങ്ങൾ കാട്ടാനകളാൽ മമിയിപ്പെട്ട സംഗതി

ിലരപ്പോളുണർത്തിച്ചു കേട്ടു ചിന്തയിലായ് നൃപൻ.

മൂലം: കാലേഴ്സിൻ ഗൌതമോ നാരദഭൃഗുഗുഹ-
 ഞാണിവേശാരിമേദോഃ
 കാവേയാ മാതംഗചര്യായേജുഷിപുഷോ
 ദൈവതാനാം നിയോഗാൽ
 ചമ്പാം പ്രാപ്താ തൃപേണാസനകസുമഹലാ-
 ദ്വൈസ്സമാരാധിതാസ്തേ
 വന്യാൻ നാഗാൻ ഗൃഹീതുഃ പ്രദേശമ വരം
 ചാദരാദംഗപായ.

5

പരി: അന്നേരം ദൈവയോഗത്താലങ്ങു വന്നു
 മഹാഷിമാർ:

ഗൗതമൻ, നാരദ, ഭൃഗു, മുഗുഹ, ഞാണിവേശരും
 ശുക്രാരിമേദർ മാതംഗചര്യനും മുതലായവർ;
 പുജിച്ചിതവരെബ്ദുപനർഘ്യപാദ്യാസനങ്ങളാൽ;
 സൽകാരംകൊണ്ടു സത്തുഷ്ടരായ മാമുനിമാർകളും
 തൃപന്ന കാട്ടാനകളെപ്പിടിപ്പാൻ വരമേകിനാൻ.

മൂലം: രാജ്ഞാ തേന ഗജഗ്രഹായ സചിവാ
 നന്നാശ്വരന്തോ വനേ
 ഞേപശ്യൻ പഥി സാമഗായനമുഷിം
 തിഷ്ഠന്തമപ്യാശ്രമേ
 ആരാധാമണ്ഡ്യമത്ര വിഹര-
 ന്തം പാലകാപ്യം മുനിം
 ശ്രീമന്തം ഗജയുഗം വിരഹിതം
 തേനൈവ സന്ധ്യാസു തത്.

6

പരി: പിന്നീട് കാട്ടാനകളെപ്പിടിപ്പാൻവേണ്ടി മനവൻ
 ചൊല്ലിവിട്ടൊരമാത്യന്മാർ കാട്ടിൽ ചുറ്റിനടന്നതേ.
 അവർ കണ്ടാരാശ്രമത്തിൽസ്സാമഗായനയോഗിയെ;
 അതിനടുത്തായ് ക്രീഡിയ്ക്കും കരീന്ദ്രനികരത്തെയും..
 ആനകൾക്കിടയിൽക്കണ്ടാർ പാലകാപ്യമഹഷിയെ;
 സന്ധ്യതോറുമവൻ വേർപെട്ടിട്ട് കണ്ടു ഗജങ്ങളെ.

മുലം: അംഗേശായ നിവേദിതം തദഖിലം
 ഭൃത്യൈസ്സ ഗതാ ഗജാ-
 നസ്സിന്നാശ്രമഗേ മനാവഥ ഗൃഹീ-
 താഗത്യ ചമ്പാം ക്ഷണാത്
 ഏതാൻ ഗൗതമനാരദാദിമുനിവ-
 ദ്യേഭ്യോ ദദേ; തേ പുനഃ
 സ്തംഭേ താൻ സുദൃഢം നിയമ്യ സുഖമ-
 ത്രോഷസ്തഥാന്യേ ജനാഃ

7

പരി: ആ വാത്ത്യെല്ലാം ഭൃത്യന്മാർ ചൊല്ലി
 കേട്ടംഗരാജനും,
 പാലകാപ്യൻ പണ്ണിശാല പുകിരിരിയ്ക്കു, ഗൃജങ്ങളെ
 പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നാശു ഗൗതമാഭ്യർക്കു നല്കിനാൻ.
 അവറ്റിനെത്തളച്ചിട്ട് സുഖമായ് വാണിതങ്ങവർ;
 നാട്ടാക്കൊഴിഞ്ഞു കാട്ടാനക്കുട്ടത്താലുള്ള ശല്യവും.

മുലം: ശുശ്രൂഷാഭ്യം ച കൃത്വാ മനിരഥ ജനക-
 സ്യാശ്രമാത് പാലകാപ്യ-
 സ്തം ദേശം പ്രാപ്യ യത്ര സ്ഥിതഥമ ഗജയു-
 മം തദസ്മിന്ന ദൃഷ്ട്വാ

സർവത്രാനുപീഷ്ട ചമ്പാ. മുനിരഥ ഗതവാൻ
 സ്നേഹത്തോ വ്യാകുലാത്മാ
 നാഗാനാം ദുഃഖിതാനാം വ്രണശമനചികി-
 ത്സാദിരക്ഷാം ചകാര.

8

പരി: തിരിച്ചെത്തി പാലകാപ്യൻ പർണ്ണശാല
 യിൽനിന്നുടൻ;
 മാതംഗനിരയെക്കാണാഞ്ഞാതകത്തോടെ മാമുനി
 എല്ലാവരും തിരഞ്ഞിട്ടു ചമ്പാപുരിയിലെത്തിനാൻ;
 കണ്ടാനന്ദം തളിർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോണ്ടു ഗജങ്ങളെ;
 അവയ്ക്കു ചെൽവാൻ സ്നേഹത്താലോരോ വ്രണ
 ചികിത്സയും.

മുഖം: തത്രസ്ഥാ ഗതമാദ്യാ ദദൃശുരഥ മുനി.
 മൗനസമ്പന്നമേനം
 ശ്രീമന്തം ഹസ്തിയുഗ്മസ്ഥിതമപി മുനയ-
 സ്തത്ര പപ്രച്ഛുരേവം:
 'കന്യാത്തേഷാം വ്രണാല്പിമ്പസി ഗജനിവഹേ
 തേ കൃപാ കേന ജാതേ-'
 ത്യേതൈസ്സപ്രച്ഛുമാനോ മുനിഭിരപി സ കി-
 ബ്ധിന ച പ്രത്യവാച.

9

പരി: അങ്ങനെയും മുനിമാരാന്നുള്ളത്തിൽപ്പാലകാപ്യനെ
 കണ്ടിട്ടവനൊടീവണ്ണം ചോദിച്ചു ഗതമാദികൾ:
 'എന്തിനാണീഗൃജങ്ങൾക്കു ചെയ്തു വ്രണചികിത്സ
 നീ?
 ഇവറ്റിലുൾക്കൂപ്പ നിനക്കുണ്ടാവാൻ കാരണം?
 പാലകാപ്യനതിന്നൊന്നുമുത്തരം ചൊല്ലിയില്ലഹോ!

മുലം: തം വൃത്താന്തം മുനിശ്രേഷ്ഠഗഭിതമഥ നിശ-
 മ്യാംഗരാജോട്ര ഗന്ധാ
 പാദ്യാർദ്ധ്വശ്ചൈവേന്ദ്രമാരാധ്യ ച മുനിമനു ത-
 ജ്ജന്മനാമാദി സർവം
 പപ്രച്ഛ ശ്രോതുകാമഃ ക്ഷിതിപതിരമനാ
 താപസേനാഥ കിഞ്ചി-
 ന്നോക്തോ ഭൂയോഽപ്യുച്ഛൻ മുനിമമുക്തവേലം
 ക്ഷേതിനശ്രോ നന്ദേന്ദ്രഃ 10

പരി: അ വൃത്താന്തം മുനിശ്രേഷ്ഠംഗരാജനോടോതിനാർ
 ചെന്ന ഭൂപാലനും പാലകാപ്യനെപ്പുജചെയ്തുകൊണ്ട്
 ചോദിച്ചാനറിവാൻവേണ്ടിശ്രോത്രനാമാദിയൊക്കെയും.
 അപ്പോഴുമാ മുനിശ്രേഷ്ഠൻ മനമുദ്ര വിടായ്കയാൽ
 വീണ്ടും ക്ഷേതിയൊടേ താനു കൂപ്പിച്ചോദിച്ചു മന്നവൻ.

മുലം: അംഗേശം പാലകാപ്യോ മുനിരഥ പരിതു-
 ഷ്ടോട്ബ്രവീത്: 'കാമചാരാ
 മാതംഗാഃ കാമരൂപാ ദിവീ ഭൂവി ച യഥേ-
 ഷ്ടം പുരാ സഞ്ചരന്തഃ;
 പ്രാലോയാദന്തേദീപ്യാം ദിശി വടവിടപി
 ദേവ ശതേ യോജനാനാ.
 വിസ്താരായാമയുക്തോ ഭവതി; ഗജവരാ-
 സ്തേതു തസ്മിൻ നിപേതുഃ 11

പരി: അംഗരാജന്റെ നൽകേ്തി കാണുകയാൽ
 പരിതുഷ്ടനായ്
 പാലകാപ്യൻ മുനിശ്രേഷ്ഠൻ ചേലോടുത്തരമോതി
 നാൻ:

'പണ്ടു കംഭിപ്പരിഷ്കര കർമ്മരൂപികളാകയാൽ
ചരിച്ചിരുന്നു വാനത്തും മന്നിടത്തും യഥേഷ്ടമേ.
ഒരു നാൾ തോന്നിയവിധം സഞ്ചരിയ്ക്കുന്ന ഭൗതികം
ഹിമവാന്റെ വടക്കുളോരാലിന്മേൽച്ചെന്ന കൂടി
നാർ.
വണ്ണവും പൊക്കവുമതിന്നുണ്ടിരുന്നതു യോജന;

മൂലം: ശാഖാ തൈ: പരിപാടിതാശ്രമപദേ
തത്രസ്ഥിതസ്താപസോ
നാമ്നാ ദീർഘതപസ്തത: കപിതവാൻ
നാഗാൻ ശശാപാഞ്ചസാ
തസ്താത്തേ വലു കാലപാരരഹിതാ
നാഗാബഭ്രുവർഗതാഃ
മർത്യാനാമപി വാഹനത്വമഥ; നോ-
ശ്ലാസ്ത ദിക്കഞ്ജരാഃ 12

പരി: താഴേ വീണിതതിൻകൊമ്പൊന്നൊടിഞ്ഞാ
ശ്രമഭൂമിയിൽ.
അപ്പോളുണ്ടമരം ദീർഘതപസ്സെന്ന മുനീശ്വരൻ
ചെട്ടെന്നു രഷ്ടനായിട്ടു ശപിച്ചു വാരണങ്ങളെ.
ശാപത്താൽക്കാമസഞ്ചാരമില്ലാതായ് കരികൾ
ക്കഹോ!
മർത്യവാഹനമെന്നുള്ള നിലയും വന്നുകൂടിതേ-
ദീഗ്ഗുണ്ടളയാകട്ടേ ശപിച്ചില്ലാ തപോധനൻ;

മൂലം: ദിങ്നാഗാസ്സഹ സർവകഞ്ജരകലൈ-
ഗതാഭ്യുവൻ പത്മജം;
ദേവാസ്തുതകലജനനാം വിധിവശാദ്-
ഭൂമിം ഗതാനാമപി

രോഗാഃസ്സൂർവിഷമാതിഭോജനവിത-

ദ്ധാജീണ്ണഭുക്താദിഭിഃ'

പ്രോക്തസ്തൈരതിഭഃഖിതൈരിതി പുന-

സ്താൻ പ്രോക്തവാൻ പത്മഭൂഃ 13

പരി: അവ സർവഗജോപേതരായ്ചെന്നുജനൊ

ടോതിനാർ:

'സ്വാമിൻ, ഞങ്ങളുടെ വംശക്കാർ ശാപത്താലുഴി

പുകപോയ്:

അവയ്ക്കെല്ലിലുയോ രോഗം വിഷമാധ്യശനാദിയാൽ?

അതിന്നെന്നാണു വഴി? 'യെന്നവ ഭുജിക്കാതാകാതവേ

അലിവുൾക്കൊണ്ടുലോകേശനരുളിച്ചെയ്തിതിങ്ങനെ:

മൂലം: 'കശ്ചിന്നാതിചിരാദ്' വേഷ്യതി ചരം

മാതംഗബന്ധുത്വനി-

സ്തപായുർവേദപരായണോഽതിനിപുണോ

വ്യാധീൻ ഹരിഷ്യത്യസൗ'

ഇത്യുക്താ ദീഗനേകപാശ്ച വിധിനാ

യാതാ യഥാ സ്വം ദിശം:

ദിങ്മാതംഗകലോദ്ഭവോശ്ച പൃഥ്വിചിം

യാതാഃ പരേ ശാപതഃ. 14

പരി: 'ഏതൊ വൈകാതൊരു മുന്നിയുണ്ടാം മാതംഗ

ബന്ധുവായ്;

ആയുർവേദജ്ഞാനദ്രോഹം രോഗങ്ങളാഴിവാക്കിടം,'

എന്നു ചേട്ടാട്ടിഗജങ്ങൾ തൻതൻദിക്കാൻ മേവിനാർ;

മറുളളാനകളോ, ശാപംകൊണ്ടു ഭൂമിയിലെത്തിതേ.

മൂലം: ധാത്രോ യക്ഷനരാമരാസുരരൂപ-

സ്സംഗൃഹ്യ വാണീവ യാ

സ്യഷ്ടാ, സാ രുചിരാ കദാപി വിധിനാ
 ശൃംഗാമ ഭർഗർവതഃ;
 തസ്മാത് സാ വനകന്യകാ ഗുണവതീ
 നാല്പാദവേദം ഭാർഗവാത്
 സൈഷാമാശ്രമാഗതാ ബത മതം-
 ഗസ്യോതികുതുഹലാത്.

15

പരി: പിന്നെ ബ്രഹ്മാവു സൃഷ്ടിച്ചു വാണിയെപ്പോ
 ലൊരുത്തിയെ,
 യക്ഷദേവാസുരനരലക്ഷ്മിയെല്ലാമെടുത്തുതാൻ,
 ഒന്നൊരു ഭർമ്മദത്തള്ളൽകൊണ്ടോ ത്രൈലോക്യസുന്ദരി
 ശപിഞ്ഞുപ്പെട്ടുപോയ് രാഷ്ട്രനായിത്തീർന്നു വിരിഞ്ച
 നാൽ.
 അതിനാൽ വസുവാം പെണ്ണിലവൾ ഭാഗ്യവപുരി
 യായ്
 പിറന്നുതേ ഗുണവതിയെന്ന പേരോടുമുഴിയിൽ,
 ഒരു നാളാഗ്നിവതി പെരുതായ കരുധലാൽ
 മതംഗനാം മുനീന്ദ്രന്റെയാശ്രമം ചെന്നു പൂകിനാര.

മുലം: 'ശക്രേണ പ്രഹിതാ തപിയം മമ തപോ-
 വിംശായ തേനേ'തി സാ
 ശൃംഗാ; പ്രാപകരേണതാം മുനിരഥ
 ജ്ഞാതപാനഘാം താം ക്ഷണാത്;
 'ദേവേ, ഹസ്തിനി, സാമഗായനമുനേഃ
 ശുക്ലപ്രപാനാദ്യദാ
 പുത്രസുതേ വേദിതാ തദാ തവ ഭവേ-
 ക്ഷാപാന്ത'മിത്യബ്രവീത്.

16

പരി: 'തപം മുടക്കുവാനിന്ദ്രനയച്ചൊരുവളാണിഹ' എന്ന് കണ്ടാക്കുമനിയെശ്ശുപിച്ചു, ഹന്ത, മാമുനി. ശപേത്താലായവര പിടിയാനയായ്ത്തീർന്ന

ശേഷമേ

വാസുതവം ദിവ്യദൃക്കാൽപ്പാത്തറിഞ്ഞുള്ളു തപോ
ധനൻ.

പെട്ടെന്നുണ്ടായ കോപത്തിലനുതാപത്തോടെ മുനി അവളോടടുത്തിട്ടെന്ന്: 'ഭദ്രേ, ഓ:ഖിണ്ണവേണ്ട നീ. സാമഗായനധന്യഷിതന്റെ ശുക്ലം കടിയുന്താൽ പുത്രനുണ്ടാം നിന; കന്നു ശാപം, ഹസ്തിനി, തീരുമേ.'

മുലം: യക്ഷീ കാചന സാമഗായനമുനി.

സ്വപ്നേ സമാപൈകദാ;

ഗർഭാത്മാശ്രമത്തോ ബഹിരമുനിവരോ

മുത്രം ചകാരാഞ്ജസാ

മുത്രേണേന്ദ്രിയമസ്രവത്തദപിബദ്-

ഗേഹം പ്രവിഷ്ടമുനഃ

ശീഘ്രം ഗർഭമേധത്ത സാ ച കരിണീ

സുതേസു പുത്രം മുഖാത്.

17

പരി: പിന്നെ സ്വപ്നത്തിലൊരുനാൾ യക്ഷീസംഭോഗ

മേൽപ്പാൽ

പുറത്തുപോന്നുടൻ മുത്രം വീഴ്ത്തിനാൻ

സാമഗായനൻ.

മുത്രത്തോടൊപ്പമേ വാൻ ശുക്ലമുപ്പിടിയാനപോയ് കടിച്ചു, താപസൻ പണ്ണശാലയുരപ്പിക്കശേഷമേ. ഉൻ ഗർഭം ധരിച്ചിട്ടാപ്പിടിയാനയൊരുണ്ണിയെ പ്രസവിച്ചു വായിലൂടെ: മുനിവാക്കു പിഴയ്ക്കുമോ?

മുലം: ഭത്യാ തം മുനയേ മുദാ നിജസ്യതം
 സന്ത്യജ്യ സാ ഹസ്തിനി-
 ഭാവം ചാഥ ദിവം ജഗാമ സഹസാ
 ശാപാദിമുക്താ സുഖം;
 പ്രീതോട്സാപഥ സാരഗായനമുനി-
 സ്മൃതജ്ജാതകർമ്മാദികം
 കൃതാഖ്യാമപി പാലകാപ്യ ഇതി ദി-
 വ്യോക്ത്യാ ചകാരാസ്യ ച. 18

പരി: കട്ടിയെത്താപസേന്ദ്രകൽക്കൊടുത്തേല്പിച്ചഹസ്തിനി
 ശാപവും വിട്ടു മുന്തായ് വാനിലേയ്ക്കു ഗമിച്ചതേ.
 പ്രീതനായ് ജ്ജാതകർമ്മാദി ചെയ്തിട്ടാസ്സാമഗായനൻ
 പുത്രനു പാലകാപ്യപ്പേരിട്ടു വാനവർ ചൊല്ലയാൽ.

മുലം: സോട്രീഡച്ച ഗജൈഃ കരേണകളഭൈ-
 സ്സാകം നദീനിർത്ധര-
 പ്രസ്തേഘപസു ച രമ്യഭൂമീഷു ചരൻ
 പണ്ണാംബുഭോജീ മുനിഃ
 അബ്ബാനത്ര തു ഷട്സഹസ്രയുഗളീ-
 സംഖ്യാനമീഷാമസൗ
 ഭേഷ്യാഭേഷ്യസുഖാസുഖേംഗിതഹിതാ-
 നിഷ്യാനി സർവം വിദൻ. 19

പരി: അപ്പാലകാപ്യനാർ പൊയ്ക ചോല മുന്മാമിട
 ങ്ങളിൽ
 ആന പെണ്ണാന കൊച്ചാനുള്ളമെന്തു കളിക്കായ്.
 പന്തിരാണ്ടാനകളുടെ ഭേഷ്യാഭേഷ്യം ഹിതാഹിതം
 സുഖദുഃഖവുമോത്തുംകൊണ്ടവൻ ചുറ്റി വനങ്ങളിൽ.

മൂലം: 'മാമംഗാധിപ, സാമഗായനസുതം
 തം പാലകാപ്യം മുനി.
 വിദ്ധീ ത്യംഗതൃപോടമുനാ മുനിവരേ-
 ണോക്തഃ പരം വിസ്മിതഃ
 സംപ്രഷോട്ഥ മുനിർഗജാത്മമമുനാ
 രാജ്ഞാ പുനസ്തം നൃപം
 നാഗോത്പത്തിശുഭാദിലക്ഷണചികി-
 ത്സാദ്യം ക്രമാദബ്രവീത്: 20

പരി: 'അപ്പാലകാപ്യനല്ലോ ഞാൻ സാമഗായന
 നന്ദനൻ.'
 എന്നു കേട്ടംഗരാജാവു നിർഭരം വിസ്മയിച്ചുപോയ്.
 പിന്നെബ്രൂപന്റെ ചോദ്യത്താൽപ്പാലകാപ്യന്റെ
 ചൊല്ലിനാൻ.
 ഗജങ്ങളുടെയുത്പത്തിലക്ഷണോപക്രമം ദികൾ:

മൂലം: 'ധർമ്മാത്മികാ സൃഷ്ടി'ദിനേക പാദം
 ഹിതായ യജ്ഞസ്യ ച ദേവതാനാം
 വിശേഷത്തോ രാജഹ 'തായ; യസ്മാ-
 ദ്യന്തേന നാഗാഃ ഖലു രക്ഷണീയഃ 21

പരി: 'യജ്ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കും ദേവകൾക്കു ഹിതത്തിനും
 വിശേഷാൽ രാജനന്മയ്ക്കുമല്ലോ തീർത്തു ഗജങ്ങളെ
 അതിനാൽധർമ്മമായുള്ളൊന്നിഭ്യേഷി നിനയ്ക്കുകിൽ;
 തന്മൂലമീയാനകളെ യതിച്ചും ക്ഷത്തുകൊള്ളണം.

മൂലം: മാർത്താണ്ഡസ്യ യതോഽന്യതോ ജനിരഭൂദ്-
 ബ്രഹ്മഷിഭിർദുർശിതം
 സന്ദീപ്തം കില തത് കപാലയുഗളം
 പാണിദധേനാഭോത്

സപ്തഗായഭജഃ പ്രഗൃഹ്യയുഗപത്
 സാമാന്യമൈരാവതോ
 നാഗോദ്ഭൂതം സപ്ത വാരണവരാ
 ജാതാ പൃഥ്വീനതഃ

22

പരി: സൂര്യൻ ജനിച്ചൊരണ്ഡത്തിൻകപാലം രണ്ടു
 കണ്ണുമായ്
 പ്രകാശിച്ചതു ധാതാവെക്കാട്ടീ ബ്രഹ്മഞ്ചീമാരവർ.
 ആകപാലപ്പൊളികളെ രണ്ടു കൈയാലുമൊപ്പമേ
 ആദരം പുണ്ടേടുത്തേഴു സാമം പാടീ പിതാമഹൻ.
 അന്നേരമൈരാവതമെന്നുള്ളൊരാൻ പിറന്നതേ;
 വെച്ചേറെപ്പാടിയതിനാൽ മറേഴു കരിമുഖ്യം.

മൂലം: ജാതാ ഭക്ഷിണഹസ്തസംസ്ഥിതകപാ-
 ലാഭേവമപ്പു ഗജാ
 വാമസ്ഥാപ വശാഃ ക്രമേണ ജനിതാ
 ജായാശ്ച തേഷാമഥ
 പുത്രാസ്സുതപബലാനപിതാശ്ച ബഹവഃ
 പൗത്രാഭയോപി ക്രമാത്
 സ്വൈരം ചേരുരശേഷ്ഠലോകവനധു-
 ന്യദ്രിഷ്വമീ വാരണാഃ.

23

പരി: വലകൈചേന്തോടിൽനിന്നീമടുണോയെട്ടു കുംഭി
 കൾ;
 ഇടകൈചേന്തോടിൽനിന്നാപ്പിടിയാനകളും ക്രമാൽ.
 അവർക്കുണ്ടായ് സത്വവാന്മാർ പുത്രപൗത്രപ്രപൗത്രരും,
 ആട്ടന്തികൾ സുഖം ചുറ്റി പാരെണ്ണം പർവ്വതാദിയിൽ.

മൂലം: ഇന്ദ്രാഗ്യാഭിഭീഗീശ്വാഹനതയാ
 ദേവാസുരായോധനേ
 യാതാ നാഗവരാശു ഭൂദ്രുവുരമോ
 ഭീതാ വിരിഞ്ചാന്തികേ;
 തദ് ജ്ഞാത്വാ മദപുരുഷോഽപി വിധിനാ
 സൃഷ്ടസ്തദാവേശിതാ
 മത്താ ദൈത്യപമു നിഹത്യ യയൂരി-
 റിന്ദ്രാഭൈര്യുമാ സ്വാം ഭിശം. 24

പരി: ദീക്ഷപാലർത്ഥൻ വാഹനമായ് ചമഞ്ഞാക്കുഞ്ജ
 രോത്തമർ
 ദേവാസുരരണേ പേടിച്ഛോടി ബ്രഹ്മകലേത്തിനാർ.
 മദപുരുഷനെസ്സൃഷ്ടിച്ചവരിൽച്ചേർത്തു പത്തജൻ:
 അതിനാൽ മത്തരായ്ത്തീൻ യോ കൈചിട്ടിതാനകര.
 പിന്നെദേവാസുരപ്പോരിൽത്തിരിച്ചെത്തിട്ടുജാത്തമർ
 ദൈത്യരെക്കൊന്നു ദീക്ഷപാലരൊത്തു തർദികപുകിനാർ.

മൂലം: ഭർവാസാഃ പ്രദഭാവമർത്യപതയേ
 ദിവ്യാം സ്രജം സാദരം;
 താമൈരാവതമർദ്ദിതാമപദയം
 ഭൂഷ്ടാ മുനിശ്ശപ്തവാൻ;
 തച്ഛാപേന വിനഷ്ടമാപ്തമഖിലം
 ചൈശ്വര്യമുന്മഥ്യമാ-
 നേടബ്ധാവഭ്രമവല്ലഭോ ജനി തതഃ
 ക്ഷീരാബധീജോഽസൗ സ്മൃതഃ 25

പരി: ദിവ്യപ്പൂമാലയൊന്നേകി ഭർവാസാവിന്ദനാ
 സ്ഥലിൽ;
 അതിന്ദൈരാവതം മർദ്ദിച്ചു കന്യേഷി അഷ്ടനായ്.

ദുർവാസാവിന്റെ ശാപത്താലിത്രന്നെശ്വര്യമൊക്കവേ
നഷ്ടമായതു വിണ്ടല്ലാൻ കടയപ്പെട്ടു പാപമുൾ.
അതിൽനിന്നുട്ടുണ്ടാക്കവെരാവതുമിച്ഛതേ;
അതിനാലവനെച്ചൊല്ലു ദുഷ്ടാംബുധീജനെന്നമേ.

മുലം: ജാതാ ഭദ്രദീപേന്ദ്രാഃ കൃതയുഗസമയേ
ലക്ഷണേതാഭിയുക്താ-
സ്രോതായാം മന്ദജാതാഃ വലു ഗജപതയോ
ദാപരാവേഗേ യുഗേ ച
നാഗാശ്വേതേ മൃഗാവ്യാസ്തന്തേ കലിയുഗേ.
ത്രൈവ സങ്കീർണ്ണജാതാ
നാഗാനാം ജാതിഭേദജനിരീഹ കഥിതാ
കാലയോഗാനുരൂപാ.

26

പരി: ഉണ്ടായ കൃതയുഗത്തിങ്കൽബ്ദഭ്രജാതി
ദീപോത്തമർ;
ജനിച്ചു മന്ദജാതിക്കാർ ത്രേതയിൽ ദാപരത്തിലും;
മൃഗസംകീർണ്ണജാതിക്കാർ കലികാലത്തുളിച്ചതേ...-
കാലാനുരൂപചീവണ്ണമുണ്ടായി നാലുജാതിയിൽ.

ഭദ്രലക്ഷണം മുലം:

നാതിസ്ഥൂലാഖിലാംഗഃ പ്രഥമയുഗവത്-
ന്തോത്തമഃ പൃഥ്വീഭാഭോ
നാത്യായാമീ സഹിഷ്ണുർജ്ജരണിധരചര-
സ്സാത്തപികോട്വന്തർവേദീ
ധീരന്യേഷ്വസ്യഭഗ്രോ ജലധരണിനഃ
കാംക്ഷിതോ യേനകാഭിഃ
ശുരഃ പിംഗക്ഷിഭന്തോ ഭവതി ച സമഭോ-
ഷഃ ശുഭോ ഭദ്രനാമാ.

27

ഭദ്രലക്ഷണം പരിഭാഷ:

കൃതമെന്ന യുഗത്തിങ്കൽ വസന്തത്തുവിചുരുവം,
 ഏറെത്തടിയ്ക്കാത്തംഗങ്ങൾ, പാതിരിപ്പുകൾതൻനിറം,
 നീളത്തിനൊത്ത തടിയുമേറും സഹനശക്തിയും
 സത്വവായ്പ്പ്രദിസഞ്ചാരമപത്ഭുതത്തെ, ധൈര്യവും
 മികവേറിയ തേജസ്സും മുകിലിന്നൊത്തൊരൊച്ചയും
 പിടിയാനകൾ കാമിച്ച വടിവും നല്ല ശരഭവും
 തേനിൻനിറത്തിലാം കൊമ്പും മിഴിയും ദോഷനാശവും
 ചേന്നോരു ഭദ്രമാമാന ഭദ്രമാകുന്നു മനവ!

മന്ദലക്ഷണംമൂലം:

ത്രേതായാം ശീതകാലോത്ഭവ ഉഭയചരോ
 ദർമ്മനാ ബ്രഹ്മാകണ്ഠോ
 നായാമീ മന്ദഗാമീ ഹരിതചി നയന-
 സ്തോമസഃ കൃഷ്ണശോഭഃ
 നാഗഃ ശ്ലേഷ പ്രധാനോ നതവിപുലരഭഃ
 സ്ഥൂലവൃത്താംഗശോഭീ
 കാമീ ഗംഭീരവേദി കമിത ഇതി ബധൈ-
 മ്ബന്ദനാമാ ഗജേന്ദ്രഃ 23

മന്ദലക്ഷണം പരിഭാഷ:

ത്രേതയിൽ ശീതകാലത്തു ജാതൻ ശൈലനദീചരൻ
 മനസ്സിലല്ലലടയോൻ കഴുത്തു കുറുതായവൻ
 നീളം കുറഞ്ഞവൻ മെല്ലെ നടപ്പോൻ ഹരിതേക്ഷണൻ
 ഏറെത്തമോഹണം ചേന്നോൻ കുറുത്തോൻ കഫമേറി
 യോൻ
 തടിച്ചരുണമേയുള്ളോൻ താനെ വൻകൊമ്പുള്ളവൻ
 ഗംഭീരവേദി നല്ലാമി ഗജേന്ദ്രൻ മന്ദനാണപോൽ,

മൃഗലക്ഷണം മൂലം:

നാഹായാമപ്രഹീണം കൃശനിഖിലതന്മു
 ഭംഗസരച്ചായകായോ
 ബഹുശൃത്താനവേദീ ചപലമതിരതി
 ക്രോധനസ്സിന്ധുചാരി
 സ്ഥൂലാക്ഷോ ഹൃസ്വവാലശ്ചരമയുഗപയോ
 വാഹകാലപ്രജാത
 ശൃണ്യം പിത്തപ്രധാനോ മൃഗ ഇതി കമിതോ
 വാരണോഽസൗ കനീയാൻ.

29

മൃഗലക്ഷണം പരിഭാഷ:

തടി നീളങ്ങൾ കുറവായുടലാകെച്ചുടച്ചു
 നിറത്തിനിത്തിരി വെളുപ്പിയന്നും തീറ്റിയേറിയും
 ഉത്താനവേദിയായ് ദേഷ്യം വാച്ചുലച്ചാപല
 മേനിയും
 ആറിൽ ചുരിച്ചും വൻകണ്ണു ചെറുവാലിവചേർന്നു
 കലി കാലത്തു വർഷത്തിൽ ജനിക്കും ചെറുതാം ഗജം
 പിത്തപ്രധാനമുച്ചണ്യം മൃഗജാതയിലുള്ളതാം.

സംകീർണ്ണലക്ഷണം മൂലം:

പ്രത്യേകം ഭദ്രജാത്യംഭി
 പ്രോക്തലക്ഷണസംകരാത്
 സംകീർണ്ണജാത്യാ മാതംഗാഃ
 കലൗ തേ ബഹുലാ യുഗേ.

30

സംകീർണ്ണലക്ഷണം പരിഭാഷ:

ഭദ്രാദിലക്ഷണമിടകലർന്നുള്ള ഗജങ്ങൾതാൻ
 സംകീർണ്ണജാതിജ,രിവാഹരം കലിയുഗാന്തരേ,

മൂലം: നാഗാസ്സർവത്ര ഗത്യാ; ഗജ ഇതി വിജയാദോ
 ഗജ്ജനാഭേവ; ഹസ്തീ
 വേധോഹസ്തപ്രസൂത്യാ; രിപുനരൂപതനാ-
 വാരണാഭാരണോടപി;
 മാതംഗോ വർത്തമുത്തപാഃ; ഭതിജരയതി കം
 കഞ്ജരഃ; പാദതോടാത്
 പത്മീ പത്മപ്രസക്ത്യാ ദ്വിപ ഇതി മുഖതോ
 ഹസ്തതോടപി പ്രപാനാത്. 31

പരി: നീളേ നടപ്പുള്ളതിനാൽ നാഗമെന്നോതുമായെ;
 ജയത്താൽഗ്ഗജനത്താലും ഗജമെന്നുരചെയ്തുവുതേ.
 ബ്രഹ്മഹസ്തത്തിൽനിന്നുണ്ടായതുകൊണ്ടഥ
 ഹസ്തീയാത്;
 രിപുസേനാവാരണത്താലത്രേ വാരണമെന്ന പേർ.
 മാഗ്ഗം മർദ്ദിതയ്യാലാന മാതംഗപ്പേരിയന്നതായ്;
 ഹനം ജാസ്തീയാം മൂലം കഞ്ജരാഭിഖ്യ നേടിതേ.
 പത്മപ്രസക്തിയോ പത്മിൻവേഗമോകൊണ്ടു
 പത്മീയാത്;
 വായ്കൊണ്ടു തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടും ചാനത്താൽ
 ദ്വിപമായിതേ.

മൂലം: ശുണ്ഡാവാലധിഭന്തൈശ്ച
 പതൂർഭിശ്ച പരൈരപി
 പ്രഹരതീ യതസ്തസ്മാ-
 ദ്വേപ്രഹരണാ ദ്വിപാഃ. 32

പരി: തുമ്പിക്കൈയാൽക്കൊമ്പുകളാൽ വാലാൽക്കാൽ
നാലിനാലുമേ
പ്രഹരിയ്ക്കുന്നതിന്മൂലമഷ്ടപ്രഹരണം ഗജം.

മുലം: ഇമേ ബിഭ്രതി സർവ്വേഭ്യേ -
സ്തോത്രോദ്ഭൃധികം വപുഃ
കാന്തയാച്ച തഥാ പ്രാഹ-
രിഭാനേതാൻ മഹഷ്യഃ. 33

പരി: എല്ലാജന്തുക്കളെക്കാളും മേലെയായ ശരീരവും
ഭംഗിയും കണ്ടിപ്പേരൊന്നിവയ്ക്കിട്ടു മഹഷിമാർ.

മുലം: പ്രശസ്തകരസംയോഗാദ്-
കരിണോ ഭന്തിനസ്തഥാ
സിന്ധുരസ്സിന്ധുരമണാ-
ഭേവം നിർവചനം ക്രമാത്. 34

പരി: ഭന്തത്തിൻനന്മയാൽദൃതി, കരത്തിൻനന്മയാൽ
ക്കരി,
സിന്ധുരം സിന്ധുരതിയാലേവം നിർവചനക്രമം.

മുലം: ജിഹ്വായാഃ പരിവൃത്തിരന്തരധികം
ഭാഹോദ്നലാദ് ബ്രഹ്മണോ
മുഷ്ടാഭാവരജോംബുപങ്കവിഹൃതീ
സ്വസ്വേദസമ്മോഹനം
മർത്യനാം വഹനം ച ദീർഘതപസോ
ദേവത്വഹാനിർഭഗോ-
വിഞ്ചുത്രേദിരതിസ്സപകേ വരണതോട്-
ന്തർണ്യോദതാ ശാപതഃ. 35

പരി: ആനകൾക്കൊശ്രയാശന്റെ ശാപം പററിയ
കാരണം
നാവിന്നു മാററമാപ്പെട്ടിതകത്തു കടുചൂടമേ.
മുഷ്ടാഭാവം, പൊടിചളിതണ്ണീർക്കളികളിൽസ്സുഖം,
തന്നുകുറിഞ്ഞുകൂടായ്കയിവ ധാതാവു നല്ലിനാൻ.
പണ്ടു ദീർഘതപസ്സിന്റെ ശാപമുലമനേകപർ
അഷ്ടൈശ്വര്യം നശിച്ചിങ്ങു മന്ത്യാവാഹനമായിതേ.
പിണഞ്ഞു ഭൂശാപത്താൽത്തൻവിണ്യുതൂങ്ങ
ഉൽക്കൊതി
വരണന്റെ വരംമൂലം വിയർപ്പുള്ളിലുമായിതേ.

മൂലം: സ്വാംശോ ദത്തേന ദേവൈർഹവിഷ
ഇതി ഹതം—
ശഃ കദാചിത്തിരോഭ്രൂത്
ക്രൂദ്ധോഽന്വേഷ്യം പ്രണന്നാ ദിഗധിപകരിണോ
ബ്രഹ്മണാ വഹ്നിമേനം
ഗതാ തേ ത്വാശ്രയാശ ശ്രമമഥ മഹിഷീ.
ധർഷയാമാസുരഗേ..
സ്തോഽയം തത ക്രന്ദ നാത്താനശപദലമിമാം..
സ്മൃതത്പ്രഭാവാന ദഗ്ദ്ധ്യം: 36

പരി: ഒരിക്കൽത്തൻഹവിർഭാഗം ചാനോരേകാഞ്ഞു
രഷ്ടനായ്
മറഞ്ഞ വഹ്നിയെത്തേടാൻ വിട്ടു ദിഗ്ദീപരേവിധി.
അവരഗ്യാശ്രമം കേറി സ്വാഹയെപ്പിടികൂടിനാൻ;
തൻപതി കേണാത്തതു കേട്ടങ്ങനെഞ്ഞിതു പാവകൻ.
ബ്രഹ്മാവിന്റെ മഹത്വത്താൽച്ചെട്ടെരിയ്ക്കുതാ
യ്കയാൽ
ദിക്ക്കുളങ്ങരയ്ക്കു ക്രൂദ്ധൻ ശപിച്ചു ഹവ്യവാഹനൻ:

മൂലം: പൂർവ്വം യുഗം വിധാതുർവചനനിശമനാത്
 സർവമേവം പ്രകർഷ്ഠം
 കർമ്മേത്യാസ്യഗുരോ ഭ്രാഗവതേ യദതീ-
 വോദ്ധതാ ഹന്ത തസ്മാദ്
 ജിഹ്വായാ വോ സ്തു നിത്യം പരിഗതിരപി ഭാ-
 ഹോന്തരിത്യഗ്നിശാപം
 പ്രാപ്താനാം പഞ്ചജന്മാ സഭയഥമ ദഭൈ
 പാംസു പങ്കാംബുസൈവ്യം.

37

പരി: "ഇതെല്ലാം ഞങ്ങൾചെയ്യാമെന്നജനോടനു
 ഗർവ്വോടേ
 ചൊന്ന നിങ്ങൾക്കു നാവിനു മാറ്റമാമുള്ളിൽ
 വേകലാം.
 മാഷേണ്ട ദീഗ്ദന്തികളേ, പൊടിനിർചേറിവററി
 നാൽ
 സ്വസ്ഥരാം നിങ്ങളെ" നല്ലൊളംശസീപ്പിച്ചു
 പത്മജൻ.

മൂലം: ഗതാ നാഗാ ഭൃഗോരാശ്രമമവനിരുഹോ-
 ലാടനം തപഗിഹോത്രേ
 വിബുത്രാനുത്ര ചക്രസുതനേ മുനിവരേ-
 ണാത്തരോഷേണ തുണ്ണം
 ആശ്രായാത്മീയമൂത്രം ശക്തപി ച നിജ-
 താലു സങ്കഷ്ണഞ്ചാ-
 പ്യാതനപന്തോ വേന്തപിത്യുതരതവസാ-
 തേന ശപ്താഃ കദാചിത്.

38

പരി: ഒരിക്കൽച്ചെന്ന നാഗങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ
 പണ്ണശാലയിൽ
 പിണ്ടവും മുത്രവും വിട്ടാരഗിഹോത്രത്തിലെങ്ങുമേ

അതിൽച്ചൊടിച്ചുഷിശ്രോഷൻ ശപിച്ചു
 വാരണങ്ങളെ;
 'തങ്ങരതൻ മലമുത്രങ്ങര കൊതീപ്പോരായ്'
 ബുവേയില്ലവിൻ!.'

മൂലം: യുദ്ധേ ദേവാസുരേ പ്രാഗ്രണശിരസി ഗജ-
 സ്വേദപീഡാസഹിഷ്ണം
 ദേവൈഃപം പ്രേക്ഷ്യ പാശീ ദ്രുതമഥ കരിണാം
 സ്വേദമന്തർവൃതാനീൽ
 തസ്മാദന്തഃപ്രവൃത്താൽ വിസൃജതി കരതഃ
 സ്വേദബിന്ദുൻ കരീദ്രാ
 മുഷ്ടാഭാവസ്തപജോക്ത്യാ ദ്രുതതരഗതയേ
 സ്വൈരമായോധനാദൈ. 39

പരി: പണ്ടു ദേവാസുര പ്പോരിൽപ്പോർത്തലയ്ക്കൽ
 ഗ്രജങ്ങളെ
 വിയർത്തുവാടിക്കണ്ടിട്ടു സഹിയാതായി ദേവകൾ.
 അപ്പോൾ വിയർപ്പുകത്താക്കീ ജലേശന,തുകൊണ്ടു
 താൻ
 തുമ്പിക്കൈവഴിയായ് സ്വേദം കളയുന്നിതു
 ഞ്ഞീകൾ.
 സ്വൈരമായ്പ്പോരിലും മറ്റും വേഗമോടെ നടക്കു
 വാൻ
 ഗജങ്ങൾക്കൊക്കെ വൃഷണമില്ലാതാക്കി പിതാ
 മഹൻ.

മൂലം: സർവ്വേഷാം മദക്രമസന്തസമയഃ
 പ്രോക്തോ വിശേഷാദസൗ
 നാഗാനാം ഹി തതോ വസന്തജനീതം
 യേ തേതു ഗന്ധദീപാഃ

തേഷാം സേദപുരീഷമൂത്രമദതോ.-

യാപ്രാണനാദഞ്ജസാ-

മാദ്യന്ത്യന്യഗജാശ്ച തേജയകരാ

ഗന്ധദപിപാ ഭൂഭജാം.

40

പരി: വസന്തമാനകഃകൈല്ലാം വിശേഷിച്ചും മദപ്രദം
വസന്തകാലത്തുണ്ടാകുന്നവ ഗന്ധദപിപങ്ങളാം.-
അവറ്റിൻ പിണ്ഡവും മൂത്രം വിയർപ്പും മദതോയവും
നാറ്റിയാലുടനേ മത്തന്മാരാം മറ്റു ഗജങ്ങളും
ആഗ്രന്ധസിന്ധുരക്കൂട്ടം രാജാക്കന്മാർക്കു കേവലം
ജയമേകുന്നതെന്നത്രേ ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ നിശ്ചയം.

നാഗോല്പത്തി എന്ന ഒന്നാം പടലം കഴിഞ്ഞു.

രണ്ടാം പടലം

ആനകളുടെ ശുഭലക്ഷണം.

മൂലം: മസ്തകദപിതയം ദന്താവാസനം വംശ ഏവ ച
ഷഡേതേപ്രാണനതായസ്യ സഗജോരാജവാഹനം. 1

പരി: തണ്ടല്ലാസനവും രണ്ടു മസ്തകം രണ്ടു കൊമ്പുമേ
ഉയർന്നിരിയ്ക്കിലാക്കുംഭി ശുഭമാം രാജവാഹനം.

മൂലം: പുഷ്പരദപിതയം കോശോ ജിഹ്വാഷ്ടഗുദതാല ച
സപ്തേതേ രക്തതനവോയസ്യസദപിരഭോത്തമഃ 2

പരി: തൂമ്പിക്കയ്യിൻ തലകളും കണയും ചുണ്ടുതാലവും
ഗുദവും നാവുമെഴുണ്ണ ചകുന്നുള്ളാന നാല്പതാം.

മൂലം: വിംശതഗ്രന്ഥസംഖ്യയാഞ്ചിതപദഃ
 സഹാരോന്നതിഃ കഠോ-
 രക്ഷിദ്രാഞ്ചലരക്തകണ്ണയഗള-
 സ്സശൃക്ഷണകക്ഷഃ കരീ
 സവ്യാത്യുന്നതമൈക്കതിക ദൃതിരഭ-
 സ്സമ്പൂണ്ണകക്ഷിഃ ക്രമ-
 സ്ഥൂലജ്ജായതപാരുബാലധികരഃ
 പൂഗീ ഫലശ്യാമളഃ

3

പരി: പത്തുപത്തും നഖംചേന്ന് നൽക്കാൽ, ചൊണ്ടിയ
 മസ്തകം,

തുളവിട്ടുതുടുത്തോരു കണ്ണാഗ്രം, ശൃക്ഷണകക്ഷവും,
 ഉയന്നു മുഞ്ഞൊളിവലകൊമ്പു വീത്തുള്ള കക്ഷിയും
 ക്രമാൽത്തടിച്ച നേരേനീണ്ടുകാം വാലതുമ്പിയും
 പൈങ്ങയാകുമടയ്ക്കയ്ക്കു തുല്യമാം ശ്യാമവണ്ണവും
 ചേന്നിരിയ്ക്കുന്നതാമാന നല്ലതല്ലോ നന്മാരന്മ!

മൂലം: സ്തിശ്ലശ്യാമതന്മശ്ച ഖഡ്ഗസദൃശ-
 ഛായോദ്ഭവാ സ്വസ്തിക-
 ശ്രീവത്സാരിദരാബ്ജലാഞ്ചനലസദ്-
 ബിന്ദു പ്രകാശാരണഃ
 ക്രോഡോദ്യജ്ജാലനസ്ഥലേദ്ഥ ദൃശക-
 ക്ഷിത്രസുത സൽപിണ്ഡികോ.
 വിസ്തീണ്ണാധികമാംസളോന്നതകലാ-
 ഭോഗോ നൃപാർഹോ ഗജഃ

4

പരി: മിനുത്ത കൃഷ്ണനിറമോ, തെളിവാളെതിർ വണ്ണമോ
 ഉയന്ന് കൈകൾതൻമധ്യമുയന്ന് ജാലനസ്ഥലം.

ശ്രീവത്സശംഖചക്രാബ്ജസ്വസ്തികങ്ങളുടെ മട്ടിലായ്
തുടുത്ത പുളികിളി, രുപ്പിയന്ന വയറ,ങ്ങിനെ
കിഴിഞ്ഞ നല്ലകാൽവണ്ണ, മാംസവായ് പൊത്തുയന്ന
തായ്
പരന്നതാം പിൻവളവെല്ലിവയുള്ളാനയുത്തമം.

മൂലം: ബൃഹദായത വൃത്തകന്ധരാ-
സ്സാജലാംഭോദഗഭീര ഗജ്ജിതാഃ
കലവിംഗമധുപ്രക്ഷേണാ-
ത്രിവലിസ്തന്ധകരാ ഗജാശ്ശുഭാഃ 5

പരി: തടിച്ച നീണ്ടുരുണ്ടുള്ള കഴുത്തും കരികൾക്കഹോ,
നീർകൊണ്ട കാർകൊണ്ടലിനൊത്തൊരു
ഗംഭീര ശബ്ദവും
മധുനാരായണപ്പക്ഷി നിറമാകിയ കണ്ണമേ
തുമ്പിക്കരത്തിൽ സ്തന്ധത്തിൽ മുമമുന്നു വരയും
ശുഭം.

മൂലം: സുസ്തിധാതാരന യനാനണ പുഷ്പരാശ്വ
ചൂതപ്രവാളരൂപി കോമളകോശദണ്ഡാഃ
രക്താരവിന്ദരൂപിരാഃ കളകണ്ണനാദാ-
സ്തേപതേ ഗജാഃ ശുഭകരാഃ ഖലു പാത്ഥിവാന്നാം. 6

പരി: പാരം മിനുറപ്പും കൃഷ്ണമണിയോടൊത്ത കണ്ണുകൾ
തുടുത്ത തുമ്പിക്കയറും, ചുകന്നിട്ടുള്ള പുളികൾ,
മാന്തളിർക്കൊത്ത നിറവും മയവും കലരും കണ,
കയിൽനേരൊച്ചയിവയുള്ളാന രാജജയപ്രഭം.

മൂലം: തംഗദക്ഷിണ വിഷാണകോടയോ
ബിന്ദുചിത്രിതമഹാകരാനനാഃ

ഗുഹസന്ധിദൃശഗാത്ര പശ്ചിമാഃ
പാത്ഥീവേദ്ര തവ വാഹനോചിതാഃ

7

പരി: വമ്പിച്ച തുമ്പിക്കൈമേലും മുഖത്തും ചില

പുള്ളികൾ,
കാണപ്പെടാത്തപ്പകളൊത്തുറപ്പായ പിമ്പും,
വലകൊമ്പിൽ തലയ്ക്കൊട്ടു പൊക്കവും ചേർന്ന
വാരണം
നന്നു വാഹനമാക്കീടാനയ്ക്കു പൃഥിവീപതേ!

മുലം: ചാപോന്നതായത നിഗുഹസുവംശപുഷ്പാഃ
കാന്താലനസ്തനസമാനസരോമകംഭാഃ
നിസ്തീണ്ണകണ്ണഹനനാഭിലാട ഗുഹ്യാ-
സ്താപ്രോഷ്ഠാലമദനാഃ കരിണോ നൃപാർഹാഃ

8

പരി: വില്ലുപോലെ നീണ്ടുയർന്ന മറഞ്ഞ നടുവെല്ലൊടും
രോമങ്ങളിയലും പെൺപോർമുലനേർമസ്സുകത്തൊടും
നെററികാതിണനാഭിയ്ക്കും ഗുഹ്യത്തിനും പരപ്പെടും
ചുക്ന്ന ചുണ്ടമണ്ണാക്കും നാവുമൊത്ത ഗജം ശുഭം.

മുലം: സിന്ധൂരസാന്ദ്രസമബിന്ദു വിചിത്രിതാംഗഃ
കൂർമ്മാനന്തൈർഭിതവ വിംശതിഭിന്നവൈശ്വ
ചന്ദ്രപ്രഭൈശ്വസഹിതോ ബലസത്പദയെയ്യെ-
രുദഗാരസൗരഭ്യേതോഽപി കരീ നൃപാർഹഃ

9

പരി: സിന്ധൂരനിറമാം പുള്ളി ചിന്നന്നവയവങ്ങളും,
ആമപ്പിറംപോലുയർന്ന സോമന്നൊക്കുംനിറത്തിലായ്
പതിനെട്ടോയിരുപതോ നഖവും, ബലംസത്പവും
യെയ്യുവും തേട്ടലിൽസ്നേഹഭ്യവമുള്ളാനയും ശുഭം.

മൂലം:

ഭഗവ്യാല ജളാതുരാംശ്ചകളഭാൻ
 ഹിതാ പ്രതാപാനപിതഃ
 കർമ്മണ്യോ ഽഷ്ടവിധ പ്രഹാരകശല—
 ശൂരോ ദൃഢോ വേഗവാൻ
 സർവ്വപ്രാണിവധേ സമുദ്യതമനാഃ
 സൽഭീജ്ഞോ ഽലക്ഷണൈ—
 യ്ശോ ഽന്തോവളപംഗവസ്സു നൃപതേ
 സംഗ്രാമയോഗ്യോ ഭവേൽ.

10

പരിഭാഷ:

മുറിപെട്ടോൻ ഒസ്സുപഭാവി മന്ദൻ രോഗിയിവററിനെ
 ഒഴിച്ചു കർമ്മസാമർത്ഥ്യം, പ്രതാപം, കായഭാർഷ്യവും
 ഉഷ്ണം ശൈത്യവും, മെട്ടംഗത്താലേറ്റം പ്രഹരിക്കലും,
 എല്ലാ പ്രാണിയെയും കൊൽവാൻതാഹവു
 മെഴുന്നതായ്
 സല്ലക്ഷണങ്ങൾ ചേന്നോരു നല്ല കണ്ഠരമാണഹോ,
 പോരിന്നു തക്കതായൊന്നു മന്നവന്മാർക്കു മന്നവ!

മൂലം:

യുധന്തി കേവലം യോധാഃ വഹന്ത്യേവഹയാരമാഃ
 വാരണാസ്തു നരേന്ദ്രേർഹാം യുധന്തി-
 ച വഹന്തി ച.

11

പരിഭാഷ:

കേവലം യോധർ പോർ ചെയ്തവോർ, തേർവഹിപ്പവ
 വാജികൾ
 ഗജങ്ങളോ നരേന്ദ്രർക്കു പോർ ചെയ്തവ വഹിപ്പവ.

6

മൂലം:

സാരംഗസിംഹ ശുകവാനരമല്ലഹ .സ.
കാദംബകൈരപി ഗതിസ്സദൃശീ ശുഭാസ്യാൽ
ഗന്ധർവ്വ കിന്നര സുപണ്ണക സുകരൈശ്ച
ശാർദ്ദൂല രാജശരഭോരഗ ചക്രവാകൈഃ 12

പരിഭാഷ:

മാൻ, സിംഹം, തത്ത, കീശേന്ദ്രനന്നവും, കളഹംസവും
ഗന്ധർവൻ, കിന്നരൻ, താർക്ഷ്യൻ, പന്നിയെട്ടിമാൻ,
ഫണി
ചക്രവാകം വമ്പുലിയെന്നിവാറിൻ നടപോലവേ
നടയുള്ളാനകൾ പരം ശുലേക്ഷണശാലികൾ.

മൂലം:

ജിഹ്വമൂലസമുത്ഭവം നിഗദിതം
ഫേനായിതം സ്യാദൃതം
തൽപോതായിതമോഷ്ണതാലുജനിതം
തൽകണ്ഠം ഗജ്ജിതം
തൽപ്രോക്തം ഹസിതം കപോലകരജം
സർവ്വം തദേതച്ഛൃണം
ക്ഷുത്തച്ഛോക ഭയോത്ഭവം നിഗദിതം
നിന്ദ്യം പരം ഭണിനാം 13

പരിഭാഷ:

നാവിൻകടയ്ക്കൽ നിന്നുണ്ടാം ശബ്ദം ഫേനായിതം പ്രഭോ
പോതായിതം പോലണ്ണാക്കും ചുണ്ടുമുണ്ടാക്കിടും രവം
കണ്ഠത്തിൽനിന്നുള്ളൊച്ചയ്ക്കാണ്ത്രേ ഗജ്ജിതമെന്നുപേർ
കവിൾ തുമ്പിക്കരരവം ഹസിതം വസുധാപതേ!

ഇതെല്ലാം നല്ലതെന്നല്ലോ ചൊല്ലുന്ന ചൊല്ലെഴും ബുധർ
പൈദാഹം ഭയവും മാലുംമൂലമുള്ളൊച്ച ചീത്തയാം.

മൂലം:

ഗാംഭീര്യസൗമ്യവൃഷ്ടഃ

സ്വസ്ഥമാശ്രുഗാരിണാസ്സഥാ സ്തിശ്ലാഃ

നാഭാശ്ശഭാ നരാധിപഃ

ഷഡേവ കഥിതാ ഗജേന്ദ്രാണാം.

14

പരിഭാഷ:

ഗാംഭീര്യവും, സൗമ്യതയും, രോഗമില്ലായ്മ, ഹർഷവും
ശ്രംഗാരവും, സ്തിശ്ലാതയുമുള്ളൊന്നകൾ ശുഭങ്ങൾപോൽ.

മൂലം:

ഹസ്തേന മൃദംഗരവം

കണ്ണാഭ്യോം ദുഃഖഭിസ്ഥനം ചൈവ

ദർശനവ മുഖേന ച

കരോതിയഃ പുജിതസ്സ ഗജരാജഃ

15

പരിഭാഷ:

തുമ്പിക്കയ്ക്കാൽ മിഴാവൊച്ച, ചെവിയാൽ ദുഃഖഭിസ്ഥനം
വായ്കൊണ്ടു മറ്റുളയാനമിവകൂട്ടം ഗജം ശുഭം.

മൂലം:

ഹംസ സാരസ മയൂരകോകില-

വ്യപ്രസിംഹവൃഷ സന്നിസ്ഥാരഃ

പുജിതഃ കരകോകജംബുക-

ക്രോഡവാൻ സമാനശോഭനഃ

16

പരിഭാഷ:

അരയന്നം, മയിൽ, കയിൽ, വണ്ടാരങ്കോഴി,
 മാൻ പുലി
 സിംഹമെന്നിവയെപ്പോലെ ശബ്ദിക്കും ഗജവും ശുഭം
 കറുക്ക, നൊട്ടകം, കാക്ക, കരങ്ങനഥ പന്നിയും
 ഇവയ്ക്കുനേരായ് ശൃംഗിഴ്ന്നു ഗജമോ ചീത്തയാണുപോൽ.

മൂലം:

ഗുണഗ്രാമസമഗ്രാശ്വേദ്ധീനാധികനഖാഗജാഃ
 ദോഷാനേവ പ്രകർവന്തി വിപരീതാശ്ച.
 ശോഭനാഃ

പരിഭാഷ:

നല്ലാനയും, നഖങ്ങൾക്കൊരേററക്കുറവിരിയ്ക്കുകിൽ
 ദോഷമേ ചെയ്തുവെയ്ക്കുള്ള മറിച്ചായാൽ ശുഭം തരും.

ശുഭലക്ഷണമെന്ന രണ്ടാം പടലം കഴിഞ്ഞു.

മൂന്നാം പടലം

അശുഭലക്ഷണം

മൂലം:

ഹീനാധിക്യ നഖാംഗ ദൃശ്യവൃഷണോ
 ഹ്രസ്വാംഗുലീർവ്വാനനോ
 മണ്ഡുകോദര കബ്ജ നീലശബള
 ശ്യാവാഭോലുസ്കഥാ

സ്ഥൂലശ്ചാതിതന്മർജ്ജ ഭൂകസുദൃശ-
 ശ്ചാതുല്യ പാർശ്വ ദ്വയോ-
 രൂക്ഷോ നിർമ്മദ നീചപുഷ്പക്കരകരഃ
 പുജ്യേന ചായം ഗജഃ

1

പരിഭാഷ:

അംഗങ്ങൾക്കും നഖങ്ങൾക്കും കുറവോ പുനരേറ്റമോ,
 കാണത്തക്കൊരു വൃഷണം. കുന്തം വിരല,ങ്ങിനെ
 ഉയർച്ചക്കുറവും, കൂനം, തവളയ്ക്കൊത്തതാം വയർ
 നീലമായ് ചിത്രനിറമായ് കണ്ടുവാളിച്ച-താലുവും
 തടി,യേറെച്ചപ്പു,ട്ടയ്ക്കൊത്ത ചട്ടി,രുപാർശ്വവും
 ശരിയല്ലായ്ക, മമില്ലായ്ക, രൂക്ഷശരീരവും
 നീളമില്ലാത്ത തുമ്പിക്കയ്യുമടായിട്ടുമാനകൾ
 ശ്രേഷ്ഠങ്ങളല്ലെന്നറിവ രോമപാദമഹീപതേ!

മൂലം:

രാജിഗ്രന്ഥിയുതാതി രൂക്ഷഗബള-
 സ്ഥൂലേ വിഷാണേ കിലാ-
 സ്യസ്തിശ്ചാസമ ശുഭ്രബിന്ദുഗതി
 ഹ്രസ്വസ്തിരാഭിസ്കതാ
 മേഘ്രോയസ്യ കൃശോതി വക്ത്ര വിപുല-
 വ്യാവിദ്ധസഗ്രന്ഥി കോ-
 ഹ്രസ്വോ ബാലധിരല്ലപേചകകലാ-
 പൂഷ്ഠസ്സ നിന്ദ്യാഗജഃ

2

പരിഭാഷ:

വരയോടും മുഴയോടുമേറ്റം പരുപരുപ്പൊടും
 നാനാനിറഞ്ഞോടുമൊരേവണ്ണമാകിയ കൊമ്പൊടും

മിനുപ്പറ നിരപ്പറ വെൺപുള്ളി നികരഞ്ഞാടും
 വളഞ്ഞു മുഴയോടൊത്തു കുതാകിയ വാലൊടും
 ഏറം മെലിഞ്ഞോ സ്ഥൂലിച്ചോ വളഞ്ഞോ-
 കുതായിയോ
 ഞരമ്പു ചിന്നിയിട്ടുള്ള കണയോടും ചുണങ്ങാടും
 കറഞ്ഞ പുറവും വാലിനുക പിൻവളവെല്ലുമായ്
 കാണപ്പെടും ഗജം തീരെച്ചീത്തയാകുന്നു പാതമിവ!

മൂലം:

ലക്ഷ്യമുഷ്ണാസ്തു മാതംഗാ യത്രതിഷ്ണന്തി പാതമിവഃ
 ഹന്യതേ തത്ര തൃപതിസ്സതേനസ്സഹാപിവാ. 3

പരിഭാഷ:

സ്വച്ഛമാം വൃഷണം ചേർന്നാരനയെങ്ങു മനവ!
 അങ്ങുള്ള തൃപനെക്കൊല്ലും പുത്രനോ മിത്രമോ ദൃഢം.

മൂലം:

കണ്ണഹീനോദക്ഷിണതശ്ചാതുർവണ്യ വിനാശനഃ
 വാമതോ ഹൃഗ്നിനാശോ വാ രോഗോ വാ തത്ര
 ഭൂട്ടതാം 4

പരിഭാഷ:

വലഞ്ചെവിൽ വൈകല്യമുള്ളൊരാറനയ വാങ്ങിയാൽ
 നന്നല്ലാ നാലുജാതിൽ നാശമേല്ക്കും നരേശ്വര!
 ഇടഞ്ചെവിൽ വൈകല്യമുള്ളൊരു മരുവുനൈടം
 അഗ്നിബാധ ഭവിച്ചീടും രാജാക്കന്മാർക്കു രോഗമോ.

മൂലം:

തപശ്ശനനാലു നഖരാദിഷു പുഷ്പിതോയ
 സ്താജ്യോത്ര തദ്രഹനലേപന കർമ്മയദോ

തച്ചാത്തികർമ്മസകലം പ്രതിവാറണംച
തച്ചേദനം ചമതിമാൻ വിധിവൽ പ്രകയാൽ 5

പരിഭാഷ:

തോലണ്ണാക്കു നവം കൊമ്പുമുതലായവ പൂക്കുകിൽ
ആഗ്രജത്തെപ്പേക്ഷിച്ച് വേണമെന്നാണു നിശ്ചയം.
അല്ലെങ്കിൽത്തീയ്യ വെച്ചിട്ടോ മുറയ്ക്കുരസിയോ ബുധൻ
ഹേദിച്ചോ ലേപനംചെയ്തോ പൂത്തിട്ടുള്ളതു മാറണം.

മൂലം:

ഘഷ്ടോത്സരം രജന്യാം ഭ്രമതിഖലു ദിവാ
പ്രാക്പ്രഹൃഷ്ടശ്ശുക്കന്തെഃ
കുജൻ വാഞ്ചൻ വിയത്യൽപതിതു മഹസഭാ
ബാലഭണ്ഡേന വീജൻ
ഗാത്രോൽകഷ്ടീച ബാധം മുഹൂരപിച വശേ
വർത്തന്തേയശ്ച യത്തു-
സ്തം വിദ്യാഭ്യാസഹസ്തീത്യഖില ഗുണഗണാ-
ശ്ശ്യാപി നഗ്രാഹ്യ ഏഷഃ

6

പരിഭാഷ:

രാവിൽപ്പെരുത്തു സന്തോഷം, പകൽനേരത്തൊരു-
ഭ്രമം,
മുമ്പുകളിൽ കിളികൾ കൂകുമ്പോളൊത്തു കൂകലും
മേലോട്ടുചാടാൻ ഭാവിയ്ക്കുലെപ്പൊഴും വാലുവീശലും
പാപ്പാനു കീഴടങ്ങായ്ക ഭേദമേറ്റമുരക്കലും
ദൂർലക്ഷണങ്ങളാണൊന്നി, മട്ടാം ഭൂഷണസ്തിയെ
വാങ്ങിക്കൂടാ ഗുണഗണമെല്ലാമുണ്ടെന്നിരിക്കലും.

മൂലം:

പോതാനപിതാ വാ കരിണീ സഗർഭാ
 ലബധാ ഭവേൽ വാഹനകോരനാശഃ
 തപോവനേവാ. സ്വവന്യേ മ പാപി
 നീതാർപ്പയേദിഗ്ഗജഭേവപുജാം.

7

പരിഭാഷ:

പിടിയെക്കൂട്ടിയോടൊത്തോ ഗർഭമൊത്തോ-
 കിടയ്ക്കുകിൽ
 ഭണ്ഡാരവും വാഹനവുമായമാനം നശിച്ചുപോം
 അവയെത്താപസക്കാട്ടിലവറ്റിൻ കാട്ടുതന്നിലോ
 വിട്ടേച്ചു ദിഗ്ഗജശ്രേഷ്ഠഭേവപുജ കഴിക്കണം..

അശുഭലക്ഷണമെന്ന മൂന്നാം പടലം കഴിഞ്ഞു

നാലാം പടലം

ആയുർലക്ഷണം

മൂലം:

സ്തിശാഭന്തനഖരോമചക്ഷുഷോ
 ദീപ്തകണ്ണുകരബാല വംശിനഃ
 പ്രാക്പ്രഭേശ പരിപൂണ്ണ ലക്ഷണാ-
 സ്തല്യമസ്തകതലാശ്ചിരായുഷഃ

1

പരിഭാഷ:

കൊമ്പു കൺ നഖരോമങ്ങൾ നൈമയത്തോടുകൂടിയും
 തുറന്നിരിക്കെ ചെവി വാൽ തണ്ടല്ലിതെല്ലാം

നേടുതായുമേ

മുൻഭാഗം ലക്ഷണം മുറും തികഞ്ഞുമിരു മസ്തകം
തുല്യമായുമിരുന്നെന്നാൽ ദീപ്തായുസ്സുള്ളതാഗ്രജം.

മൂലം

സപ്തരക്തതനവഃ ഷഡ്ഗുണതാം
സുപ്രഭാവമനസഃ സുഗന്ധയഃ
നീല നീരദനീലാവിരാവിണോ
ദിഗ്രിരോമ നിലയാശ്ചിരാഘൃഷഃ.

പരിഭാഷ:

ഏഴംഗങ്ങൾക്കൊരു ചുക്കപ്പാറംഗങ്ങൾക്കുപൊക്കവും
നെഞ്ഞുക്കും നല്ല മണവും കുന്നൽക്കാറെതിർവണ്ണവും
രണ്ടുമൂന്നും രോമമുള്ള രോമക്കുഴികളും പ്രഭോ,
പ്രൗഢശബ്ദവുമായുള്ള ദീർഘായുസ്സിന്റെ ലക്ഷണം.

മൂലം:

ഗാത്രോത്തമാംഗനയതാനനകണ്ണകണ്ഠ-
വക്ഷോവിഷാണകരസത്വരചോ ചരാണി
അംഗാനിചേതി സകൃശാനിവയോദശാഭിഃ
ക്ഷേത്രാണുമുനികരിണാം ദശചദ്വയംച. 2

പരിഭാഷ:

നട, കണ്ണും, തല, മുഖം, കഴുത്തു, ചെവി, മാറിടം
തുമ്പിക്കൈ, കൊമ്പു, കണ്ണ, ഗർഭങ്ങൾപെരാംഗവും
വയോദശ ഭോടൊക്കുമീരാംഗങ്ങളിലായിരിക്കെ
ക്ഷേത്രങ്ങളെൻ കീഴ്തിരിച്ചപ്പൊഴുതു ശാസ്ത്രമേരായ്.

മുലം:

ക്ഷേത്രാണാം യാവതാം പുണ്യ-ലക്ഷണംയസ്യദൃശ്യതേ
ദശാസ്താവത്യ ഏവായുസ്തസ്യേത്യാഹ-

ബ്രഹ്മസ്തി: 3

പരിഭാഷ:

ക്ഷേത്രമെത്രയൊരാനന്തു കാഞ്ചു ലക്ഷണപുണ്യമായ്
അത്ര പതുവയസ്സുണ്ടാമതിന്നെന്നാൻ ബ്രഹ്മസ്തി.

മുലം:

ത്രീണിപഞ്ചചസപ്താഷ്ടൗ ലിംഗാന്യേതാനി-

യസ്യവൈ

ആയുസ്സലഭതേ താവൽദീർഘമിത്യസ്യമേമതി: 5

പരിഭാഷ:

മൂന്നോ ലക്ഷണമങ്ങഞ്ചോയേഴോയെട്ടോ ഭവിക്കിലും
ദീർഘായുസ്സാഗ്ജത്തിനു കിട്ടുമെന്നെന്റെ നിശ്ചയം.

മുലം:

ചതുർഥീ മൃഗജാത്യസ്യ മന്ദജാത്യസ്യവാഷ്ടമീ

ദ്വാദശീ ഭദ്രജാത്യസ്യ പരമായുരിഹോച്യതേ. 6

പരിഭാഷ:

മൃഗജാതിഗജത്തിനു നാലുതും, മന്ദനെൻപതും
ഭദ്രനു നൂററിരുപതും പരമായുസ്സു ചൊൽവതേ.

ആയുർലക്ഷണമെന്ന നാലാം പടലം കഴിഞ്ഞു.

അഞ്ചാം പടലം

വയോലക്ഷണം

മൂലം:

ആ ദ്വാദശാബ്ദാഭയസാജാലന്യോ
 മധ്യശ്ചതുർവിംശതി വത്സരാൽ പ്രാക്
 ആഷ്ടഷ്ടി സംവത്സരതഃ പുരായം
 മാതംഗവയോ വയസോത്തമാഖ്യഃ 1

പരിഭാഷ:

പന്ത്രണ്ടുവർഷപന്ത്രണ്ടും വയസ്സുപതുംവരെ
 ക്രമാലാനയ്ക്കു പേർ ചൊൽവു ജഘന്യൻ മദ്ധ്യനത്തമൻ.

മൂലം:

ശ്രക്ഷണസ്സതാമ്രോമുദ ഗാത്രരോമ
 നിദ്രാലുരക്തരിത ഹസ്തലക്ഷ്യഃ
 അവ്യക്തരൂപാംഗയുതഃ സ്തനാത്ഥീ
 ബാലാഹപയോയം പ്രഥമേതുവർഷേ. 2

പരിഭാഷ:

മിനുപ്പു, ചോപ്പു, മെയിന്നും രോമങ്ങൾക്കും മുദ്രതവവും
 മുളച്ചുവന്ന നൽത്തുമ്പിക്കയ്യു, മോരമുറുപ്പും,
 അവ്യക്തമാമാകൃതിയും മുലപ്പാലിനു കാക്കയും
 കാൺകിലൊന്നാം വയസ്സാൻ ബാലാനന്നരികാഗ്നജം.

മൂലം:

കിഞ്ചിൽ സാന്ദ്രനഖോതി രാഗരസനോ—
 ഷ്വാഭിഃപയോലും പിബൻ

കിഞ്ചിൽചാരു തുണാദിവാദിതു മനാഃ
 ഗാന്ത്രാന്തരേ ലോഹിതഃ
 ദ്രാക്ധാവത്യനിമിത്തമേവ മുദിതഃ
 പ്രായസ്സിതാ മീലിതോ
 നമ്രാക്ഷോ നയനപ്രമോദകൃദയം
 വർഷഭയേഃ പർച്ചുകഃ

3

പരിഭാഷ:

നഖമല്ലമുറച്ചോ, ഏ ജിഹ്വാദികൾ ചുക്കുന്നമേ
 മുലപ്പാലേറെ നകരാതി, ഉന്മല്ലുകൾ തേടിയും,
 വയററത്തു തുടുപ്പാൻ, മതിവേഗത്തിലോടിയും
 അഹേതുവായ് പ്രസാദിച്ചും, മുക്കാലും മിഴിച്ചിമ്മിയും
 നമ്രാക്ഷനായും കണ്ണിന്നമോദം ചേർത്തുമിരുന്നിടം
 രണ്ടാംവയസ്സിൽ ദിരദം, തൽപ്പേർ പർച്ചുകനെൻ-
 പോൽ.

മൂലം:

സ്ഫുടനഖവിദസന്ധിശ്രോത്ര ദന്തപ്രവേഷു—
 ക്ഷവിരസി സബിന്ദുഃ കണ്ണപിഞ്ചരൂഷ-
 യോതു
 ശ്രവസി ശിരസി കേശ്യന്നമ്രശീർഷസ്തുണാദീ
 ദൃശതര രഭപംക്തിശ്ചോപസപ്പസ്തുതീയേ 4

പരിഭാഷ:

നഖം, കംഭാന്തരം, സന്ധി. തുമ്പിക്കൈ, ചെവി,
 കൊമ്പിവ
 സ്പഷ്ടങ്ങളായ്ത്തീരുകയും, തലപൊങ്ങിച്ചുനില്ക്കയും
 ചെവിത്തുമ്പത്തു മാറത്തും പുള്ളിയുള്ളവനാകയും
 കാതിനേലും തലയിലും രോമങ്ങളുളവാകയും,

പല്ലുതിന്നുകയും, പല്ലുനല്ലവണ്ണമുറയ്ക്കയും
മൂന്നാംവയസ്സിൽ ചിഹ്നങ്ങളുപസാധ്യനാഗ്രജം.

മൂലം:

വിലാംഗനിഷ്കോശവിലോഹിതഃ പയോ-
ദിടപ്രോഹസുന്ദാനഘനസ്മൃണപ്രിയഃ
കൃഷ്ണാൻതതാലു! പൃഥുലശ്ചതുഷ്ടയേ
മനാകപ്രരോഹദൃശനോ ഹി ബർബരഃ 5

പരിഭാഷ:

നാലാംവയസ്സിൽ നിഷ്കോശവിലാംഗങ്ങൾ ചുകന്നിടം
മുലപ്പാൽ നകരാ, പ്രോഹസുന്ദാനങ്ങൾ കനപ്പെടും
പുൽതിന്നും, താലുവിന്നറം കറുക്കും പുഷ്പിതവന്നിടം
കൊമ്പും മുളച്ചുവന്നിടം ബർബരാഭിവൃന്ധനാദിപം.

മൂലം:

കാഷ്ഠതപക്തനസേവനസ്മൃതനകചഃ പങ്കാംബു-
പാംസുപ്രിയഃ
സ്വപ്നം ഹൃഷ്യതി കോപമേതിച സുഖം ദുഃഖം
യതംബുദ്ധ്യതേ
ശബ്ദാദീനപി വേത്തിയന്യവശഗോഹൃത്താനവിൽ
പ്രോല്ലസദ്
ഘണ്ടാവഗ്രഹദന്തഘൃഷ്ടകളഭഃ പ്രാപ്തസ്തമാം
പഞ്ചമീം. 6

പരിഭാഷ:

അഞ്ചാംവയസ്സിലല്ലാലും മരത്തിൻ തോലുതിന്നിടം
ചളിവെള്ളം പൊടികളിൽക്കളിപ്പാനിച്ചുതേടിടം,

ഹർഷിയു, മല്ലം കോപിയു, സുഖാസുഖമറിഞ്ഞിടും
ശബ്ദവും മറുമറിയും, പാപ്പാൻ ചൊന്നതുകേട്ടിടും
നെറ്റി കൊമ്പും പിങ്കുത്തും തെളിഞ്ഞുത്താന-

വേദിയാം

ഈ പ്രായത്തിൽഗുജത്തിന്ന ചൊൽവുകളഭമെന്ന പേർ.

മൂലം:

പിഞ്ചരൂഷകണകടസുകപവിലാഗനേത്ര-

കൂടാഗ്രകണ്ണയഗളപ്രതിമാനദേശേ

യസ്സാഭ്രബിന്ദുസുഭോഗവലിഹീനവർഷമാ

നൈകാരികം തമിഹ ഷട്സ്സമമാമനന്തി. 7

പരിഭാഷ:

കണ്ണാഗ്രം, കടവായ്, കണ്ണം, കടക്കൺ, കവിര,

കാതുകര,

വിലാഗ, മിതുകൊമ്പിന്റെ നടുവെന്നീസ്ഥലങ്ങളിൽ

ചേലൊത്ത പുളളികളൊടും ചുളി വീഴാത്ത മെയ്യുമായ്

കാണാമാറാം വയസ്സികൾ നൈകാരികനവന്ന പേർ.

മൂലം:

ഘനനഖതലസന്ധീപ്രോഹസന്ദാനചിക്കാ-

പലികരനഖശീർഷോന്തേ ഖാദീസകണ്യുഃ

സഫ്ടചരണ ജവാവസകാരവാൻ സപ്തവർഷ-

ശ്ലീശൂരിതികമിതോ സൗസ്തിഷ്ടദോഃപുഷ്പ-

രാഗ്രഃ 8

പരിഭാഷ:

സന്ധീപ്രോഹം നഖതലം ചിക്കാവലി ശിരസ്സുകര

സന്ദാനം കൈത്തലമിവയ്ക്കാത്തുപുളുവായിരും.

നന്നായ് കടിച്ചുതിന്നും മെയ്യുരച്ചേറും ചൊറിഞ്ഞുമേ
കാൽവേഗവുമവസ്കാരദേശവും വ്യക്തമായിയും
കയും തുസിക്കരത്തുസും മിനത്തുമെഴുമാനയോ
ഏഴാംവയസ്സിൽനില്ക്കുന്നോൻശിശുവെന്നാണവൻ
പേർ.

മൂലം:

ഘനതലനവസന്ധി: ക്ഷിപ്രരോഹി വ്രണൗഘോ
മുദുമുദയവസാശീസംചലദന്തപദക്തി;
പപലമതിരജസ്രംവർഷഘർഷീ പ്രഹർഷീ
പ്രഹരണമുദുകോ സാവഷ്ടമേ മജ്ജനാഖ്യ: 9

പരിഭാഷ:

ഉരയ്ക്കുമേപ്പം നഖവുമിളക്കം പല്ലിനേററിടം
വല്ലപാടും മുറികൾപെട്ടെന്നാലുടനണങ്ങിടം
മൈവെച്ചുരയ്ക്കും വർഷിയ്ക്കും സദാ ചപലബുദ്ധിയായ്
പതുകെ പ്രഹരിച്ചീടുമെട്ടണ്ടാമാന മജ്ജനൻ.

മൂലം:

ശുക്ലേഷണഃപവതി ധേനുമമുകുതശുക്ലഃ
സ്തിഗ്ദ്ധഹവി; പ്രതതന്തചയഃ പൃഥ്വരാഃ
യോ രസ്രസന്ധിഷ്ഠഘനസ്സുദയപ്രഹാരി
ദന്താരുണം നവസമാപ്രഭം വദന്തി. 10

പരിഭാഷ:

വെളുക്കും കണ്ണുകൾ, പിടിയാനതൻ പുറമേറിടം
എന്നാൽ ശുക്ലം സ്രവിക്കില്ലാ, പല്ലൊട്ടുക നിരന്നിടം

മാർപരക്കും തുളകളുമേപ്പുമെല്ലാം തടിച്ചിടും
കാന്തിക്കൊരുമിനുപ്പുണ്ടാം ഗാഢമായ് പ്രഹരിച്ചിടും
ഇവയിലൊമ്പതാമത്തെ വയസ്സെന്നു ധരിയ്ക്കണം
ഈ പ്രായമായാലാനയ്ക്കുപേർ ഒന്നാരുണനെന്നുപോൽ.

മൂലം:

സഞ്ചാത ശുക്ലവനേസ്മിരാംഗം
പ്രഹൃഷ്ടമേധ്രഃ സ്ഥിരജാതദന്തഃ
തേജോ ബലാഭ്യോ ദശമേസുഖാദീ
യഥപ്രഹർഷീ ച സ ഏവ ചിക്കഃ 11

പരിഭാഷ:

ശുക്ലമുണ്ടാകയും, മേധ്രാഹർഷവും, പല്ലുരയ്ക്കയും
തേജോബലോന്നതി, ഗതിസൈമന്ദ്യവും നല്ലതീനിയും
കൂട്ടത്തിലെത്തിയാൽ ഹർഷിയ്ക്കുമീ ലക്ഷണങ്ങളാൽ
പത്താംവയസ്സെന്നറിക, ചിക്കെന്നൊക്കരിയ്ക്കുപേർ.

മൂലം:

ഉത്സാഹീസ്ഫടഗാത്ര സന്ധിസുഭോഗോ
ഗർഭപ്രഭോ ദുഃഖഭാക്
സപ്രോഹാദി വലിർചനപ്രഹരണ,
പീതാഭേതച്ഛവിഃ
ദുർഗ്ഗസ്ഥാനരതസ്സുവൃത്തജ്വലനഃ
പ്രസ്ഫാദകണ്ഠാഞ്ചലഃ
പ്രോതാവ്യഃസ്ഥരവേഗവിക്രമബലീ
യാതോ ദ്വിതീയാം ദശാം, 12

പരിഭാഷ:

ഉത്സാഹവുമുടൽസ്സന്ധിവ്യക്തിയും സുഭഗതവു-
 ഗർഭമുണ്ടാകലഴലും പ്രോഹാദിയിൽ ചുളിച്ചിലും,
 ശക്തികൂട്ടം പ്രഹരവും, കൊമ്പിന്മേൽ മഞ്ഞവണ്ണവും
 കണ്ണാഗ്രജാലനാവസ്ഥാരണ്ടും ഭംഗിയിലാകയും
 ഭഗ്നത്തിലിഷ്ട- കാമദ്രാതുക്കേറും വിക്രമങ്ങളും
 വയസ്സിരപതാവോളംകാണാം, പ്രോതാവ്യാനാ-
 ദിപം.

മൂലം:

തത്തമാനവിഭക്തകണ്ഠരസനോ-
 ത്സംഗാദിരുദ്യന്തദ
 പ്രാണസ്സർവ്വഗുണാൻപിതോ ദൃഢരണ-
 സ്സസ്തിശ്ചരോമച്ഛവിഃ
 ക്ഷീബാക്ഷഃപ്രിയദർശനോക്തവിവിലസ-
 ദ്വൃദ്ധിഃസ്വധീഃ കോപനോ
 ഹന്താധാതു സമസ്സഹവ ജവനോ
 യാതസ്തുതീയാം ദശാം.

13

പരിഭാഷ:

വയസ്സുരുപതാവോളം മദഗന്ധമുദിച്ചതായ്
 വേണ്ടുവലിപ്പംവന്നൊത്ത കൊമ്പുത്സംഗംകഴുത്തുമായ്
 പോരിന്നുറപ്പടയതായ്ഗുണമൊട്ടുകീയുന്നതായ്
 സസ്തിശ്ചരോമച്ഛവിയായിളകും കൺകളുള്ളതായ്
 കാഴ്ചയിൽബംഭംഗിയുള്ളൊന്നായ്പ്പഷ്പപഞ്ചേന്ദ്രി-
 യാവ്യമായ്
 നൽബുദ്ധി കോപമറിവും ഹിംസാരസവുമുള്ളതായ്

ധാതുക്കൾക്കേഴിനും സാമ്യമൊത്തതായുമിരുന്നിട്ടും

ഈ പ്രായത്തിൽഗൃജത്തിന്നുചൊല്ലും ജവനനെന്നു

പേർ 33

സന്ദാനാദി പ്രദേശത്തു മാച്ചിലില്ലാച്ചളിച്ചിലും,

കാലംവന്നാൽ മദമ്പാടും നിദ്രയില്ലാതിരിക്കലും

34

പുകകണ്ടാലെതിർഗജമാണെന്നോർത്താത്തഹർഷമേ

ഗൗരവിക്ക കോരമയിർക്കൊരുക പോരാടുന്നതി-

നിച്ഛയും

35

വയസ്സുനാലുതാവോളം ലക്ഷണങ്ങളിതൊക്കെയും

ഈ പ്രായത്തിൽഗൃജത്തിന്നുചൊല്ലും കല്യാണനെന്നു-

പേർ 36

സന്ദാനാദൃങ്ങളിൽ മദംവാൻ ചുളികൾതിങ്ങിയും

കവിരത്തടം കൺചെവികൾക്കുള്ളോരുകകൂടിയും

37

വെക്കം മദിച്ചും പെട്ടെന്നു മോദിച്ചും ശൌര്യമേന്തിയും

എല്ലാം സഹിച്ചുമെപ്പോഴും നീരണിക്കവിളൊത്തുമേ

38

കാണപ്പെടും പിന്നെ വയസ്സുവതാകും വരെയ്ക്കുമേ

ഈ പ്രായത്തിൽജഗൃത്തിനുയോധനെന്നാണുപേരെടോ

39

വയസ്സുപതാവോളം വലിതൻമീതെ വീണിട്ടും

തേജോധാതവിദ്രീയങ്ങൾക്കു ശക്തിക്കുറവു തട്ടിട്ടും

40

ചീളിയും ചെവിയും ചുണ്ടും മററും രോമാന്ധ്യമായിട്ടും

കൊമ്പിനുക പുറഞ്ഞെണ്ണ കാണമാറായ് ചമഞ്ഞിട്ടും

41

വയസ്സുഴുപതാവോളം പിത്താഗ്നികൾ ചുരുങ്ങിയും
വാതം വളർന്നും മെയ്യേറ്റും സ്തംഭിച്ചും കഫമേറിയും 42

ശോഷ്ണമിനുസംവിട്ടും നിറംവല്ലാതെയായിയും
അംഗചേഷ്ട കറഞ്ഞിട്ടമിരിയ്ക്കും ദ്വീരഭം പ്രഭോ! 43

വയസ്സുഴുപത്തൊന്നുതൂടങ്ങിട്ടെൻപതാംവരെ
കവിഠത്തട്ടിൽ കഫംവാർന്നും സദാ കണ്ണീരചാടിയും 44

ശോഷ്ണമിനുസംവിട്ടും നിറമോ വഷളായിയും
കാമം നിലച്ചും, പേടിച്ച് കൂട്ടത്തിൽക്കൂടിടാതെയും 45

കൊമ്പിൻവളർച്ചയും നിന്നും വീയ്കുംതീരച്ചുരുങ്ങിയും
മുറി പെട്ടാലുടനണങ്ങാതെയും കാന്തിനീങ്ങിയും 46

രോമം മുറിഞ്ഞുപൊയ്ക്കൊണ്ടുണ്ടുമെപ്പോഴും കണ്ണുപിമ്മിയും
കാണപ്പെട്ടും കണ്ടുരമെന്നറിഞ്ഞാലും മഹീപതേ! 47

വയസ്സുപിന്നെത്തൊണ്ണൂറാംവരെ ദ്വീരഭമുഴിപ!
കഴുത്തുചാഞ്ഞു പല്ലാടിച്ചേയ്ക്കുവെയ്ക്കാം ചുരുങ്ങിയും 48

കൊമ്പിൽകടയിൽനിന്നും ഞ്ഞോലിച്ച് മുളളാശിയായ്
കാന്തിയ്ക്കുമിനുസംവിട്ടു മദഭേഷങ്ങൾ നീങ്ങിയും 49

മെയ്യേണ്ടും ചളിവീണംഗം തളർന്നേറ്റുമാങ്ങിയും
കൂട്ടത്തിൻപിറകേയാത്രചെയ്തവോനായുമിരുന്നിട്ടും 50

വാൽ തുമ്പിക്കൈ ചെവി ചുമലിവയ്ക്കുവുതട്ടിയും,
രോമംകൊഴിഞ്ഞു, കൊമ്പാടി, മാംസമുക്കും ചുരുങ്ങിയും 51

കൈകാലടിചലിച്ചും, കാൽകഴഞ്ഞും, തീൻകറഞ്ഞുമേ,
മെയിന്നു മിനുസംവിട്ടും നേത്രരോഗമിണങ്ങിയും. 52

മലമൂത്രം പണിപ്പെട്ടുവിട്ടും, ദാഹംമുഴുത്തുമേ
കൃമിതിന്നും നഖചേന്ദ്രം മെയിൽസ്സീരകൾ
പൊങ്ങിയും. 53

കാണപ്പെട്ടും കിഴവനാമാന മാനവപുംഗവഃ
തൊണ്ണൂറൊന്നു തുടങ്ങീട്ടു നൂർവയസ്സായിട്ടുംവരെ 54

തണ്ണീരികൽക്കിടക്കായ്ക, മരംചാരിയുറങ്ങലും
കണമേൽനിന്നു നീർവാച്ചു, കവിളിൽക്കഫവാച്ചു. 55

പതുപ്പുള്ള പദാർത്ഥങ്ങൾ കടിച്ചു കൊണ്ടുതിന്നലും,
കൊമ്പുതുങ്ങിച്ചമകയും, മെയിൽമാറാത്ത രോഗവും 56

ഇവയത്രേ ലക്ഷണങ്ങളിങ്ങിനെ നരധീപി
വയസ്സു നൂറൊന്നുമുതൽ നൂറ്റിപ്പത്തായിട്ടുംവരെ 57

അപ്പറംനൂറ്റിരൂപതുവയസ്സുതികയുംവരെ
താന്നുമെല്ലെത്തൊടുകയുമാവിധം താൻ നടക്കയും, 58

ദേഹം സ്തംഭീയ്ക്കു, ചെവിവാൽ തുമ്പിക്കയും വിറയ്ക്കയും
സദാ പരധീനതയും നിദ്രയും ലക്ഷണങ്ങൾ പോൽ. 59

ഈ വണ്ണം നൂറ്റിരൂപതുവയസ്സോളമിളാപതേ!
പല കർമ്മങ്ങൾചെയ്തിട്ടു വിഷ്ണുനീതു വാരണം. 60
അഞ്ചാം പടലം കഴിഞ്ഞു,

ആറാം പടലം

മാനനിണ്ണയം

നീളംകുണ്ടുമുതൽ വാലിന്റെ കടയോളമളക്കണം
ഉയർച്ചയോ നഖംതൊട്ടിട്ടിരിയ്ക്കുസ്ഥാനമാംവരെ. 1

വണ്ണം ചങ്ങലയിട്ടീടും സ്ഥാനത്തായിട്ടളക്കണം
ഈ വണ്ണമാണാനകളെയളക്കേണ്ടും ക്രമം പ്രഭോ! 2

പിറപ്പിലേ മൃഗേത്തിന്നൊന്നരക്കോലുനീളവും
ഒരുകോൽപൊക്കവുംകാണം രണ്ടുകോൽചുരുവണ്ണവും. 3

പിന്നെപ്പത്തുവയസ്സോളം കൊല്ലംതോറുമരിന്ദമ!
അയ്യഞ്ചുവിരൽ വലിയ്ക്കും നീളംവണ്ണമുയർച്ചയും. 4

പതിമൂന്നുവയസ്സായാൽ രണ്ടരക്കോലുപൊക്കമാം
മൂന്നരക്കോലുതാൻനീളം നാലുകോൽചുരുവണ്ണവും. 5

മനുജാതിഗജത്തിനും ഭദ്രജാതിഗജത്തിനും
ഇക്കണക്കിൽക്കവിഞ്ഞുണ്ടാം നീളംവണ്ണമുയർച്ചയും. 6

മുക്കോൽപൊക്കം, നാലുനീളം, നാലരക്കോലുവണ്ണവും
കാണപ്പെടുന്നപെണ്ണാന നല്ലതാകുന്നു മനവ! 7

രണ്ടരക്കോലുയരവും, മൂന്നരക്കോലുനീളവും
നാലുകോൽവണ്ണവുമെഴും പെണ്ണാനയൊരുമാതിരി 8

രണ്ടുകോലാമുയരവും, മൂന്നരക്കോലുവണ്ണവും
മൂന്നുകോൽനീളവുമെഴും പെണ്ണാന വഷളാണെടോ! 9

ഏറെച്ചടച്ചും സ്ഥൂലിച്ചുമംഗവൈകല്യമേന്തിയും
മേവും ഗജങ്ങളെയളക്കേണ്ടയെന്നാണു നിശ്ചയം.. 10

അംഗങ്ങളെല്ലാം ശരിയാംമെയ്യുള്ളാനയെ നീളവേ
അളക്കണം നല്ലതിനെ വിശേഷിച്ചും വിശാംപത്രേ! 11

ശിരഃപിണ്ഡങ്ങൾ 'കുംഭ'ങ്ങളവരിൽനടുവോവിടു'
വിടുവിൽ കീഴേടമവഗ്രഹമാകുന്നുമന്നവ! 12

മസ്തകക്കീഴ് 'വാഹിതം' തൽക്കീഴോ പ്രതിമാനമാം
അതിൽ നടുവിനോ 'പായുകുംഭ'മെന്നാണുപേർ നൃപ! 13

വാഹിതമത്തിന്നിരുവശം 'വിലാംഗം' ദന്തികൾക്കെടോ
തുമ്പിക്കൈത്തലതൻമീതേ 'ഗണ്യൂഷം' കൺതട-
ത്തിനോ 14

പേ'രീഷിക' കടക്കണ്ണിനത്രേ നിർയാണമെന്നുപേർ
ചെവിതൻ വാക്കു 'പിയൂഷം' കാതിൻമുറുട്ടു 'ചൂളിക' 15

കഴുത്തും ചുമലുംകൂടും സന്ധിയ്ക്കോ 'പ്രോഹ'മെന്നുപേർ
ഇരിയ്ക്കുസ്ഥാനമതവസ്ഥാരം തന്മീതെയോ 'വലി' 16

മൈമദ്ധ്യം 'നിഗളസ്ഥാനം' ചിക്കയാണായതിന്നുമേൽ
'സന്ദാനം' നാഭിതൻമീതെയതീൻ കീഴേടമോ 'കല' 17

വാരിയ്ക്കുപക്ഷമെന്നാംപേർ മുൻവശം 'ന്യോഭാഗ'മാം
മുൻകാലുരതൻകണകാലിൻകീഴേടം ഗാത്രമാണു-
പോൽ. 18

പിങ്കാലപരമാണത്രെ 'നിഷ്കോശം' പൃഷ്ഠവാരികം
അവർത്തൻപിമ്പുറം 'കക്ഷി'യവസ്തുക്കൾക്കുഷ്ടമെന്നു-

പേർ 19

വാലിൻകടയ്ക്കടുത്തുള്ളഭാഗം മേചകമുഴിപ!
'അന്തർമ്മണി' കഴുത്തിൻകീഴ് കണ്ണുസന്ധിയണ-

ഞ്ഞതാം. 20

ഇരിയ്ക്കുമ്പൊഴൊന്നുമോ 'സ്തംഭം' 'പത്മകം' പുളളികൾക്കു-

പേർ.

കച്ചക്കയറ്റിൻപേരത്രേ 'ഭൃഷ്ടാ' കക്ഷ്യോ'വരത്രകൾ' 21

ഗജങ്ങളെപ്പിടിപ്പാനായ് ചമയ്ക്കും കഴി'വാരി'യാം
തളയ്ക്കും കുറി'യാളാനും വളരിൻപേരും 'തോത്രമാം' 22

പേർ ചങ്ങലയ്ക്കുനുകമെന്നോതും നിഗളമെന്നുമേ
തോട്ടിയ്ക്കു'സൃണി'യെന്നത്രേ നാമമങ്കൾമെന്നുമാം. 23

ആറാം പടലം കഴിഞ്ഞു

ഏഴാം പടലം

മൂലധൂനിണ്ണയം

ആനയ്ക്കുവിലയിങ്ങിത്രയെന്നു ചൊൽവാൻകഴിഞ്ഞിടം
വില്ലോനും വാങ്ങിടുന്നോനും ബോധ്യമാം വിലയു-

ത്തമം. 1

അതിൽവെച്ചൊരുവന്നിപ്പുമാകാത്തവില മദ്ധ്യമം
രണ്ടാംകും ബോദ്ധ്യമല്ലാത്തവില- നിന്ദുവുമാണു
പോൽ. 2

അതിനാലറിവുള്ളോർകൾ പലതുംകൂടിനന്മയിൽ
ചിന്തിച്ചറയുന്നവിലയ്ക്കത്രേ വാങ്ങേണ്ടതാനയെ. 3

വാങ്ങാം പൂർണ്ണവിലയ്ക്കല്ലാനന്മയുംചേർന്നതിനെ
കൺകാൽകൊമ്പിവയോരോന്നും പോയോന്നും-
ചെവിപൊട്ടണം. 4

നോഗിയ്ക്കും വിലനേർപാതി, ചെവി വാൽമുതലായവ
പാതികണ്ടു മുറിഞ്ഞൊന്നു മൂന്നിലൊന്നാക്കണംവില 5

എടുത്തൊന്നുയന്നാനയ്ക്കുതിലൊന്നാക്കണംവില
മോഴയ്ക്കുനാലിലൊന്നാവാം പിടിയ്ക്കോ മൂന്നിലൊന്ന-
താൻ. 6

ഏഴാം പടലം കഴിഞ്ഞു

എട്ടാം പടലം

സത്വവേദന ലക്ഷണ വിചാരനിണ്ണയം.

ദേവദാനവഗന്ധർവയക്ഷരക്ഷോന്ദസത്യരെ
തന്മട്ടിനാൽക്കാൺക പിശാചാഹിസത്വരെയും പ്രഭോ! 1

ആമ്പൽപ്പൂവേഴിലാമ്പാലപൊയ്ത്താൻ നാരങ്ങചന്ദനം
ഇവറിലൊന്നിന്നെതിരാം ഗന്ധവും, നല്ലകാന്തിയും. 2

- തെളിഞ്ഞ മുഖവും നിത്യം കളങ്ങേളിലിഷ്ടവും
കയിൽനേരൊച്ചയും ചേൻ കരീന്ദ്രൻ ദേവസത്വനാം 3
- എപ്പോഴും തള്ളലുള്ളോനായ് പ്പോർത്തേടും ഭൂപദാവിധിയായ്
കരുനൊച്ചിത്തുകിലിനും മീനിനും തുല്യഗന്ധിയായ് 4
- തെല്ലും ദയപെടാത്തോനായ് കൊല്ലവോനാകമാനയെ
ധരിയ്ക്കണം ദാനവനേർ സത്വവാനെന്മ മന്നവ! 5
- പിച്ചകപ്പു കറുമൊഴി നാഗപ്പു രക്തചന്ദനം
പുന്നപ്പു തണ്ടലരിതിലൊന്നിന്നൊത്തോരു ഗന്ധവും 6
- കൺ കൊമ്പുകുണ്ടേരും തല തുമ്പി തുമ്പിക്കരാഞ്ചലം
നടപ്പിവയ്ക്കൊരഴകും പാട്ടിൽ; പ്രിയവുമുള്ളതായ് 7
- ചുരുക്കം പുള്ളികളുമായ് കാണപ്പെട്ടീടുമാനയോ
ഗന്ധർവ്വസത്വമെന്നത്രേ ഗജശാസ്ത്രജ്ഞർതൻമതം.. 8
- വിശുദ്ധനായക്ഷമിയായ് കാണാൻ നല്ലഴകുള്ളതായ്
ചെവിയാട്ടുന്ന തേജസ്വി കണ്ടരം യക്ഷസത്വമാം.. 9
- കാക്ക പൂച്ച കരങ്ങന്മാർ പിന്നെക്കഴുതയൊട്ടകം
ഇവറ്റിൻ മലയുത്രത്തിൻ മണംപൂണ്ടു കൃതഘ്നമായ് 10
- രാത്രിയിൽ ക്രൂരമായ് മാംസരക്താശ്ലങ്ങരും കൊതിപ്പു-
തായ് 11
- ചൊൽകേൾക്കാതെ വണക്കം വിട്ടാന രാക്ഷസസത്വമാം
ശവത്തിന്നുമിരുമ്പിനും ശരിയാം മണമുള്ളതായ്
ശൂന്യകൌതുകിയായ് രാവിൽ ഭ്രാന്തംപൂണ്ടുനടപ്പതായ് 12

പർവ്വങ്ങളിൽച്ചൊടിപ്പൊന്നായ് കനത്തൊച്ചയെഴു-
ന്നതായ്

മൃഗമായുള്ളൊരുഗജം പാത്താൽപ്പെശാചസത്വമാം 13

മീൻമണിക്കഞ്ചകം ചണ്ടിചളിയും മദ്യമാംസവും
ഇവറിലൊന്നിൻമണമൊത്തീരവികൽച്ചൊടിപ്പ-
തായ് 14

വെള്ളത്തിലും പൊടിയിലും കളിപ്പാൻ കൊതിയുള്ള-
തായ്
ഇടി കേട്ടാൽബ്ഭയംതേടുമാനയോ സർപ്പസത്വമാം. 15

തേൻപാൽനൈപായസം മാനുവിവർണ്ണസമഗന്ധിയായ്
ശുചിയായ്സ്സാമന്യചിയായ്ഗൃജങ്ങൾക്കൊക്കെയിഷ്ട-
നായ് 16

ബുദ്ധിസ്തു നന്മചേന്നോനായ് മുറും ശാന്തസ്വഭാവനായ്
കളിപ്പാനിച്ഛയുള്ളൊനാം ഗജം ബ്രാഹ്മണസത്വമാം 17

അരിതാലം ചന്ദനം നൈമനയോലകൾഗുൽഗുലു
ഇവറിലൊന്നിൻമണമൊത്തടർപെയ്വാൻ-
മിടുകനായ് 18

നാനാവിധായുധപ്രാതമേറാലും ശൈത്യശാലിയായ്
പേരിൽപ്പേടിപെടാത്തുള്ളഗജം ക്ഷത്രിയസത്വമാം. 19

നെല്ലച്ചമലരിപ്പൂവു കൈതപ്പൂവെള്ളപിച്ചകം
ഇവറിലൊന്നിൻമുള്ളണ്ണാക്കും നാവുമൊത്തതായ് 20

സാന്താനപ്രിയമായ് മാംസഭുക്കായ് ക്ലേശസഹി-
ഷ്ഠൗവായ്

പൊടിച്ചാലുമുടൻ ശുണിമാറുന്നകരി വൈശ്യനാം. 21

ഞങ്ങളുശുക്ലപ്പിളിയാടിവയ്ക്കാത്ത മണത്തൊടും
പെട്ടെന്നു പേടിപ്പവനായുഷിഷും തേടുവാനായ് 22

ക്രോധിയായ് ബുദ്ധ്യനായ് പാവപ്പെട്ടോ-
നായിക്കൃതാപ്തനായ്
നിന്ദ്യനാം കരിയോ ശൂദ്രസ്വത്വമെന്നു ധരിക്കണം, 23

വിശ്വാസാലാതുകൻ ക്രൂരൻ നടപ്പിൽ വളവുള്ളവൻ
മകോലത്തധികമായ് തിന്നത്തോൻ സർവ്വ-
സ്വത്വനാം, 24

ദേവക്ഷത്രിയഗന്ധർവ്വ വിപ്രസ്വത്വങ്ങൾ സാത്വികർ
രാജസന്ധർ വൈശ്യശൂദ്രർ മറ്റുള്ളാനുകുലതാമസർ. 25

ആനുകൂല്യനിരം നാലുവിധമാകുന്നു ഭൂപതേ!
പിത്തംകലൻ രക്തത്താൽപ്പീലിനേർപച്ചവണ്ണമാം. 26

കഫംകലൻ രക്തത്താൽപ്പൊന്നൊക്കും മഞ്ഞവണ്ണമാം
പിത്തത്താൽകാർകുപ്പുണ്ടാം കഫാൽപ്പാലൊളി-
വെൺമയം. 27

ഇതിൽക്കുറുത്തനിറമാം ഗജമേയുള്ള ഭൂമിയിൽ
മറ്റുമുൻ നിറക്കാരു വിണ്ണിലാകുന്നു മനവ! 28

ആനയ്ക്കു ഭൂതഭേദത്താൽ ഛായയഞ്ചുതരത്തിലാം
അതക്കനൈക്കാർനിരപോലംഗലക്ഷ്യത്തെ മുട്ടമേ. 29

കാറിൻനിറം ജലച്ചായ, ഭൂവിൻ ഛായ പലേനിറം
തീച്ചായയോ ചാരുനിറം നന്നല്ലാ മറുറണ്ടുമേ. 30

കൊള്ളാം ഗന്ധർവയക്ഷാഹിസത്വഹസ്തികൾ പോരിടാൻ
ക്ഷത്രസത്വം വിശേഷിച്ചു, സംഗരത്തിന്നുതക്കതാം. 31

ദേവബ്രാഹ്മണസത്വങ്ങൾ യാഗാഭ്യങ്ങൾക്കു തക്കവെ
എല്ലാത്തൊഴിലിനും കൊള്ളാം വൈശ്യസത്വങ്ങൾ-
ഭാനകൾ 32

ഭാണ്ഡാഭിവഹനം, യുദ്ധം, വധം, വ്യാഘ്രാഭിഹിംസനം
ചോരർത്ഥനിഗ്രഹമിവയ്ക്കാകാം മറുളളവററിനെ. 33

വേദനനിരൂപണം

അത്യർത്ഥാ,ത്താന,ഗംഭീരാനന്ദപ്രത്യർത്ഥകർശം,
സിദ്ധമിങ്ങിനെ നാഗങ്ങൾക്കേഴമാതിരിവേദനം. 34

വളരും തോട്ടിവടിയും ദൂരെക്കണ്ടാൽ ത്രസിപ്പവൻ
തൊട്ടാലേറെ നടുങ്ങുന്നോനവനത്യർത്ഥവേദനൻ. 35

വളർതോട്ടികളാൽത്തോലോ രോമമോ തൊട്ടുപോവുകിൽ
വല്ലാതെ നൊന്തമട്ടാകമാനയുത്താനവേദനൻ. 36

തോൽവിണ്ടാലും നിണമൊലിച്ചാലും മാംസംനറുങ്ങിയും
തോട്ടിവെച്ചുതരിഞ്ഞിടാത്താന ഗംഭീരവേദനൻ. 37

തോട്ടിവെച്ചാൽപ്പറഞ്ഞോണം ചെയ്യും വേദന തേടിട്ടും
പേടിയില്ലാമയങ്ങീടില്ലവനപർത്ഥവേദനൻ. 38

മുന്തളിയാൽപ്പിന്തിരിക്കു, നിർത്തിയാലോ നടന്നിട്ടു,
സംജ്ഞാവിതലമേ ചെയ്യാവൻ പ്രത്യർത്ഥവേദനൻ 39

അറിയും ചിന്തയും വിട്ടും വിപരീതം നടത്തിയും
ദോഷം വളന്നുമുള്ളൊന്നാമാന കഷ്ടവേദനൻ 40

ഭാവത്തിലെല്ലാം മയവും ശുദ്ധിയും നല്ല നന്മയും
ചേർന്ന ദന്തിദയാംഭോധേ! സിദ്ധവേദനനാണുപോൽ. 41

ഏറ്റാം പടലം കഴിഞ്ഞു.

സ്വന്തം പടലം

മദഭേദനിരൂപണം

ഏറും മധുരമാം ഭോജ്യമിലപൊട്ടിച്ചു തിന്നലും
മൊട്ടിച്ചുവെട്ടിയൊക്കെയും തക്കതാമന്നപാനവും 1

നൽച്ചൊല്ലുകേൾക്കൽ പൊടിനീർ ചേരുന്നിവലഭിക്കലും
യഥേഷ്ടചാരവും മൂലം ദന്തിസത്തുഷ്ടനാകമേ. 2

ഹഷ്ടിത്തോറുമാനയ്ക്കു ധാതുവുദ്ധിഭവിച്ചിട്ടും
അപ്പോൾ പിടിയുമായ് നീരിൽ ക്രീഡയും നടയും
പ്രിയം 3

പൊയ്ത്താരണിപ്പൊയ്കയിൽ നന്മണമുള്ള
ജലത്തിനാൽ
കവിഠകൊണ്ടു മൂന്നാളങ്ങൾ തിന്നുകൊണ്ടുമിരിക്കും, 4

നല്ലിളമ്പല്ല തിന്നീടിലപ്പോലേ നടക്കലും
ഹർഷമേകി ദിപത്തിന്നു ധാതുസാധ്യം വരുത്തിടും. 5

ഹർഷം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമ്പോളാകയാൽ മദം
ഹർഷം കുറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ മദവാടും കുറഞ്ഞിടും. 6

കൺ കാതണ്ണാക്ക, തുറന്നിരിക്കെ കണ്ണ, നാഭി, സ്നേഹം കവിൾ
രോമകുലപാലത്തിലായിപ്പലപാടൊഴുകും മദം. 7

ഗന്ധം പ്രഹരം ശീലേതരം കാന്തി കായമണം ചൊടി
വീഴും യേശുദാസിയായ് കീഴെയടും മദഗുണങ്ങൾ പോൽ. 8

ബ്രഹ്മൻ പണ്ടു മദംതീർന്നിട്ടുണ്ടായ് പുകയുണ്ടാക്കി
ചരാചരപ്പാർക്കിലും ഗജങ്ങളിലുമാക്കിനാൻ. 9

അതിനാലേ മദം പൂണ്ടിട്ടുണ്ടാകുന്നിതാകയാൽ
തോല്പിക്കപ്പെട്ടുവെന്നാലോ കോപവും തേടിടുന്നുതേ. 10

ഋതുസംവൃദ്ധി നേടുന്ന മരങ്ങൾ മദവൃദ്ധിയാൽ
മദംനിറയവേ തുഷാരംകൊണ്ടു മറ്റു ജീവികൾ. 11

രാജ്യത്തോ നഗരത്തോവെച്ചാനയ്ക്കു മദമേല്ക്കുകിൽ
സുഭിക്ഷയായ് ബാഹ്യവീച്ചിടും ഭൂമി ഭൂപരിചാരമേ! 12

വലകവിളിൽ നിന്നാദ്യം നീർവാർന്നാൽ ജലമിറങ്ങിപ്പോകും
ഇടകവിളിൽനിന്നെങ്കിൽ പൊഴിഞ്ഞുപോകും വരും. 13

കോശത്തിലൂടെയാണെങ്കിൽ മണിൽ നന്മ പെരുന്നിടും
കോശഗണ്ഡഭയവഴിയെങ്കിൽ ബാഹ്യഭവന്നു കീഴ്ത്തിയാ. 14

പുറുകുറിലതാഗുൽമം ചെറുവൃക്ഷമിവററിനെ
തോന്നുംപോലെ തകർന്നോൻ ഹഷിച്ചുംകൊണ്ടു
നോക്കുവോൻ 15

യാത്രാനുകൂലമായ് വക്ത്രം പൊക്കിച്ചിടുന്നു-
പോകുവോൻ.
കച്ചക്കയറിടും നേരം നീന്തുളളികൾ പൊഴിയ്ക്കയോ 16

ഗജ്ജിയ്ക്കയോ മദമ്പാടുകൊൾകയോ ചെത്തിടുന്നവൻ
വലങ്കൊമ്പത്തു തുമ്പിക്കൈച്ചുറുവോണം ജയപ്രഭൻ. 17

മദാദിയാൽക്കാലിടറും പെട്ടെന്നു ചെവി ചാഞ്ഞിടും
വല്ലാതവശനായ് മെല്ലേ നെടുവീർപ്പുകളിട്ടിടും 18

തുമ്പിക്കയ്യുഴിമേൽക്കത്തും ക്ഷണത്തിൽക്കണ്ണടച്ചിടും
പെരുത്തുറണ്ടും ക്ഷീണിയ്ക്കും കാണികൾക്കേറിടും ഭയം 19

ഏറെത്തിന്നും പലവുരു മൂത്രംവീഴ്ത്തും മതംഗജം
കണ്ണും നഖങ്ങളും കൊമ്പും തേനിനൊത്ത നിറം-
ത്തിലാം. 20

ദേഹം കാർകൊണ്ടൽനിറമാം കടക്കണ്ണുകുന്നിടും
പൊയ്ത്താരല്ലിനിറത്തോടൊത്തുളവാം പല
പുളളികൾ 21

വൈരം മററാനയോടണ്ടാം കളിയ്ക്കും പൊടിനീർകളിൽ
കവിരത്തടങ്ങൾ വീഞ്ഞേറമഴകളളവനായിടും 22

മദത്തിൻ മധുശയയിൽ പ്രളയാഭ്രസ്വപനത്തോടും
മദനീർധാരമുറിയൊഴുകുന്ന കടത്തോടും 23

- ദൂരത്തുനില്പോർക്കളെയും കൊൽവാനായ്പ്പാഞ്ഞ-
ചെന്നിടും
- പേരീക്കരിയ്ക്കാർദ്രകപോലകനെന്നാണരിന്ദമ! 24
- രണ്ടുപാടും പലവൃന്ത കൺവിലങ്ങിട്ടുനോക്കിടും
കണ്ഡയിൽക്കൂടെ മദനീരിററിററായിട്ടു തുകിടും 25
- പിമ്പേ നടപ്പാൻമുതിരും ഗജ്ജിയ്ക്കും മദവായ്പ്പൊടെ
തളച്ചാൽത്തറിയേൽക്കത്തുമഴകോടെ നടന്നിടും 26
- നീരിത്താരേഴിലാമ്പാല പ്പൂക്കുതൻ മണമാന്നിടും
കങ്കമാമേദത്തോടുമെല്ലായ്പ്പോഴും ചൊടിയിടും 27
- പ്രേരിയ്ക്കപ്പെട്ടിടാതേറുതേരശ്വങ്ങളെ വീഴ്ത്തിടും
മദത്തിൻ പൂണ്ണദശയിൽക്കൂട്ടാക്കാ സാമവാക്കുകൾ. 28
- കിടപ്പു തീനുംകടിയും വീടുമേറെച്ചൊടിയിടും
ഇരുട്ടത്തേരാത്രിനിൽക്കൂ പാപ്പാനിൽക്കീഴടങ്ങിടും. 29
- ആനകാലാരകുതിര തെട്ടവയെക്കിട്ടിയാൽ വിടാ
മുൻദാവസ്ഥകൾ കടന്നീച്ചരചരലോകമേ 30
- മുടിപ്പാനായ്ത്തുനിഞ്ഞീടും ക്രോധകാലുഷ്യമേല്ക്കയാൽ
ഒരേടത്തായിനില്ക്കില്ലാ കിടന്നോടുമനാരതം. 31
- മറുളളാ നകുതൻകണ്ണുമാണിനാദം സഹിച്ചിടാ
കത്തും തൻനിഴലിൽപ്പോലും പ്രതികണ്ഠരശകയാൽ. 32
- മദ നിലച്ചാലരിശം തളളുകുടിവ നീങ്ങിയും
നാത്രത്താലേ മൃഗനടുത്തുടൻ വീളങ്ങിയും. 33

ഗജകുളങ്ങളിൽശൃംഗവിട്ടും പുഷ്പിച്ചുരുങ്ങിയും
പെന്തടങ്ങിയ കാർപോലെ കാണാകും കരി മനവ! 34

മഞ്ഞത്തേനീരേററം വാന്നാൽയാതുകുടയംവരും
ധാതുകുടയത്താലുടനേ മഹാരോഗങ്ങൾനേരിടും. 35

മൂന്നേ ധാതുകുടയവശാൽ മററാണ്ടിൽ മദമേററിടാ
മാസം മൂന്നാലെ മാറാത്താൽവേണം മദചികിത്സയ്ക്കു. 36

മദപ്രക്ഷീണധാതുകൾ പുഷ്പിപ്പെടുവതിനാൽ
പൂവാകുറുത്തല കറുത്തോട്ടിരണ്ടിനമുള്ളവേർ, 37

പെരുങ്കുരുമ്പവേർ, പാലത്തൊലി പിറന്ന മുരിങ്ങവേർ
വളാമ്പഴം, ചന്ദനമൃതെന്നീയൊമ്പതുകൂട്ടമോ 38

വെൺകുന്നിവേർ, കടമ്പിൻവേരിരട്ടിമധുരം, തമാ
ഇലവിൻപശ, ജീവന്തി, കാട്ടുചേന, യമുകരം. 39

ഈയേഴുകൂട്ടമോ, കോഴിമുട്ട, തെരിഞ്ഞിൽ, തമിഴാമവേർ
വെൺകുന്നിവേർ, വയൽച്ചുള്ളിവേർ, മുക്കരമോട-
കിൽ, 40

രാമച്ചമിവയോ ചുണ്ണിച്ചാനകൾക്കരിമട്ട്ന!
തേങ്ങാപ്പാൽ തേനീതുകൾ ചേർത്തുരുട്ടീടുകൊടുക്കണം. 41

കരിങ്കുറിഞ്ഞിവേർ, വേപ്പിൻതൊലി ഉവളമുല്ലവേർ
ഇതുപ്പോടരുവിവ തേനിൽചേർത്തുകൊടുത്തിടാം. 42

പാലിൽ മാതളനാരങ്ങ, പാലതൻതൊലി, തിപ്പലി
കടക്ക കാട്ടുതുളസിയോടക്കരുവിതൊക്കവേ 43

പൂവാങ്കുന്തലയുമായരച്ചു മധുപേന്തുൻ
മെയിപ്പുരട്ടിയാൽ മത്തവാരണം പാട്ടിൽ വന്നിടം.. 44

ഒമ്പതാം പടലം കഴിഞ്ഞു

പത്താം പടലം

ഗജഗ്രഹ വിചാരം

വാരികമ്മം വശാലോനോന്നയാനങ്ങളുടനെ
ആപാതമപപാതംതാനൈമദ്ദേവം ഗജഗ്രഹം. 1

അവ കീഴ്പോട്ടനിന്ദുങ്ങളോ, പാതമപാതവും
വർജ്യം ഗജദ്ധംസകരം വിശേഷിച്ചപപാതവും. 2

വാരികമ്മം

സമാനൊരു വിളിപ്പാടുറ്റും ചുറ്റളവാം വിധം
കഴിതീർത്തു മരംകൊണ്ടുംമറ്റും വേലികൾകെട്ടണം. 3

പിന്നെപ്പുറത്തുറപ്പേറും കിടങ്ങുമൊരുവാതിലും
ആവാതിലിന്നിരുപറം കെട്ടേണമൊരുവേലിയും. 4

വാതിൽതൊട്ടുപുറത്തെയ്തു ക്രമത്താൽ വീതിയേറിയായ്
ഇല്ലിപ്പട്ടികളെക്കൊണ്ടുമൊരു വിധിചെയ്തണം. 5

ലോരത്തെയും വാതിൽപൊക്കി മുകളിൽക്കെട്ടിനിർത്തണം
പിന്നെ വാരിയ്ക്കുകത്തായി, മരത്തുണകൾ നാട്ടണം. 6

അവയിന്മേൽപ്പലകകൾ നിരത്തി മറവാക്കണം.
ആനയ്ക്കുത്താത്ത പൊക്കത്തിലാളുകൾക്കു നടക്കുവാൻ. 7

പിന്നെക്കുരിമ്പു മുതലായവ വാരിയിലിട്ടുൻ
ഭര്യോദിവാദ്യഘോഷത്താൽപ്പേടിപ്പിച്ചു ഗജങ്ങളെ 8

തണുത്താവഴിയിൽക്കൂടെയങ്ങകത്താക്കി. വെക്കമേ
കെട്ടുറത്താവതിൽ കീഴ്പോട്ടിട്ടാ ദ്വാരമടയ്ക്കണം. 9

രണ്ടുമുന്നദിനം പിന്നെക്കാത്തിരുന്ന നിഷാദികൾ
കയർ ചങ്ങല കന്തങ്ങൾ വളർ തോട്ടിയുമായ് ഭൃതം. 10

വാരിയരപ്പക്കുരുണേരി ദ്വാരത്താം നൽഗുജങ്ങളെ
പിടിച്ചുകെട്ടി യുഗത്തെ പുറത്താട്ടിക്കളഞ്ഞുടൻ. 11

കണ്ണത്തിൽച്ചങ്ങലപ്പാട്ടിലപരാംഗത്തിലുദൃഃഃ
മയംകോലും കയർകളാൽക്കെട്ടീട്ടിടകൊളുത്തിയും. 12

നെയ്യും സുദൃഢപാശങ്ങളവയിൽക്കെട്ടി മുന്നിലായ്
നടന്നു നല്ല പാപ്പാമ്പാർചലിച്ചും മെല്ലെ മെല്ലവേ 13

പിമ്പാശങ്ങളഴിച്ചിട്ടും നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകണം
ഒരു തൂണിങ്കൽനിന്നേവം മറുതൂണിങ്കൽമെല്ലവേ 14

തളച്ചഴിച്ചാക്കരിയെക്കൊട്ടിലിൽക്കൊണ്ടുപോരണം
വേറെ വിശ്വസ്തരാം നല്ല കൊമ്പന്മാരോടുകൂടവേ. 15

അഞ്ചാറുവിശ്വസ്തകളാം പിടിയാനകൾ തമ്മുടെ
വയററത്തഴകൊക്കും തോലുകെട്ടിവരിഞ്ഞതിൽ 16

മറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നും മറുമറയ്ക്കു ഹസ്തിപോത്തമർ
വിരൽപ്രയോഗാവയെഴുത്തുമണച്ചുടൻ 17

അഞ്ചാറുനല്ലാനകളെബന്ധനം ചെയ്തു കൊള്ളണം
വശാലോഭനമെന്നുള്ളതിതാകുന്നു മഹീപതേ! 18

നാലാമരത്തോൽ, ത്രിഫല, രാമച്ച, മകിൽ, ചന്ദനം
മരമഞ്ഞരത്തോലി, യഥ പാച്ചോററിത്തോലി-
യെന്നിവ 19

ചതച്ചിട്ടുതിളപ്പിച്ചു തണുപ്പിച്ചുജലത്തിനാൽ
കളിച്ചു പിടിയെക്കണ്ടാൽ കാട്ടാനകൾവശപ്പെടും. 20

രാമച്ചവും തകരവും മദ്യമോ ഗജമുത്രമോ
ചേർത്തരച്ചിട്ടു തേൻകൂട്ടിപ്പെണ്ണാനയുടെയോനിയിൽ 21

തേച്ചാലാനമ്മുവൻവശ്യ, മുങ്ങിന്റെകരുവില്ലവേർ
നൽക്കോഴിമുട്ടയിവയും മേൽപ്രകാരം പുരട്ടിടാം. 22

കടക്ക, കാക്കരൻതുവുൽ, നീർക്കാക്കത്തുവുല, ഉളകൾ
പുവ്വാകുറ്റുനലയരിതാരം, വെള്ളക്കോഴിഞ്ഞിൽവേർ 23

മഞ്ചട്ടിപ്പൊടി, നന്നാരിക്കിഴങ്ങും, കുന്തുരുക്കവും,
വൈക്കൊമ്പു, പൊയ്ത്താർവളയം, പുത്രഞ്ചാരി-
കടമ്പുവേർ 24

ആട്ടിൻകളമ്പു, രോമങ്ങളുണ്ടെന്നകല്ല, ചന്ദനം
അരത്ത, തകരം, നാഗപ്പൂ, മയിൽപ്പീലിയെന്നിവ 25

ആട്ടിൻമുത്രത്തിലും മറുമറച്ചു മധുചേർത്തുടൻ
പിടിതൻ കണ്ണിലെഴുതിപ്പുതമാനമ്മുവശ്യമാം. 26

അനുയാനം

ഭരീകഹളതുയ്യാടിനാടംകൊണ്ടു ഗജങ്ങളെ
പേടിപ്പിച്ചിട്ടിടവിടാതോടിച്ചപടയൊത്തുടൻ 27

പിമ്പേ പാഞ്ഞെത്തി വിരുതന്മാരായ ഭടർ നിർഭയം
കാൽക്കുഴഞ്ഞുതളിന്നാകുടാങ്ങയ നിലവാംവിധൗ 28

വെക്കം പിടിച്ചുകെട്ടേണമവയെപ്പുഗ്നിവീപതേ!
അനുയാനാഖ്യായോരു ഗജഗ്രഹമിതാണപോൽ. 29

ആപാതം

കവുങ്ങിൻ വണ്ണവുമുപതുകോൽപ്പാട്ടനീളവും
പലതുമ്പുകളു തുമ്പുതോറും നാലഞ്ചുതാമ്പുമായ് 30

വക്കത്തൻനാരു ചകരിതൊട്ടുള്ളവയിലൊന്നിനാൽ
പിരിച്ചുനൽക്കയറുകൾ വഴിപോലങ്ങുമിങ്ങമേ 31

ഒരു കോലാഴമായ്ത്തീർത്ത പരപ്പേറും കഴിഞ്ഞുകും
പരത്തിവെച്ചങ്ങു കരിമ്പോടവാഴ തുടൻവ 32

നിറത്തീട്ടാക്കയറുകളുറപ്പുള്ള മരത്തിലായ്
പിടിച്ചുകെട്ടിയൊളിവിൽക്കാത്തിരുന്ന ഭോത്തമർ 33

തീർത്തുടങ്ങും കരികളെക്കയറാഞ്ഞു വലിച്ചുടൻ
വീഴിച്ചുറപ്പിൽക്കെട്ടണമിതിന്നാപാതമെന്നപേർ. 34

അപവാതം

നാലുകോലാഴവും, രണ്ടുകോൽവിസ്താരവും, മഞ്ചുകോൽ
നീളവും ചേർന്നുകഴി തീർത്തോടമേലേവിരിച്ചതിൽ 35

പനമ്പുമിട്ടു മൺകൊണ്ടുമുടീട്ടതിനുമേലെയായ്
തീറ്റിപ്പണ്ടങ്ങൾ വിതറിത്തിന്മാനെയ്തു. ഗജങ്ങളെ 36

കഴിതന്നിൽപ്പതിപ്പിച്ചു മുറുകെക്കെട്ടണം ഭേദം
അപപാതാഖ്യമായോരു ഗജഗ്രഹമിതാണുപോൽ. 37

ഇങ്ങിനെ പത്താം പടലം കഴിഞ്ഞു.

പതിനൊന്നാം പടലം

ഗജരക്ഷണദിനത്താചാരചികിത്സാവിചാരം

കാട്ടിൽസ്സുഖേനവാനോരു ഗജങ്ങൾ വിധിവൈഭവാൽ
കൂട്ടംവിട്ടുനരന്മാർത്തൻ പാട്ടിലായ് നാട്ടിലെത്തിയാൽ 1

തീക്ഷ്ണോഗ്രകടുവാകൃങ്ങൾ കേൾക്കൽ വൻസങ്കടം ഭയം
മോഹബന്ധങ്ങൾ മുതലായവകൊണ്ടു വലഞ്ഞുടൻ 2

ശാരീരവും മാനസവുമായ് ദുഃഖം വളർന്നോ,
ഏറനാളയിർ താണ്ടീടാൻ ശക്തരല്ലാതെയായ്വതം. 3

പർവ്വതത്താഴ്വരകളിലാമട്ടുവിയാർന്നിലും
സരസ്സിലും പുഴയിലും കാടകങ്ങളിലും സുഖം 4

പിടിയാനകളോടൊത്തു കളിയാടിയതെത്രയും
ഓന്തൊത്തു മുനീടത്തിട കരിമ്പു മുതലായതും 5

തിന്നാതെകണ്ടുനില്പാകം നാനാദുഃഖശതങ്ങളാൽ
വല്ലാതെയവശപ്പെട്ടവാരണം വസുധേശ്വര! 6

മുല്ലാടനുഭവീച്ചോരു കാട്ടിലെസ്സുവമോക്കയാൽ
ചിന്തയിൽപ്പെട്ടു ചെവിയും വാലുമാട്ടാതെയെപ്പൊഴും 7

നാട്ടിലെദ്യുഃഖജ്വലത്താൽച്ചുട്ടു ചിലനാരക്കകം
ചത്തുപോകും പുതിയതായ് പിടിയില്ലപ്പെട്ട കണ്ടരം. 8

കണ്ണുപാളികൾ, നേത്രങ്ങൾ, ഗുദനാഭികൾ, പിമ്പുറം
ഇവയ്ക്കെല്ലാം ചടപ്പേറു തീരും കളിയുമെന്നിയെ 9

കാൽകാട്ടുന്നതറിഞ്ഞീടാതേറെ ദുഃഖിച്ചു വാണിടം
രാജ്യഭംഗം പിണഞ്ഞോരു രാജാവെപ്പോലവേ ഗജം 10

തൈജസാസ്വജർ നാഗങ്ങൾ ജാത്യം ചൂടേറെയാകയാൽ
കളിർനീർപൊടിയും ചേറുമണിഞ്ഞതൃഷ്ണരായ് വത്ര. 11

അതിനാൽജലമേ പ്രാണനാനകൾക്കംഗഭൂപതേ
ജലോപചാരമാവോളം ചെയ്യാൽമാതൃബലം വരും- 12

കാട്ടിൽനിന്നുവരത്തപ്പെട്ടാനയ്ക്കുച്ചുട്ടമാറുവാൻ
മേലൊക്കെക്കളിർനീർവിഴ്ത്തിക്കുടിപ്പാനമതേകണം 13

കഴുത്തോളം ജലത്തിങ്കൽനിർത്തിരണം രണ്ടുനേരവും
ധാരാലേപാദിയുംവേണം ശതയൗതപ്യുതത്തിനാൽ 14

കളിപ്പിച്ചാൽ ചെറുപയർച്ചാരോലും ചോറുനെയ്യുമായ്
നൽകമാനയ്ക്കുപഞ്ചാരവെള്ളവും നൽക്കരിമ്പുമേ. 15

കിടത്തൽ, തേച്ചുകഴുകുക, ലിപ്പുപോലെ നടത്തലും
മരുന്നനൽകലുടലിൽപ്പൊടി തുകാനയയ്ക്കലും. 16

കൊട്ടിച്ചിൽക്കെട്ടൽ, വെല്ലം നൈകൂട്ടിച്ചോറുകൊടുക്കലും.
അപ്പവും ജലവും നല്ലൽവയ്യിട്ടെച്ചോർ കൊടുക്കലും. 17

മരുന്ന നല്ലവണ്ണമുറങ്ങാനായ് കിടത്തലും
ശുദ്ധതാലേ ഗജങ്ങരക്കു ദിനചയ്യയിവണ്ണമാം. 18

പൊയ്ത്താർ ചെങ്ങഴിനീർപ്പുഷ്പവളയങ്ങര, കിഴ-
ങ്ങുകര

രംഭക്കിഴങ്ങു, പങ്കൊട്ടക്കിഴങ്ങും മാവുമത്തിയും. 19

കരിമ്പീ, നല്ല രാമച്ചം, പേരാൽ മുള തുടന്നതും
അരയാലുവിളാവിത്തിയിവതൻ തളിർ കായ്കളും. 20

മററും മാധുര്യമുടയോരിഷ്ട വസ്തുക്കളും സദാ
ആനകരക്കു കൊടുക്കേണമാത്തിശാന്തഭവിയ്ക്കുവാൻ 21

സദാ കണ്ണീരാലിയ്ക്കുന്നോർ, മൈചടച്ചവർ കട്ടികര
ഭാരംഭേസിത്തളുൻള്ളോർ, മെലിഞ്ഞോർ, പിത്തമേറി-
യോർ 22

സദാ നടപ്പാൻ ക്ഷീണിച്ചോർ, പിടിയായ്ച്ചെന്ത-
ലഞ്ഞവർ
വൃദ്ധന്മാർ മമോംസാസ്രക്ഷയംപെട്ടവരാകലർ 23

നടയും പിമ്പുമതുമിളകിടാതെയായവർ
ഇത്തരം കരികൾക്കെല്ലാം നെയ്യെറുപ്പത്വമാണു-
പോൽ 24

പുല്ലിൽപ്പൊതിഞ്ഞുനല്ലേണമാനകൾക്കരി നിത്യവും
നാഴിവിതം ക്രമാലേറാം നാലിടങ്ങഴിയാംവരെ. 25

ഈവിധം ചോറുരുളയുമേറിക്കൊള്ളുക നാൾക്കുനാൾ
മറുതീറികളും യുക്തിപോലെവേണം കൊടുക്കുവാൻ 26

യവംകലർന്ന കോതമ്പം വെല്ലം നെയ്യിവ കൂട്ടിയോ
അരിയോടൊത്തു ഗോമൂത്രത്താൽ നനച്ചോപചിച്ചുടൻ. 27

നൽകേണം നാഴികണ്ടേററി നാലിടങ്ങഴിയാംവരെ
രണ്ടുമാതിരിയായാലുമേലത്തരി, വിഴാലരി, 28

അയമോതക,മെന്നല്ല കായം, ത്രികട, ജീരകം
കരിഞ്ചീരകമിച്ചൊന്ന മരുന്നുകൾ കലർത്തണം. 29

പ്രൗഢമായ വയസ്സികൾ രണ്ടിടങ്ങഴി വീതവും
അതിൽ, മധ്യവയസ്സികൾ, നാലിലൊന്നു ചുരുക്കിയും 30

ജഘന്യമാം വയസ്സികൾ മൂന്നിലൊന്നു ചുരുക്കിയും
ആനയ്ക്കു വയറുതൈലം പുലർകാലത്തു നല്കണം. 31

എന്നാൽക്കുരുത്തും മദവുമുക്കുമുണ്ടായിവന്നിടും
രോഗങ്ങൾ മാറിടുകയും ചെയ്യുമത്രേ നരർഷഭ! 32

തൂക്കം മരുന്നിരുപതുപലം മധ്യവയസ്സുതിൽ
നൈരണ്ടിടങ്ങഴി, ബലംപോലിതേറാം കറച്ചിടാം. 33

- വെല്ലും ചേർത്തരുമത്തെരിൽക്കഴച്ചെഴുപ്പൊടി
തീറ്റിയാൽ
തടിയുമാന ജലവും നൽകേണമനുപാനമായ് 34
- ഒരുകോൽപൊക്കമാമാനയ്ക്കരിയീരട്ടിടങ്ങഴി
യവസംഭാരമൊന്നത്രേ മെഴുക്കോ രണ്ടിടങ്ങഴി 35
- ഉപ്പും ശക്തരും പത്തുപലമീവീതമേകണം
പൊക്കത്തിനേററക്കറവിലേററക്കറവിതിന്നുമാം 36
- കോതമ്പുഴന്നു, തുവര, കടലുപ്പു, വിഴാലരി
ഇവയും ചേർത്തരിപൊടിച്ചടയുണ്ടാക്കി നൽകണം. 37
- സഭാ കഴുകിയാൽക്കാലുവിളളാ ശോഷിച്ചിടാ ചൂടാ
നഖങ്ങൾപൊട്ടാ, രോമങ്ങൾ കൊഴിയാ, ദുഗ്ഗഭംവരാ 38
- സർവാംഗവും കഴുകിയാൽ തപശോഷം ബന്ധഭോഷവും
കൊടുംചടപ്പശസ്ത്രസ്തംഭാദിയും വായുകോപവും 39
- തണുപ്പും വിട്ടൊഴിഞ്ഞീടും സന്ധ്യംഗങ്ങൾ മയപ്പെടും
മിനുപ്പുകയെവോജസ്സും തടിയും സുഖവും വരും 40
- നിത്യം നൈതേയ്ക്കിലാനയ്ക്കു നല്ലകൺകാഴ്ചകിട്ടിടും
കണ്ണിൽ ദീനങ്ങളുണ്ടാകാ ദൃഷ്ടിയുണ്ടാമുറപ്പമേ 41
- കെല്ലൊത്തു പീളികളറച്ചടരാതായ് മിനുപ്പൊടും
കത്താൻ ശക്തങ്ങളാം നിത്യമെണ്ണതേപ്പാലെ
കൊമ്പുകൾ 42
- ഉപ്പേകിയാലജീർണ്ണം പോം മുത്രവസ്തിയുശുദ്ധിയാം
രോഗങ്ങൾ മാറും കൃമിയും വായുകോപവുമറിടും 43

- അരോഹകം ശമിച്ചീടും മലാദിജ്ഞയവും വരും
ചൊല്ലീ ധർമ്മാവതാരത്തിലാനുജ്ഞാപുതുതെന്നു താൻ 44
- കാലത്തു ചോർ കൊടുക്കുമ്പോളുപ്പിട്ടാൽദ്രോഷവൃദ്ധിയാം
വയ്യിട്ടുപ്പിടുകിൽദ്രോഷം ശമിയ്ക്കും ഭ്രമം വരും 45
- പാൽനൈപഞ്ചസാരയുംകൂട്ടിച്ചൂടില്ലാച്ചോർ കൊടുപ്പതും
തണുത്തപാലേകവതുമനസ്സു ഹിതമാണുപോൽ. 46
- ബാലാതപാഖ്യം കാർകോകിലരി, ചെന്നെല്ലിനുള്ളരി,
പുഴകത്താത്തഗോതമ്പം വറുത്തിവ പൊടിച്ചതും 47
- പെരുത്തുമാസവുംകൂട്ടി വേവിച്ചാനുജ്ഞാതിന്നവാൻ
നല്ലീടുന്നതുന്നെന്നൊന്നാം ഗജശാസ്രജ്ഞർതൻമതം, 48
- മരമഞ്ഞുരുത്തോലി, വയമ്പുണ്ണിൻതോല, യമോതകം,
വരട്ടമഞ്ഞുരു, വലിയകടലാടി, വിഴാലരി, 49
- കൊടുവേലിക്കിഴങ്ങിത്തുപ്പിൻപൊടിയോരില
കൊട്ടം ത്രിഫലയാവൽത്തോൽ കായം, കടുകു, മുക്കുട്ട 50
- നാലാമരത്തിൻതോലു, ഉളി, വേപ്പിൻ കരുവിതൊക്കവെ
പൊടിച്ചെണ്ണയിലേകേണം സ്വസ്ഥമന്തിയ്ക്കുരാവിലെ. 51
- കായം, കടുകു, ചുക്കി, തുപ്പേ, ലത്തരി, വിഴാലരി
മുളകു, ഉളി വയമ്പെന്നിതെല്ലാം സമംപൊടിച്ചുടൻ 52
- എണ്ണയും ചേർത്തുതട്ടീടുപലരുമ്പോൾ കൊടുക്കണം
കഥറാതാമയംപെട്ടകരിയ്ക്കു കരുണാനിയേ! 53

ശരൽഗ്രീഷ്മങ്ങളിൽക്കാലേ നൈവെല്ലങ്ങൾ കലർത്തിയും
വയ്യിട്ടെണ്ണയുമിത്തപ്പം കൂട്ടിയും മററുതുകളിൽ 54

നേരേമറിച്ചുമാനയ്ക്കുചോരേകേണം മഹീപതേ!
വെല്ലവും നല്ല തുവരപ്പരിപ്പും ചേർത്തചോറിനാൽ 55

തേജസ്സമഗ്നിബലവും കരുത്തുമുളവായിട്ടും
കഴിപ്പിറുത്തും ഗുളാകൂട്ടി മററുചൂണ്ണങ്ങളേയുമേ. 56

മഞ്ഞിനാൽ വെയിലിൻചൂടുകരയും തുഹിനത്തുവിൽ
വീയ്വും രസവുംപൂണ്ട പടലും പലവള്ളിയും 57

തിൻകയാലും ചളിപൊടിനീർകളിൽക്കളിയാലുമേ
മിക്കവരും ഗജങ്ങൾക്കു കഥം വെച്ചുവന്നിട്ടും 58

അപ്പോൾ ജാംഗലദേശത്തുണ്ടാകും വയറതീരണം
കാൽമുഖാക്കും നനയ്ക്കേണം സതൈലമഷിതേയ്ക്കണം 59

വരട്ടമഞ്ഞൾ, ത്രിഫല, കൊടുവേലിക്കിഴങ്ങമ
ഇരട്ടിമധുരം, നല്ലപരുത്തിക്കുരു, ചുണ്ടലി, 60

അമുക്കരമിവാറിന്റെ മഷിയെള്ളിന്റെയെണ്ണയിൽ
ചാലിച്ചുതലയിൽത്തേച്ചാലാനയ്ക്കു കഥബാധപോം, 61

മഞ്ഞത്താക്കൊട്ടിലിൽപ്പാർപ്പിറുത്തു, മിനുപ്പുമുക്കട്ട
കൊടുവേലിക്കിഴങ്ങുന്നീമരുന്നകൾ പൊടിച്ചതും 62

ചേർത്തുള്ള മദ്യമോ മദ്യത്തെളിതാനോ കൊടുക്കലും
തൈർചാറുമൊത്തിളംചൂടാം ചോറുവയ്യിട്ടു നല്ലലും 63

കരിമ്പടംകൊണ്ടു പുതപ്പിക്കുകയും മിതമാംവിധം
കരിമ്പുതീറ്റാലുരുളമൊട്ടെന്നിവ കൊടുക്കുകയും 64

നിത്യം നടത്തലുമിതു ശിശിരത്തൂവിലെകൂടും
അന്നാനന്തു ജലക്രീഡവയ്യാ വയറതിനലും 65

പതിവായ് പൂമണം കോലമുദ്യോനങ്ങളിൽ നിർത്തിയും
കോതമ്പം ചേർത്ത ചോർതൈരുമെണ്ണയും കൂട്ടി നല്കുകയും 66

നടത്തൽഭാരം ഭംഗിയായി വെച്ചു കറയ്ക്കുകയും,
പുഴവെള്ളത്തിലും മറ്റും യഥേഷ്ടം മുഴുകിക്കുകയും 67

വിതപ്പയർ കുറുത്തോട്ടി കടലയ്ക്കകൽ തീറ്റാലും
വസന്തകാലത്താനന്തു വിധിച്ച ദിനചര്യപോൽ. 68

വേനല്ലേതും വഴിനടത്താതിരിക്കുന്നമാനയെ
തോല്പാടത്തിൽ നിറച്ചോരു നീരാൽത്തലനനയ്ക്കണം 69

ശതയൗതൂലം മുഖ്യാനി തേയ്ക്കണം മൂന്നുനേരവും
നിലാവേലിനയ്ക്കണം ശൈത്യമഴനേടത്തുനിർത്തിണം 70

നെയ്യും ശർക്കരയും കൂട്ടി മലർപ്പൊടി കൊടുക്കണം
വെള്ളത്തിലും ചളിയിലും കളിയാടാനയ്ക്കണം 71

പറമ്പിലെപ്പൽതീരേറണം കിണർവെള്ളംകൊടുക്കണം
കെട്ടേണം വൃത്തിയുള്ളടം കാട്ടിലൊട്ടിട നിർത്തിണം 72

കൊതുകീച്ചകളെല്ലായ്വാൻ കൊട്ടിലിങ്കൽപ്പുകയ്ക്കണം
മഴക്കും ജാംഗലച്ചാറും കലർത്തിച്ചോർകൊടുക്കണം 73

- വേണം ചെറുപയർച്ചാരും ജാരാഗ്നിവളന്നിടാൻ
മഴക്കാലത്തിതാകന്തു കരിയ്ക്കിദിനചയ്പോൽ 74
- ആകണ്ഠം പുട്ടലായ് സ്വാദുകൂടം നെല്ലു, കളിർസ്ഥലം
പൂവും കായുംപെട്ടമുഴന്നേ,വം പയറുതൊട്ടതു. 75
- നീരിൽക്കുതിർത്ത കോതമ്പും വൈകുന്നേരം ശരത്തിതിൽ
പാൽനൈമാംസരസംചേർത്ത കോതമ്പച്ചാരുമുത്തമം 76
- ഹേമന്തകാലത്തു കരിയ്ക്കിളവെയിലത്തു നിർത്തലും
പ്രസാദംബചരാന്തപമാംസത്തിൻ വേശവാരവും, 77
- അഗാധമാം ജലത്തികലൊരിക്കൽ മുഴുകിയ്ക്കലും
നിത്യം തലയ്ക്കെണ്ണതേപ്പും വേണ്ടതാകുന്നു മനവ! 78
- ഭീരുവായി നഖംപൊട്ടിയോനായ്, പ്രത്യുത്ഥവേദിയായ്
ഉള്ളൊടി,ക്കാൽക്കുവിറയും തടിയുംപൂണ്ടു വേഗിയായ് 79
- രോമം കുറഞ്ഞും സ്തംഭിച്ചും, നിറപ്പുറുപറുപ്പൊടും,
സഹനംവിട്ടു,ഴരിയും, മിനുസംവിട്ടുകൊമ്പുമായ് 80
- സ്നായുവും സിരയുംപൊങ്ങിബ്ംഗിയില്ലാത്ത കണ്ണൊടും
തൊഴിൽതോറും വിഷമനായ്ദൃഷ്ടനാമാനവാതികൻ 81
- ചണ്ഡൻ, കണ്ണിന്നു ചേലരോൻ, തുമ്പിക്കൈകൊമ്പു-
തോൽനഖം
രോമം, കാൽ, ചെവി, പിൻഭാഗം, കഴുത്തിവ മെലി-
ഞ്ഞവൻ 82

ഏറെത്തിന്മേൽ തുടക്കണ്ണൻ ദുർബ്ബലൻ ചതിയേറിയോൻ
ചൂടിൽനിന്നുതെ തണലിൽനില്ലോൻ ഭൃതമദോൽഗ്ന-
മൻ 83

ഹീനൻ ഹീനഗജച്ചേർച്ച കൊഠവോന്താനവേദനൻ
ഭേഹശോഭേരഞ്ഞുള്ളോൻ പിത്തപ്രകൃതിയാംഗജം. 84

തുടപ്പം വെൺമയംപൂണ്ട കണ്ണുള്ളോൻ സുമുഖൻ സ്ഥിരൻ
കംഭവും തലയും തുമ്പിക്കയും മറ്റും തടിച്ചവൻ 85

ഗംഭീരവേദിതെളിവും കോപവും കറവായവൻ
പേടിവിട്ടോൻ കലുങ്ങാത്തോൻ മന്ദാഗ്നിജലദസ്വനൻ 86

മെല്ലെ മെല്ലെ നടക്കുന്നോൻ വീണാഗാനാദിതല്പരൻ
മിന്നത്തുചീത്തകൊമ്പുള്ളോൻ കാമിദന്തികഫാധികൻ. 87

തേനിൻ നിറത്തിലാം കൊമ്പും കണ്ണമുള്ളോൻ
മദോൽക്കടൻ
കെല്ലൊത്തംഗങ്ങളൊത്തുള്ളോൻ സമാഗ്നി തടിയൊ-
ത്തവൻ 88

വില്ലുപോലെവളഞ്ഞുള്ള മുതുകെല്ലുമെഴുന്നവൻ
അന്ധതമവേദനൻ ശൂരൻ സമപ്രകൃതിയാം ദ്വിപം. 89

ദോഷദൃഷ്ടപ്രകൃതിയും ലക്ഷണങ്ങളെ തത്വവും
ശരിയായിട്ടറിയുവാൻ മുനികരക്കും കഴിഞ്ഞിടാ. 90

കാട്ടിൽപ്പാപ്പേസുഖം ദന്തി,യ്ക്കതു കിട്ടാതിരിയ്ക്കയും
അസാത്ഥ്യാനിഷ്ടവിഷമാജീണ്ണാഭ്യശനപാനവും 91

നടപ്പുംവേഷളാം ദിക്കിൽക്കിടപ്പുമിവമൂലമായ്
കോപിച്ചീടും ത്രിദോഷങ്ങളുണ്ടാക്കും പല രോഗവും. 92

മൃതം സദാവാദകയാൽ മത്തന്നു കണചീഞ്ഞിടും
അപ്പോൾ നൈചേഞ്ഞാരുപലം കാവിപ്പൊടി-
പുരട്ടണം. 93

തുമ്പിക്കൈത്തലവായിൽച്ചേർത്തീമ്പലും, കണ്ണടയ്ക്കലും,
വായ്വരച്ചു, ചെവിത്തുമ്പിന്നിളക്കമലസത്വവും. 94

പേത്തും പേത്തും വലിയലുമശ്രുല പല ചിന്തയും
മണ്ണിൽത്തപ്പിടലും മൃതം കണ്ണെന്നിവ തുടക്കലും, 95

ഉറക്കമില്ലായ്മ, കളിയുന്നതിന്നേറാമിച്ചയും
കണ്ടാലാനയ്ക്കു നീർദ്വാഹമുണ്ടെന്നായിദ്ധരിക്കണം. 96

പ്രണമെല്ലാം ജലത്താൽത്താനുണങ്ങും ദന്തികൾക്കെടോ!
പൈദാഹാദികളും മാറും പത്മജാനുഗ്രഹത്തിനാൽ 97

മുക്കാലും വാരണങ്ങൾക്കു രോഗങ്ങൾ കൃമിമൂലമാം
അതിനാലെന്നുമേകേണം കൃമിയ്ക്കുള്ളൗഷധങ്ങൾതാൻ. 98

ഹിംഗപ്പച്ചകം ചുണ്ണിരാജം, സപ്തവിംശതിഗുൽഗുലു
എന്നതൊട്ടാപ്പൊടികളും നൽകണം നെയ്യുമെണ്ണയും. 99

മർത്തുജ്വരത്തിൻ ചിഹ്നങ്ങൾതാൻ കാണാം പാകല-
ത്തിനും
അതിൽ ചികിത്സതാനപ്പോളാനകൾക്കാചരിയ്ക്കണം. 101

ഭേദങ്ങൾ മാനുഷ്യരിൽനിന്നു കരിയ്ക്കു ഭോഷ-
 ഭൂഷ്യാദികളിലെഴുന്നതു ചൊല്ലിയല്ലോ
 തന്മൂലമായ വിശേഷമറിഞ്ഞുവെച്ചു
 ചെച്ചേണമിങ്ങു ബുധർ മന്ത്യാചികിത്സതന്നെ. 101

പതിനൊന്നാം പടലം കഴിഞ്ഞു.

പന്ത്രണ്ടാം പടലം.

ആയോരണാദിവിചാരം.

ബുദ്ധിമാനായി രാജാവെപ്പോലെയായ് സാമി
 കേതനായ്
 ശുദ്ധനായ് ധർമ്മപരനായ് സ്തപ്തവ്യസനഹീനനായ് 1

നേരം താഴ്ന്നുളളോനായ് വിജിതേന്ദ്രിയവഗ്നനായ്
 ഉത്സാഹിയായ് കൈകേന്ദോനായ് നല്ലവാക്കോതു-
 വോന്മായ് 2

ശാസ്ത്രത്തെസ്സൽഗുരുവിൽനിന്നഭ്യസിച്ചുളളോരുത്തനായ്
 രക്ഷിപ്പാൻ ത്രാണിയുളളോനായ് ദക്ഷനായ് ഭൈര്യ-
 ശാലിയായ് 3

രോഗങ്ങൾമാറ്റാൻ വൈദ്യശുദ്ധ്യുളളോനായ് ബുദ്ധിഹീന-
 നായ്
 സർവജ്ഞനായിരിയ്ക്കേണമത്രെ പാപ്പാനരിന്ദമ! 4

പാവഭ്യസിപ്പിപ്പതിനും വളർത്തോട്ടികളാൽപ്പരം
 നടത്താനും മിടുക്കൊത്തു ദേശകാലബലജ്ഞനായ് 5

മദക്രിയാകോവിദാനയ് വയോമർമ്മവിവേകിയായ്
കേറുവാൻമിറങ്ങാനും വിരുതനീടുവോന്നുമായ് 6

ശാന്തനാകിയ പാപ്പാനെയൊന്നുകൾക്കാക്കണം നൂപൻ
എന്നത്രേ മാമുനിശ്രേഷ്ഠൻ ചൊല്ലുന്ന ഭൂമിവല്ലഭ! 7

ഏതാനക്കാരനോ തന്റെ ധീശക്തിവിഭവങ്ങളാൽ
ഗജത്തിൻഹിതമേചെയ്യും 'രേഖാവാ'നെന്നവന്നുപേർ. 8

ഹിതം തനിയ്ക്കുമാനയ്ക്കുമാർചെയ്യും 'യുക്തിമാ'നവൻ
തനിയ്ക്കേ ഹിതമാർചെയ്യും ബലവാന്നെന്നവന്നുപേർ. 9

രേഖാവാൻത്തമനതിൽ യുക്തിമാൻ മധ്യമൻ പ്രഭോ!
ബലവാന്യമൻ വർജ്യൻ മുമ്മട്ടേവം നിഷാദികൾ, 10

കേറുവാൻമിറങ്ങാനും പിമ്പുറത്തും കഴുത്തിലും
ഇരിപ്പാനും തോട്ടികാൽ വാക്കിവയാൽ പ്രേരണ-
ത്തിനും 11

നീളത്തിൽ വട്ടത്തിലുമേ നടത്താനും ഗജങ്ങളെ
പായിപ്പാനും തിരിപ്പാനും ഭേദിപ്പതിനുമങ്ങിനെ 12

എതിർത്തതും കരികളോടമർ ചെയ്യിപ്പതിനുമേ
ശീലമേറിയ പാപ്പാനുതോലിപററാ രിപ്പുകളാൽ 13

പിണങ്ങിയാലിണക്കാനും മദമില്ലാഗ്ഗജങ്ങളെ
മദിപ്പിപ്പതിനും, വേഗം നിർവേഗക്കേറുവാൻമേ 14

- കൊൽവാൻ പോരാത്തവർക്കളെക്കാൽവോരാക്കാൻ
മങ്ങിനെ
പുറത്തൊന്നുമാളാകും പാപ്പാൻ പാത്മിവാസമ്മതൻ 15
- ഗജങ്ങളും പ്രണിധിയും നടയും മുനിരിപ്പതും
മുൻമാതിരിയാകുന്നു, പിന്നിരിപ്പുണ്ടുമതിലാം 16
- ഗദാഭേദവുമവുണ്ണ, മാറുണ്ടുങ്കൾചോദനം
കേറുമെട്ടുതരംചൊൽവിതിറക്കും പത്തുമാതിരി 17
- ദ്രേ മന്ദമുഗപ്പേരായ് മുൻമട്ടിജോതിയെ
മുൻചൊന്നല്ലോ പ്രണിധിയും മറുമോതാമിനി ക്രമാൽ 18
- ചൊല്ലാൽ തോട്ടികളാൽ പ്രേരിപ്പതുതാൻ പ്രണിധിത്രയം
അതിൽ വാക്ചോദനവിധി മുൻമാതിരിയുണ്ടുപോൽ 19
- യേകോപാദിയേല്ലായ്വാൻ നല്ലവാക്കുപലാളനും
പ്രജ്ഞാപതമതുണ്ടാവാൻ, ശകാരിപ്പതു തജ്ജനം 20
- സംസ്കൃതപ്രാകൃതപദഭേദശോഷകം മുനിനാൽ
കായ്ക്കുണ്ടുറിവാൻ ശീലിപ്പിണ്ണേണം കളങ്ങുണ്ടുളെ. 21
- ഭേസാണെടുക്കെടുക്കുന്നമിരിപ്പാൻ ഹും ഹുംമെന്നുമേ
തുമ്പിക്കൈപൊക്കുവാൻ മേലെ മേലെയെന്നുമുറയ്ക്കണം 22
- നില്ലനില്ലെന്നു നിന്നീടാൻ വാവായെന്നോതണം വരാൻ
പോകാനോ പോകപോകെന്നുമെന്നെല്ലാം ശീലം
മാക്കണം 23

- രണ്ടുകാലടിയും കച്ചക്കയറികൽക്കടത്തിയും
ഉറപ്പോടേ പെരുവിരൽ മടമ്പിനുകുളുന്നിയും 24
- തൂടരണ്ടും വെച്ചമന്തുതും തൂൺപോലേ നീന്നിരുന്നമേ.
വലങ്കയ്യിൽത്തോട്ടിതാനമിടത്തേക്കയ്യിലങ്ങിനെ 25
- വളർവേത്രാദിയും കെല്ലോടെടുത്തും വേണ്ടതിൻവിധം
ഗജങ്ങളെ നടത്തേണമാനക്കാരൻ മഹീപതേ! 26
- മുന്നോട്ടുപോകാൻ മുന്നോട്ടു രണ്ടംഗുഷ്ഠമുണണം
മേല്ലോട്ടു തലപൊങ്ങിപ്പാൻ കീഴ്പോട്ടു തലതാഴ്.
തുറവാൻ 27
- ഇടങ്കാൽ വൻവിരലിനാൽ വലത്തോട്ടുതിരിയ്ക്കണം
മറേതിനാലിടത്തോട്ടു പിന്നോട്ടിരുമടമ്പിനാൽ 28
- നട മൂന്നുതരം മെല്ലേ വേഗത്തിൽപ്പാച്ചിലിങ്ങിനെ
മുന്നോട്ടുമഥ പിന്നോട്ടു, രണ്ടഭാഗത്തിലേയ്ക്കുമേ 29
- വിലങ്ങത്തിലുമെന്നല്ല വട്ടത്തിലുമീതേവിധം
അഞ്ചുഭേദങ്ങളും പോക്കിന്നുണ്ടല്ലോ പുരുഷർഷഭ! 30
- കഴുത്തുതൊട്ടുവളവെല്ലോളം കകദമാണെടോ!
അതിന്മേൽ മൂന്നിരിപ്പുണ്ടു മുഖ്യധധാധമം ക്രമാൽ. 31
- കാൽരണ്ടും നീട്ടിവെച്ചിട്ടും, മുട്ടുരണ്ടുമുയർത്തിയും,
ഒരു മുട്ടു മടക്കീട്ടുമീവിധം മൂന്നുമാതിരി 32
- തണ്ടെല്ലിൻ രണ്ടുവശവും കാൽരണ്ടും നീട്ടി മുട്ടുകൾ
കാഞ്ഞൊന്നു മടക്കീട്ടുള്ളിരിപ്പാ'നതജാനകം.' 33

മുട്ടരണ്ടുമയത്ത് തീട്ടുള്ളിരിപ്പാണൽക്കടാസനം
ഒരു മുട്ടാലേകന്തിച്ചു, ഉള്ളിരിപ്പാം കമാസനം 34

റണ്ടു മുട്ടും ദൃഢം ചേർത്തു താഴ്ത്തിയും കൊണ്ടിരിയ്ക്കിലോ
മണ്ഡുകാസനം: മെന്നത്രേ പേരതിന്നു ധരാപതേ! 35

ഘോരങ്ങളാമാനകളാൽപ്പാരിന്നെല്ലാമുപദ്രവം
നേരിട്ടുകണ്ടുക്കുന്നിവാൽ സ്തനനന്മിച്ചുകൊരുകയാൽ 37

ബ്രഹ്മാവൊരാളെസ്സൃഷ്ടിച്ചതവൻ ഭംഷ്ടാകീരീടവൻ
കൺചോത്തോനങ്കുശകരനതിനാലകുശാഖ്യനായ് 38

വജ്രം, തിങ്കൾക്കല, നഖം, കൈതമുള്ളിവപോലവേ
തോട്ടിനാലുതരം മാമുനീരൂർ നിർമ്മിച്ചിരിപ്പതിൽ 38

ആവേശിച്ചു വസിയ്ക്കുന്നിതകുശാഭിധനാപ്പമാൻ
മത്തദൃഷ്ടഗജൈലത്തെ നിയന്ത്രിപ്പതിനെപ്പൊഴും 39

വിതാനം, വിദ്യ, നിയ്യാണം, ഗ്രീവ, കംഭമവഗ്രഹം
എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽത്തോട്ടിവെണ്ണലാറാറു മാതിരി 40

തോട്ടിമുന്നോട്ടുവെച്ചുനീക്കൊണ്ടാൽ മുന്നോട്ടുപോംഗജം
പിന്നോട്ടമത്താൽപ്പിന്നോട്ടാം മേല്ലോട്ടാം മേലെ-
യുന്നിയാൽ 41

തേരട്ട, യോന്തിൻതല, മാൻരോമങ്ങൾ മനയോല, തേരം,
പാമ്പിൻവള, തുരംഗത്തിൻപിത്തമെന്നിവയൊപ്പമേ 49

ഗോമുത്രത്തിലരച്ചിട്ടു തോട്ടിതൻ മുന്നതന്നിലായ്
തേച്ചിട്ടാത്തോട്ടിവെച്ചെന്നാൽ മത്തഹസ്തി വശപ്പെട്ടും 50

രണ്ടു പാർശ്വത്തിലും രണ്ടുകക്ഷിസന്ധിയിലും പ്രഭോ!
വർഷക്കടൽക്കുമീവണ്ണമഞ്ചമട്ടാം ഗഭാഹതി. 51

നാലുകാലി, തകാത, സ്യമീയംഗങ്ങളിലൂടെയും
കേരമെട്ടുതരം പിന്നിലൂടെയാമാറുചാടിയും, 52

വാൽ, നാലുകാൽ, മുഖം, രണ്ടു കണ്ണുകളിൽ വാരികൾ
ഇവറ്റിലൂടെ വഴിപോലിറക്കം പത്തുമാതിരി 53

ഈ മട്ടുഭന്തിചരിതം പാലകാപ്യനുരയ്ക്കയാൽ
സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടുഷിയെപ്പൂജിപ്പാനംഗഭൂമിപൻ 54

അരോമപാദൻ മാറൊരെയൊക്കവേ കീഴടക്കിയും
ചോകരക്ഷയ്ക്കു ശുഷ്കാന്തിപൂണ്ടും വാണിതുസൗഖ്യ-
മായു 55

രോമമെന്നൊരു പയ്യായം താമരപ്പൂവിനുണ്ടുപോൽ
അതുപാദത്തിലുണ്ടാകയാലിവൻ രോമപാദനായു. 56

ഗജൗലപാലനത്താലും കവിവംശ്യതയാലുമേ.
ആമുനിയ്ക്കരുളീ പാലകാവ്യനെന്നുള്ളപേർ നൂപൻ. 57

മഞ്ചവിലാസം

മഞ്ചങ്ങൾ കൈകാലുകളിൽ പ്രത്യേകം പതിനൊന്നും-
താൻ 1

മുൻമർമ്മം വയററത്തു മാറത്തൊമ്പതു മർമ്മമാം.

പിമ്പറത്തു പതിനാലും കഴുത്തിൽപ്പന്തിരണ്ടുമേ
ശിരസ്സിലിരുപത്തഞ്ചുമേവം നൂറോഴമർമ്മമാം 2

- ഉള്ളകാലിൽ നടുവിലുണ്ടല്ലോ, നടുവിലല്ലേൻ
തലപ്പുത്താംമർമ്മ,മതുമുറിഞ്ഞാലാനചതുപോം. 3
- ക്ഷിപ്രമർമ്മം പെരുവിരൽച്ചുണ്ടാണിവിരൽ മധ്യഗം
ഞരമ്പുവലിയും ചാക്കുമേല്ലുമായതുപൊട്ടിയാൽ. 4
- അതിന്നിരുവിരൽപ്പാടുമീതെയായ് കൂർച്ചമർമ്മമാം
അവിടത്തിൽ മുറിഞ്ഞെന്നാലിടറും കാൽവിറച്ചിടും 5
- ഞരിയാണിണ്ണു കീഴുണ്ടുമർമ്മം കൂർച്ചശിരസ്സുപോൽ
അവിടത്തിൽമുറിഞ്ഞാലോ നീരും വേദനയുംവരും 6
- കാലടിണ്ണു കണകാല്ലുമുള്ളപ്പിരിഗ്ഗുൽഫമർമ്മമാം
മുറിവങ്ങല്ലിലോ നോവും സ്തംഭവും മാനുവും വരും. 7
- കണകാലിൽ നടുക്കിരൂവസ്സിയാം മർമ്മമുണ്ടഹോ!
മുറിവങ്ങല്ലിലോ രക്തം ക്ഷയിച്ചിട്ടാനചതുപോം 8
- കണകാൽ തുടകൾക്കുള്ളോരേപ്പിങ്കൽജ്ജാനമർമ്മമാം.
മുറിവങ്ങല്ലുകിൾദുന്തിചാകമല്ലകിൽ നൊണ്ടിയാം 9
- ജാനവിൻ മൂന്നുവിരൽ മേലാണിയാം മർമ്മമുള്ളതിൽ
മുറിവേറൊൽത്തുടയ്ക്കുണ്ടാം തരിപ്പമൊരുവീക്കവും. 10
- തുടയ്ക്കുനേർനടുവിലുണ്ടുർവിയെന്നൊരു മർമ്മവും
മുറിവങ്ങല്ലുകിൽച്ചോരപോയിത്തുടചടച്ചിടും 11
- തുടക്കുടയ്ക്കലാം ലോഹിതാഖ്യമർമ്മം മുറിയ്ക്കുകിൽ
ചോരപോയിട്ടൊരുവശം ചൈതന്യം കെട്ടതായ് വരും. 12

അന്ധത്തിന്നുമൊടിഞ്ഞും നേർമദ്ധ്യേ വിടപമർമ്മമാം
മുറിവങ്ങല്ലുകിൽദുന്തി ഷണ്ഡനായിച്ചമഞ്ഞിടും 13

ഈവണ്ണമേ കൈകളിലും പല മർമ്മങ്ങളുള്ളതിൽ
മണിബന്ധം ഗുൽഫമട്ടാം കൂർപ്പരംജാനപോലെയാം 14

അവണ്ണ മുറിവാപ്പെട്ടാലാഗ്നജം കൈമുടന്തനാം
വിടവംപോലെ കക്ഷാക്ഷമദ്ധ്യത്തിൽപ്പെട്ടമർമ്മമോ 15

കക്ഷാധൃക്കാ,ണതു മുറിഞ്ഞെന്നാലും കൈമുടന്തനാം
കൈകാല്ല്യളിലെ മർമ്മങ്ങളേവം നാല്പത്തിനാലുതാൻ 16

സ്ഥൂലാന്ത്രമാശ്രയിച്ചിട്ടു ഗുദമാം മർമ്മമുള്ളതോ
മുറിഞ്ഞാകിൽ മലാധോവായുക്കൗ വിട്ടു മൃതിപ്പെടും. 17

അഞ്ചാം പടലം

വയോലക്ഷണം

സുന്ദാനാദിഷു ജാതസുസ്ഥിരവലീർ
ഗ്രാഹ്ണാതിയുക്തം മദം
നിദ്രാഭിട് പ്രതിഭ്ത്തിവൈരിമനസാ
ഭീതോന്മലേ ധൂപനാൽ
ഗജ്ജനദ്ധര ഗാന്ത്രരോമനിചയോ
യുദ്ധപ്രയോഗപ്രിയഃ
കല്യാണോ ഹ്യയ മേവ വാരണയുവാ
പ്രാപ്തശ്ചതുർഥീം ദരാം.

14

സന്ദാനപ്രഭൃതി പ്രദേശവിലസ-
 ളാനാവിലോദ്യാഭലീ
 സാന്ദ്രഃ കണ്ണകടാക്ഷണേഷു സഹജാ-
 മായാതി ച ശ്രേഷ്ഠതാം
 ദ്രാൺമാദ്യത്യനിമിത്തമേവ മുദിതഃ
 ശുഭോ $\int$ തിസർവം സഹേഃ
 യൌയോ നാമ സദാ മദാവിലകടഃ
 പ്രാപ്തോ ദശാം പഞ്ചമീം.

15

ഊർദ്ധ്വം വിനിർഭിണ്ണവലിപ്രദേശഃ
 കിഞ്ചിദപിഹീനേന്ദ്രിയധാതുതേജാഃ
 വേഷ്ടോഷകണ്ണാദിഷുജാതരോമാ
 ഷഷ്ടിംഗതോ നിസ്സൃതഭന്തമുലഃ

16

അല്പാഗ്നിപിത്തോ ബഹു മാതനിശ്വാ-
 സ്തബ്ധാംഗയുക്തഃ പരുഷച്ഛവിശ്വ
 അല്പാംഗ ചേഷ്ടോതി കഹോ വിവണ്ണഃ
 പ്രാപ്തോദശാം സോപ്യഥ സപ്തമീം വൈ.

17

നിത്യാശ്രുഃ സതതം കടന്ദ്രുതകഹോ
 ദ്രവണ്ണരൂക്ഷച്ഛവിർ
 ഭീത്യായഥ ബഹിശ്ചരഃ സൂരധിയാ
 ദന്താഭിവൃദ്ധ്യോജ്ഞിതഃ
 നിർവീര്യസ്സതതം പിനദ്ധനയനോ
 നക്ഷിപ്രരോഹിവ്രണോ
 ഹൃഷ്ടമ്യാച്ഛവിരവ്യോപഹതി ദൃശം
 സംഭിന്ന രോമാവലിഃ

18

സ്രസ്തഗ്രീവഃ പ്രചലഭഗനോ മന്ദസർവാംഗചേഷ്ടോ
 ഭന്തസ്രാവീമുദയവസുഭങ്നിമ്നഭോനിസ്സപതഃ
 രൂക്ഷച്ഛായോ വലിതതതന്യൂഥ പൃഷ്ഠാൻഗാമീ
 വിശ്രിഷ്ടാംഗസ്സപിതിചതരാം യേ നവമ്യാംപുരാണഃ 19

വിസ്രസ്തശ്രവണാം സ ബാലധികരഃ
 ശീർണ്ണംഗ രോമാചല-
 ദന്തോ മാംസബലക്ഷയീ ചലതലഃ
 പ്രസ്രസ്തപാദോല്പലഭക്
 രൂക്ഷാംഗഃ പടലീ സിരാചിതതനഃ
 കൃച്ഛാച്ഛക്രന്യൂതമുക്രമക്
 തൃഷ്ണാലഃ കൃമിജാലക്ഷിതനഖോ
 വൃദ്ധോ ഭഗമ്യശ്രുതഃ 20

ശേ തേഭൃമേ നാസ്തു കഥാക്തലണ്ഡ-
 സ്സം കോശമേഹീ മുദവാദനശ്ച
 അപാഗ്വിഷാണസ്ഥിരഗാത്രരോഗീ
 ദശാനപിതേവഷ്ശതേപി നാഗഃ 21

നീചൈശ്വര്യമന്ദം വിമുശേഷയായാ-
 ചലൽകരോദ്യശ്ചലകണ്ഠവാലഃ
 പ്രസ്തബ്ധഗാത്രാഃ പരവാൻജസ്രം.
 സ ഖാദശീം പ്രാപ്യദശാം സ്വ പേച്വ 22

ഏവം വർഷശതം വിംശ-
 മവസ്ഥായ മഹീപതേ
 കൃതാ ബഹുവിധം കർമ്മ
 സ്വർഗ്ഗം ഗച്ഛതി വാരണഃ 23

ആറാം പടലം

മാനനിണ്ണയം

നേത്രാദാപേചകം ദൈർഘ്യം
നഖാദിസ്തസമുച്ഛയഃ
പരിണാഹഃ പ്രമാതവ്യഃ
കക്ഷ്യാസ്ഥാനേഷു ഭണിനാ. 1

സഞ്ചാതമാത്രമുഗ്ദ്ധാത്യഗജസ്യ ദൈർഘ്യം
സലൈകഹസ്തമിഹചൈക കരോച്ഛയസ്യാൽ
നാഹോ ദ്വിഹസ്ത ഇതിച പ്രതിവർഷമേഷാം
പഞ്ചാംഗുലധിരദിരാദശവത്സരാന്തം. 2

പഞ്ചോന്നതിസ്സപ്തമഗസ്യ ദൈർഘ്യം
നാഹ പ്രമാണതുവിതസ്തയോഽഷ്ടൗ
ഏതദിവൃദ്ധാവഥ മന്ദഭ്രേത്ര
പ്രാപ്തേതുവഞ്ച് ദശമേ ത്രിയുക്തേ 3

ഷരപഞ്ചചതു തച്ഛായാ
അഷ്ടസപ്തഷഡായതാഃ
നവാഷ്ടസപ്തനാഹാശ്ച
മുഖ്യാ മധ്യാധമാവശാഃ 4

അതിസ്ഥൂലാഃ കൃശാശ്ചൈവ
ഹീനാംഗശ്ചൈവ യേ ഗജാഃ
തേഷാ മംഗാ ന്യമേയാനി
പ്രത്യംഗാനിച പാത്ഥീവ 5

സമസർവാംഗഭേദസ്യ
 വാരണസ്യ മഹീപതേ
 പ്രമാണമിഷ്ടം സർവത്ര
 കല്യാണസ്യ വിശേഷതഃ 6

ശിരസഃ പിണ്ഡൗ കഃഭൌ
 ഭവതോ വിദസംജ്ഞ ഏതയോർമ്മധ്യഃ
 തസ്യായോഽവഗ്രഹ ഇതി വാഹിതം
 കഃഭയോ രധോ ഭാഗഃ 7

തസ്യായഃ പ്രതിമാനം
 തന്മധ്യേ വായുകംഭസംജ്ഞഃസ്യാൽ
 വാഹിതമപാശ്ചായുഗളം
 വിലാഗസംജ്ഞം ഭവേൽ ഗജാനാം തു. 8

പുഷ്പരോപരിഗണ്ഡുഷാ
 ഈഷീകാതപക്ഷികൂടകം
 അപാംഗഭേശോ നിയ്യാണം
 കണ്ഠമുലത്തു ചൂളികാ. 9

പിഞ്ചരൂഷാ കണ്ഠപാളീ സ്യാൽ
 പ്രോഹാ ഖ്യോ ഽ നരമാംസയോഃ
 ഹസ്തോപരിസ്താവസ്താരഃ
 നദൃദ്ധാംപലിസംജ്ഞകം 10

ഭേദമദ്ധ്യസ്തനിഗള-
 സ്ഥാനം ചിക്കാതദൃദ്ധതഃ
 സന്ദാനം ജഘനാദൃദ്ധം
 കലാഭാഗസ്തപയോ ഽ സ്യച 11

പക്ഷായോ പ്പുപരൗജ്ഞേയൗ
 നിഷ്കോശഃ പക്ഷപുഷ്പയോഃ
 കക്ഷിഃപശ്ചാത്തയോസ്താഭ്യോ-
 മുൽകൃഷ്ടാവിതിസംജ്ഞിതൗ 12

പുഷ്പമൃല സമീപം സ്യാൽ
 പേപകന്തു ഗളാ ദധഃ
 ഉരസ്യന്തർമ്മണിം വിദ്യാൽ
 ഗ്രീവാ സന്ധി സമാശ്രിതം. 13

ഏഴാം പടലം

മുല്യവിശേഷാധികാര സപ്തമഃ പടലഃ
 ഏതാവന്തുല്യമേഷാമിതിനഹിഗദിതും
 യൽ സമന്താ മനുഷ്യാഃ
 ക്രേതുർവ്വി ക്രേതുരേകംയദിഹബഹുമതം
 തദിദർശുവ്യമുല്യം
 ഏകസ്യാസംമതം മദ്ധ്യമമനഭിമതം
 ചോഭയോന്നിന്ദ്രമസ്മാൽ
 തജ്ഞൈസ്സർവ്വം വിദിതവാ ബഹുഭിരവഹിതൈ
 മ്തുല്യമുല്യം ഗജാനാം 1

ഗൃഹ്ണിയാൽ പുണ്ണമുല്യേനതനിവിലഗുണൈ
 രന്വീതം വാരണേന്ദ്രം
 ഭൈനകാക്ഷ്യംശ്രീഭന്തംബധിരമപിന്ദജാ-
 വന്തമപ്യർദ്ധുല്യാൽ

ഛിന്നാൽശ്ശോത്ര ബാലാദികമപിമതിമാം
 സ്തത്രമുല്യുതിഭോഗ-
 ഭൃന്തദന്ദപ്രഹീണാദികമിവരമ
 പ്യംശ്രീ മുല്യേനഗൃഹ്യാൽ. 2

വാമദന്തോന്നതം വിദ്യാൽ
 അപാകീലത്തു മുല്യുതഃ
 അഷ്ടാംശഹീനതോവിദ്യാ
 ദേശാമുല്യു ത്രിഭോഗതഃ. 3

ഏട്ടാംപടലം

സത്യലക്ഷണാധികാരം

ദേവദാനവഗന്ധർവ്വ-യക്ഷരാക്ഷസമാനുഷാൻ-
 പിശാചോരഗസത്യാംശ-ലക്ഷയേൽ സ്വസ്വ
 ലക്ഷണൈഃ 1

യഃകാന്തിമാൻ കമുദവന്ദനസപ്തപണ്ണി
 നാരംഗപത്മപതൂരംഗുലതുല്യഗന്ധഃ
 ഫുല്ലാനനഃകളങ്കൈരുകവാന്മന്ദ്രം
 മാനോദ്വാനു പുഷ്പനിനദസ്സതുദേവസത്യാഃ 2

നിന്ദോദ്യതോയുദ്ധരതോന്തിമാത്രം
 ക്ഷുദ്രസ്വഭാവോനമനാശയാലുഃ
 സസിന്ദുവാരാഗുരുമത്സ്യഗന്ധീ
 ഹന്താകരീഭാ നവസത്യാഏഷഃ 3

ഗാന്ധർവ്വമാഹരതിമുക്തകയ്യുമികാബ്ജ
 പുനാഗനാഗഹരിചന്ദനതുല്യഗന്ധഃ
 ഗാനപ്രിയം ശുഭഗതിംശുഭേന്ദനേത്ര
 കംഭോത്തമാംഗകരപുഷ്പരമല്ലബിന്ദുഃ 4

ശുചിരക്ഷാന്തശീലശ്ച-സുഭഗഃ പ്രിയദർശനഃ
 തേജസ്വീഹൃഷ്ടകണ്ഠശ്ച-യക്ഷസത്പാ
 മതം ഗജഃ 5

യഃകാകവാനരഖരോഷവിലാളമുത്ര
 വിട്പൂതിഗന്ധിരിഹോ നിശി ദാരുണശ്ച
 ഇഷ്ടാമൃതമാംസരധിരോഽവിനയീകൃതഘ്നഃ
 സ്തേന രാക്ഷസഇതിപ്രതികൂലകാരീ 6

ശൂന്യപ്രിയഃകണ്ഠപലോഹസമാനഗന്ധോ
 ഭ്രിന്തോനിശാസുവിചരൻഘന നിസ്ഥനശ്ച
 പർവ്വസ്വതീവപരികല്യുതിയശ്ചമൃശ
 സ്തംസുരയോഗജമുശാന്തിപിശാചസത്പം. 7

യോമത്സ്യശൈവലഹണിജ്ജകകർമ്മാനാം
 ഗന്ധെസ്സരാപിശിതയോരപിതുല്യഗന്ധഃ
 രാസതോ ഭവേജ്ജലദശബ്ദമപിപ്രശുണ്ഡൻ
 കൃദ്ധോനിശാസുജലപാംസുരതോളജംഗഃ 8

വിപ്രശ്ശുചിർമ്മധുപയഃപരമാന്നസർപ്പി-
 ശ്ചൂതപ്രസൂനസമഗന്ധസുഗന്ധിതാംഗഃ
 സാമപ്രിയസ്സുകലനാഗഹിതശ്ചശാന്തഃ
 സ്താനപ്രിയശ്ശുമേതിഗ്ഭിതോമനീന്ദ്രൈഃ 9

യശ്ചന്ദനാജ്യഹരിതാലമനശ്ശിലാനാം
 ഗന്ധേനതുല്യഇഹഗുഗുലുകന്യചാപി
 സന്നാഹ്യകർമ്മകശലോയധി നിർഭയശ്ച
 സക്ഷത്രിയോ വിവിധശസ്ത്രനിപാതശ്ചരഃ 10

ബന്ധൂകകശാലിതിലകൈതകമാലതീനാം
 ഗന്ധേനയശ്ചസമലം കൃതതാലുജിഹ്വഃ
 ക്ലേശക്ഷമഃ പിശിതഭുഷ്പ്രിയസാന്താനശ്ച
 ക്രുദ്ധോ പിതൃണ്ണമുപശാമ്യതി വൈശ്യജാതിഃ 11

ഉച്ഛിഷ്ടഹൃഷ്ടസ്സഹസൈവ ഭീരു-
 ശ്ലുങ്കാജ്ഞബന്ധ്വതാസ്ഥികളീരഗന്ധഃ
 ക്രോധീ ച ഭേദ്യഃ കൃപണഃ കൃതാഹ്ല-
 സ്സന്തേന ശുഭ്രസ്സഗജായമശ്ച 12

വിശ്വാസുലാതകഃ ക്രൂരോ
 ഗമനേ കടിലക്രമഃ
 ന ഭക്തേസമഭോത്യത്ഥം
 സർപ്പസത്വഃ കരീമതഃ 13

ഭേവക്ഷത്രിയഗന്ധർവ്വ-
 വിപ്രസത്യാന്തു സാന്താപികാഃ
 രാജസൗ വൈശ്യശൂദ്രൗ തു
 താമസാശ്ച തഥാപരേ 14

നാഗാനാം ഹരിപീതകാളധവളാ
 വണ്ണാശ്ചതുർദ്ധാ ക്രമാൽ
 രക്താൽ പിത്തയുതാൻ വലാസ സഹിതാ
 ദ്രക്താച്ചപിത്താൻ കഹാൻ

സംജാതാഃഖലുബർഹഹേമജലദ
 ജ്യോത്സനാസമാസ്തേഷ്വസൗ
 കാളസ്തേപക ഇഹാവനൗ ഭവതി തേ
 ശേഷാസ്രയഃസ്സുപഃസ്ഥലേ 15

ഹായാ പഞ്ചവിധാ യഥാ ദിനമണിം
 കാദംബിനീ ചൂടയേദം
 ദേഹസ്ഥംഭിരഭസ്യ ലക്ഷ്യ ചതഥാ
 സാഭൂത ഭേദാൽ ഭവേൽ
 ആദ്യാ നീരധരാകൃതിലരണിജാ-
 നൈകാസുവണ്ണാഗ്നിജാ
 തിസ്രഃ പുജ്യതമാ ഇമാസ്തദിതരേ
 രൂക്ഷം പരം നിന്ദിതേ. 16

ഗന്ധർവ്വോരഗ യക്ഷ സത്പകരിണഃ
 സ്സന്നാഹികഃ ക്ഷത്രിയഃ
 സാന്നാഹ്യേതു വിശേഷതോ ദ്വിജസുരാ
 യാഗാദികർമ്മാദിഷു
 യോജ്യാഃ കർമ്മസുവൈശ്യ ജാതിരഖിലേ-
 ഷ്വപന്യേച യുദ്ധേവയേ
 ഭാഗ്യാദേർവ്വഹനേ ച ചോരഹനനേ
 വ്യാഘ്രാദി വിധാംസനേ. 17

വേദന നിരൂപണം

അത്യന്തമാത്താനഗംഭീരാ-
 ന്വത്ഥ പ്രത്യത്ഥികക്കൾക്കെ
 14

സിദ്ധേനാപി ച നാഗാനാം
വേദനം സപ്തധാ വിദഃ 18

പ്രാജ ജനാംകുശ ദണ്ഡേഭ്യോ
ഭൂതാദുദിജതേ ചയഃ
സ്പഷ്ടാ വാവ്യഥ ത്വേത്യഥം
സ ഗജോത്യഥം വേദനഃ 19

തപസ്സുസഗ്ഗമാത്രേണ
രോമ്ണാം സ്പർശേന വാ പുനഃ
തീക്ഷ്ണതോത്രാകുശന്യാസം
വേത്തി സോത്താനവേദനഃ 20

തപഃഭോച്ഛോണിതസ്രാവം
ദാ മാംസ വ്യഥനാദപി
യോനവേന്ത്യകുശാഘാതം
സവൈഗംഭീര വേദനഃ 21

യതയാതേ വേദയതേ
നബിഭേതി ന മുഹ്യതി
യോഗജസ്തം വിജാനീയാൽ
പ്രാജ്ഞസ്തപനചമ വേദനം 22

പ്രത്യേതിയശ്ചോദ്യമാനോ
ഗൃഹീതശ്ചനഗച്ഛതി
പ്രതിലോമയതേ സംജ്ഞാം
യസ്സപ്രത്യഥം വേദനഃ 23

അസാകല്പ മസം വേദം
പ്രതിലോമയതേ ചയഃ

യോ ദോഷം ജേതേത്യത്ഥം
 യ സ്യാൽ കർശ വേദനഃ 24
 യഃ ശുക്ഷ്ണഃ സർവ്വഭാവേഷു
 വിശുദ്ധശ്ചോത്തമോത്തമഃ
 തംസിദ്ധ വേദനം പ്രാഹുർ
 മാതംഗം മുനിപുംഗവാഃ 25

ഒമ്പതാം പടലം

മദേദേനിരൂപണം

അതിമധുരരസാനാം സേവയാ പത്രഭംഗൈഃ
 കബള മുകള ശ്ലേഷ്വരൻപാണൈര്യുഗ്മോക്തൈഃ
 ശ്രുതിസുഭഗവചോഭിഃ പാംസുപങ്കാംബുദാനൈഃ
 വേതി മുദിതചേതാഃ കാമചാരേണ നാഗഃ 1

യഥായഥാഹഷ്മുപൈതിനാഗ-
 സ്തഥാതഥാ ധാതുരൂപൈതി വൃദ്ധിം.
 അതഃ കരിണ്യാസഹചാര ഇഷ്ടോ-
 ഹ്യനഗ്നജ്വാലാംഭസിസംവിഹാരഃ 2

ഗണ്യുഷാഭിഃപരിമളരോദം-
 ഗാരിണാ വാരിണായൽ
 ഹല്ലാംഭോജേ സരസി രമതേ
 സേവമാനോ ബിസാനി
 യദ്രോചിഷ്ണഃ ശ്രയസി യവസം
 സ്വേച്ഛായാ സംപ്രചാരോ

ഹർഷാദസ്മാൽ സ്പുരതി കരിണോ
 ധാതുസാമ്യം നരേന്ദ്ര! 3

ഹർഷാധികത്വാനാഗാനാം
 മദോ ഭവതി പാത്ഥിവ
 നിയുക്തസ്യ തു ഹർഷേണ
 മദോ നാഗസ്യ ഹീയതേ 4

അക്ഷിതാലു കടശ്രോത്ര-
 നാഭികോശ കരസ്തനൈ
 സ്രവേത്തന്തരഹൈരേവം
 ബഹുധൈര്യം മദോ നൃപ! 5

പ്രഹഷ്ഃ ശീശ്രുതാ ഗന്ധോ
 ഗതിദ്വേഹസ്യ ഗന്ധതാ
 ക്രോധോ വീര്യമഭീതത്വം
 മഷ്ടം മദഹുണാ സ്തുതാ: 6

സൃഷ്ടാ പുരാ മദമജോ $\frac{1}{2}$ മ തദർദ്ധാഗം
 ക്ഷീപ്താ ചരാചരജഗത്സു ഗജേഷു ചാർദ്ധം
 നിക്ഷീപ്തവാനപരമപൃഥ തേനമത്താ
 യുദ്ധ്യന്തി കോപമുപയാന്തിചതേ $\frac{1}{2}$ ഭീഭൂതാ: 7

പ്രാപ്തവന്ത്യാർത്തവിം വൃദ്ധിം
 മദദൃഷ്ട്യാമഹീനഹാ:
 സ്തൂയമാണമദേനാനേ
 പ്രാണിനോപി മുദാനപിതാ: 8

രാഷ്ട്രവാ നഗരേ പ്രമാദ്യതിയദി
 ക്ഷോണീ സുഭിക്ഷാ ഭവേൽ

പൂർവദക്ഷിണത: കടേ യദി ജയോ
 രാജ്ഞോ നിയന്തുർഭവേൽ
 വാമേ ചേൽ പൃഥിവീസുവൃഷ്ടിഭവിരാ
 കോശേയദിസ്ഫുജ്ജതേ
 കോശേനാപി കടഭയേന ചസമം
 മുഞ്ചേദ്യശസപീ നൃപ:

9

വൽമീകസ്ഥാണുനക്ഷപ തത്ഥമന:
 സ്വേച്ഛായാ ഹൃഷ്ടദൃഷ്ടി-
 യ്യായാദ്യത്രാണലോമസ്തപരിതവഗേതി-
 വർകത്രമുന്നാമൃപോചൈ:
 കക്ഷ്യാ സന്നാഹകാലേ ജനയതി ചമുഹ-
 ശ്ശീകരം ബൃഹിതം വാ
 തൽക്കാലേസ്യാന്മദാപ്തിജ്ജയകൃദഥനദം
 വേഷ്ടയൽ ദക്ഷിണഞ്ച.

10

സ്വലിതഗതിരകസ്താൽ സ സ്തകണ്ഠോഽതിദീന-
 ശ്ശ്വസിതി ഉദസുദീപ്തം നൃസ്തഹസ്ത: പൃഥിവ്യാം
 ഭൂതമുക്തീത ദൃഷ്ടിസ്സപ്തശീലോലസാംഗോ
 യേകൃദമിത ക്ഷീണൈകശോ മുത്ര കൃച്ഛ

11

മധുരചി നഖന്തേ പ്രേക്ഷണോ നീലമേഘ-
 ചുവിരതണദൃഗന്ത: പദ്മകിഞ്ചല്ലബിന്ദു:
 അപരഗജവിരോധീ പാംസുപാമോവിഹാരൈർ-
 വേതിച കടപുണ്ണ്: സുന്ദരോ വാരണേന്ദ്ര:

12

ധാരാള ഭാനജല ധൗതകപോലഭാഗ-
 സ്സം പൂത്ത മേഘസദൃശസ്തനിതാഭിപുണ്ണ്:

ദൂരസ്ഥിതാനപിനിഹന്തുമനാഃ പ്രധാവ-
നചൈശ്വർജാധിപതിരാർദ്രകപോലീനോ യഃ 13

തിയ്യ്ക് തിയ്യ്ങ് നയനമസക്തീ-
പക്ഷയോർവീക്ഷമാണോ
ബിന്ദും ബിന്ദും വിസൃജതി മദം
കോശദണ്ഡന നാഗഃ
പശ്ചാൽ ഗന്തും വ്യവസിതമനാഃ
ബൃഹതേ ഭൂരി ദാന-
സ്തംഭേഭ്യഃ ചതുരഗമനോ
ലക്ഷ്യതേയോനിബന്ധാൽ

14

സപ്ത ചൂഢാംഭോജ സമാനഗന്ധ
ശ്രദ്ധസ്സദാ കർമ്മവണ്ണദാനഃ
ആ മോദിതോ ഹന്തി രമാശ്ച സംഘാ-
നാസാദിതോ ഗന്ധചരാമവസ്ഥാ

15

അഭിലഷതി നഗയ്ത്വാ മന്നപാനഞ്ച ചാട്യൻ
നിശി ച തമസി തിഷ്ഠേദപ്രഗൃഹ്യാനിയന്തുഃ
കരിതൂരഗപദാതീൻ പ്രാപ്യ കിഞ്ചിന്ന മുഞ്ചൽ
ഗുണിതരുഷമുപേതഃ ക്രോനനഃ കഞ്ജരേന്ദ്രഃ

16

അതിക്രാന്താവസ്ഥോ ഗജപതി-
രിദംസ്ഥാവര ചരം
ജഗൽസർവ്വം ഹന്തും സമഭിലഷതി
ക്രോധ കല്പഃ
നചൈകത്രസ്ഥായീ പരകരടി-
ഘണ്ടാം ന സഹതേ

നിജച്ഛായാഭേഷീ ഭവതി

സതതം ധാവനപരഃ

17

മദനിവൃത്തിലക്ഷണം

നിവൃത്തമദസഞ്ചയോ വിഗത വേഗകോപോ-

ദ്ധൃതിഃ

പ്രവൃത്തമൃഗാത്രസഞ്ചരണകേളി ഭാസ്വദപുഃ

വിമുക്തഗജമത്സരോ മദനിവത്തനേഗ്രാസനേ

പയോദ ഇവ രാജതേ പരിവിമുക്തതോ

യാഗമഃ 18

ക്ഷീയന്തേ മദവാരണസ്യ നിതരാ-

ന്ദാനസ്രുതേർദ്ധാതവോ

ജായന്തേ പ്രബലാനിരോഗനികരാ-

ണ്യാശോവധാതുക്ഷയാൽ

അന്യാബ്ദ്ധേഷു മദോൽഗമന്ന ഭജതേ

തേഷാം ക്ഷയാൽ പൂർവതഃ

ശാന്തിന്തസ്യ മദസ്യ ധാതുപരതോ

മാസത്രയാൽ കാരയേൽ

19

സഹാമൃതാശിശ്രു ബലാദിമൂർച്ഛാ

കാപിത്ഥസപ്തച്ഛദ ചന്ദനാനാം

കദംബഗുഞ്ജാ മധുകാശ്വഗന്ധാ

ജീവന്തികാശാലൂലിസ്മരണാനാം

20

വൃശ്ചീരസേവ്യേഷുര കക്ഷാഘ്വ

ഗുഞ്ജാശ്വഗന്ധാഗന്ധഗോക്ഷുരാണാം

കേരീപയഃ ക്ഷൗര്യുതോ ഗജാനാം
പിണ്ഡാഃ പ്രദേയോ മദസംഭവേയം. 21

കോരണ്യമല്ലികാനിംബവിലപുലൈസ്സു
സൈന്ധവൈഃ
സംഗുരൈര്യുനാ പിണ്ഡോ ദേയോരോഷ
വിവർഗ്ഗം 22

മാതൃളംഗസുവഹാ സഹാ കണാ-
സപ്തവണ്ണ വിജയേംഗഭീ മധു
ദൃശ്യപിഷ്ടമിദമംഗലേപിതം
മത്തവാരണവരം വശന്നയേൽ. 23

പത്താം പടലം

ഗജഗ്രഹവിചാരം

വാരീകമ്വശാ വിലോനേ വിധി-
ഭ്യാഞ്ചാനഗത്യാ തമൈ-
വാപാതേന തതോവ പാതത ഇതീ
ഭൂഗ്രഹഃ പഞ്ചധാ-
നിന്യാസ്തേനയമോത്തരം കില ഗജാന-
ശൃന്തി യസ്മാത്ത് തോ
വജ്ജ്യാവന്ത്യ ഭവാവു ഭാവവിവിശേ-
ഷാദേതയോശ്ചാന്തിമഃ 1

ക്രോശ പ്രായവിതാന ദീപ്തമഹിതാ
വാരീനിഖാതൈശ്ശൃംഗൈഃ

വൃക്ഷാദ്യൈഃ പരിതോ വൃതിശ്ച പരിഖാം

കൃതാ ബഹിർഭൂതം

ഭാരസ്യോഭയതഃ പ്രകല്പിതവൃതി

ഭവ്യാന്തരസ്മാമം ക്രമാ-

ഭിന്നീണ്ണാഞ്ച ബഹിർഭൂതം വിതന്യാ-

ഭീമീഞ്ച വേണാഭിഭിഃ

2

ഉദ്ധൃതോപരി സന്നിബദ്ധ്യച കവാ-

ടംഭാരി വായ്ഞരേ

ഭാരസ്തംഭേതസ്തതശ്ച സുദൃഢം

കൃതാസധാരം ബഹു

ഇക്ഷ്വാഭൃത്യ വിനീക്ഷിപേദമന്ദജാൽ

സംവായ്ഞേഭിഭിഃ-

സ്രുസ്താനത്ര നിവേശ്യ ചാഗ്നീശിഖാ

പാശാശ്ചഭിന്ദ്യന്തം.

3

കക്ഷ്യാബന്ധകകന്തവേണസൃണി

പാശാദ്യൈതാ ഹസ്തിപാ-

സ്തസ്മിൻ ഭിന്ദിനം പ്രതീക്ഷ്യ പുനര-

ഭൃത്യോശ്ച വായ്ഞരം

സ്തംഭോപാന്തഗതാ ഗജാനപിഗൃഹീ-

തോപായവന്തോ ദൃഢം

സംബദ്ധ്യോത്രഗുണാപിതാനഥ ബഹി-

യ്യുമഞ്ച വിഭാവയേൽ

4

കക്ഷ്യാഭാഗേ ചകണ്ഠേ മുദുതരദൃഢപാ-

ശൈശ്വജഞ്ചാതരൂണ്ണം

ബദ്ധ്നീയാച്ചാപരാംഗേ നിഗളനമപിതൽ
 പാദയോരപ്യമീഷു
 ബദ്ധാ പാശാനമാത്യായത സുദൃഘതരാ-
 നഗ്രതോഹസ്തിപേന്ദ്രേ-
 രാകൃഷ്ടാകൃഷ്ടമന്ദം ഗമയതു ശിമിലീ-
 കൃത്യ പാശ്ചാത്യപാശം.

5

സ്തംഭാൽ സ്തംഭാന്തരംത്വേവം
 യാപയിത്വ ശന്നൈർഗ്ഗജാൻ
 ശാലാം പ്രവേശയേദന്യൈ-
 രാപ്തൈർഭൃന്തിവരൈസ്സഹ.

6

വശാലോഭനം

ആപ്താശ്ചമ്ബപടൈർന്നിബദ്ധജാരാഃ
 കൃത്യാവശാ പഞ്ചഷാ-
 സ്തച്ചമ്ബാന്തരശായിനോ ഗജഭടാഃ
 പാശാദിഭിസ്സംയുതാഃ
 ആരാഭ്യാമമമാംഗുലീ പ്രഹരണൈഃ
 പ്രാപയ്യ താഃ പഞ്ചഷാൻ
 ബദ്ധ്നീയശ്ചഗജാജവാദിതി വശാ
 ലോഭോവശാലോഭനാൽ.

7

വരാഗുര ക്ഷീര മഹീരഹത്വദ്വം
 മാലേയകാലേയക സേവ്യ ലോലൈഃ
 സ്നാതാസ്സശീതൈഃ കലശസ്ഥിതാഭ്ഭിഃ
 വശാഗജാനാതു വിലോഭനീ സാ

8

ക്ഷൗരോശീര നതൈശ്ച മദ്യസഹിതൈർ-
 ഹസ്തീരൂഢുത്രേണ വാ
 ലേപോയതു വശാവരാംഗനിഹിതോ
 വശ്യോഗ്ജാനാംവരഃ

തദ്വദിലപക കക്ഷാഘോഷകര-
 ഞ്ജാൽഭൂതബീജൈസ്തഥാ
 ലേപോയംച വശനയേൽ ഗജവരൻ
 സമ്മിശ്രിതൈർബന്ധൈഃ

9

പത്മയാവായസചാഷ പത്രതിലമ-
 ഞ്ജിഷ്ടാ സഹാശാരിബാ
 ഗോശ്രംഗാല സിന്തേഷ്ടപുംബസുവഹാം
 ക്ഷോണീകദംബാംബുജൈഃ

പൂത്രഞ്ചാരിനതാജലോമവര മു-
 ത്രാദ്യൈർയുരീശിവാ
 മാലേയാഞ്ജനനാഗപുഷ്പമധുഭീർ-
 വശ്യാഞ്ജനം യോജയേൽ

10

ഭേരീരൂയ്ക കാഹളാദി നിനദൈർ-
 വിഭ്രാവ്യ നാഗാൻ ഭൃശം
 ഭീതാനാശ്ര സദാ സസൈഹ്യ മന്യദാ-
 വന്തോ ഭോ നിർഭയോഃ

യാവൽ പാദ പരിശ്രമേണ കളഭാ-
 സ്തബ്ധാസ്യരേതാ സ്തദാ-
 ബദ്ധ്നീയശ്ചതു രാജവാദനഗതാ-
 ഖ്യാതം ഗജാനാം ഗ്രഹഃ

11

ആപാതം

ബഹുഗ്രാസ്തഥ വർത്തുളീകൃതനിബ-
 ഛാഗ്രാഃ പൃഥഗ് രജവഃ
 കേരീവല്ലശലാകികാദിരചിതാ
 ഹൃഗൃണാഹോന്വിതാഃ

പ്രായശ്ചഷ്ടികരായതാസ്സനിഹിതാ-
 ശ്ചേതസ്തതഃപാംസുഭി-
 സ്സംചുനാഃ കരമാത്ര നിക്ലധരണീ
 ഗതേന്ത്യതിവിസ്താരിതേ

12

നിക്ഷിപ്യാത്രമുണാള വേണകളേ
 പുല്ലേന്ധക്ഷ കാണാദികം
 തൽപാശാനപി സന്നിബദ്ധ്യ സുദൃഢേ
 വൃക്ഷേത്ര ഭക്ഷാഭോഃ

സഞ്ചരനാഃ പ്രതിപാല്യക്ഷേണ പരാൽ
 ബദ്ധ്നീയരാശു ദ്വിപാൻ
 പാശാക്ഷണതോനിപാത്യദൃഢമി-
 ത്യാപാതസംജേണാഗ്രഹഃ

13

നാലഞ്ചഗ്രമിതിനു താമസകം പൃഥ-
 ക്ഷത്തിപ്പിരിപ്പു ദൃഢം
 നീ ഉന്മാദ്വതു മാദു രജ്ജുതടവ-
 സ്സത്തിൽ പുനസ്താൻ വനേ

ചാലിൽ പൃഷ്ഠതിയതിൽപെടുംപടി സുഖം
 തീൻവെച്ചു കാട്ടാനതൻ

കാലിന്ദേൽ പിണയിച്ചു കൊള്ളുകിലതാ-
മാപാതമേണീരിതാ.

14

അവപാതം

ഗന്തം ഹസ്ത ചതുഷ്ഠ നിമ്നകരയു-
ഗവ്യാസഭോഃ പഞ്ചകാ
യാമം വേണദഭൈഃ കടൈശ്ചവിഹിതാ
കൃതാമൃദാച്ഛാഭ്യതം
തസ്തിൻ ഭക്ഷ്യ പരിസ്തുതേതു കളഭാ-
നാപാതയിതാ ഭടാ
ബദ്ധ്നീയസ്സദൃശം ഗജഗ്രഹ ഇതി
പ്രോക്തോ १ വപാതാഹവയഃ

15

പതിനൊന്നാം പടലം

ഗജരക്ഷണദിനന്താചാര വിചാരം

വന്യാസ്തത്ര സുഖോഷിതാ വിധിവശാൽ
ഗ്രാമാവതീർണ്ണാ ഗജാ
ബദ്ധാസ്തീക്ഷ്ണ കടുഗ്രവാശിരതികൂ-
ശീമോഹബന്ധാദിഭിഃ
ഉഭിഗ്നാശ്ചമനശ്ശരീരജനിതൈ-
ദ്യുഖൈരതീവാക്ഷമാഃ
പ്രാണാന്ധാരയിതും ചിരന്നരവശ-
ബ്രാഹ്മാസ്തപയുമാദഥ-

1

ശൈലാനാം കടകേഷു നിർജ്ജ്വരജലേ
പത്മാകരേ സിന്ധുഷു

സ്വച്ഛന്ദേന കരേണകാഭിരടവീ
മദ്ധ്യേഷു ചിത്രീധിതം

സ്താരം സ്താരമനേകയാഗ്രനിഹിതം
പുലേണ്ഡുക്ഷു കാണ്ഡാദികം
നോ കാംക്ഷത്യതി ഭുജ്ഞാ ബഹുവിധൈ-
ദ്യുഃഖൈരുഖേതഃ കരീ.

2

പൂർവ്വാനുഭൂതമടവീഷുസുഖം ഷിചിന്ത്യ
ധ്യായൻ മുഹുസ്തിമിത വാലധികണ്ഠതാല
ഗ്രാമവ്യമാഭിരധികം കൃശതാമുപേത്യ
കൈശ്ചിദ്രിനൈർമൃതിമുപൈതി കരീ

നവീനഃ 3

നിഷ്പൃത നേത്രായുഗളോചഗുദേ ചനാഭോ
ഗാത്രാപരേശ്വയഥമാൻ ഭവതി ദ്വിപോ യഃ
നാശ്ശാതി നൈവരമതേനചവേത്തി സംജ്ഞാ
രാജ്യച്യുതോ നൃപ ഇവാധിമുപൈതി കാമം.

4

അണ്ഡംതൈജസമണ്ഡജാശ്ച കരിണോ
ജന്മപ്രഭൃത്യൗഷ്ണതഃ
സന്തപ്താഃ ശിശിരാംബുസേചനരജഃ-
പങ്കാദിഭിർഹഷിതാഃ

തസ്താദംഗപതോയമേവ കരിണാ.
പ്രാണാസ്തതഃ കാമത-
സ്തോയേനോപചരേൻ ഗജാൻ ഭവതിത-
ദ്ധാതു പ്രസാദ്യോഹൃതഃ

5

ആനീതാൻ വനതോഗജാൽ ഹിമജലൈ-
 സ്സിഞ്ചേത്തമാപായയേൽ
 ആകണ്ഠാപഗാഹയേദൃഷ്ടിതൽ
 ഗ്ലാനയാദിശാന്തൈരുജലേ

ഏവഞ്ചാമദിനാവസാന സമയേ
 സ്വൈരേണമാളാനയേൽ
 പ്ലശ്ചാൽ സേചന ലേപനാദിശതയൗ
 താജ്യേന കയ്യാദപി.

6

കൃതാവഗാഹസ്യ മതംഗജസ്യ
 ശാലോദനം മുൽഗരസാജ്യമിശ്രം
 പാനഞ്ച ദദ്യാൽ സഹ ശക്താഞ്ചരം
 പുണ്യേഷു കാഞ്ചാനിമനോഹരാണി.

7

ശയ്യാതോയാവലോകത്വലനമനുഗ്രണം
 ഭേഷജന്ധൂളിമുഷ്ടിഃ
 ശാലാസ്തംഭപ്രവേശോ ഘൃതഗുളസഹിതം
 ഭോജനം പുലഭാനം

നിർവ്വാണന്തോയപാനം തിലസഹിതമിദം
 ഭോജനാഞ്ചാപരാഹ്ണേ
 ഭക്ഷേജ്യഃ ചാമ സംവേശനമിതി ദിനച-
 യ്യാ ഗജാനാം ക്രമേണ

8

പത്മാന്യുല്പലനാള കന്ദകദീദള
 ശാലുക ശൃംഗാടകാൻ-
 ഭൂതോദംബരസല്ലകീക്ഷനളഭ-
 ന്യഗ്രോധ വേണാദികാൻ

പക്ഷാശ്ചതമകപിതമ പല്ലവ ഫലാ-
 ന്യാന്തിപ്രശാന്തൈ സദാ
 ദേയാന്യംഗപദന്തിനാം തു മധുരാ-
 ണ്യന്യാനഭീഷ്ടാനി ച

9

യേ പയ്യശ്രുട്ടശഃ കൃശാശ്ച ശിശവോ
 ഭാരാർദ്ദിതാഃ പിത്തളാഃ
 തനപംഗാസ്സതതാഭാ കർമ്മവിഹതാ
 വൃദ്ധാവശാനിസ്പൃഹാഃ

സാസ്യങ്മാം സമദക്ഷയാശ്ച വിവശം
 യേ സ്തബ്ധ ഗാത്രാഃ പരേ
 തേഷാം സാദ്ധ്യതമം ഹിതം ഘൃതമിതി
 ബ്രൂതേ കലിംഗേശ്വരഃ

10

നാഗാനാമിഹതണ്ഡൂലസ്യ കഡംബം
 ദേയം തുണാന്തർഗ്ഗതം
 ചൈ കൈകം പരിവൽയേച്ച കഡംബം
 യാവൽ ഭവേദാശങ്കം

ഏവ ചൈവേന പിണ്ഡകാന്യനുദിനം
 സംവർദ്ധയേത്തദഭദേ-
 വാനൃദ് ഭക്ഷണസാധനഞ്ച വിഹിതം
 സന്ദാപയേദ്യുക്തിതഃ

11

ഗോധുമഞ്ചയവം ഗുളാജ്യ സഹിതം
 സ്വീനം സദാദാപയേൽ
 തദാൽ കേവല തണ്ഡൂലേന സഹിതം
 ഗോമൂത്ര സൃഷ്ടഞ്ചവാ

പ്രാഗ്ഭാതൽ പ്രതിവാസരം കഡുബ സം-

വൃദ്ധ്യാവകാതം ക്രമേ -

ണൈലാത്രുഷണ ഹിംഗുജീരകയുഗാ-

ജാജീവിളംഗാനപിതം.

12

ഉഷസി യവസതൈലം മാത്രയാഭംഗംസ്യാൽ

പ്രവര വയസിമദ്ധ്യേ തച്ചതുർഭാഗഹീനം

അധമവയസി തദന്തരൂഭാഗോ നമുക്തം

ബലമജ്ജവകാരി വ്യാധിവിധംസനഞ്ച

13

മാനന്ത മധ്യവയസഃ പലവിംശതിഃ സ്യാൽ

വ്യാഖ്യാഷധം പ്രതിദിനം പരികല്പ്യമേയം

പ്രസ്ഥഭയം പ്രതിദിനം തു ഘൃതസ്യ മാത്രാ

തദ്വ്യധി ഹാനികരണംശ്ചയഥാ ബലം-

സ്യാൽ 14

മാഹിഷന്ദധി പിണ്ഡാക

യുക്തോ ഗുള സമന്വിതഃ

പ്രദേയോ ബൃംഹണായാഥ

പ്രതിപാനഞ്ച ദന്തിനേ

15

പ്രത്യരത്നിയവസസ്യ ച ഭാരം

തണ്ഡുലസ്യ ചതുരാശകമുക്തം

സ്നേഹമഷ്ട കഡുബം ലവണസ്യ

സ്യഃ പലാനിദശചാപിഗുളസ്യ

16

വിളംഗാക്ഷീ ബകല്പാഷകന്ദാഷ

മാഷഗോധുമസംസ്കൃതാഃ

മോദകന്ദം മഹീപാല

പിഷ്ടമാവക മിഷ്ടതേ

17

നഭേമോയന്തി നഖാസ്തലഞ്ച
 നക്ഷീയതേനാലധനി പാദഭാഹഃ
 ഭവന്തികേശാശ്ചനചാപ്യദൃഷ്ടിഃ
 നിഹന്യതേ സന്തതപാദസേകാൽ 18

ത്വക്ദോഷബന്ധവധിഭ്വ്രണശോഷഗാത്ര
 സ്തംഭാഭിജിതക്ഷപിത ശീത സമീരകോപഃ
 സക്മ്യംഗമാദ്വകരോ ലഘുബൃഹണ്യശ്ച
 സ്തിശ്ചതപസ്തബലസൌഖ്യ കൃംഗ സേകഃ 19

സ്ഥിര വേഷ്ഠൌ ദൃഢൌ ദന്തൌ
 സ്തിശ്ചൌ വ്യധവിവർജ്ജിതൌ
 ദന്താലാതസമന്തൌ ച
 തൈലാഭ്യംഗേന നിത്യശഃ 20

ജയതി ച ബഹുഭക്തം ശോധനം മുത്രവസ്തേഃ
 കൃമിഹൃദനിലഹാരിവ്യാധിവിധംസന്തഞ്ച
 അതചിശമനമാശു ക്ലേദനം വാരണാനാം
 ലവണമൃത തുല്യംവക്തി ധർമ്മാവതാരേ 21

പൂർവാഹ്നകേതേലവണം
 വർജ്ജയേദോഷവധ്വനം
 അപരാഹ്ണേതു ലവണം
 ദീപനം ദോഷനാശനം 22

ഘൃതമിഹ സന്ധിതം ഹിതം പയോഭി-
 ന്നിഹിത മനുഷ്ണതരേഷു ഭോജനേഷു
 കഥയതി പരിപൂജിതഞ്ചദൃശം
 കരടിഷു പാനവിധൌ മുനിസ്സുശീതം 23

ബാലാതപശ്ശശികലാതചിരശ്ച ശാലീ
 ഗോധൂമധാന്യ മപിയൽ കൃമിഭിന്നഭുഷം
 സ്വപിന്നൈരമീഭിരുപകന്തപ്ത മനലമാംസം
 ഭോജ്യം ഗജസ്യവിനിയോജ്യമിഹാഗമ-

ജൈതഃ 24

കല്യാണാനാന്തു ദദ്യാത്രികടകരജനീ

ദന്ധപാകഷ്ണാജമോദ

പ്രത്യക്പുഷ്പീകരഞ്ജദായലതൂനവചാ

സ്ഥാപനീരാമാനാം

സിദ്ധാത്മാരിഷ്ട ബീജ ജലന പട്ടമരാ

ലോഹരേണ കൃമിഷ്ണ

ന്യഗ്രോധീനാഞ്ച ചുണ്ണം തിലരസസഹിതം

ശസ്തമേതൽ പ്രബോധേ.

25

ഏലാവചാലതൂന സൈന്ധവനാഗരൈശ്ച

സിദ്ധാത്മാഹിംഗമരിചകൃമിശത്രുഭീഷ്ട

കന്തപ്തന്തതൈലലളിതം കബളം ഗജായ

സുഷോമിതായ വിതരേൽ കഫവാത-

ശാന്തൈ 26

പ്രാതസ്സാജ്യഗുളം ശരത്സുവിഹിതം

ഗ്രീഷ്മേ ച ശാലോദനം

സായാഹ്നേ ലവണേന തൈലസഹിതം

തപന്യേഷു തദ്വ്യത്യയാൽ

കല്പാഷം ഗുളയുക്ത മോദനയുത-

ബാദാപയേദന്തിനാം

തത്തേജോ ബലവഹി കൃൽഗുളയുതാ

നന്യാൻ പരാഗാനപി

27

സംജാതവീര്യരസഗുലമലതാ പ്രതാന
 ഭോജീതുഷാരശിശിരാക്കകരേ ഹിമത്തെ
 ജംബാളപാംസുജലകേളികരൂഹലേന
 പ്രായഃ കഹോപചയമേവഗജോ ബിഭേന്തി 28

യാ ജാംഗലസ്ഥല ഭൂവോ വിലസന്തി ദേശേ
 തൽസംഭവേനയവസേന ശരീരവൃത്തിഃ
 പാദേഷു മുഭുന്തി ഗജസ്യഹിതശ്ചസേക-
 സ്തൈലാനപിതേന ച മഷീപടലേനസേകഃ 29

ചുചുന്ദരീ ചിത്രകവാജി ഗന്ധ,
 കാപ്പാസദന്തീ രജനീ വരാണാം
 മഷീപ്രലേപസ്തില തൈലയുക്ത-
 സ്തംബേരമാണാം ശിരസി പ്രശസ്തഃ 30

ശാലാച്ഛന്നാ സവഹ്നിത്രികട്ട പട്ടയുതാ
 വാരുണീ വാ പ്രസന്നാ
 മന്ദോഷ്ണം സായമനം ദധിരസ സഹിതം
 കംബളൈരാവൃതിശ്ച
 ഇക്ഷോഃസ്സുവാസമാത്രാകബള കവലയോ.
 ശീലനം നിത്യചാരഃ
 പാഥഃക്രീഡാവിമുക്തിയുവസപരിഹൃതിഃ
 ശ്ലൈശിരോഽയം വിധിസ്യാൽ 31

ഉദ്യാനേഷു സുഗന്ധിഷു പ്രതിദിനം
 വാസസ്ത ഗോധൃമകം
 ശാലഗ്രനം ദധിതൈലയുക്ത മശനം
 ഭാരാദ്ധപകമ്മാലതാ

നാഗാനാമവഗാഹനം ഹിതകരം
 നദ്യാദിഷു സേച്ഛയാ
 ഖാദ്യാസ്സത്ര ബലാകളായ ചണകാ
 വാസന്തികോയം വിധിഃ 32

അദ്ധ്യാശീലനമംബുപുരിത ദൃതി
 സ്യന്ദക്രിയാ മസ്തകേ
 ലേപോ മുഖ്നീ സർപ്പിഷാച ശതയൌ
 താഖ്യേന കാലത്രയേ
 ശീതാംശോഃ കരസംഗതിശ്ച സ ഗുളാ-
 ജ്യം സക്തൗ സംസേവനം
 സ്ഥാനം ശീതളമംബുപങ്കവിഹൃതി-
 സ്സോഽയം വിധിഗ്രൈഷ്മികഃ 33

കൂപോത്ഥം സലിലം തൃണം സ്മലഭവം
 പങ്കോജ്ജ്വലിതഞ്ചാസ്സദം
 ശാലായാമപിമക്ഷികാമശകയോ-
 ന്നാശായ ധൃമോൽഗമഃ
 വന്യാസ്മാപന കർമ്മജാംഗലരസ
 സ്നേഹാമ്പിതം ചൈരനം
 യുഷോ ജാരവഹ്നി വർണ്ണകരഃ
 ചായം വിധിർവ്യാഷികഃ 34

ആകണ്ഠം ഭൃതമഞ്ജരീസ്മുരരസഃ
 ശാലിഃ സുശീതാസ്സദം
 ദേയാസപ്രസവാശ്ചമാഷസഹിതാ
 മുതീഗാ മകഷാഭയഃ

ഗോധുമസ്സലിലപ്പുതി: പ്രതിഭിനം
 സായം സ ഏവാശനം
 സ്വപിനം ക്ഷീരയുതം തമാ ഘൃതരസാ-
 ഡ്യംശാരദോ യം വിധി: 35

സേവാ ബാലാതപസ്യപ്രസഭ ജലചരാ-
 നൃപജോവേശവാദ-
 സ്തഞ്ചൈ: പാമസ്യഗായേ സകൃദപി കരിണാ-
 ശസ്യതേ ചാവഗാഹഃ
 സ്നേഹസ്തേലേനകായ്ശ്ശിരസിച സതതം
 ഹൈമനോദ്യം വിധിസ്യാ-
 ദേവം സർവ്വത്തു ചയ്യാക്രമശ്ചതിബുധൈ-
 ദൃശിതാ വാരണാനാം 36

വാര പിത്തകഫപ്രകൃതി ലക്ഷണം
 ഭീരുഭിന്നനഖോ നവസ്ഥിതമനഃ
 പ്രത്യർത്ഥവേദീചലൻ
 സ്ഥലാംഘ്രി: പരുഷച്ഛവിൻ സഹനാ-
 സ്തബ്ധാലുരോമോൽസുകഃ
 ലക്ഷ്യസ്തായുസിരാ ഹിരുകുരഭന-
 ശ്ശീഘ്രോ വിരൂപേക്ഷണോ
 ദമേധാ വിഷമശ്ച കർമ്മസു ഗജോ
 യസ്സു:സ്തൂതോ വാതിക: 37

ചണ്ഡോ നിർഭ്രൂണ്ഡിതാക്ഷസ്തനകരഭന-
 സ്തബ്ദനഖശ്ശോത്രരോമ-
 ഗ്രീവാഗത്രാപരാംഘ്രി: ബഹുഭുഗുണ ദുഷ്-
 ദൂർബലോ ബഹുഭീകഃ

ഛായേച്ഛൂർഭോഷ്ടിഘർമ്മം വിസൃജനിതചിരാ
ദ്രാമമുത്താനവേദീ

ഹീയേതോച്ചൈഃ പ്രഹീണം ശ്രുതീ പുനരിഭഃ
പൈതൃതികോ നാതിശോഭഃ 38

ഹയ്കുസ്സമഹാംഗലീകരശിരഃ
കംഭാദിരീഷൽപ്രിയഃ
നാതികൃദ്ധ്യതി മന്ദവഹ്നിരഭയോ
ഗംഭീരവേദീ സ്മിരഃ
അക്ഷോഭ്യസ്സഹരോ വിലീനതരളോ
വിണാദിഗീത പ്രിയഃ
പീനസ്മനിശ്ചരഭോതിമന്ദഗമനഃ
കാമീ ഗജഃ ശ്ലൈഷ്മികഃ 39

മധപക്ഷിഭന്തസ്സമസ്മിതാംഗ-
ശ്ശൂരോക്തശോ ഭൂരിമഭസ്സമാഗ്നിഃ
അന്ധതമവേദീ ച സുചാപവംശഃ
സമഃ പ്രകൃത്യാ വേതി ദ്വിപോയം.. 40

വികൃതിംഭോഷ ഭൂഷയാണാം
ലക്ഷണാനാം ഫലാഫലം
തത്വതോ നൈവ ജാനന്തി
മുനയഃ കിന്മ മാന്വഃ? 41

നാഗാനാം വനവാസസ്തവ വിഹിത-
സ്മതസ്യോപ്യലാഭാഭസോ-
ത്ത്യാകാമാശനപാനതശ്ച പിഷമാജീണ്ണാ-
ദിഭിർഭോജനൈഃ.

ഭുസ്മാനേഷ്വരനാഭിഭീഷഃ ചശയനാ-

ഭോഷാസ്സമീരാദികാ:

കപ്യന്ത്യാശു ശരീരമാനസ വോൽ

രോഗാംശഃ ച കർവ്വന്തി ച

42

മൂത്രരക്ഷണതോ നിത്യം

കോശോ മത്തസ്യ പച്യതേ

ഗൈരികസ്യ പലേനാസ്യ

സദാസാജ്യേന സേചനം.

43

ആ പൂഷണാഞ്ചാക്ഷിനി മീലനഞ്ച

പ്രാണം തമാഭൂദൃമവാനിലാനാം

കണ്ണാഗ്രയോസ്സന്ദനമപ്യരാഗ:

മുഹൂർത്തമുഹൂശൈവ വിജൃംഭണം ച.

44

ധ്യാനഞ്ചപാംസോഃ പരിമർഷണം ച

മൂത്രാരുണത്വം നയനാരുണത്വം

സ്നാനാഭിലാഷീത്വമനിദ്രാത്വം

തൃഷ്ണാഭിഭൂതസ്യ ഗജസ്യ ചിഹ്നം.

45

വ്രണാസ്സർവ്വേ ജലേനൈവ

പ്രായോ രോഹന്തി ദന്തിനാം

നശ്യന്തി ക്ഷുൽപിപാസാദ്യുഃ

പത്മയോനേരന്ദ്രഗ്രഹാൽ

46

പ്രായശഃ കൃമിജാ രോഗാ

വേന്ത്യാഗപദന്തിനാം

തസ്മാൽ കൃമി ഹരാനേവ
നിത്യം ദേയാനി ഭന്തിനാം 47

ഹിംഗഷ്ടകം ചുണ്ണരാജം സപ്തവിംശതിഗുല്ഫല
ഇത്യാദീനി ച ചുണ്ണാനി ദ്യോൽതൈലഘൃതാനി ച 48

പാകലാഖ്യജപരം മന്ത്യാ-
ജപരോക്തൈരേവ ലക്ഷണൈഃ
ലക്ഷയേൽ കരിണാതസ്താൻ
ഒന്ത ദേവാ ചികിത്സിതം 49

യേതേ ഭോമാനുഷേഭ്യോ ഗജാനാം
തേതേ പ്രോക്താഭോഷദൃഷ്ടാദികേഷു
തസ്താത്തജ്ഞൈർവ്യാധി ഭേദം പിദിത്വാ
മന്ത്യാനാമേവാത്രുഷ്ഠാ ചികിത്സാ. 50

പന്തിരണ്ടാം പടലം

ആയോരണാദി വിചാരം

നാഗാധ്യക്ഷോ ഽസ്തു ധീമാൻ നരപതിസദൃശോ
ധാർമ്മികസ്സാമി ഭക്ത-
ശ്ശുദ്ധസ്സത്യ പ്രതിജ്ഞാ വ്യസന വിരഹിത-
സ്സംയതാക്ഷോ വിനീതഃ
ഉത്സാഹീ ദൃഷ്ടകർമ്മാ പ്രിയവചനരത-
സ്സൽഗുരോരാത്തശസ്ത്രോ
ഭക്ഷോ ധീരശ്ശരണ്യോ ഗദഹരണചണ്ഠോ
നിർഭയസ്സർവവേത്താ. 1

മൂലം:

സന്ദാനാദിഷു ജാതസുസ്ഥിരവലിർ-
 ഗൃഹ്ണാതിയുക്തം മദം
 നിദ്രാദിക് പ്രതിദന്തിവൈരി മനസാ
 ഭീതോ $\frac{1}{2}$ നലേ ധൃപനാത്
 ഗജ്ജന്മദ്ധ്യതഗാത്രരോമനിചയോ
 യുദ്ധപ്രയോഗപ്രിയഃ
 കല്യാണോ ഹ്യയഥേവ വാരണയുവാ
 പ്രാപ്തശ്ചതുർത്ഥീ ദശാം.

14

പരിഭാഷ:

സന്ദാനാദിപ്രദേശത്തു മാച്ചിലില്ലാച്ചുളിച്ചിലും,
 കാലം വന്നാൽ മരണാടും നിദ്രയില്ലാതിരിയ്ക്കലും
 പുക കണ്ടാലെതിർഗജമാണെന്നോന്താത്ത ഹിംമേ
 ഗർജ്ജിതം, കോരമയിർക്കൊരുക, പോരാടുന്നതി-
 നിച്ഛയം
 വയസ്സുനാല്പതാവോളം ലക്ഷണങ്ങളിതൊക്കെയും
 ഈ പ്രായത്തിൽഗൃജത്തിന്നുചൊല്ലും കല്യാണനെന്നു-
 പേർ. 36

മൂലം:

സന്ദാനപ്രദൃതിപ്രദേശ വിലസദ്-
 ഭാനാവിഭോദ്യഭലി-
 സാരഃ കണ്ണകാക്ഷയേഷു സഹജാ-
 മായാതി ച ശ്രേഷ്ഠതാം.
 ദ്രാങ്മാദ്യത്യനിമിത്തമേവ മുദിതഃ
 ശൂരോ $\frac{1}{2}$ തിസ്തർവം സഹോ-

യൗയോ നാമ സഭാ മദാവിലകട:

പ്രാപ്തോഭശാം പഞ്ചമീം.

15

പരിഭാഷ:

സന്ദാനാഭ്യങ്ങളിൽ മദംവാൻ ചുളികൾ തിങ്ങിയും
കവിരത്തടം കൺചെവിക്കുള്ളോരഴകുകൂടിയും
വെക്കും മദിച്ചും പെട്ടെന്നുമോദിച്ചും ശൌര്യമേന്തിയും
എല്ലാം സഹിച്ചുമെപ്പോഴും നീരണിക്കവിളൊത്തുമേ
കാണപ്പെടുംപിന്നെ വയസ്സുവതാകുംവരെണ്ണമേ
ഈ പ്രായത്തിൽഗൃജത്തിന്ന യൗധനെന്നാണു-

പേരെടോ! 39

മൂലം:

ഉരുദ്ധം വിനിഭിണ്ണവലിപ്രദേശ:

കിഞ്ചിദിഹീനേന്ദ്രിയ ധാതുതേജാ:

പൃഷ്ഠോഽഘ കണ്ണാദിഷു ജാതരോമാ

ഷഷ്ടീം ഗതോ നിസ്സ്യുത ദന്തമൂല:

16

പരിഭാഷ:

വയസ്സുറുപതാവോളം വലിത്തൻമീതെ വിണ്ടിടും
തേജോധാതവിന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ശക്തിക്കുറവുതട്ടിടും
ചീളിയും ചെവിയും ചുണ്ടും മറ്റും രോമാഡ്യമായിടും
കൊമ്പിൻകട പുറത്തെണ്ണുകാണുമാറായ് ചൂഷണിടും 41

മൂലം:

അല്ലാഗ്നിപിത്തോ ബഹുമാതരിശാ

സ്തബ്ധാംഗയുക്ത: പരഷച്ഛവിശ്വ

അപ്പാംഗചേഷ്ടോഽതികമോ വിവണ്ണഃ

പ്രാപ്തോ ദശംസോഽപ്യഥ സപ്തമീം ച. 17

പരിഭാഷ:

വയസ്സുഴുപതാവോളം പിത്താഗ്നികൾ ചുരുങ്ങിയും
വാതം വളർന്നും മെയ്യേറും സ്തംഭിച്ചും കഫമേറിയും
ശോഭയ്ക്കു മിനുസംവിട്ടും, നിറം വല്ലാതെയായിരും
അംഗചേഷ്ട കറഞ്ഞിട്ടമിരിയ്ക്കും ദ്വിരദം പ്രഭോ! 43

മൂലം:

നിത്യാശ്രുസ്സതതം കടസ്ത്രുതകമോ

ദർവണ്ണരൂക്ഷച്ചവിർ.

ബദ്ഭീത്യാം യഥബഹിശ്ചരഃ സ്മരധിയാ

ദന്താഭിവൃദ്ധ്യോജ്ഞിതഃ

നിർവീര്യസ്സതതം പിനദ്ധനയനോ

നക്ഷിപ്രരോഹിവ്രണോ-

ഹൃഷ്ടമ്യാം ഹവിരപ്യപോഹതി ഭൂശം

സംഭീന്നരോമാവലിഃ

18

പരിഭാഷ:

വയസ്സുഴുപത്തൊന്നു തുടങ്ങിപ്പൊതുവാതംവരെ
കവിരത്നത്തിൽക്കഹം വാൻ, സഭാ കണ്ണീരപ്പാടിയും
ശോഭയ്ക്കു മിനുസം വിട്ടും, നിറമോ വഷളായിരും
കാമം നിലച്ചും, പേടിച്ച് കൂട്ടത്തിൽ കൂടിക്കാതെയും
കൊമ്പിൻ വളർച്ചയെന്നും വീര്യം തീരെച്ചുരുങ്ങിയും
മുറിപെട്ടാലുടനണങ്ങാതെയും കാന്തി നീങ്ങിയും

രോമം മുറിഞ്ഞുപോയ്ക്കൊണ്ടുമെപ്പോഴും കണ്ണുചിമ്മിയും
കാണപ്പെട്ടും കണ്ടുരമെന്നറിഞ്ഞാലും മഹീപതേ. 47

മൂലം:

സ്രസ്തഗ്രീവ: പ്രചലദശനോ മന്ദസർവാംഗചേഷ്ടോ
ദന്തസ്രാവാനൃദയവസുഭങ്നിർമ്മഭോ നിസ്സപത:
രൂക്ഷച്ഛായോ വലിത തതന്തർയ്യൂഥ പൃഷ്ഠാനഗാമീ
വദ്വിഷ്ണാംഗ: സ്വപിതി ചതരത യോ നവമ്യാം
പുരാണ: 19

പരിഭാഷ:

വയസ്സു പിന്നെത്തൊണ്ണറാംവരെ ദ്വിരഭമുഴിപ,
കഴുത്തുചാഞ്ഞു പല്ലാടിച്ഛേപ്പുയെല്ലാം ചുരുങ്ങിയും,
കൊമ്പിൻ കടയിൽനിന്നുംസ്നേഹിച്ചു മുറ്റളാശിയായ്
കാന്തിയ്ക്കു മിനുസംവിട്ടു മദദേവ്യങ്ങൾ നീങ്ങിയും
മെയ്യെങ്ങും ചുളിവിണം, ഗന്തളന്നേറ്റമുറങ്ങിയും
കൂട്ടത്തിൻ പിറകേ യാത്രചെയ്തവോനായ്-

മിരുന്നിടം. 50

മൂലം:

വിരൂപത ശ്രവണാംഗ ബാലധികര:

ശീർണ്ണാങ്ഗരോമാ ചല-

ദുനോ മാംസബലക്ഷയി ചലതല:

പ്രസ്രൂത പാദോല്പുഷ്പ

രൂക്ഷാംഗ: പടലീ സിരാലിത തന്ത:

കുച്ഛാച്ഛ കൃന്യൂരുകൃത്

തൃഷ്ണാല: കൃമിജാലക്ഷിത നഖോ

വൃദ്ധോ ദശമ്യാം സ്ഥിത:

20

പരിഭാഷ:

വാൽ തുമ്പിക്കൈ ചെവി ചുമലിവയ്ക്കയച്ചു തട്ടിയും,
 രോമംകൊഴിഞ്ഞു, കൊമ്പാടി, മാംസമുക്കുംചുരുങ്ങിയും,
 കൈകാലടിചലിച്ചും, കാൽകഴഞ്ഞും, തീൻകുറഞ്ഞുമേ,
 മെയ്യിന്നു മിനുസംവിട്ടും നേത്രരോഗമിണങ്ങിയും,
 മലമൂത്രം പണിപ്പെട്ടുവിട്ടും, ദാഹം മുഴുത്തുമേ
 കൃമിതിന്നും നഖംചേന്നും മെയ്യിൽസ്സീരകരം പൊ-
 ണിയും,
 കാണപ്പെട്ടും കിഴവനാമാന മാനവപുംഗവ
 തൊണ്ണൂറ്റൊന്നു തുടങ്ങീട്ടു നൂർവയസ്സായിട്ടുംവരെ. 54

മൂലം:

ശേതേദ്രുമേനാ f പ്സു കഫാത്തലണ്ഡ:
 സകോശമേഹീ മൃദുവാദനശ്ച
 അവാഗ്വിഷാണഃ സ്ഥിരഗാത്രരോഗീ
 ദശാനപിതേ വഷ്ശതേ j പി നാഗഃ 21

പരിഭാഷ:

തണ്ണീരിങ്കൽക്കിടക്കായ്ക, മരംചാരിയറങ്ങലും,
 കണമേൽനിന്നുനീർവാർച്ച, കവിളിൽക്കഫവാർച്ചയും
 പതുപ്പുള്ള പദാത്മങ്ങൾ കടിച്ചുംകൊണ്ടുതിന്നലും
 കൊമ്പുതുങ്ങിച്ചമകയും, മെയ്യിൽ മാരാത്തരോഗവും
 ഇവയത്രേ ലക്ഷണങ്ങളിങ്ങേതിന്നു നരാധിപ,
 വയസ്സു നൂറ്റൊന്നുമുതൽ നൂറ്റിപ്പത്തായിട്ടുംവരെ. 57

മൂലം:

നീചൈശ്വ മന്ദം പ്രമുശേഷയായാ
 ചലത്കരോ j ധശ്ചലകണ്ണബാലഃ

പ്രസ്താവ്യഗാത്രം പരവാന്ദസം

സഭാഭരണീം പ്രാപ്യ ഭഗാം സ്വപേച്ഛ

22

പരിഭാഷ:

അപ്പറം നൂററിപതുവയസ്സുതികയുംവരെ
താന്നമെല്ലെത്തൊടുകയുമാവിധം താൻ നടക്കയും
ഭേദം സ്തംഭിജ്ഞ, ചെവിവാൽ തുന്വികയും വിറയ്ക്കയും
സഭാപരായീനതയും നിദ്രയും ലക്ഷണങ്ങൾപോൽ. 59

മൂലം:

ഏവം വർഷശതം വിംശ-

മവസ്ഥായ മഹീപതേ

കൃതാ ബഹുവിധം കർമ്മ

സ്വർഗ്ഗം ഗച്ഛതി വാരണം

പരിഭാഷ:

ഈ വണ്ണം നൂററിപതു വയസ്സോളമിളാപതേ,
പല കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടു വിണ്ണേറുന്നിതു വാരണം..

അഞ്ചാം പടലം കഴിഞ്ഞു.

ആറാം പടലം

മാനനിഷ്ഠയം

മൂലം:

നേത്രാഭാപേചകം ദൈർഘ്യം

നവാദിസ്തസമുച്ഛയ:

പരിണാഹ: പ്രമാതവ്യ:

കക്ഷ്യാസ്ഥാനേതു ഭതിനാം.

1

പരിഭാഷ:

നീളം കൺമുതൽ വാലിന്റെ കടയോളമുള്ളതെന്നും
ഉയർച്ചയോ നഖംതൊട്ടിട്ടിരിയ്ക്കുസ്ഥാനമാംവരെ
വണ്ണം ചങ്ങലയിട്ടീടും സ്ഥാനത്തായിട്ടുള്ളതെന്നും
ഈ വണ്ണമാണാനകളെയുള്ളതെന്നും ക്രമം പ്രഭോ! 2

മൂലം:

സംജാതമാത്രമുഗജാത്യഗജസ്യദൈർഘ്യം
സാദൈർഘ്യം ഹസ്തമീഹ ചൈകകരോച്ഛയസ്സോത്
നാഹോ ദ്വിഹസ്ത ഇതിചപ്രതിവർഷമേഷാ.
പഞ്ചാംഗുലധിരഭിതം ദശവത്സരാനാം. 2

പരിഭാഷ:

പിറപ്പിലേ മൃഗേഭത്തിന്നൊന്നരക്കോലു നീളവും
ഒരുകോൽ പൊക്കവും കാണും രണ്ടുകോൽചുറ്റുവണ്ണവും
പിന്നെപ്പത്തുവയസ്സോളം കൊല്ലംതോറുമരനുമ,
അയ്യഞ്ചുവിരൽ വലിയ്ക്കും, നീളം വണ്ണമുയർച്ചയും. 4

മൂലം:

പഞ്ചോന്നതിസ്സപ്തമുഗസ്യദൈർഘ്യം
നാഹപ്രമാണം തു വിതസ്തയോഷ്ഠേ
ഏതദ്വിവൃദ്ധാവഥ മന്ദഭ്രേത
പ്രാപ്തേതുവർഷേ ദശമേ ത്രിയുക്തേ 3

പരിഭാഷ:

പതിമൂന്നു വയസ്സായാൽ രണ്ടരക്കോലുപൊക്കമാം.
 മൂന്നരക്കോലുതാൻനീളം നാലുകോൽ ചുറ്റുവണ്ണവും
 മനുജാതി ഗജത്തിനും ഭദ്രജാതി ഗജത്തിനും
 ഇക്കണക്കിൽക്കവിഞ്ഞുണ്ടാം നീളം വണ്ണമുയർച്ചയും. 6

മൂലം:

ഷട് പഞ്ച ചതുരച്ഛായാ
 അഷ്ട സപ്തഷഡായതാഃ
 നവാഷ്ട സപ്തനാഹാശ്ച
 മുഖ്യമധ്യായമാ വശാഃ

പരിഭാഷ:

മുക്കോൽപൊക്കം, നാലുനീളം, നാലരക്കോലുവണ്ണവും
 കാണപ്പെടുന്നപെണ്ണാന നല്ലതാകുന്നു മന്നവ!
 രണ്ടരക്കോലുയരവും, മൂന്നരക്കോലുനീളവും
 നാലുകോൽവണ്ണവുമെഴും പെണ്ണാനയൊരുമാതിരി
 രണ്ടുകോലാമുയരവും, മൂന്നരക്കോലുവണ്ണവും
 മൂന്നുകോൽനീളവുമെഴും പെണ്ണാന വഷളാണെന്നോ! 9

മൂലം:

അതിസ്ഥൂലാഃ കൃശാശ്ചൈവ
 ഹീനാംഗാശ്ചൈവയേ ഗജാഃ
 തേഷാമംഗാന്യ മേയഃനീ
 പ്രത്യംഗാനി ച പാത്ഥീവ!
 18

പരിഭാഷ:

ഏറെച്ചടച്ചും സ്ഥൂലിച്ചമംഗവൈകല്യമേന്തിയും
മേവും ഗജങ്ങളെയളക്കേണ്ടയെന്നാണു നിശ്ചയം. 10

സമസ്തർവാംഗ ഭേദസ്യ
വാദനസ്യ മഹീപതേ,
പ്രമാണമിഷ്ടം സർവത്ര
കല്യാണസ്യ വിശേഷതഃ 6

പരിഭാഷ:

അംഗങ്ങളെല്ലാം ശരിയാം മെയ്യുള്ളാനയെ നീളവേ
അളക്കണം നല്ലതിനെ വിശേഷിച്ചും വിശാംപതേ. 11

മൂലം:

ശിരസഃ പിണ്ഡൗ കംഭൌ
ഭവന്തോ വിദൂസംജ്ഞ ഏതയോർമ്മധ്യഃ
തസ്യായോഽവഗ്രഹ ഇതി
വാഹിതം കംഭയോരധോ ഭാഗഃ 7

തസ്യായഃ പ്രതിമനം
തന്മധ്യേ വായുകംഭസേ ജ്ഞം സ്യാദ്
വാഹിതം പാശ്ചാത്യഗളം
വിലാഗസംജ്ഞം ഭവേദ് ഗജാനാം തു 8

പഷ്ഠതേപരി ഗണ്ഡധൂഷ
ഇന്ദ്രിയാ തപക്ഷികൂടകം
അപാംഗഭേദോ നിർവ്യാണം
കണ്ഠമൂലം തു ചൂളികാ. 9

പരിഭാഷ:

ശിരഃപിണ്ഡങ്ങൾ 'കംഭ'ങ്ങളവതൻ നടുവോ 'വിടു';
 വിടുവിൽക്കീഴെ മവഗ്രഹമാകുന്നു മന്നവ!
 മസ്തകക്കീഴ് 'വാഹിത്ഥം' തൽക്കീഴോ 'പ്രതിമാന'മാം
 അതിൻ നടുവിനോ 'വായുകംഭ'മെന്നാണു പേർ നൃപ!
 വാഹിത്ഥത്തിന്നിരുവശം 'വിലാംഗം'ഭേദിക്കുകക്കെടോ
 തുന്പിക്കൈത്തലതൻ മീതേ 'ഗണ്ഡധൂഷം' കൺതടത്തി-
 നോ
 പേ'രീഷിക' കടക്കണ്ണിനത്രേ 'നിരൂണ്'മെന്നപേർ.
 ചെവിതൻ വാക്ക 'പീയൂഷം' കാതിൻ മുരട്ട
 'ചൂളിക' 15

മൂലം:

വിച്ഛിഷ്ടാ കണ്ണുപാളീ സ്യാത്
 പ്രോഹാഖ്യോ १ നരമാംസയോഃ
 ഹസ്തോപരി ത്വവസ്താര-
 സ്തദ്ദൂർധം വലിസംജ്ഞകം. 10

പരിഭാഷ:

കഴുത്തും ചുമലും കൂടും സന്ധിയ്ക്കോ പ്രോഹമെന്നു പേർ
 ഇരിയ്ക്കുസ്ഥാനമതവസ്താരം തന്മീതെയോ 'വലി' 16

മൂലം:

ഭേദമധ്യം തു നിഗള-
 സ്ഥാനം ചിക്കാ തദൂർധതഃ
 സന്ദാനം ജഘനാദൂർധം
 കലാഭാഗസ്തായോ १ സ്വ ച 11

പരിഭാഷ:

മൈഥ്യം 'നിഗളസ്ഥാനം' ചിക്കയാണായതിന്നുമേൽ
സന്ദാനം നാഭിതൽമീതെയതിൻ കീഴേടമോ 'കല.' 17

മൂലം:

പക്ഷായോ ഹ്യ പരൗ ജേതയൗ
നിഷ്ഠോശഃ പക്ഷപൃഷ്ഠയോഃ
കക്ഷിഃ പശ്ചാത്തയോസ്താഭ്യോ-
മുൽക്കൃഷ്ടാവിതി സംജ്ഞിതൗ

പരിഭാഷ:

വാരിയ്ക്കു 'പക്ഷ'മെന്നും പേർ മുൻവശം 'ഭന്തഭാഗ'മാം
മുൻകാലത്തൻ കണകാലിൻ കീഴേടം ഗാത്രമാണ-
പോൽ.
പികാലപരമാണത്ര 'നിഷ്ഠോശം' പൃഷ്ഠവാരികര
അവതൻ പിമ്പും കക്ഷിയവയ്ക്കുൽക്കൃഷ്ടമെന്ന
പേർ. 19

പുച്ഛമൂലസമീപഃ സ്യാത്
പേചകസ്തു ഗളാഭ്യഃ
ഉരസ്യന്തർമ്മണി. വിദ്യാത്
ഗ്രീവാസന്ധിം സമാശ്രിതം 13

പരിഭാഷ:

വാലിൻ കടുത്തുടുത്തുള്ളഭാഗം പേചകമുഴിപ
'അന്തർമ്മണി' കഴുത്തിൻ കീഴ്കണ്ഠസന്ധിയ-
ണഞ്ഞതാം

ഇരിയ്ക്കുസ്ഥാനമോ 'സ്തംഭം' 'പത്മകം' പുളളികൾക്കു-
പേർ.

കച്ചയെററിൻ പേരത്രേ 'ഭൃഷ്ടാ' കക്ഷ്യാവരതകൾ
ഗജങ്ങളെപ്പിടിപ്പാനായ് ചുമയ്ക്കും കഴി 'വാരി'യാം.
തളയ്ക്കും കുറി 'യാളാനം' വളരിൻപേരു 'നോരമാം.'
പേർചങ്ങലയ്ക്കു നുകമെന്നോതും നിഗളമെന്നുമേ
തോട്ടിയ്ക്കു 'സുണി'യെന്നത്രേ നാമമങ്കൾമെന്നുമാം.

ആറാം പടലം കഴിഞ്ഞു.

ഏഴാം പടലം

മൂലധനിയ്ക്കായ്

മൂലം:

ഏതാവന്തുല മേഷാമലമിതി ഗഭിതും
നോ സമത്മാഃ മനുഷ്യാഃ
ക്രേതുർവിക്രേതുരേകം യതിഹ ബഹുമതം
തദപിഭൂർ മുഖ്യമൂല്യം
ഏകസ്യാസമ്മതം മധ്യമമനഭിമതം
ചോഭയോർനിന്ദ്യമസ്മാത്
തജ്ഞേതസർവം വിദിത്വാ ബഹുഭീരഭീഹിതൈ-
മൂല്യമൂഹ്യം ഗജാനാം.

1

പരിഭാഷ:

ആനയ്ക്കു വിലയിങ്ങിത്രയെന്നു ചൊൽവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടാ
വില്ലോനും വാങ്ങിടുന്നോനും ബോധ്യമാം വിലയു-
ത്തമം.

അതിൽവെച്ചൊരുവന്നിഷ്ടമാകാത്ത വില മധ്യമം
 രണ്ടാറുക്കും ബോധ്യമല്ലാത്ത വില നിന്ദ്യവു-
 മാണപോൽ
 അതിനാലറിവുള്ളോർക്കു പലതുംകൂടി നന്മയിൽ
 ചിന്തിച്ചുറങ്ങുന്ന വിലയ്ക്കത്രേ വാങ്ങേണ്ടതാനയെ. 3

മൂലം:

ഗൃഹ്ണീയാത് പൂണ്ണമൂല്യോ തു നിഖില ഗുണൈ-
 രന്വപിതം വാരണേന്ദ്രം
 ഭഗൈകാക്ഷ്യംപ്രീഭന്തം ബധിരമപിതജാ-
 വന്തമപ്യർദ്ധ മൂല്യാത്
 ഛിന്നാർദ്ധ ശ്രോത്രബാലാദികമപി മതിമാം
 സ്തത്ര മൂല്യത്രിഭാഗാദ്
 ഭന്തദന്ദപ്രഹീണാദികമിവേരമ-
 പ്യംപ്രീമൂല്യേന ഗൃഹ്യാത്. 2

പരിഭാഷ:

വാങ്ങാം പൂണ്ണവിലയ്ക്കല്ലാ നന്മയും ചേന്ന് ദന്തിയെ
 കൺകാൽകൊമ്പിവയോരോന്നും പോയോന്നും
 ചെവി പൊട്ടനും
 രോഗിയ്ക്കും വില നേർപാതി, ചെവി വാൽ മുതലായവ
 പാതികണ്ടു മുറിഞ്ഞൊന്നു മൂന്നിലൊന്നാക്കണം വില 5

മൂലം:

വാമദന്തോന്നതം വിദ്യാദപാകീലം തു മൂല്യതഃ
 അഷ്ടാംശഹീനതോ വിദ്യാദ്വശാ മൂല്യത്രി-
 ഭാഗതഃ 3

പരിഭാഷ:

ഇടത്തേക്കൊന്നുയന്നാനയ്ക്കെട്ടിലൊന്നാക്കണം വില
മോഴയ്ക്കു നാലിലൊന്നാവാം പിടിയ്ക്കോ മൂന്നിലൊന്ന-
താൻ. 6

ഏഴാം പടലം കഴിഞ്ഞു.

എട്ടാം പടലം

സത്യാവേദനലക്ഷണ വിചാരനിർണ്ണയം

മൂലം:

ദേവദാനവഗന്ധർവ-

യക്ഷരാക്ഷസമാനുഷാൻ

പിശാചോരഗസത്യാം ശ്വ

ലക്ഷയേത് സ്വസംലക്ഷണൈഃ

1

പരിഭാഷ:

ദേവദാനവഗന്ധർവ്വ യക്ഷരക്ഷോഘസത്യാരെ

തന്മുട്ടിനാൽക്കാണ്ക പിശാചാഹി സത്യാരെയും

പ്രഭോ! 1

മൂലം:

യഃ കാന്തിമാൻ കർമ്മചന്ദനസപ്തപണ്ണ-

നാരംഗ പദ്മ ചതുരഗുല തുല്യഗന്ധഃ

എല്ലാനന്നു കളകൈതുകവാന്മസ-

മന്യോന്യ പുഷ്പനിനസ്സു തു ദേവസത്ത്വഃ 2

പരിഭാഷ:

ആമ്പൽപ്പൂവേഴിലാമ്പാല പൊയ്ത്താർ നാരങ്ങ-

ചന്ദനം

ഇവറ്റിലൊന്നിന്നെതിരാം ഗന്ധവും, നല്ലകാന്തിയും,

തെളിഞ്ഞമുഖവും നിത്യം കളങ്ങളിലിഷ്ടവും

കയിൽനേരൊച്ചയും ചേർന്നു കരീന്ദ്രൻ ദേവസ-

ത്വനാം. 3

മൂലം:

നിന്ദ്യാഭ്യന്തോ യുദ്ധരന്തോതിമാത്രം

ക്ഷുദ്രസ്വഭാവോ ന മനാഗ്ദ്ധോലുഃ

സ സിന്ദുവാരാഗത മത്സ്യഗന്ധീ

ഹന്താകരീ ദാനവസത്ത്വഃ ഏഷഃ

പരിഭാഷ:

എപ്പോഴും തള്ളലുള്ളൊന്നായ്പ്പോർത്തേടും ദുസ്വ-

ഭാവിയായ്

കരുണാച്ചിത്തുകിലിന്നും മിനിന്നും തുല്യഗന്ധിയായ്

തെല്ലും യേശ്വെടാത്തോന്നായ്ക്കൊല്ലുവോനാകമാനയെ

ധരിയ്ക്കണം ദാനവനേർസത്ത്വവാന്നെന്നു മനവ! 5

മൂലം:

ഗന്ധർവ മാഹുരതി മുക്തകയുമികാബ്ജ-

പുന്നാഗനാഗഹരി ചന്ദനതുല്യ ഗന്ധം

നാഗപ്രിയം ശുഭേതി, ശുഭേന്തനേത്രം
കംഭോത്തമാംഗകരപുഷ്പരമല്ലബിന്ദം. 4

പരിഭാഷ:

വിചുകുപ്പു കറുമൊഴി നാഗപ്പു രക്തചന്ദനം
പുന്നപ്പു തണ്ടലരിതിലൊന്നിന്നൊത്തോരു ഗന്ധവും
കൺകൊണ്ടു കണ്ടോരു തല തുമ്പി തുമ്പിക്കരാഞ്ചലം
നടപ്പിവയ്ക്കൊഴകം പാട്ടിൽ പ്രിയവുമുള്ളതായ്
ചുരുക്കം പുളികളുമായ് കാണപ്പെട്ടീടുമാനയോ
ഗന്ധർവസത്യാമെന്നത്രേ ഗജശാസ്രജന്തർതൻ മതം. 8

മൂലം:

ശുചിരക്ഷാന്ത ശീലശ്ച
സുഭഗഃ പ്രിയദർശനഃ
തേജസ്വഃ ഹൃഷ്ടകണ്ണശ്ച
യക്ഷസത്ത്വോ മതംഗജഃ 5

പരിഭാഷ:

വിശുദ്ധനായക്ഷമിയായ്ക്കാണാൻ നല്ലഴകുള്ളതായ്
ചെറിയൊട്ടുന തേജസ്വി കണ്ടുറ യക്ഷസത്ത്വമാം.

മൂലം:

യഃ കാകവാന്രവരോഷ്ട വിലാളമൃത
വിട്പുതിഗന്ധിരിഹോന്നിശി ദാരുണശ്ച 9
ഇഷ്ടാമൃതാംസതധിരോ വിനയീകൃതഃ
സത്ത്വേന രാക്ഷസ ഇതി പ്രതികൂലകാരി. 6

പരിഭാഷ:

കാക്ക പൂച്ച കുരങ്ങന്മാർ പിന്നെക്കുഴുതയൊട്ടകം
 ഇവറ്റിൻ മലമൃത്രത്തിൻ മണംപൂണ്ടു കൃതഘ്നമായ്
 രാത്രിയിൽ ക്രൂരമായ് മാംസരക്താർക്കുണ്ടു കൊതി-
 പ്പതായ്
 ചൊൽകേൾക്കാതെ വണക്കം വിട്ടാന രാക്ഷസ
 സത്ത്വമാം. 11

മൂലം:

ശൂന്യപ്രിയഃ കണപലോഹസമാനഗന്ധോ
 ഭ്രാന്തോ നിശാസു വിചരൻ ഘനനിസ്വന്തശ്ച
 പർവ്വസ്വതീവ പരികപ്യതി യശ്ചമൃഡ-
 ന്നം സുരയോ ഗജമുശന്തി പിശാചസത്ത്വം, 7

പരിഭാഷ:

ശവത്തിന്നു മിരിമ്പിന്നും ശരിയാം മണമുള്ളതായ്
 ശൂന്യകൗതുകിയായ് രാവീൽ ഭ്രാന്തും പൂണ്ടു
 നടപ്പതായ്
 പർവ്വങ്ങളിൽച്ചൊടിപ്പൊന്നായ്ക്കനെത്തൊച്ച-
 യെഴുന്നതായ്
 മൃഡമായുള്ളൊരു ഗജം പാർത്താൽപ്പെശാച-
 സത്ത്വമാം. 13

മൂലം:

യോ മത്സ്യശൈവലഫണീജ്ജക കർമ്മാനാം
 ഗന്ധൈഃ സുരാപിശിതയോരപി തുല്യഗന്ധഃ
 ത്രസ്തോഭവേജ്ജലദേശബുധപി പ്രശുണ്ണൻ
 ക്രുദ്ധോനിശാസു ജലപാംസുരതോ ഭജംഗഃ 8

പരിഭാഷ:

മീൻമണിക്കഞ്ചകം ചണ്ടിപളിയും മദ്യമാംസവും
 ഇവറിലൊന്നിൻ മണമൊത്തിരവിങ്കൽ ചൊടിപ്പ-
 തായ്
 വെള്ളത്തിലും പൊടിയിലും കളിപ്പാൻ കൊതിയ്-
 ഒളതായ്
 ഇടികേട്ടാൽബ്ദേം തോന്നുമാനയോ സർപ്പ-
 സത്ത്വമാം 15

മൂലം:

വിപ്രശുചിർ മധുപയഃ പരമാസാസർപ്പി-
 യുതപ്രസൂനസമഗന്ധസുഗന്ധിതാംഗഃ
 സാമപ്രിയസ്സുകലനാഗഹിതശ്ചശാഃ
 സ്നാനശ്രീയഃ ശുഭമതിഗ്ദിതോ മുനീന്ദ്രൈഃ 9

പരിഭാഷ:

തേൻപാൽ നൈപായസം മാനുവിവണ്ണു സമഗന്ധി-
 യായ്
 ശുചിയായ്സ്സാമന്തചിയായ്ഗുജങ്ങൾക്കൊക്കെ-
 യീഷുനായ്
 ബദ്ധിസ്തന്നന്തപേനോനായ് മുറും ശാന്തസ്വഭാവ-
 നായ്
 കളിപ്പാനിച്ഛയ്ക്കേളാനാം ഗജം ബ്രഹ്മണസത്ത്വമാം.

മൂലം:

യശ്ചന്ദനാജ്യഹരിതാലമനഃ ശിലാനാം
 ഗന്ധേന തുല്യ ഇഹ ഗുഗ്ഗുലുകന്യവാപി

സന്നാഹ്യ കർമ്മകശലോ യുധിനിർഭരശ്ച
 സക്ഷത്രിയോ വിവിധ ശാസ്ത്രനിപാതശ്ചഃ 10
 പരിഭാഷ:

അരിതാലം ചന്ദനം നൈമനയോലകൾ ഗുൽഗുലു
 ഇവറ്റിലൊന്നിൽ മണമൊത്തൻ ചെയ്യാൻ മിടുക്ക-
 നായ്
 നാനാവിധായുധപ്രാതമേററാലും ശൈത്യശാലിയായ്
 പോരിൽപ്പേടിപെടാത്തുള്ളഗജം ക്ഷത്രിയസ-
 രത്ഥമാം. 19

മൂലം:

ബന്ധുകശാലിതിലകേതക മാലതീനാം
 ഗന്ധേനയശ്ച സമലഃ കൃതതാലുജിഹ്വഃ
 ക്ലേശക്ഷമഃ പിശിതഭക് പ്രിയസന്താനശ്ച
 ക്രുദ്ധോപി തുണ്ണുപശാമ്യതി വൈശ്യ-
 ജാതിഃ 11

പരിഭാഷ:

നെല്ലച്ചമലരിപ്പുവ കൈതപ്പൂവെള്ളപിച്ചകം
 ഇവറ്റിലൊന്നിൽവണ്ണമുള്ളണ്ണാക്കും നാവുമൊത്ത-
 തായ്
 സ്വാന്തനപ്രിയമായ് മാംസഭുക്കായ് ക്ലേശസഹിഷ്ണ-
 വായ്
 ചൊടിച്ചാലുമടൻശു ഞിമററുന്ന കരിവൈശ്യനാം. 21

മൂലം:

ഉച്ഛിഷ്ടഹൃഷ്ടസ്സഹസൈവഭീരുഃ
 ശുക്ലാസ്തബന്ധാസ്ഥി കളീരഗന്ധഃ

ക്രോധീചരോഃ കൃപണം കൃതാലംഃ
സത്തേഹനശ്ശുദ്രസ്ത ഗജോ ധമശ്വ

12

പരിഭാഷ:

ഞങ്ങളെല്ലാശുക്ലപ്പളിയാടിവയ്ക്കാത്ത മണത്തൊട്ടും
പെട്ടെന്നു പേടിപ്പവനായ്ച്ചിഷ്ടം തേടുവാനുമായ്
ക്രോധിയായ് ബ്ഭേദ്യനായ് പാവപ്പെട്ടോനായി-
ക്ഷയതാലനായ്
നിന്ദ്യനാം കരിയോശുദ്രസത്താന്നെന്നു ധരിക്കണം. 23

മൂലം:

വിശ്വാസാലാതകഃ ക്രൂരോ
ഗമനേ കടിലക്രമഃ
നളഭ്ഷ്കേത സമദോഽത്യർത്ഥം
സർവസത്താഃ കരീ മരം:

പരിഭാഷ:

വിശ്വാസാലാതകൻ ക്രൂരൻ നടപ്പിൽ വളവുള്ളവൻ
മദക്കാലത്തധികമായ്ത്തിന്നാത്തോൽ സർവസ-
ത്താനാം. 24

മൂലം:

ദേവക്ഷത്രിയഗന്ധർവ-
വിപ്രസത്താസ്ത സാത്താപികാഃ
രാജസൗശുദ്രവൈശ്യതു
താമസാശ്ച തഥാഽപരേ.

14

ദേവക്ഷത്രിയഗന്ധർവ വിപ്രസന്തപങ്ങൾ.

സാത്വികം

രാജസന്മാർ വൈശ്യശൂദ്രർ മറ്റുള്ളാനകൗതാമസർ. 25

മൂലം:

നാഗനാം ഹരിപീതകാളധവളാ-

വണ്ണശ്ചതുർദ്വാക്രമാദം

രക്തഃപി പിത്തയുതാദം ബലാസസഹിതാദം

രക്താച്ച പിത്താത് കഫാത്

സംജാതാഃ ഖലുബർഹഹേമജലദ-

ജ്യോത്സംനാസമസ്തേഷാസൗ

കാളസ്തേപക ഇഹാവന്തേ ഭവതിതേ

ശേഷാസ്രയസ്സഃസ്ഥലേ.

15

പരിഭാഷ:

ആനകരക്ഷനിറം നാലുവിധമാകുന്നു ഭൂപതേ:

പിത്തം കലൻരക്തത്താൽ പ്പീലി നേർപച്ചവണ്ണമാം

കഫം കലൻരക്തത്താൽ പ്പൊന്നൊക്കും മഞ്ഞ-

വണ്ണമാം

പിത്തത്താൽക്കാർ കറുപ്പുണ്ടാം കഫാൽ പ്പാലൊളി-

വെള്ളയ്ക്കും

ഇതിൽക്കുറുത്ത നിറമാം ഗജമേയുള്ള ഭൂമിയിൽ

മറ്റു മൂന്നുനിറക്കാരും വിണ്ണിലാകുന്നു മനവ!

28

മൂലം:

ഹായാ പഞ്ചവിധാ യഥാ ദിനമണിം

കാദംബിനീ ഹാദയേദം

ദേഹസ്ഥം ദ്വിരഭസ്യ ലക്ഷ്യ ച തഥാ

സ്യാ ഭൂതഭോതം ഭവേത്;

ആദ്യം നീരധരാകൃതിർ ധരണി ജാ
 നൈകാ സുവണ്ണാഗ്നിജാ
 തിസ്രഃ പൂജ്യതമാ ഇമാസ്സദിതരേ
 രൂക്ഷേ പരം നിന്ദിതേ.

16

പരിഭാഷ:

ആനന്ദ ഭൂതഭേദത്താൽ ഹായഞ്ചുതരത്തിലാം
 അരക്കനൈക്കാർ നിരപോലംഗലക്ഷ്യത്തെ മുട്ടുമേ.
 കാറിൽനിന്നും ജലഹായ ഭൂവിൽഹായ പലേനിന്നും
 തീ ഹായയോ ചാരുനിന്നും നന്നല്ല, മറ്റുരണ്ടുമേ. 30

മൂലം:

ഗന്ധർവ്വോരഗയക്ഷ സത്ത്വകരിണഃ
 സന്നാഹികാഃ ക്ഷത്രിയാഃ
 സാന്നാഹ്യേതുവിശേഷേതോ ദ്വിജസുരാ
 യാഗാദികർമ്മാദിഷു
 യോജ്യഃ കർമ്മസുവൈശ്യജാതി രഖിലേ-
 ഷ്ഠ്വേനേ ച യുദ്ധേ വധേ
 ഭാഗ്യധാനം വഹനേ ച ചൈതരഹനനേ
 വ്യാഖ്യാദിവിധംസനേ.

17

പരിഭാഷ:

കൊള്ളാം ഗന്ധർവയക്ഷാഹി സംത്വഹസ്തികൾ-
 പോരിടാൻ
 ക്ഷത്രസത്വം വിശേഷിച്ചും സംഗരത്തിന്നു തക്കതാം

ദേവബ്രാഹ്മണസത്വങ്ങൾ യാഗാഭ്യങ്ങൾക്കു തക്കവ
 എല്ലാത്തൊഴിലിനുംകൊള്ളാം വൈശ്യസത്വങ്ങളാ-
 നകര.

ഭാഷാഭിവാഹനം, യുദ്ധം, വധം, വ്യാഖ്യാഭിഹിംസനം
 ചോരതൻനിഗ്രഹമിവയ്ക്കാകാം മറ്റുള്ളവറിനെ. 33

മൂലം:

അത്യന്തോത്താനഗംഭീരാ-
 ന്വതം പ്രത്യുതകർക്കൾ
 സിദ്ധേനാപി ച നാഗാനാം
 വേദനം സപ്താ വിദുഃ 18

പരിഭാഷ:

അത്യന്തോത്താനഗംഭീരാ, ന്വതം പ്രത്യുത കർക്കൾ
 സിദ്ധമിങ്ങിനെ നാഗങ്ങൾക്കുമാതിരി വേദനം. 34

മൂലം:

പ്രാജനാം കശഭണ്യേഭ്യോ
 ദുരാഭ്യഭിജതേഹി യഃ
 സ്തപ്തഷ്ടോ വാ വ്യഥത്യേത്യത്ഥം
 സ ഗജോന്യർത്ഥ വേദനഃ 19

പരിഭാഷ:

വളരും തോട്ടിവടിയും ദുർബ്ബലാൽ രൂസിപ്പവൻ
 തൊട്ടാലേറെ നടുങ്ങുന്നോനവനത്യാത്ഥവേദനൻ 35

മൂലം:

തപസ്സുസഗ്ഗ് മാത്രേണ
 രോമംണാം സ്വശ്വേന വാ പുനഃ
 തീക്ഷ്ണതോത്രാംകശന്യാസം
 വേത്തി സോത്താന വേദനേ: 20

പരിഭാഷ:

വളർത്തോട്ടികളാൽത്തോലോ രോമമോ തൊട്ടു
 പോവുകിൽ
 വല്ലാതെ നൊന്തമട്ടാകമാനയുത്താനവേദനൻ. 36

മൂലം:

തപശ്ചേദോച്ഛോണിതസ്രാവം-
 ദാമാംസവ്യഥനാദപി
 യോനവേത്തുകശാഘാതം
 സവൈ ഗംഭീരവേദനേ: 21

പരിഭാഷ:

തോൽവിണ്ടാലും നിണമൊലിച്ചാലും മാംസം
 നറുങ്ങിലും
 തോട്ടിവെച്ചതറിഞ്ഞീടാത്താന ഗംഭീരവേദനൻ. 37

മൂലം:

യതയാതേ വേദയതേ
 നബിഭേതി നമുഹ്യതി
 20

യോ ഗജസ്തം വിജാനീയാത്

പ്രാജ്ഞസ്തപന്മാർത്ഥവേദിതം

22

പരിഭാഷ:

തോട്ടിവെച്ചാൽപ്പറഞ്ഞതാണ് ചെയ്യും വേദന തേടിടും
പേടിയില്ലാ മയങ്ങിയില്ലവന്നത്വമവേദനൻ. 38

മൂലം:

പ്രത്യേതി യശോഭ്യമാനോ

ഗൃഹീതശ്ച ന ഗച്ഛതി

പ്രതിലോമയതേ സംജ്ഞാം

യസ്സ പ്രത്യുത്ഥവേദനഃ

23

പരിഭാഷ:

മുന്തള്ളിയാൽപ്പിന്തിരിയ്ക്കും നിന്തിയാലോ നടന്നിടും
സംജ്ഞാവിരുദ്ധമേ ചെയ്യുമവൻ പ്രത്യുത്ഥവേദനൻ. 39

മൂലം:

അസംകല്പമസംവേദം

പ്രതിലോമയതേ ച യഃ

യോ ദോഷം ഭജതേ f ത്വർത്ഥം

സ സ്യാത് കർക്കശവേദനഃ

24

പരിഭാഷ:

അറിവും ചിന്തയുംവിട്ടും വിപരീതം നടത്തിയും

ദോഷം വളന്നുളളോനാമാന കർക്കശവേദനൻ

40

മൂലം:

യഃ ശുക്ഷണസ്സർവഭേവേഷു
വിശുദ്ധശോത്തമോത്തമഃ
തം സിദ്ധവേദനം പ്രാഹ-
മാതംഗം മുനിപുംഗവഃ.

25

പരിഭാഷ:

ഭാവത്തിലെല്ലാം മയവും ശുദ്ധിയും നല്കുന്നതും
ചേർന്നതി ദയാംഭോധേ, സിദ്ധവേദനനാണു-
പോൽ. 41

എട്ടാം പടലം കഴിഞ്ഞു

ഒമ്പതാം പടലം

മദഭേദനിരൂപണം

മൂലം:

അതിമധുരസാനാം സേവയാ പത്രഭംഗൈഃ
കബള കബള ശപ്പെരുന്ന പാണൈശ്ചമോക്തൈഃ
ശ്രുതിസുഭഗവചോഭിഃ പാംസുപങ്കാബ്ധഭാനൈർ-
ഭവതി മുദിത ചേതാഃ കാമചാരേണ നാഗഃ-

1

പരിഭാഷ:

ഏററും മധുരമാം ഭോജ്യം, മീല പൊട്ടിച്ചു തിന്നലും
മൊട്ടിളമ്പുപുളകളും തക്കതാമന്നപാനവും

നൽച്ചൊല്ലുകേൾക്കൽ പൊടിനീർ ചേരുന്നിവ-

ലഭിക്കുലും

യഥേഷ്ടചാരവും മൂലം ഭന്തി സത്തുഷ്ടനാകമേ. 2

മൂലം:

യഥാ യഥാ ഹർഷമുപൈതി നാഗ-

സ്തഥാ തഥാ ധാതുരുപൈതി വൃദ്ധിം

അതഃ കരിണ്യാ സഹചാര ഇഷ്ടോ-

പ്യനഗ്നം ചാംഭസി സംവിഹാരഃ 2

പരിഭാഷ:

ഹർഷിത്യം തോറുമാനസ്സ ധാതുവൃദ്ധി ഭവിച്ചിടം

അപ്പോൾ പിടിയുമായ് നീരിൽ ക്രീഡയും നടയും

പ്രിയം 3

മൂലം:

ഗണ്യശാഭ്ഭിഃ പരിമള ഭരോദ്-

ഗാരിണാ വാരിണാ യത്

ഹൃല്ലാംഭോജേ സരസി രമതേ

സേവമാനോ ബിസാനി

യദ്രോചിഷ്ണഃ ശ്രുതീ യവസം

സ്വേച്ഛയാ സംപ്രചാരോ

ഹർഷാദസ്സാത് സ്ഫുരതി കരിണോ

ധാതുസാമ്യം നരേന്ദ്ര ! 3

പരിഭാഷ:

പൊയ്ത്താരണിപ്പൊയ്കയിൽ നന്മണമുള്ള

ജലത്തിനാൽ

കവിഃകൊണ്ടു മൃണാളങ്ങൾ തിന്നുകൊണ്ടു റമിക്കുലും

നല്ലിളമ്പുല്പതിന്നീടലിഷുംപോലെനടക്കലും
ഹഷ്മേകി ദ്വിപത്തിന്നു ധാതുസാമ്യം വരുത്തിടും, 5

മൂലം:

ഹഷ്ഠാധികത്വാനാഗാനാം
മദോ ഭവതി പാത്മിവ!
വിയുക്തസ്യ തു ഹഷേണ
മദോ നാഗസ്യ ഹീയതേ. 4

പരിഭാഷ:

ഹഷ്ഠം വർദ്ധിച്ചിരിയ്ക്കുമ്പോളാനകരക്കളവാം മദം;
ഹഷ്ഠംകുറഞ്ഞിരിയ്ക്കുമ്പോൾ മദമ്പാടും കുറഞ്ഞിടും. 6

മൂലം:

അക്ഷിതാലു കടശ്രോത്ര-
നാഭികോശകരസ്തനൈഃ
സ്രവേത്തനുരുഹൈരേവം
ബഹുധൈവ മദോ വൃപ! 5

പരിഭാഷ:

കൺകാതണ്ണാക്ക, തുമ്പിക്കൈ കണനാഭിസ്തനം കവീര
രോമകൂപങ്ങളിവയിൽപ്പല പാടൊഴുകും മദം. 7

മൂലം;

പ്രഹഷ്ഃ ശീശ്രുതാ ഗന്ധോ
ഗതിദ്വേഹസ്യ ഗന്ധതാ

ക്രോധോ വീര്യമഭീരുത്വ-

മഷ്ടേന മദഗുണാഃ സ്മൃതാഃ

6

പരിഭാഷ:

ഗന്ധം പ്രഹഞ്ചം ശീഘ്രത്വം കാന്തികായമണം ചൊടി
വീര്യം യേപ്പാടില്ലായ്കീയെട്ടു മദഗുണങ്ങൾ

പോൽ 8

മൂലം:

സൃഷ്ടാ പുരാ മദമജോ 7 മ തദർദ്ധഭാഗം

ക്ഷിപ്താ ചരാചരജഗത്സു ഗജേഷുചാർദ്ധം

നീക്ഷിപ്ത വാനവരമപ്യഥ തേനമത്ത്

യുദ്ധ്യന്തി കോപ മുപയാന്തിചതേ f ഭിഭ്രതാഃ 7

പരിഭാഷ:

ബ്രഹ്മൻ പണ്ടുമദം തീർത്തിട്ടതു രണ്ടായ്പ്പകത്തുടൻ
ചരാചരപ്പാർകളിലും ഗജങ്ങളിലുമാക്കിനാൻ.

അതിനാലേ മദം പൂണ്ടിട്ടരാടുന്നിതാനകൾ

തോല്പിണ്ഡപ്പെട്ടവെന്നാലോ കോപവും

തേടിടുന്നതേ. 10

മൂലം:

പ്രാപ്തവന്ത്യാന്തപീം വൃദ്ധിം മദദൃഷ്ട്യാമഹീരുഹാഃ

പൂർണ്ണമാണമഭേനാനേ പ്രാണിനോ-

പി മുദാനപിതാഃ 8

പരിഭാഷ:

ഋതുസംവൃദ്ധിനേടുന്ന മരങ്ങൾ മദവൃദ്ധിയാൽ
മദം നിറയവേ തൃഷ്ണരാകുന്ന മറുജീവികൾ. 11

മൂലം:

രാഷ്ട്രേവാ നഗരേ പ്രമാദ്യതിയദി
ക്ഷോണീ സുഭിക്ഷാഭവേത്
പൂർവ്വം ദക്ഷിണതഃ കടേ യദിജയോ
രാജേണാ നിയന്തർഭവേത്
വാമേ ചേത് പൃഥ്വി സുവൃഷ്ടി രചിതാ
കോശേ യദിസ്ഫുർജ്ജതേ
കോശേനാപി കടഭയേന ചസമാ
മുഞ്ചേദ്യശസ്വീ ഗൃപഃ 9

പരിഭാഷ:

രാജ്യത്തോ നഗരത്തോ വെച്ചാനന്ത മദമേല്ക്കുകിൽ
സുഭിക്ഷയായ് ബുദ്ധിമുട്ടും ഭൂമി ഭൂപരിവാരമേ!
വലം കവിളിൽ നിന്നാദ്യം നീർവാർന്നാൽ ജയിയാം-
ഗൃപൻ
ഇടംകവിളിൽനിന്നെങ്കിൽപ്പാപ്പാനവിജയം വരും
കോശത്തിലൂടെയാണെങ്കിൽ മന്നിൽനന്മഴപെയ്യിടും
കോശഗണ്ഡഭയവഴിയെങ്കിൽ ബുദ്ധിപന്ന കീർത്തി-
യാം. 14

മൂലം:

വലം മീകസ്ഥാണുഗുലം മക്ഷപതരമഥനഃ
സ്വേച്ഛയാ ഏഷ്ടദൃഷ്ടി-

യ്യായാദ്യത്രാനലോമസ്തപരിതപദഗതിർ.
 വക്ത്രമുന്നമ്യ ചോച്ചൈഃ
 കക്ഷ്യാസന്നാഹകാലേ ജനയതി ച
 മുഹൂശ്ശീകരം ബ്രഹ്മിതം വാ
 തത്കാലം വാ മദാപ്തിജ്ജയ കൃഥേ രദം
 വേഷ്ടയൻ ദക്ഷിണം ച.

10

പരിഭാഷ:

പുറുകുറുവതാ ഗുലം ചെറുവൃക്ഷമിവറിനെ
 തോന്നുംപോലെ തകർന്നോൻ ഹർഷിച്ചു കൊണ്ടു
 നോക്കുവോൻ
 യാത്രാനുകൂലമായ് വക്ത്രം പൊക്കിച്ചിടുന്നു
 പോകുവോൻ
 കച്ചയെറിടുന്നേരം നീന്തുളളികൾ പൊഴിയ്ക്കയോ
 ഗജ്ജിയയോ മദവാടു കൊറുകയോ ചെയ്തിടുന്നവൻ
 വലകൊമ്പത്തു തുമ്പിക്കൈചുരുവോണം ജയപ്രദൻ 17

മൂലം:

സഖലിത ഗതിരകസ്സാത് സ്രസ്തകണ്ണോ ഽതിദീനഃ
 ശ്വസിതി മുദസുദീർഘം നൃസ്സഹസ്തഃ പൃഥിവ്യാം
 ദ്രുതമുക്തിത ദൃഷ്ടിഃ സ്വപ്നശീലോ ഽലസാംഗോ
 ഭയകൃമിതക്ഷേപീ നൈകശോ മുരുകൃച്ഛ.

11

പരിഭാഷ:

മദാദിയാൽക്കാലിടറും പെട്ടെന്നു ചെവി ചാഞ്ഞിടും
 വല്ലാതവശനായ് മെല്ലെ നെടുവീർപ്പുകളിട്ടിടും.

തുമ്പിക്കയ്യൂഴിമേൽക്കത്തും ക്ഷണത്തിൽക്കണ്ണടച്ചിടും
പെരുത്തുറങ്ങും ക്ഷീണിഞ്ഞും കാണികൾക്കോറീടും ഭയം
ഏറെത്തിന്നും പലവുരു മൂത്രം വീഴ്ത്തും മതംഗജം 10

മൂലം:

മധുരചിറ:ഖദന്തപ്രേക്ഷണോ നീലമോല-

പൂവിരരുണദൃഗന്തഃ പദ്മകിഞ്ചല്ല ബിന്ദുഃ

അപരഗജവീരോധീ പാഃസുപാഥോ വിഹാരൈർ-

വേതിച കടപുണ്ണസ്സന്ദരോ വാരണേന്ദ്രഃ. 12

പരിഭാഷ:

കണ്ണും നഖങ്ങളും കൈവും തേനിന്നൊത്ത നിറത്തിലാം.
ഭേഹം കാർകൊണ്ടുൽനിറമാം കടക്കണ്ണു ചുകന്നിട്ട,
പൊയ്ത്താരല്ലിനിറത്തോടൊത്തുളവാം പല

പുളളികൾ

വൈരം മററാനയോടുണ്ടാം കളിഞ്ഞും പൊടിനീർകളിൽ
കവിൾത്തടങ്ങും വീഞ്ഞുററമഴകളു വനയെട്ടി . 22

മൂലം:

ധാരാളഭാനജലധൗതകപോലഭാഗഃ

സംവർത്തമോലസുദൃശസ്തനിതാഭീപുണ്ണഃ

ദൂരസ്ഥിതാനപി നിഹന്തുമനാഃ പ്രയാവ-

ന്നക്തോ ഗജാധിപതിരാർദ്രകപോലിതോയഃ 13

പരിഭാഷ:

മദത്തിൻ മധുദശയിൽ പ്രളയാഭൂസപനത്തോടും

മദനീർധാരമുറിയാതൊഴുകുന്ന കടത്തോടും

21

ഭരതാനിപ്ലോർകളെയും കൊലവാണായ"പ്പ്രണയചെ-
 നിടും
 പേരീക്കരിയ്ക്കാർദ്രകപോലകനെന്നാണരിന്ദമ! 24

മൂലം:

തിയ്യക് തിയ്യങ്ങനയനമസതൃത് പക്ഷയോർ
 വീക്ഷമാണോ
 ബിന്ദും ബിന്ദും വിസൃജതിമദം കോശദണ്ഡന നാഗഃ
 പശ്ചാദ്ഗന്തും വ്യവസിതമനാ ബൃഹതേഭൂരിദാനഃ
 സ്തംഭേഭ്യഃ ചതുരഗമനോ ലക്ഷ്യതേയോ
 നിബന്ധാത്. 14

പരിഭാഷ:

രണ്ടുപാടും പലവുരു കൺവിലങ്ങിട്ടുനോക്കിടും
 കണയിൽക്കൂടെ മദനീരിററററായിട്ടു തൂകിടും
 പിമ്പേ നടപ്പാൻ മുതിരും ഗജ്ജിജ്ജും മദവായ്പൊടേ
 തളച്ചാൽത്തരിമേൽക്കത്തുമഴകോടേ നടന്നിടും. 16

മൂലം:

സപ്തച്ഛദാംഭോജസമാനഗന്ധഃ
 ക്രുദ്ധസ്സദാ കങ്കമവണ്ണദാനഃ
 ആചോദിതോ ഹസ്തിരമാശ്വസംഘാ-
 നാസാദിതോ ഗന്ധപരമാവസ്ഥാം. 15

പരിഭാഷ:

നീരിത്താരേഷിലാമ്പാലപ്പൂക്കൾ തൻമണമാർന്നിടും
 കങ്കമാഭ മദത്തോടുമെല്ലായ്പോഴും ചൊടിച്ചിടും

പ്രേരിയ്ക്കപ്പെട്ടിടത്തേറുതേരശ്വങ്ങളെ വീഴ്ത്തിടും;
മദത്തിൻ പൂണ്ണദശയിൽക്കൂട്ടാക്കാഗസാരവാക്കുകൾ. 18

മൂലം:

അഭിലഷതി ന ശബ്ദാമന്നപാനം ച ചാടുൻ
നിശിചതമസി തിഷ്ഠേദപ്രഗൃഹ്യോ നിയന്തുഃ
കരിതൂരഗപദാതീൻ പ്രാപ്യ കിഞ്ചിന്നമുഞ്ചേദ്
ഗുണിതരഞ്ചമുപേതഃ ക്രോധനഃ കഞ്ചഃരന്ദ്രഃ 16

പരിഭാഷ:

കിടപ്പു തീനും കുടിയും വിടുമേറെച്ചാടിച്ചിടും.
ഇരുട്ടത്തേ രാത്രി നിലക്കൂ; പാപ്പാനിൽക്കീഴടങ്ങിടാ.
ആനകാലാഃ കുതിര തൊട്ടവയെക്കിട്ടിയാൽ

വിടാ 30

മൂലം:

അതിക്രാന്താവസ്ഥോ ഗജപതിരിദം സ്ഥാവരചരം
ജഗത് സർവം ഹന്തും സമഭിലഷതി ക്രോധ
കലുഷഃ;
നചൈകത്ര സ്ഥായീ വരകരടിലണ്ടാം ന സഹതേ
നിജച്ഛായാദേവീ ഭവതി സതതം ധാവന
പരഃ 17

പരിഭാഷ:

മുൻമദാവസ്ഥകൾ കടന്നീച്ചരാചരലോകമേ
മുടിപ്പാനായ്ത്തുന്നിഞ്ഞീടും ക്രോധകലുഷ്യരേഖയാൽ.

ഒരേത്തായി നില്പില്ലാ കിടന്നോടുമനാരതം
 മറുളളാനകൗതൽ കണ്ണമണിനാദം സഹിച്ചിടാ
 കത്തുംതൻ നിഴലിൽപ്പോലും പ്രതികണ്ഠശങ്കയാൽ. 32

മൂലം:

നിവൃത്തമദസഞ്ചയോ വിഗതവേഗ കോപോദ്
ധൃതിഃ
 പ്രവൃത്ത മൃഗാത്ര സഞ്ചരണ കേളീഭാസ്വദപുഃ
 വിമുക്തഗജമത്സരോ മദനിവർത്തനേ ഹ്രാസനേ
 പയോദ ഇവ രാജതേ പരിവിമുക്ത തോയാഗമഃ 18

പരിഭാഷ:

മദംനിലച്ചാലരിശം തള്ളലുക്കിവ നീങ്ങിയും
 ഗാത്രത്താലേ മൃഗനട തുടന്നുടൽ വിളങ്ങിയും
 ഗജക്കൂട്ടങ്ങളിൽശൃംഗവിട്ടും പഷ്ടി പുരുങ്ങിയും
 പെണ്ണടങ്ങിയ കാർപോലേ കാണാകും കരി മന്നവ! 34

മൂലം:

ക്ഷീയന്തേ മദവാരണസ്യ നിതരാം
 ദാനസ്രുതേച്ഛാതവോ
 ജായന്തേ പ്രബലാനി രോഗനികരാ-
 ണ്യാശേവ ധാതുക്ഷയാത്
 അന്യാബ്ദ്ധേഷു മദോദ്ഗമം ന ഭജന്തേ
 തേഷാം ക്ഷമാത് പുർവതഃ
 ശാന്തിം തസ്യ മദസ്യ ധാതുപരന്തോ
 മാസത്രയാത് കാരയേത്.

19

പരിഭാഷ:

മത്തേത്തതിന്നു നീരേററം വാന്നാൽഭാതുക്ഷയംവരും
 ധാതുക്ഷയത്താലുടനേ മഹാരോഗങ്ങൾ നേരിടും
 മൂന്നേ ധാതുക്ഷയവശാൽ മരണത്തിൽ മദമേറിക്കിടാ;
 മാസം മൂന്നാലെ മാരാത്താൽ വേണം

മദചികിത്സയും 36

മൂലം:

സഹാമൃതാശിശു ബലാദിമൂർവാ-
 കാപിത്ഥ സപ്തപ്ലവ ചന്ദനാനാം
 കാദംബഗുഞ്ജാമധുകാശഗന്ധാ-
 ജീവന്തികാശാൽമലി സുരണാനാം; 20
 വൃശ്ചീരസേവ്യക്ഷുര കക്ഷാഭംഗ-
 ഗുഞ്ജാശഗന്ധാഗുരുഗോക്ഷുരാണാം
 കേരീപയഃ ക്ഷൗരദ്രവ്യതോ ഗജാനാം
 പിണ്ഡഃ പ്രദേശോ മദസംഭവേ 21

പരിഭാഷ:

മദപ്രക്ഷീണധാതുക്കൾ പുഷ്ടിപ്പെടുവതിന്നു്
 പൂവാങ്കുരുതല കുന്തോട്ടിരണ്ടിനുമുള്ളവേർ,
 പെരുംകരുമ്പവേർ, പാലത്തൊലി, പിന്നെ
 മുരിങ്ങവേർ
 വ്യാമ്പഴം, ചന്ദനമൃതൈന്നീയൊമ്പതു കൂട്ടമോ,
 വെൺകുന്നിവേർ, കടമ്പിൻ വേരിരട്ടിമധുരം,
 തഥാ,
 ഇലവിൻപഴ, ജീവന്തി, കാട്ടുചേന,യമുക്കരം

ഈയേഴുകൂട്ടമോ, കോഴിമുട്ട, ഞെരിഞ്ഞിൽ, തമിഴാമ
വേർ

വെൺകുന്നിവേർ, വയൽച്ചുള്ളിവേര,

മുക്കരമോടകിൽ,

രാമച്ചമിവയോ ചുണ്ണിച്ചാനകൾക്കരിമട്ടന,

തേങ്ങാപ്പാൽ തേനികൾ പേന്തുരുട്ടീട്ടു

കൊടുക്കണം. 41

മൂലം:

കോരണ്ഡമല്ലികാനിംബവിലപൂലൈസ്സസൈ

സ്വവൈ:

സേങ്ങുഗുണ്ടെർമ്മധുനാ പിണ്ഡോദേയോ-

രോഷവിവർണം 22

പരിഭാഷ:

കരിംകുറിഞ്ഞിവേർ, വേപ്പിൻതൊലി കൂവളമുല്ല വേർ
ഇതുപ്പോടക്കുരുവിവ തേനിൽച്ചേർത്തുകൊടുത്തിടാം 42

മൂലം:

മാതൃളംഗസുവഹാസഹാകണാ-

സപ്തപണ്ണവിജയേംഗഭീമധു

ദൃശ്യപിഷ്ട മിദമംഗലേപിതം

മത്തവാരണവരം വശം നയേത്.

23

പരിഭാഷ:

പാലിൽമാതളനാരങ്ങ, പാലതൻതൊലി, തിപ്പലി,
കടക്ക കാട്ടുതുളസിയോടക്കുരുവിതൊക്കുവ

പൂവാങ്കുന്തലയുമായരച്ചു മധുപേന്തുടൻ
മെയിൽപ്പുരട്ടിയാൽ മത്തവാരണം പാട്ടിൽവന്നിടം.44

ഒമ്പതാം പടലം കഴിഞ്ഞു

പത്താം പടലം

ഗജഗ്രഹവിചാരം

മൂലം:

വാരികർമ്മവശാവിലോനേവിധി-
ഭ്യോം ചാനഗത്യാ തമൈ-
വാപാതേന തതോപപാതത ഇതീ-
ഹേഭൂഗ്രഹം പഞ്ചധാ
നിന്ദ്യാന്യേ തു യഥോത്തരം കില ഗജാ
നശ്യന്തിയസ്താത്തതോ
വർജ്യാവന്ത്യവോവുഭാവപി വിശേ-
ഷാദേതയോശ്ചാനിമഃ

1

പരിഭാഷ:

വാരികർമ്മം വശാലോനോന്നയാനങ്ങളങ്ങിനെ
ആപാതമപധാതം താനൈമദ്വേവം ഗജഗ്രഹം
അവ കീഴ്പ്പോട്ടു നിന്ദ്യങ്ങളാ, പാതമവപാതവും
വർജ്യം ഗജധംസകരം വിശേഷിച്ചവപാതവും. 2

മൂലം:

കോശപ്രായവിതാനദീപ്ത മഹിതാ
വാരി നിഖാതൈർദ്വ്യവൈർ-

വൃക്ഷാദ്യൈഃ പരിതോവൃതിം ച പരിവാം
 കൃതാ ബഹിർദ്വുസ്തരാം
 ദ്വാരസ്യോഭയതഃ പ്രകല്പിതവൃതിം
 ദ്വന്ദ്വാന്തരസ്ഥാം ക്രമാദ്
 വിസ്തീർണ്ണാം ച ബഹിർമുഖാം വിതന്തയാദ്
 വീഥീഞ്ച വേണവാദിഭിഃ

2

പരിഭാഷ:

സുമാരൊരു വിളിപ്പാടു ഭൂരം ചുറ്റളവാം വിധം
 കഴിതീർത്തു മരംകൊണ്ടും മറ്റും വേലികൾ കെട്ടണം
 പിന്നെപ്പുറത്തുറപ്പേറ്റും കിടങ്ങുമൊരു വാതിലും
 ആ വാതിലിന്നിരുപുറം കെട്ടേണമൊരു വേലിയും
 വാതിൽതൊട്ടു പുറത്തെങ്ങു ക്രമത്താൽ വീതി-
 യേറെയായ്
 ഇല്ലിപ്പട്ടികളെക്കൊണ്ടുമൊരുവീഥിചമയ്ക്കണം..

മൂലം:

ഉദ്യുത്യോപരി സന്നിബദ്ധ്യ ച കവാ-
 ദ്വാരാ വായുന്തരേ
 ദ്വാരസ്തംഭശിഖാവൃതിശ്ച സുദൃഢം
 കൃതാ സുധാരം ബഹു
 ഇക്ഷ്വാദ്യത്ര വിനീക്ഷിപേദഥ ഗജാൻ
 സംവായു ജ്യോതിത-
 സ്രസ്താനത്ര നിവേശ്യ ചാർഗ്ഗള ശിഖാ-
 പാശംശ്ച ഭിന്ദ്വാദ് ഭൂതം..

3

പരിഭാഷ:

ചാരത്തെയും വാതിൽപൊക്കി മുകളിൽക്കെട്ടിനിർത്തണം,
 പിന്നെ വാരിയ്ക്കുകയായി, മരത്തൂണുകൾ നാട്ടണം;
 അവയിന്മേൽപ്പലകകൾ നിറത്തി മറവാക്കണം.
 ആനയ്ക്കെത്താത്ത പൊക്കത്തിലാളുകൾക്കു നടക്കുവാൻ.
 പിന്നെക്കരിമ്പു മുതലായവ വാരിയിലിട്ടുൻ
 ഭരോദി വാദ്യഘോഷത്താൽപ്പേടിപ്പിച്ചു ഗജങ്ങളെ
 തണുത്താവഴിയിൽക്കൂടെയങ്ങുകത്താക്കി വെക്കുമേ
 കെട്ടുത്താവാതിൽ കീഴ്പോട്ടിട്ടാ ചാരമടയ്ക്കണം. 9

മൂലം:

കക്ഷ്യബന്ധക കന്തവേണുസ്തണിപാ-
 ശാഭ്യൈർയുതാ ഹസ്തിപാ-
 സ്തസ്തിൻ ദ്വിത്രീദിനം പ്രതീക്ഷ്യ പുനര-
 ഭ്യേത്യാശു വായുന്തരം
 സ്തംഭോപാനഗതാൻ ഗജാനപിഗൃഹീ-
 ത്വോപായവന്തോ ദൃശം
 സംബദ്ധ്യത്ര ഗുണാനപിതാനമ ബഹിർ-
 യുഗം ച വിദ്രാവയേത്. 4

പരിഭാഷ:

രണ്ടുമൂന്നുദിനം പിന്നെക്കാത്തിരുന്ന നിഷാദികൾ
 കയർ ചങ്ങല കുന്തങ്ങൾ വളർത്തോട്ടിയുമായ് ദൃശം
 വാരിയുൾപ്പക്കു തുണേറി ചാരത്താം നൽഗൃജങ്ങളെ
 പിടിച്ചുകെട്ടി യുഗത്തെപ്പറത്താക്കിക്കളഞ്ഞുൻ. 11

മൂലം :

കക്ഷ്യാഭാഗേ ച കണ്ഠേ മൃദുരഭ്യവപാ-
 ശൈശ്വം ചാരു തുണ്ണി-
 ബധ്നീയാച്ചാപരംഗേ നിഗമനമപി തത്-
 പാദയോരപ്യമീഷ
 ബദ്ധ്വാ പാശാനമാത്യായതസുദൃഢതരാ-
 നഗ്രതോ ഹസ്തിവേദ്രൈ-
 രാകൃഷ്ടാ കൃഷ്ടമന്ദം ഗമയതുച ശിമിലീ-
 കൃത്യ പാശ്വാത്യപാശം.

5

പരിഭാഷ:

കണ്ഠത്തിൽച്ചുണ്ടലപ്പാട്ടിലപരാംഗത്തിലും ദൃഢം
 മയംകോലും കയർകളാൽക്കെട്ടീട്ടിട കൊളുത്തിയും
 നെടു, സുദൃഢപാശങ്ങളവയിൽക്കെട്ടി മുന്നിലായ്
 നടന്നു നല്ല പാപ്പാന്മാർ വലിച്ചു, മെല്ലെ മെല്ലവേ
 പിമ്പാശങ്ങളുഴിച്ചിട്ടു, നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകണം. 12

മൂലം:

സ്തംഭാത് സ്തംഭാന്തരം ചൈവ
 യാപയിത്യാ ശന്നൈശ്ചാൻ
 ശാലാം പ്രവേശയേദന്യേ-
 രാപ്പൈശ്ചവരൈസ്സഹ.

6

പരിഭാഷ:

ഒരു തൂണിങ്കൽ നിന്നേവം മറ്റുതൂണിങ്കൽ മെല്ലവേ
 തളച്ചുഴിച്ചാക്കരിയെക്കൊട്ടിലിൽക്കൊണ്ടുപോരണം
 നേരെ വിശ്വസ്തരാം നല്ല കൊമ്പന്മാരോടുകൂടവേ. 15

മൂലം:

ആപ്താശ്ചമ് പടൈർന്നിബദ്ധജാരാഃ
 കൃതാ വശാഃ പഞ്ചഷാ-
 സ്തച്ചമ്മാന്തരശായിനോ ഗജഭോഃ
 പാശാദിഭിസ്സംയുതാഃ
 ആരാഭ്യഥ മഥാംഗുലി പ്രഹരണൈഃ.
 പ്രാപയു തഃ പഞ്ചഷാൻ
 ബദ്ധ്നീയുശ്ച ഗജാൻ ജവാദിതി വശാ-
 ലോഭോ വശാലോഭോനാത്.

7

പരിഭാഷ:

അഞ്ചാറുവിശ്വസ്തകളാം പിടിയാനകൾ തമ്മുടെ
 വയറത്തുകൊക്കും തോലു കെട്ടിവരിഞ്ഞതിൽ
 മറഞ്ഞിരുന്നു കയറും മറ്റുമായ് ഹസ്തിപോത്തമർ
 വിരൽപ്രയോഗാലവയെഗ്നജ്ജ്വലമണച്ചുടൻ
 അഞ്ചാറുനല്ലാനകളെണ്യനം ചെയ്തുകൊള്ളണം,
 വശാലോഭമെന്നുള്ളതിതാകുന്നു മഹീപതേ!

18

മൂലം:

വരാഗുരക്ഷീരി മഹീരഹത്വദ്
 മാലേയകാലേയകസേവിലോ ധ്രുവഃ
 സ്നാതാ സുശീതൈഃ കലശസ്ഥിതാഭിർ-
 വശാ ഗജാനാം തു വിലോഭനീ സാ.

8

പരിഭാഷ:

നാല്ലാമരത്തോൽ, ത്രിഫല, രാമച്ച, മകിൽ, ചന്ദനം
 മരമഞ്ഞൾത്തൊലി, യഥപാച്ഛോറിത്തൊലി-

യെന്നിവ

ചതച്ചിട്ടു തിളപ്പിച്ചു തണുപ്പിച്ച ജലത്തിനാൽ
കളിച്ചു പിടിയെക്കണ്ടാൽക്കാട്ടാനകൾ വശപ്പെടും. 20

മൂലം:

ക്ഷൗഭ്രോശീനരതൈശ്വ മദ്യസഹിതൈർ-
ഹസ്തീന്ദ്ര മൂത്രേണവാ
ലേപോ ധൃ യം തു വശാവരാംഗനിഹിതോ
വശ്യോ ഗജാനാം വരഃ
തദ്വചിലപക കക്ഷാഞ്ചക കര-
ഞ്ജോദ് ഭൂത ബീജൈസ്കമാ
ലേപോ ധൃ യം ച വശം നയേദ് ഗജവരാൻ
സമ്മിശ്രിതൈർ ധന്വ നൈഃ

9

പരിഭാഷ:

രാമചുവം തകരവു. മദ്യമോ ഗജമൂത്രമോ
ചേർത്തരച്ചിട്ടു തേൻകൂട്ടിപ്പെണ്ണാനയുടെ യോനിയിൽ
തേച്ചാലാനയ്ക്കുവൻവശ്യ, മുങ്ങിന്റെ കരു വിലവേർ
നൽക്കോഴിമുട്ടയിവയും മേൽപ്രകാരം പുരട്ടിടാം. 22

മൂലം:

പഥ്യാവായസചാഷപത്രതിലമ-
ഞ്ചിഷ്ഠാ സഹാ ശാരിബാ
ഗോശൃംഗാല സീതേഷു പുംബസുവഹാ-
ക്ഷോണികദംബാംബുജൈഃ
പുത്രഞ്ചാരി നതാജരോമവര മൂ-
ത്രാദ്യൈർയുരീശിവാ

മാലേയാഞ്ചന നാഗപുഷ്പമധുഭീർ-

വശ്യാഞ്ചനം യോജയേത്.

10

പരിഭാഷ:

കടക്ക, കാക്കതൻതുവുൾ, നീർക്കാക്കത്തുവുലെ, ഉള്ളകൾ
പുവ്വാങ്കുന്തലയരിതാരം, വെള്ളക്കൊഴിഞ്ഞിൽ വേർ,
മഞ്ചട്ടിപ്പൊടി, നന്നാരിക്കിഴങ്ങും, കത്തുരുക്കവും
പൈക്കൊമ്പു, പൊയ്ത്താർവളയം, പുത്രഞ്ചാരി,

കടമ്പു വേർ

ആട്ടിൻകളമ്പു, രോമങ്ങളഞ്ചനക്കല്ലു, ചന്ദനം
അരത്ത, തകരം, നാഗപ്പു, മയിൽപ്പീലിയെന്നിവ

ആട്ടിൻമൂത്രത്തിലും മറ്റുമെറച്ചു മധുചേർത്തുകൻ
പിടിതൻ കണ്ണിചെഴുതിപ്പതുമാനസ്സുവശ്യമാം.

26

അനുയാനം

മൂലം:

ഭേരീരൂയ്കകാഹളാദിനിനദൈർ-

വിദ്യാവ്യ നാഗാൻ ദൃശം

ഭീതാനാശു സദാ സസൈന്യമന്യയാ-

വന്തോ ഭോ നിർഭയാഃ

യാവത്പാദപരിശ്രമേണ കളഭാഃ

സ്തബ്ധാഃ സ്യുതേതാംസ്തദാ

ബദ്ധ്വനീയശ്ചതുരാ ജവാദന്തഗതാ-

ഖ്യോ ിയം ഗജാനാം ഗ്രഹം.

11

പരിഭാഷ:

ഭരീകാഹളയുദിനാദംകൊണ്ടു ഗജങ്ങളെ
 പേടിപ്പിച്ചിട്ടിടവിടത്തോടിച്ച പടയൊത്തുടൻ
 പിമ്പേ പാഞ്ഞെത്തി വിരുതന്മാരായ ഭർ നിർഭയം
 കാൽ കഴഞ്ഞു തളന്നാനക്കിടാങ്ങര നിലവാം വിധൗ
 വെക്കും പിടിച്ചുകെട്ടേണമവയെപ്പുഥിവിപതേ!
 അനയാനാഖ്യതായോരു ഗജഗ്രഹമിതാണു പോൽ. 29

ആപാതം

മൂലം:

ബഹുഗ്രാസംതമ വർത്തുളീകൃതനിബ-
 ങ്ഗാഗ്രാഃ പൃഥഗ്ജവഃ
 കേരീവല്ലശലാകികാദിരചിതാഃ
 പൃഗഭൂനാഗോന്മിതാഃ
 പ്രായഷ്ഠഷ്ടി കരായതാസ്സനിഹിതാ-
 ശ്വേതസൂതതഃ പാംസുഭിഃ
 സംച്ഛന്നാ കരമാത്രനിധരണീ
 ഗന്തേ f തിവിസൂതാരിതേ. 12

പരിഭാഷ:

കവുങ്ങിൻ വണ്ണവുമുപതുകോൽപ്പാടു നീളവും
 പല തുമ്പുകളും തുമ്പത്തോറും നാലഞ്ചു താമ്പുമായ്
 വക്കത്തന്നാരു ചകരിതൊട്ടുള്ളവയിലൊന്നിനാൽ
 പിരിച്ചു നൽക്കയറുക വഴിപോലങ്ങുമിങ്ങു
 ഒരു കോലാഴമായ്ത്തീൻ പരപ്പേറും കഴിഞ്ഞുകൊ. 36

മൂലം:

നീക്ഷിപ്യാത്ര മൂണാളവേണകളേ
 പുല്ലേന്ധക്ഷ കാഞ്ചാദികം
 താൻ പാശാനപി സന്നിബദ്ധ്യ സുദൃശേ
 പൂഷേ f ത്ര ദക്ഷാ ഭോഃ
 സംക്ഷന്നാഃ പ്രതിപാല്യ ഭക്ഷണപരാൻ
 ബദ്ധ്നീയരാശു ദിപാൻ
 പാശാകർഷണതോ നപാത്യ ദൃശമി-
 ത്യാപാതസംജേണാ ഗ്രഹഃ

13

പരിഭാഷ:

പരത്തിവെച്ചു കരിമ്പോടവാഴ തുടൻവ
 നിരത്തിട്ടാക്കയറുകളാപ്പള്ള മരത്തിലായ്
 പിടിച്ചുകെട്ടിയൊളിവിൽക്കാത്തിരുന്ന ഭോത്തമൻ
 തീർത്തുടങ്ങും കരികളെക്കയറാഞ്ഞു വലിച്ചുടൻ
 വീഴിച്ചുറപ്പിൽക്കെട്ടേണമിതിന്നാപാതമെന്നപേർ. 34

അവപാതം

മൂലം:

ഗത്ത് ഹസ്തചതുഷ്കനിസ്തകരയു-
 ഗ്ഗമവ്യാസഭോഃ പഞ്ചകാ-
 യാമം വേണഭൈഃ കടൈശ്ച പിഹിതം
 കൃതാ മൃദാക്ഷാഭ്യതം
 തസ്മിൻ ഭക്ഷ്യപരിസ്തുതേതു കളഭാ-
 നാപാത്യ ഭക്ഷാഭോ

ബദ്ധ്നീയസ്സുദൃഢം ഗജഗ്രഹ ഇതി
പ്രോക്ഷോഭ f പാതാഹവയഃ

14

പരിഭാഷ:

നാലുകോലാഴവും രണ്ടുകോൽ വിസ്താരവുമുള്ളകോൽ
നീളവും ചേൻ കഴിതീന്തോട മേലേ വിരിച്ചതിൽ
പനമ്പുരിട്ടു മൺകൊണ്ടു മുടീട്ടതിനുമേലെയായ്
തീറ്റിപ്പണ്ടങ്ങൾ വിതറിത്തിനാനെന്നുതും ഗജങ്ങളെ
കഴിതന്നിൽപ്പതിപ്പിച്ചു മുറുകെക്കെട്ടണം ഭേദം
അവപാതാഖ്യമായോരു ഗജഗ്രഹമിതാണുപോൽ. 37

പത്താം പടലം കഴിഞ്ഞു

പതിനൊന്നാം പടലം

ഗജരക്ഷണദിനത്പാചാരചികിത്സാവിചാരം

മുഖം:

വന്യാസത്ര സുഖോഷിതാ വിധിവശാദ്
ഗ്രാമാവതീർണ്ണാ ഗജാ
ബദ്ധാസ്തീക്ഷ്ണ കടുഗ്രവാഗ്ഭീരതി ശൂഗ്
ഭീമോഹബന്ധാഭിഭിഃ
ഉദ്യോഗാശ്ച മനശ്ശരീര ജനീതൈർ.
ദൃഢൈരതീവാ ക്ഷമാഃ
പ്രാണാൻ ധാരയിതു ചിരം നരവശം
പ്രാപ്തഃ സ്വയമാദമം.

1

പരിഭാഷ:

കാട്ടിൽസ്സുവേന വാണോരു ഗജങ്ങൾ വിധിവൈ
 വോൽ
 കൂട്ടംവിട്ടു നരന്മാർത്ഥൻ പാട്ടിലായ് നാട്ടിലെ
 ത്തിയാൽ
 തീക്ഷ്ണോഗ്രകുടവാക്യങ്ങൾ കേൾക്കൽ വൻസങ്കടം
 യേം
 മോഹബന്ധങ്ങൾ മുതലായവകൊണ്ടു വലഞ്ഞുടൻ
 ശാരീരവും മാനസവുമായ ദുഃഖം വളർന്നഹോ,
 ഏറെനാളായിർത്താങ്ങീടാൻ ശക്തരല്ലാതെയായ് വരും 3

മൂലം:

ശൈലാനാം കടകേഷു നിർജ്ജന്യരജലേ
 പദ്മാകരേ നിസൃഷ്ട
 സ്വപ്നനേന കരേണകാഭിരടവി-
 മധ്യേഷു ച ക്രീഡിതം
 സ്മാരം സ്മാരമനേകയാ നിഗ്രഹിതം
 പുണ്യേഷുകാണ്ഡാദികം
 നോ കാംക്ഷത്യതിദുർമ്മനാ ബഹുവിധൈ-
 ദ്ഭുഃഖൈരപേതഃ കരീ. 2

പരിഭാഷ:

പർവ്വതത്താഴ്വരകളിലൊട്ടുവിയാറില്ല.
 സരസ്സിലും പുഴയിലും കാടുകളിലും സുഖം
 പിടിയാനകളോടൊത്തു കളിയാടിയതത്രയും
 ഓത്തൊത്തു മുന്നിടത്തിട്ട കരിമ്പു മുതലായതും.
 23

തിന്നാതെകണ്ടുനില്പാകം നാനാഭുവശതങ്ങളാൽ
 വല്ലാതെയവശപ്പെട്ട വാരണം വസുധേശ്വര! 6

മൂലം:

പൂർവാനുഭൂതമടവീഷു സുഖം വിചിന്ത്യ
 ധ്യാനൻ മുഹൂഃ സ്തിമിത ബാലധി-
 കണ്ണന്താലഃ
 ഗ്രാമവ്യമാഭിരധികം കൃശതാമുപേത്യ
 കൈശ്വീട്ടിനൈർമ്മൃതിമുപൈതി കരീ
 നവീനഃ 3

പരിഭാഷ:

മുല്ലാടനുഭവിച്ചോരു കാട്ടിലെസ്സുവമോക്തയാൽ
 ചിന്തയിൽപ്പെട്ട ചെവിയും വാല്യമാട്ടാതെയെപ്പൊഴും
 നാട്ടിലെട്ടുഃഖജാലത്താൽച്ചെച്ച ചിലനാരക്കകം
 ചത്തുപാകം പുതിയതായ്സിടിക്കുപ്പെട്ട കണ്മരം. 8

മൂലം:

പിച്ഛമൃഷ നേത്രയുഗളേ ച ഗുദേ ച നാഭൌ
 ഗാത്രാപരേശ്വരധിമാൻ ഭവതി ദ്വിപോ ിയം
 നാശ്വാതി നൈവ രമതേ നച വേത്തി സംജ്ഞാം
 രാജ്യാച്ഛ്യതോ നൃപ ഇവാധിമുപൈതി കാമം. 4

പരിഭാഷ:

കണ്ണുപാളികൾ, നേത്രങ്ങൾ, ഗുദനാഭികൾ, പിമ്പുറം
 ഇവയെല്ലാം ചടപ്പേറു തീരും കളിയുമെന്നിയേ

കാൽ കാട്ടുന്നതറിഞ്ഞീടാതേദ്രോൺവിചിത്ര വാണിഭം
 രാജ്യഭംഗം പിണഞ്ഞൊരു രാജാവെപ്പോലവേ

ഗജം. 10

മുഖം:

അന്ധം തെജസമണ്ഡജം കരിണോ

ജന്മപ്രത്യേകത:

സംതപ്തം ശിശിരാബസേവനരജ:

പങ്കാദിഭിർഹർഷിതം:

തസ്തദംഗപ, തോയമേവ കരിണാം

പ്രാണാസ്തത: കാമത-

സ്തോയേനോപചരേദ് ഗജാൻ ഭവതി തദ്-

ധാതു പ്രസാദോഹൃത:

5

പരിഭാഷ:

തെജസാമണ്ഡജൻ നാഗങ്ങൾ ജാത്യാ ചൂടേറെയാ-

കയാൽ

കളിർനീർപൊടിയും ചേറുവണിഞ്ഞ തുഷ്പരായ്-

വത്ര.

അതിനാൽജജലമേ പ്രാണനാനകരക്കംഗഭൂപതേ,

ജലോപചാരമാവേളം ചെയ്യാൽധാതുബലംവതാം. 12

മൂലം

ആനീതോ വനതോ ഗജാൻ ഹിമജലൈ:

സിഞ്ചേത് തഥാ പായയേത്

തപാകണ്ഠ, തപവഗാഹയേഭൃഷസി തദ്-
 ഗ്യാനഗാഭിശാഞ്ചൈത്യ ജലേ
 ഏവം ചാഥമ ദിനാവസാനസമയേ
 സൈവര തഥാളാനയേത്
 പശ്ചാത് സേചന ലേപനാദി ശതയൗ-
 താജ്യേന കര്യാഭവി.

6

പരിഭാഷ:

കാട്ടിൽനിന്നു വരുത്തപ്പെട്ടാനന്താച്ചൂട്ട മാറുവാൻ
 മേലൊക്കെക്കളിർനീർ വീഴ്ത്തിക്കുടിപ്പാനമതേകണം.
 കഴുത്തോളം ജലത്തിങ്കൽനിർത്തണം രണ്ടനേരവും
 ധാരാലേപാദിയുംവേണം ശതയൗതപ്യത
 ത്തിനാൽ. 14

മൂലം:

കൃതാവഗാഹസ്യ മതംഗജസ്യ
 ശാലോദാനം മുദ്ഗര സാജ്യമിശ്രം
 പാനം ച ദദ്യാത് സഹശ്ചരം ച
 പുണ്യേക്ഷു കാഞ്ചാനി മനോഹരാണി. 7

പരിഭാഷ:

കട്ടിപ്പിച്ചാൽ ചെറുപയർച്ചാരോലും ചോറുനെയ്യുമായ്
 നൽകുമാനന്ത പഞ്ചാരവെള്ളവും നൽക്കരിമ്പുമേ. 15

മൂലം:

ശയ്യാതോയാവലോകശ്ചലനമനുഗുണം
 ഷേഷം ധൃളിവൃഷ്ടിഃ

ശാലാസ്തംഭപ്രവേശോ ഘൃതമുളസഹിതം
 ഭോജനം പുലഭാനം
 നിർവ്വാണം തോയപാനം തിലജപര്യുതം
 ഭോജനം ചാപരാഹേന
 ഷൈലം ചാമ സംവേശനമിതി ദിനച-
 യോഗജാനാം ക്രമേണ.

8

പരിഭാഷ:

കിടത്തൽ, തേച്ചുകഴുക, ലിഷ്ടം പോലെ നടത്തലും,
 മരുന്നുകൾ, ലുപ്തം ഉപയോഗം, തുറന്നുവെക്കലും,
 കൊട്ടിലിൽക്കെട്ടൽ, വെല്ലം നെക്കുട്ടിച്ചോറുകൊടു-
 ക്കലും,
 അപ്പവും ജലവും നൽകൽ, വയ്യിട്ടെടുപ്പോർ
 കൊടുക്കലും,
 മരുന്നുകളും, വൃണ്ണമുറങ്ങാനായ്ക്കിടത്തലും,
 ക്രമത്താലേ ഗജങ്ങൾക്കു ദിനചയ്യവിവർണ്ണമാം-

18

മൂലം:

പദ്മാഭ്യുത്പലനാളകന്ദളീ
 ശാലുക ശൃംഗാടകം
 ദൂർവ്വോദംബര സല്ലകീക്ഷനളദ-
 ന്യഗ്രോധ വേണാദികാൻ
 പക്ഷാശ്വത്ഥകപിതമ പല്ലവ ഫലാ-
 ന്യാന്തി പ്രശാന്തൈ സദാ
 യോഗാനന്ദം ഗവ: ദന്തിനാം തു മധുരാ-
 ബന്ധുനന്ദിണീഷ്ടാനി ച.

9

പരിഭാഷ:

പൊയ്ത്താർ ചെങ്ങഴിനീർപ്പുഷ്പവളയങ്ങൾ,
കിഴങ്ങുകൾ
രംഭിക്കിഴങ്ങു വകൊട്ടക്കിഴങ്ങും മാവുമന്തിയും
കരിമ്പീ,ത്തലുരാമച്ച, പേരാൽ മുള തുടങ്ങും
അരയാലുവിളാവിത്തിയവതൻ തളിർകായ്കളും
മററും മാധുർയ്യമുടയോരിഷ്ട വസ്ത്രക്കളും സദാ
ആനകൾക്കു കൊടുക്കേണമാത്തിശാന്തി
ഭവിയ്ക്കുവാൻ. 21

മൂലം:

യേ പയ്യുഗ്രുദശഃ കൃശാശ്ച ശിശവോ
ഭാരാർത്ഥിതാഃ പിത്തളാ-
സ്തന്നപംഗസ്തതതാലാ കർമ്മവിഹിതാ-
വൃദ്ധാ വശാനിസ്മൃതഃ
സാസ്യങ് മാംസ മക്ഷേയാശ്ച വിവശാ യേ
സ്തബ്ധഗാന്ത്രാഃ പരേ
തേഷാം സാധ്യതമം പരം ഘൃതമിതി
ബ്രഹ്മതേ കലിംഗേശ്വരഃ 10

പരിഭാഷ:

സദാ കണ്ണീരൊലിയ്ക്കുന്നോർ, മൈചടച്ചവർ, കുട്ടികൾ
ഭാരം ഭേദിത്തളന്മാരോർ, മെലിഞ്ഞോർ,
പിത്തമറിയോർ
സദാ നടപ്പിൽക്കുഴിഞ്ഞിപ്പോർ, പിടിയായ്ച്ചേ-
ന്നുലഞ്ഞവർ,
വൃദ്ധന്മാർ മദമം.സാസ്യക്ഷയം പെട്ടവരുകൾ

നടയും പിമ്പുറമതുമിളകീടാതെയായവർ
 ഇത്തരം കരികൾക്കല്ലാം നെയ്യേറെപ്പത്ഥ്യ
 മാണപോൽ. 24

മുലം:

നാഗാനാമിഹ തണ്ഡുലസ്യ കടുബം
 ദേയം തൃണൈരാവൃതം
 തോകൈകം പരിവർദ്ധ്യേച്ച കഡുബം
 യാവദ് ഭവേദാവകം,
 ഏവം ചോദന പിണ്ഡകാന്യന്ദിനം
 സംവർദ്ധയത് തദഭദേ-
 വാഹ്യാദ് ഭക്ഷണസാധനം ച വിഹിതം
 സംഭാവയേത് സത്തപതഃ

11

പരിഭാഷ:

പുല്ലിൽപ്പൊതിഞ്ഞു നൽകേണമാനകൾക്കരിനിത്യവും
 നാഴിവിതം ക്രമാലേറാം നാലിടങ്ങഴിയാം വരെ.
 ഈ വിധം ചോറുരുളയുമേറിക്കൊള്ളുക നാരകനാരം
 മറ്റു തീറ്റികളും യുക്തിപോലെവേണം
 കൊടുക്കുവാൻ. 26

മുലം:

ഗോധൂമം ചയവം ഗുളാജ്യസഹിതം
 സ്വീനം സഭാഭാവയേത്
 തദത് കേവലതണ്ഡുലേന സഹിതം
 ഗോമുത്രസിക്തം തുവാ

പ്രാഗ്ഗത്തത് പ്രതിവാസരം കഡുബസം.

വൃദ്ധാഡകാന്തം ക്രമേ-

ണൈലത്യുഷണഹിംഗുജീരകയുഗാ-

ജ്ജീവിളംഗാനിതം.

12

പരിഭാഷ:

യവ, കലന്ദകാന്തവം വെച്ചു നെയ്തിവട്ടട്ടിയോ
അരിയോടൊത്തു ഗോമൂത്രത്താൽ നനച്ചോ പചിച്ചു
നല്ലേണം നാഴികങ്ങേറ്റി നാലിടങ്ങഴിയാം വരെ
രണ്ടുമാതിരിയായാലുമേലത്തരി, വിഴാലരി,
അയനോതക, മെന്നല്ല കായം, ത്രികട്ട, ജീരകം
കരീഞ്ചീരകമിച്ചൊന്ന മരുന്നുകൾ കലർത്തണം. 28

മൂലം:

ഉഷസി യവസരൈലം മാത്രയാ ഫലം വക

സ്യാത്

പ്രവരവയസി മധ്യേ തച്ചതുർഭാഗഹീനം

അധമവയസി തദത് തത്ത്രി ഭാഗോനമുക്തം

ബലമദജവകാരീ വ്യാധിവിധം

സന്തം ച 13

പരിഭാഷ:

പ്രാഡമായവയസ്സികൾ രണ്ടിടങ്ങഴിവീതവും
അതിൽ, മധ്യവയസ്സികൾ, നാലിലൊന്നു ചുരുക്കിയും
ജഘന്യമാം വയസ്സികൾ മൂന്നിലൊന്നു ചുരുക്കിയും
ആനന്ദ വയറത്തൈലം പുലർകാലത്തു നൽകണം.

എന്നാൽക്കുതത്തും മദവുമുക്കുമുണ്ടായിവന്നിടം
രോഗങ്ങൾ മാറിടുകയും ചെയ്തമത്രേ നരർഷഭ! 32

മൂലം:

മാനം തു മധ്യവയസഃ പലവിംശതി സ്യു-
ദ്യായൈശ്ചയം പ്രതിദിനം പരീകല്പഭയേ
പ്രസ്ഥഭയം പ്രതിദിനം തു ഘൃതാസിമാത്രാ
തദ്യുദ്ധിഹാനികരണം ച യഥാബലം സ്യാത്. 14

പരിഭാഷ:

തുകം മരുന്നിതപതുപലം മധ്യവയസ്സതിൽ
നൈ രണ്ടിടങ്ങഴി, ബലം പോലിത്തേറാം
കുറച്ചിടാം. 33

മൂലം:

മാഹിഷം ദധിപിണ്ഡാക-
യുക്തോ ഗുളസമനപിതം
പ്രദേയോ ബുധ്നാണായാഥ
പ്രതിപാതം ച ദന്തിനേ. 15

പരിഭാഷ:

വെല്ലം ചേർത്തതമത്തേരിൽക്കുച്ചെരപ്പൊടി
തീറ്റിയാൽ
തടിയുമാന ജലവും നൽകേണമനുപാനമായ്. 34

മൂലം:

പ്രത്യർത്തി ച യവസസ്യ ച ഭാരം
തണ്ഡുലസ്യ ചതുരാശക മുക്തം
24

സ്നേഹമഷ്ട കശുബം ലവണസ്യ
 സ്യഃ പലാനി ദശചാപി ഗുരുസ്യ. 16

പരിഭാഷ:

ഒരുകോൽ പൊക്കമാമാനയ്ക്കുറിയീരട്ടിടങ്ങി
 യവസം ഭാരമൊന്നത്രേ മെഴുക്കോ രണ്ടിടങ്ങി
 ഉപ്പും ശക്തയും പത്തുപലമീവീതമകണം.
 പൊക്കത്തിനേററക്കുറവിലേററക്കുറവിതിന്നമാം. 36

മൂലം:

വിളംഗാക്ഷീബകലാമാഷ
 മാഷഗോധൂമ സംസ്കൃതം
 മോദകാത്മം മഹീപാല!
 പിഷ്ടമാശ്വകമിഷ്യതേ. 17

പരിഭാഷ:

കോതസ്യ, ഴന്ന, തുവര, കടലുപ്പു വിഴാലരി
 ഇറയും ചേർത്തരി പൊടിച്ചടയ്ക്കോക്കി നല്ലണം.. 37

മൂലം:

ന ഭേദമായാനി നഖാസ്സലം ച
 നക്ഷീയതേ നാധപനി പാദ ദാഹഃ
 വേന്തി കേശാശ്ച ന ചാസ്യ ദൃഷ്ടി-
 നിഹന്യതേ സന്തത പാദസേകാൽ. 18

പരിഭാഷ:

സദാ കഴുകിയാൽക്കാലുവിള്ളാ ശോഷിച്ചിടാ ചുടാ
നഖങ്ങൾപൊട്ടാ, രോമങ്ങൾകൊഴിയാ, ദൃഗഭംവദാ. 38

മൂലം:

തപഗ്ദോഷബന്ധവധീഷണ ശോഷശസ്ത്ര-
സ്തംഭാദിജിത് ക്ഷപിത ശിതസമീരകോപഃ
സന്ധ്യംഗമാദ്യവകരോ ലഘുബ്ധഹണശ്ച
സ്തിശ്ചതപസത്ത്വ ബലസൗഖ്യ കൃദംഗസേകഃ 19

പരിഭാഷ:

സർവാംഗവും കഴുകിയാൽ തപഗ്ദോഷം ബന്ധ
ദോഷവും
കൊടുംചുട്ടു ശസ്ത്രസ്തംഭാദിയും വായുക്കോപവും
തണുപ്പും വിട്ടൊഴിഞ്ഞീടും സന്ധ്യംഗങ്ങൾ മയപ്പെടും
മിനുപ്പുകയെവോജസ്സും തടിയും സുഖവും വരും. 40

മൂലം:

അഭീക്ഷണം സാധു പശ്യന്തി
ഏതാഭ്യംഗേന നിത്യശഃ
അക്ഷിരോഗാ ന ജായന്തേ
സ്ഥിരാ ദൃഷ്ടിശ്ച ദന്തിനാം. 20

പരിഭാഷ:

നിത്യം നെയ്തേണ്ണിലാനന്തു നല്ലകൺകാച്ചു കിട്ടിടും
കണ്ണിൽ ദീനങ്ങളുണ്ടാകാ ദൃഷ്ടിയുണ്ടാമുറപ്പുതേ. 41

മൂലം:

‘സംമിരവേഷ്’ന്റെ ദ്രവ്യം ഭരണേ
 സ്തിഭയേ വ്യഥനവജ്ജിതേ
 ദത്താലാത സമന്തേ ച
 ദത്താഭ്യംഗേന നിത്യശഃ

21

പരിഭാഷ:

കെല്പൊത്തു ചീട്ടികളുറച്ചുടരായ് മിനുപ്പൊടും
 കത്താൻ ശക്തങ്ങളാം നിത്യമെണ്ണത്തേപ്പാലെ
 കൊമ്പുകൾ. 42

മൂലം:

ജന്മനി ച ബഹുഭക്തം ശോധനം മുത്രവസ്ത്രേ
 കൃമിക്രമേണീലഹാരി വ്യാധി വിധംസനം ച
 അരുചി ശമനമാശു ക്ലേദനം വാരണാനാം
 ലവണാമൃതതുല്യം വക്തിധർമ്മാവതാനേ 22

പരിഭാഷ:

ഉപ്പേകിയാലജീണ്ണ്, പോം മുത്രവസ്ത്രീയ്ക്കു ശുദ്ധിയാം
 രോഗങ്ങൾമാറ്റം കൃമിയും വായുക്കോപവുമറുടം;
 അരോചകം ശമിച്ചീടും, മലാദിയ്ക്കുയവും വന്മം,
 ചൊല്ലീ യർമ്മാവതാരത്തിലാനുസ്മൃതെന്നു താൻ. 44

മൂലം:

പൂർവാഹനഭക്തേ ലവണം
 വജ്ജയേദോഷവധനം

അപരാഹ്ണേ തു ലവണം.

ദീപനം ദോഷനാശനം.

23

പരിഭാഷ:

കാലത്തുചോർ സ്വൈകടേകസ്വോപ്പിട്ടാൽദോഷവൃദ്ധിയാം.

വയ്യിട്ടുപ്പിടുകിൽദോഷം ശമിയ്ക്കും ഹേനംവരും.

45

മുലം:

ഹിതമിഹ സന്ധിതംഘൃതം പയോഭിർ-

നനിഹിതമനുഷ്ഠതരേഷു ഭോജനേഷു;

കഥയതി പരിപൂജിതം ച ദുഃഖം

കരടിഷു പാനവിധൌ മുനിഃ സുശീതം.

24

പരിഭാഷ:

പാൽനൈ പഞ്ചാരയം കൂട്ടിച്ചൂടില്ലാച്ചോർ കൊടുപ്പതും

തണുത്തപാലേകവതുമാനയ്ക്കു ഹിതമാണുപോൽ.

46

മുലം:

ബാലാതപശ്ശശികലാരുചിരശ്ച ശാലി-

ശ്ലോധൂമധാന്യമപി യത് കൃമിഭിരന്ന ദുഷ്ടം.

സ്വീന്നൈരമീഭിതപുക്തസ്ഥമനല്ലമാംസം

ഭോജ്യം ഗജസ്യ വിനിയോജ്യമിഭാഗ

മഞ്ജെഞഃ 23

പരിഭാഷ:

ബാലാതപാഖ്യം കാർകോകിലരി, ചെന്നെല്ലിനുള്ളരി

പഴുകത്താത്തകോതമ്പം വറുത്തിവപൊടിച്ചതും

പെരുത്തുമാംസവും കൂട്ടി വേവിച്ചാനുജ്ഞിതന്നുവാൻ
നല്ലീടുന്നതുനാനന്നാം ഗജശാസ്രജ്ഞർ തൻമതം. 48

മൂലം:

കല്യാണാനാം തു ദദ്യാത്ത്രികടകരജനീ-
ഭവദകഷ്ണാജമോദ-
പ്രത്യക്പുഷ്പാകരഞ്ജദായലതനവചാ-
സ്ഥാവനീരാമാനാം
സിദ്ധാത്മാരിഷ്ടബീജജ്വലനപടുവരാ-
ലോഹരേണ ക്രിമീഷ്ല-
ന്യഗ്രോധീനാം ച ചുണ്ണ്യത്തിലർസ സഹിതം
ശസ്തമേതത് പ്രബോധേ. 26

പരിഭാഷ:

മരമഞ്ഞരഞ്ഞാലി, വയമ്പു, ണിന്തോല, യമോതകം,
വരട്ടമഞ്ഞര, വലിയകടലാടി, വിഴാലരി,
കൊടുവേലിക്കിഴങ്ങിത്തുപ്പിരുമ്പിൻപൊടിയോരില
കൊട്ടം ത്രിഫലയാവൽത്തോൽ കായം, കടക, കൂക്കട
നാല്ലാമരത്തിൻ തോലു, ഉളി, വേപ്പിൻകരുവിതാക്കുവേ
പൊടിചെണ്ണയിലേകേണം സ്വസ്ഥദന്തിയ്ക്കു
രാവിലെ. 51

മൂലം:

ഏലാവയാലശൂന്നിസ്സന്ധവനാഗശൈല
സിദ്ധാത്മാഹിംഗമരിചക്രിമീശതൃഭിശ്ച
ക്നഷ്ടം തു തൈലലളിതകുസുമം ഗജായ
സുഷ്പേന്ദ്രമിതായവിതരേത് കഫവാതശ്ശൈത്യഃ 27

പരിഭാഷ:

കായം, കടുക, ചുക്കി,തുപ്പേ,ലത്തരി, റിടലേരി
മുളക,ഉളിവയമ്പെന്നിതെല്ലാം നന്നായ് പൊടിച്ചുടൻ
എണ്ണയും ചേത്തുതട്ടിപ്പു പുലതമ്പോര കൊടുക്കണം
കുഹവാതാമയംപെട്ട കരിയ്ക്കു കരുണാനിയേ! 53

മൂലം:

പ്രാതസ്സാജ്യഗൃഹം ശരത്സുവിഹിതം
ഗ്രീഷ്മേ ച ശാലോദനം
സായം തല്പവണേന തൈലസഹിതം
ചാന്യേഷു തദ്യത്യയാത്
കലാമാഷം ഗുളയുക്തമോദനയുതം
ചാദാപയേദ് ഭന്തിനാം
തത്തേജോബല വഹ്നികൃദ്ഗുളയുതാ-
നന്യാൻ പരാഗാനപി. 28

പരിഭാഷ:

ശരത്ഗ്രീഷ്മങ്ങളിൽക്കാലേ നൈവെല്ലങ്ങൾ
കലത്തിയും
വയ്യിട്ടെണ്ണയുമിതുപ്പും കൂടിയും മററുതുകളിൽ
നേരേമറിച്ചുമാനയ്ക്കു ചോരേകേണം മഹീപതേ!
വെല്ലവും നല്ല തുവരപ്പരിപ്പും ചേർത്ത ചോറിനാൽ
തേജസ്സുഗുണിബലവും കരുത്തുമുളവായിടും,
കഴിപ്പിയ്ക്കും ഗുളംകൂടി മററു ചുണ്ണങ്ങളേയുമേ. 56

മൂലം:

സഞ്ജാതവീര്യരസഗുലം ലതാപ്രതാന-

ഭോജി തുഷാരശിശിരാക്കകരേ ഹിമഞ്ഞ്

ജം ബാളപാസു ജലകേളികരൂഹലേന

പ്രായഃ കഥോപചയ മേവ ഗജോ ബിഭ്രന്തി. 29

പരിഭാഷ:

മഞ്ഞിനാൽ വെയിലിൽ ചൂടുകയും തുഹിനത്തുവിൽ വീര്യവും രസവും പൂണ്ടുപടലും പലവള്ളിയും, തിൻകയാലും ചളിപൊടിനീർകളിൽക്കളിയാലുമേ മിക്കവാറും ഗജങ്ങൾക്കു കഥം വർദ്ധിച്ചുവന്നിടം. 58

മൂലം:

യാ ജാംഗലസ്ഥലഭവോ വിലസന്തി ദേശേ

തത് സംഭവേന യവസേന ശരീരവൃത്തിഃ

പാദേഷു മൂർച്ഛി ഗജസ്യ ഹിതശ്ച സേക-

സൈലാനപിതേന ച മഷീ പടലേന

ലേപഃ 30

പരിഭാഷ:

അപ്പോൾ * ജാംഗലദേശത്തുണ്ടാകാ വഴനതീരണം

കാൽമൂർച്ഛിക്കാ നനയ്ക്കണം, സതൈലമഷി

തേയ്ക്കണം. 59

* ജാംഗലേശം = മരം കറഞ്ഞു കാറേല്ക്കുന്ന പ്രദേശം..

സതൈലമഷി = മഷിയുണ്ടാക്കി എണ്ണയിൽ കഴച്ചു തേയ്ക്കുക.

മൂലം:

*സ്വച്ഛന്ദരീചിത്രകവാജിഗന്ധാ-
കാർപ്പാസന്തീ രജനീവരാണാം
മഷിപ്രലേപസ്തീലതൈലയുക്തഃ
സ്തംഭേരമാണാം ശിരസി പ്രശസ്തഃ 31

പരിഭാഷ:

വരട്ടമഞ്ഞര, ത്രിഫല, കൊടുവലിക്കിഴങ്ങമ
ഇരട്ടിമധുരം, നല്ല പരുത്തിക്കുരു, ചുണ്ടലി,
അമുക്കരമിവററിന്റെ മഷിയെള്ളിന്റെയെണ്ണയിൽ
ചാലിച്ചതലയിൽത്തേച്ചാലാനന്തു കഫബാധപോം. 61

മൂലം:

ശാലാ ഛന്നാ സവഹി:സ്രീകൃപഭയുതാ
വാതണീ വാ പ്രസന്നാ
മന്ദോഷ്ണാ സായന്നം ദധിരസസഹിതം
കംബളൈരാവൃതിശ്ച
ഇക്ഷോസ്സേവാ സമാത്രാ കബള * കവലയോഃ
ശീലനം നിത്യചാരഃ
പാഥഃ ക്രീഡാ വിമുക്തിയുവ സ പരിഹൃതി-
ശ്ലൈശിരോ ിയം വിധിസ്സ്യുതം. 32

*സ്വച്ഛന്ദരീ എന്ന ഗ്രന്ഥാന്തരപാഠം. ചുച്ഛന്ദരീ
എന്ന മുദ്രിതപാഠം. *മുകുളയോഃ എന്ന ഗ്രന്ഥാന്തരപാഠം.
25

പരിഭാഷ:

മഞ്ഞത്താക്കൊട്ടിലിൽപ്പാർപ്പിക്കലു, നിന്നു പുറമെ
കൊടുവേലിക്കിഴങ്ങെന്നീ മരുന്നുകൾ പൊടിച്ചതും
ചേർത്തുള്ള മദ്യമോ മദ്യത്തെളിതാനോ കൊടുക്കലും
തൈച്ചാറുമൊത്തിളം ചൂടാം ചോറുവയ്യിട്ടുള്ളലും
കരിമ്പടംകൊണ്ടു പുതപ്പിക്കലും മിതമാംവിധം
കരിമ്പു തീറ്റലുള്ളമൊട്ടെന്നിവ കൊടുക്കലും
നിത്യം നടത്തലുമിതു ശിശിരത്തുവിലെ ക്രമം;
അന്നാനന്തു ജലശ്രീഡവയ്ക്കും, വയററിനലും. 65

മൂലം:

ഉദ്യാനേഷു സുഗന്ധിഷു പ്രതിദിനം
വാസസ്സഭോധൂമകം
ഗാല്യനം ദധിതൈലയുക്തമശനം
ഭാരാദ്ധപകന്മാല്പതാ
നാഗാനാമവഗാഹനം ഹിതകരം
നദ്യാദിഷു സ്വേച്ഛയാ
ഖാദ്യാസ്തത്ര ബലാകളായ ചണകാ-
വാസന്തി കോ ി യം വിധിഃ 33

പരിഭാഷ:

പതിവായ് പൂമണം കോലുദ്യാനങ്ങളിൽ നിർത്തലും,
കോതമ്പം ചേർത്തചോർ തൈരുമെണ്ണയുംകൂട്ടി
നൽകലും.

നടത്തൽ ഭാരം ഭേദിയില്ലവിവയൊട്ടു കറുത്തുലും
 പഴവെള്ളത്തിലും മറ്റും യഥേഷ്ടം മുഴുകിയില്ലും
 വിതപ്പയർ കറുത്തോട്ടി കടലയ്ക്കകൾ തീരലും
 വസന്തകാലത്താനയ്ക്കു വിധിച്ച ദിനചര്യപോൽ. 68

മൂലം:

അദ്ധ്യാപ്യരണമംബുപൂരിതദൃതി-
 സ്യന്ദ്രക്രിയാ മസ്തകേ
 ലേപോ മൂർദ്ധ്നി സർപ്പിഷാ ച ശതയൗ-
 താജ്യേന കാലത്രയേ
 ശീതാംശോഃ കരസങ്ഗതിശ്ച സഗുള-
 ജ്യം സക്തൗ സ.സേവനം
 സ്ഥാനം ശീതളമംബ പങ്കു വിഹൃതിഃ
 സോ ിയം വിധിർഗ്രൈഷ്ടികഃ 34

പരിഭാഷ:

വേനല്ലേതും വഴിനടത്താതിരിക്കുന്നമാനയെ;
 തോല്പടത്തിൽ നിറച്ചോരു നീരാൽത്തല നനയ്ക്കണം;
 ശതംയൗതപുതം മൂർദ്ധ്നി തേയ്ക്കണം മൂന്നുനേരവും
 നിലാവേലിയിടണം, ശൈത്യമെഴുന്നേടത്തു നിൽത്തണം,
 നെയ്യും ശക്കരയുംകൂട്ടി മലർപ്പൊടി കൊടുക്കണം
 വെള്ളത്തിലും ചളിയിലും കളിയാടാനയ്ക്കണം. 71

മൂലം:

കൂപോത്ഥം സലിലം തുണം സ്ഥലഭവം
 പംകോജ്ജ്വലിതഞ്ചംസ്രവം

ശാലായാമപി മക്ഷികാ മശകയോ-
 ന്നാശായ ധൂമോഭഗമഃ
 വസ്ത്രാസ്¹മാപനകമ് ജാംഗലരസ-
 സ്നേഹാനപിതഞ്ചോദനം
 യുഷോ ജാഠരവഹ്നിവർണകര-
 ശ്ചായം വിധിർവാർഷികഃ

35

പരിഭാഷ:

പാണ്ഡിലെപ്പുൽതീഃറാണ, കിംനർവെള്ള,
 കൊടുക്കണം,
 കെട്ടേണം വൃത്തിയുള്ളേടം കാട്ടിലൊട്ടിട നിർത്തണം,
 കൊതുകീച്ചകളേക്കാൾ വാൻ കൊട്ടിലിനകത്ത് പുകയ്ക്കണം;
 മെഴുക്കും ജാംഗലച്ചാറും കലർത്തിച്ചോർകൊടുക്കണം;
 വേണം ചൊറുപയർച്ചാറും ജാഠരഗ്നി വളന്നിടാൻ;
 മഴക്കാലത്തിതാകുന്നു കരിയ്ക്കു ദിനചയ്യപോൽ.

74

ഭൂലം:

ആകണ്ഠ, ഭൃശമഞ്ജരീസ്¹ഫുടരസ-
 ശ്ശാലിസ്സശീതാസ്സഭം
 ദേയോ സപ്രസവാശ്ച മാഷസഹിതാ-
 മുദഗാ മകഷ്ഠാദയഃ
 ഗോധൂമസ്സലിലാപ്തതഃ¹ പ്രതി²ദിനം
 സായം സ ഏവാശനം

1 തിഃ പാഠഭേദം. 2 നയേൽ മുദ്രിതപാഠം.

3 സ്വപ്നക്ഷീരയുതസ്തമാ ഏതരസാ-
ഡ്യശ്ശാരഭോഽയം വിധിഃ

36

പരിഭാഷ:

ആ കണ്ഠപുട്ടലായ് സ്വാദുക്കൂടും നെല്ലു കളിർസ്ഥലം,
പൂവും കായും പെട്ടുമുഴന്നേ, വം പയറുതൊട്ടതും
നീരിരിക്കുതിന്ത കോതമ്പും വൈകുന്നേരം

ശരത്തിതിൽ

പാൽ നൈമാംസരസം ചേർത്ത കോതമ്പച്ചേറു

മുത്തമം. 76

മൂലം:

സേവാബാലാതപസ്യ പ്രസജേലചരാ-

ന്തുപജോ വേശവാര-

സ്തതജ്ഞഃ പാമസ്യഗഃധേ സകൃദപികരിണാം

ശസ്യതേ ചാവഗാഹഃ

സ്നേഹസ്തൈലേന കായ്ശ്ശിരസി ച സതതം

ഹൈമനോയം വിധിസ്ത്യാ-

ദേവം സർവ്വമുച്യതാ ക്രമശതതി ബുധൈ-

ദ്യുതിതാ വാരണാനാം.

37

പരിഭാഷ:

ഹേമന്തകാലത്തുകരിയ്ക്കിളംവെയിലത്തു നിന്തലും

പ്രസഹാംബുചരാന്തുപമാസത്തിൻ വേശവാരവും

3 സ്വപ്നക്ഷീരയുതം തമാ ഏതരസാഡ്യം - മുദ്രിത
പാഠം, സ്വപ്നക്ഷീരയുതം - ഗ്രന്ഥാന്തരപാഠം

4 സഹജ - ഗ്രന്ഥാന്തരപാഠം

അഗാധമാം ജലത്തിങ്കലൊരിയ്ക്കൽ മുഴുകിയ്ക്കലും
നിത്യം തലയ്ക്കെണ്ണതേപ്പും വേണ്ടതാകുന്നു മന്നവ! 78

മൂലം:

ഭീരുർഭിന്നനഖോഽനവസ്ഥിത മനാഃ
പ്രത്യുത്ഥ്വേദീ ചലത്.-
സ്ഥൂലാംശ്രീഃ പരഷച്ഛവിൻ സഹന-
സ്തബ്ധാലുരോമോത്സുകഃ
ലക്ഷ്യസ്തായുസീരോ വിരൂക്ഷരദനഃ
ശീശ്രോ വിരൂപേക്ഷണോ-
ദ്ദമേധാ വിഷമശ്ച കർമ്മസു ഗജോ-
യസ്സഃ സ്മൃതോ വാതികഃ 38

പരിഭാഷ:

ഭീരുവായ് നഖംപൊട്ടിയോനായ്, പ്രത്യുത്ഥ്വേദീയായ്
ഉള്ളൊടി,ക്കാൽക്കുവീര്യം തടിയുംപൂണ്ടു വേഗിയായ്,
രോമംകുറഞ്ഞു, സ്തംഭിച്ചും നിറപ്പഴുപ്പാപ്പൊടും
സഹനം വിട്ടു,ശരിയും മിനുസംവിട്ടു കൊമ്പുമായ്,
സ്തായുവും സിരയുംപൊങ്ങിബ്ഭംഗിയില്ലാത്ത
തൊഴിൽതോറും, വിഷമനായ്ദ്രുഷ്ടനാമാന
വാതികൻ. 31

മൂലം:

ചണ്ഡോ നിർമ്മണ്ഡിതാക്ഷസ്തനകരരദന.
തപസ്സനഖശ്രോത്രരോമ-
ഗ്രീവാഗാത്രാപരാഃശ്രീർബഹുഭഗതണദൃഗ്
ദർബലോ ബഹുഭീക;

ഹായേച്ചുർബേഷി ഘമ്മം വ്സൃജതി ന ചിരാ-
ദ്രാനമുത്താനവേദീ

ഹീയേതോച്ചൈഃ പ്രഹീണം ശ്രുതിപുനരിഭഃ
പൈത്തികോ നാതിശോഭഃ 39

പരിഭാഷ:

ചണ്ഡൻ, കണ്ണിന്നുചേലറോൻ, തുമ്പിക്കൈകൊമ്പ്
തോൽ നഖം.
രോമം, കാൽ, ചെവി, പിൻഭാഗം, കഴുത്തിവ
മെലിഞ്ഞവൻ
ഏറെത്തിന്മോൻ തുടംകണ്ണൻ ദുർബലൻ ചതിയേറി
യോൻ
ചൂടിൽ നില്ക്കാതെ തണലിൽ നില്പോൻ ദൂത
മദോദഗ്ദ്ധൻ
ഹീനൻ ഹീനഗജച്ചേർച്ചകൊരവോന്നുത്താനവേദനൻ
ദേഹശോഭകറഞ്ഞുള്ളോൻ പിത്തപ്രകൃതിയാംഗജം.. 8

മൂലം:

ഹയ്യക്ഷസ്സഹാ-ഗുലീകരശിരഃ
കംഭാദിരീഷത്പ്രിയോ-
നാതിക്രൂദ്ധ്യതി മന്ദവഹ്നിരഭയോ
ഗംഭീരവേദീ സ്മിരഃ
അക്ഷോഭ്യഃ സുമുഖോ വിലീനതരളോ
വീണാദിഗീതപ്രിയഃ
വീനസ്സിധരദോ १ തി മന്ദഗമനഃ
കാമീ ഗജഃ ശ്രേഷ്ഠമളഃ

പരിഭാഷ:

തുടപ്പം വെണ്മയും പൂണ്ട കണ്ണുള്ളോൻ സുമുഖൻ സ്ഥിരൻ
കുഭുവും തലയും തുമ്പിക്കയ്യും മറ്റും തടിച്ചവൻ
ഗംഭീരവേദി തെളിവു കോപവും കുറവായവൻ
പേടിവിട്ടോൻ കലങ്ങാത്തോൻ മന്ദാഗ്നിജലദസ്വനൻ
മെല്ലെ മെല്ലെ നടക്കുന്നോൻ വീണാഗാനാദിതൽപരൻ
മിന്നത്തു ചീന്ത കൊമ്പുള്ളോൻ കാമി ദന്തി

കഥാധികൻ. 87

മൂലം:

മധ്യക്ഷിഭന്തഃ സമസുസ്ഥിതാംഗഃ
ശൂരഃ കൃശോ ഭൂരിമദഃ സമാഗ്നിഃ
അന്വതംവേദീ ച സു ചാപവംശഃ
സമഃ പ്രകൃത്യാ ഭവതി ദ്വിപോ യഃ.

41

പരിഭാഷ:

തേനിൻ നിറത്തിലാം കൊമ്പും കണ്ണുമുള്ളോൻ
മദോൽക്കടൻ
കെല്ലൊത്തംഗങ്ങളൊത്തുള്ളോൻ സമാഗ്നിതടി
യൊത്തവൻ
വില്ലുപോലേ വളഞ്ഞുള്ള മുതുകെല്ലുമെഴുന്നവൻ
അന്വതംവേദനൻ ശൂരൻ സമപ്രകൃതിയാം ദ്വിപം., 89

മൂലം:

വികൃതിം ദോഷഭൂഷ്യാണാം
ലക്ഷണാനാം ഫലാഫലം.

മുനയോ നൈവ ജാനന്തി
തത്ത്വതഃ കിന്നു മാനവാഃ?

പരിഭാഷ:

ദോഷഭൂഷ്യപ്രകൃതിയും ലക്ഷണങ്ങളുടെ തത്വവും
ശരിയായിട്ടറിയുവാൻ മുന്നികൾക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടാ. 90

മൂലം:

നാഗാനാം വനവാസ ഏവ വിഹിത-
സുതസ്യാപ്യലാഭാദസാ-
ത്ത്യാകാമാശനപാനതത്ത്വ വിഷമാ-
ജീണ്ണാഭിഭിർഭോജനൈഃ
ദൃസ്മാനേഷടനാഭിഭിശ്ച ശയനീ-
ദ്രോഷാസ്സമീരാദികാഃ
കപ്യന്ത്യാശു ശരീരമാനസഭവാൻ
രോഗാംശു കർവന്തി ച.

43

പരിഭാഷ:

കാട്ടിൽപ്പാർപ്പേ സുഖം ഒന്നി,യ്ക്കതു കിട്ടാതിരിയ്ക്കലും
അസാത്ത്യാനിഷ്ട വിഷമാജീണ്ണാഭ്യശനപാനവും
നപ്പും വഷളാം ദിക്കിൽക്കിടപ്പുമിവമൂലമായ്
കോപിച്ചീടും ത്രിദോഷങ്ങളുണ്ടാക്കും പലരോഗവും. 92

മൂലം:

മൃതക്ഷരണതോ നിത്യം
കോശോ മത്തസ്യുപ ച്യുതേ

26

ഗൈരികസ്യ പലേനാസ്യ

സദാ സാജ്യേന സേചനം.

44

പരിഭാഷ:

മുത്രം സദാവാതകയാൽ മത്തന്നു കണചീഞ്ഞിടം

അപ്പോൾ നൈചേഞ്ഞാൽ പലം കാവിപ്പൊടി

പുരട്ടണം. 93

മൂലം:

ആ ച്യുഷണഞ്ചാക്ഷി നിമീലനശ്ച

പ്രാണം തഥാ ഭൂദ്രുമഖാനിലാനാം

ആലസ്യമാസ്യാന്തരശോഷണഞ്ച

കണ്ണാഗ്രയോഃ സ്യന്ദനമപ്യരാഗഃ

45

മുഹൂർത്തമുഹൂർത്തചൈവ വിജ്യംഭേണഞ്ച

ധ്യാനഞ്ച പാംസോഃ പരിമർഷണഞ്ച

മുത്രാരുണത്വം നയനാരുണത്വം

തൃഷ്ണാഭിഭൂതസ്യ ഗജസ്യ ചിഹ്നം.

40

പരിഭാഷ:

തുമ്പിക്കെത്തല വായിൽച്ചേർത്തീമ്പലും, കണ്ണടയ്ക്കലും,

വായ്വരയ്ക്കലും, ചെവിത്തുമ്പിനിളക്കമലസത്വവും

പേരും പേരും വലിയലുമശ്രദ്ധ പല ചിന്തയും

മണ്ണിൽത്തപ്പിടലും മുത്രം കണ്ണന്നിവ തുടക്കലും

ഉറക്കമില്ലായ്മ, കളിയ്ക്കുന്നതിന്നോറാമിയ്ക്കലും

കണ്ടാലാനയ്ക്ക നീർദ്വാഹമുണ്ടെന്നായിലുറിയ്ക്കണം. 96

മൂലം:

ബ്രണാസ്സർവേ ജലേനൈവ
 പ്രായോ രോഹന്തി ഭന്തിനാം
 നശ്യന്തി ക്ഷുൽപിപാസാഭയാഃ
 പദ്മയോനേരനഗ്രഹാൽ.

47

പരിഭാഷ:

ബ്രണമെല്ലാം ജലത്താൽത്താനുണങ്ങും ഭന്തികൾക്കെടോ
 പൈദാഹാദികളും മറ്റും പത്മജാനഗ്രഹത്തിനാൽ. 97

മൂലം:

പ്രായശഃ കൃമിജാരോഗാ-
 വേന്ത്യാഗപ ഭന്തിനാം
 തസ്സാൽ കൃമിഹരാഭ്യേവ
 നിത്യം ദേയാതി ഭന്തിനാം.

48

പരിഭാഷ:

മുക്കാലും വാരണങ്ങൾക്കു രോഗങ്ങൾ കൃമിമൂലമാം;
 അതിനാലെന്നുമേകേണം കൃമിജ്വലൈശ്ചയങ്ങൾ

താൻ. 98

മൂലം:

ഹിംഗവഷ്ടകം ചുണ്ണരാജം
 സപ്തവിംശതി ഗുല്ഗുലു
 ഇത്യാദീനി ച ചുണ്ണാനി
 ദ്യോതൈലാലൃതാനി ച.

49

പരിഭാഷ:

ഹിംഗവഷ്ടകം, ചുണ്ണരാജം സപ്തവിംശതി ഗുല്ഗുലു
എന്നതൊട്ടാപ്പൊടികളും നല്ലണം നെയ്യുമെണ്ണയും. 99

മൂലം:

പാകലാവ്യജപരം മത്ത്യ-
ജപരോക്തൈരേവ ലക്ഷണൈഃ
ലക്ഷയേത് കരിണാം തസ്താൽ
തദേവ ച ചികിത്സിതം. 50

പരിഭാഷ:

മത്ത്യജപരത്തിൻ ചിഹ്നങ്ങൾ താൻ കാണാം.
പാകലത്തിനും
അതിൽ ചികിത്സതാനപ്പോളാനകൾക്കാ
ചരിയ്ക്കണം. 100

മൂലം:

യേയേ ഭേദാ മാനുഷേഭ്യോ ഗജാനാം
തേതേ പ്രോക്താ ദോഷഭൂഷ്യാദികേഷു.
തസ്താത് തജ്ഞൈർവ്യാധിഭേദം വിദിത്വാ
മർത്യാനാമേവാത്ര കായ്താ ചികിത്സാ. 51

പരിഭാഷ:

ഭേദങ്ങൾ മാനുഷരിൽനിന്നു കരിയ്ക്ക ദോഷ-
ഭൂഷാദികങ്ങളിലെഴുന്നതു ചൊല്ലിയല്ലോ;
തന്മൂലമായവിശേഷമറിഞ്ഞുവെച്ചു
ചെയ്യേണമിങ്ങു ബുധർ മർത്യചികിത്സതന്നെ. 101

പതിനൊന്നാം പടലം കഴിഞ്ഞു.

പന്തിരണ്ടാം പടലം

ആയോരണാദിവിചാരം

മൂലം:

നാഗാധ്യക്ഷസ്തു ധീമാൻ നരപതി സദൃശോ
 ധാർമികഃ സ്വാമികേതഃ
 ശുദ്ധസ്സത്യപ്രതിജ്ഞോ വ്യസനവിരഹിത-
 സ്സംയതാക്ഷോ വിനീതഃ
 ഉത്സാഹീ ദൃഷ്ടകർമ്മാ പ്രിയവചനരതഃ
 സദ്ഗുരോരാത്തശാസ്ത്രോ
 ദക്ഷോ ധീരശ്ശരണ്യോ ഗദഹരണചണ്ഠോ
 നിർഭയസ്സർവവേത്താ-

1

പരിഭാഷ:

ബുദ്ധിമാനായീ രാജാവെപ്പോലെയായ് സ്വാമി
 കേതനായ്
 ശുദ്ധനായ് ധർമ്മപരനായ് സുപ്തവ്യസനഹീനനായ്
 നേരം താഴ്ന്നു മുളളാനായ് വിജിതേന്ദ്രിയവർഗ്ഗനായ്
 ഉത്സാഹിയായ് കൈകെണ്ടാനായ് നല്ലവാക്കോതു
 വോനമായ്
 ശാസ്ത്രത്തെസ്സൽഗുരുവിൽനിന്നഭ്യസിച്ചുള്ളൊരു
 തനായ്
 രക്ഷിപ്പാൻ ത്രാണിയുള്ളൊനായ് ദക്ഷനായ് ലൈയ്
 ശാലിയായ്
 രോഗങ്ങൾ മാറാൻ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ളൊനായ്
 ബുദ്ധേഹീനനായ്
 സർവജ്ഞനായിരിയ്ക്കേണമത്രേ പാപ്പാനരിന്ദമ!

4

മൂലം:

ശിക്ഷാപ്രക്രമദക്ഷമം കശഗദാ-
 സഞ്ചാരണപ്രക്രിയാ-
 ഭേദജ്ഞം ബലദേശകാലനിപുണം
 ദാനക്രിയാദക്ഷിണം
 ആരോഹേഷ്വപരോഹണേഷു കശലം
 ശാന്തം വയോമർമ്മണം
 ജ്ഞാതാരം മുനയോ വദന്തി നൃപതേ
 തപായോരണം ദന്തിനാം.

2

പരിഭാഷ:

പാവഭൃസിപ്പിപ്പതിനും വളർത്താട്ടികളാൽപ്പരം
 നടത്താനും മിടുക്കൊത്തു ദേശകാലബലജ്ഞനായ്
 മദക്രിയാകോവിദനായ് വയോമർമ്മവിവേകിയായ്
 കേറുവാനമിറങ്ങാനും വിതന്തേറിടുവാനുമായ്
 ശാന്തനാകിയ പാപ്പാനെയൊന്നകരാക്കണം നൃപൻ
 എന്നത്രേ മാമുനിശ്രേഷ്ഠൻ ചൊല്ലുന്ന ഭൂമിവല്ലഭ!

7

മൂലം:

ഭോവാവാനപി യുക്തിമാശ്ച ബലവാൻ
 യന്താ ത്രിയേത്യഗ്രിമോ-
 നാഗസ്യേവതു വർത്തതേ ന ഗുണമ-
 ത്രാത്തേഭയോർമ്മധുഃ
 പാശ്ചാത്യോ നിജബുദ്ധി ശക്തി വിഭവേ
 നൈവേതി തേ ഹസ്തിപാ:

കല്പയാശോത്തമ മധ്യമാധമതയാ
വർജ്യോ f ൫ തേഷപന്തിമഃ

3

പരിഭാഷ:

ഏതാനക്കാരനോ തന്റെ ധീശക്തിവിഭവങ്ങളാൽ
ഗജത്തിന് ഹിതമേ ചെയ്യും 'രേഖാവാ'ന്നെന്നവനു
പേർ
രേഖാവാനുത്തമനതിൽ യുക്തിമാൻ മധ്യമൻ പ്രഭോ!
ബലവാനധമൻ വർജ്യൻ മുഖദ്ദേവം നിഷാദികൾ. 9

മൂലം:

ആരോഹേഷവരോഹണേഷു കരിണാം.
സ്തസാസനേ ചാസനേ
പാശ്ചാത്യേപി ച ചോദനാസു വചസാ
പാശാംകുശാദ്യോമപി
വീഥീമണ്ഡലയാനധാവനവിയൌ
വ്യാവർത്തനേ ധാരണേ
പ്രത്യർത്ഥിദിപയോധനേ ച കശലോ
യന്താ ദിഷാം ദൃജയഃ

4

പരിഭാഷ:

കേദവാനുമാനാദം പിന്വരത്തും കഴുത്തിലും
ഇരിപ്പാനും തോട്ടി കാൽ വാക്കിവയ്ക്കാൻ
പ്രേരണത്തിനും
നീളത്തിൽ വട്ടത്തിലുമേ നടത്താനും ഗജങ്ങളെ
പായിപ്പാനും തിരിപ്പാനും ഭേദിപ്പതിനുമങ്ങിനെ

എതിഞ്ഞത്തും കരികളോടമർചെയ്യിപ്പതിന്നുമേ
ശീലമേറിയ പാപ്പാനതോലിപററാ രിപ്പുകളാൽ. 13

മൂലം:

വശേകർവൻ വ്യാളാനകലിതമദാനാശൂ മദയൻ
വിതമ്പൻ മാതംഗാൻ ജവനരഹിതാനാത്തരഭസാൻ
നിരീഹാനാഹത്തും വിദധദധിക, ഘാതനിപുണാൻ
ഗജാരോഹേദക്ഷഃ ക്ഷിതിപതിജനാനാമഭിമതഃ 5

പരിഭാഷ:

പിണങ്ങിയാലിണക്കാനും മദമില്ലാഗ്നജങ്ങളെ
മദിപ്പിപ്പതിനും, വേഗം നിർവേഗക്കേറുവാനുമേ
കൊൽവാൻ പോരാത്തവരികളെക്കൊൽവോരാക്കാന
മങ്ങിനെ
പുറത്തേറാനമാളാകും പാപ്പാൻ പാത്ഥിവസമ്മതൻ. 15

മൂലം:

മാതംഗാശ്രിവിധാശ്രയഃ പ്രണിയയ.
സ്തീസ്രോ ഗതിപ്രക്രിയാ.
ശ്രീണി പ്രസംഹുടമാസനാനി പുരതഃ
പഞ്ചൈവ പശ്ചാദപി
ഷഡ്ഭേദാംകശചാരണാ ഗതിഗതാ-
ഭേദാഃ പുനഃ പഞ്ചധാ
സ്യാദാരോഹണമഷ്ടധാ ദശവിധഃ
പ്രോക്തോ ഽവതാരക്രമഃ

പരിഭാഷ:

ഗജങ്ങളും പ്രണിധിയും നടയും മുനിരിപ്പതും
മുനമാതിരിയാകുന്നു, പിന്നിരിപ്പുണ്ടുഭിലാം!
ഗദഭേദവുമവുണ്ണ, മാറുണ്ടുംകുശപോദനം,
കേററമെട്ടുതരം ചൊൽവിതിരക്കും പത്തുമാതിരി. 17

മൂലം:

ഭദ്രമന്ദമൃഗഭേദതന്ത്രിയാ
ജാതിരതുകറിണം പുരോഭിതാ
വക്ഷ്യതേ പ്രണിധിപൂർവകം ഗതി-
പ്രക്രിയാഭിരധുനാ യഥാക്രമം. 7

പരിഭാഷ:

ഭദ്രമന്ദമൃഗപ്പേരായ് മുനമട്ടിജാതിയെ
മുൻചൊന്നല്ലോ പ്രണിധിയും മന്ദമോതാമിനി
ക്രമാൽ. 18

മൂലം:

വാക്പാദാംകുശചോദനോ പ്രണിധിരി-
ത്യുക്തം യതശ്ചാഹതം
ത്രേയാതത്ര തു വാക്പ്രചോദനവിധി-
സ്തേഷാം തു യശ്ചാഭിമഃ
തം വിദ്യാദുപലാളനം ഹി ഭയകോ--
പാദേരസിദ്ധൈശ്ച തഥാ
സ്യാത് പ്രജ്ഞാപനമന്യത്രേ തു തൃതി-
യം വിദ്ധി സന്തജ്ജനം. 8

പരിഭാഷ:

ചൊൽകാൽ തോട്ടികളാൽ പ്രേരിപ്പതുതാൻ
 പ്രണിധിത്രയം
 അതിൽ വാക്ചോദനവിധി മൂന്നുമാതിരിയുണ്ടുപോൽ
 യേകോപാദിയേല്ലായ്വാൻ നല്ലവാക്കുപലാളനം
 പ്രജ്ഞാപനമതുണ്ടാവാൻ, ശകാരിപ്പതു തജ്ജനം. 20

മൂലം:

കമ്മോപക്രമികൈശ്വ സംസ്കൃതപദൈഃ
 സംശിക്ഷയേത് പ്രാകൃതൈ.
 സ്തോത്രദേശജ ഭാഷയാ ച കളഭം
 ജ്ഞാതും ച കമ്മാണി തു
 ഹംകാരദയ മാസിതും ഗ്രഹണകം
 മണ്ഡാശു തം ഗൃഹ്ണ ഗൃ.
 ഹ്ണേത്യേവം പ്രവദേദുപര്യുപരി ചൈ-
 വം തത കരോത് ക്ഷേപണേ. 9

പരിഭാഷ:

സംസ്കൃത പ്രാകൃതപദശേഖരോപകര മൂന്നിനാൽ
 കായ്ക്കുണ്ടുറിവാൻ ശീലിപ്പിണ്ണേണം കളങ്ങളെ
 ദേശം തൊടുകൊടുക്കുന്നമിരിപ്പാൻ ഹം ഹമെന്നുമേ
 തുമ്പിക്കൈപൊക്കുവാൻ മേലേ മേലേയെന്നുമുറയ്ക്കണം. 22

മൂലം:

തിഷ്ണ തിഷ്ണേതി ച സ്ഥാതു-
 മേഹ്യേഹ്യാഗമനേ തഥാ
 ഗച്ഛ ഗച്ഛേതി ഗമനേ
 ബോധയേദേവമാദിഭി: 10

പരിഭാഷ:

നില്ല നില്ലെന്നു നിന്നീടാൻ വാവായെന്നോതണം
 വരാൻ
 പോകാനോ പോകപോകെന്നുമെന്നെല്ലാം
 ശീലമാക്കണം. 23

മൂലം:

പാദൈ ഗ്രൈവേയകേ പ്രോത്യ ച ദൃഢനിഹിതാ-
 ഗുഷ്ഠ പാർഷ്ണി പ്രഹാരൈ-
 രൂതഭ്യാം ഗാഢമാബദ്ധ്യച സുദൃഢമതിഃ
 സ്ഥാണവത് സംസ്ഥിതസ്തൻ
 ഹസ്തേനാദായ യന്താസൃണിമമ സുദൃഢം
 ഭക്ഷിണേനാനൃഹസ്തേ
 നൈവം തോത്രം ച വേത്രാദിക മവഹിതധിഃ
 പ്രേരയേഷാരു നാഗം. 11

പരിഭാഷ:

രണ്ടുകാലടിയും കച്ചക്കയറികൾക്കടഞ്ഞിയും
 ഉറപ്പോടേ പെരുവിരൽ മടമ്പിതുകളുന്നിയും
 തുടരണ്ടും വെച്ചമത്തും തുൺപോലേ നീന്നിരുന്നുമേ
 വലകയ്യിൽത്തോട്ടിതാനുമിടത്തേക്കയ്യിലങ്ങിനെ
 വളർവേത്രാദിയും കെല്ലേക്കടത്തും വേണ്ടതിൻവിധം
 ഗജങ്ങളെ നടത്തേണമാനക്കാരുൻ മഹീപതേ! 26

മൂലം:

അംഗുഷ്ഠാഭ്യാം പുരഃ പ്രേരിതുമമ സുദൃഢം
 പീഡയേദുന്നതാസ്യം

കത്തും താവുന്നതെ താവപി വദനമധേഃ
 നേതുമപ്യാനതെ ച
 വാമാംഗുഷ്ഠേന വിഭ്യേത് കരിണമമനയൻ
 ഭക്ഷിണം പാർശ്വമന്യേ-
 നാനൃം ചാകർഷണാത്ഥം ഗജമഥ മതിമാൻ
 പാർഷ്ണി യുഷ്ഠേന ഗാഢം.

12

പരിഭാഷ:

മുന്നോട്ടുപോകാൻ മുന്നോട്ടു രണ്ടംഗുഷ്ഠവുമുണ്ട.
 മേല്പോട്ടു തലപൊങ്ങിപ്പാൻ കീഴ്പോട്ടു തല
 താഴ്ത്തുവാൻ
 ഇടങ്കാൽ വൻവിരലിനാൽ വലത്തോട്ടു തിരിയ്ക്കണം.
 മറേതിനാലിടത്തോട്ടു പിന്നോട്ടിരു മടമ്പിനാൽ. 28

മൂലം:

ഗതയസ്തു ത്രിധാ മന്ദ-
 ശീഘ്രയാവന ഭേദതഃ
 പ്രാക്പശ്ചാതവൃത്ത തിര്യഗ്വ്യാ-
 വർത്തനൈഃ പഞ്ചധാ തഥാ-

13

പരിഭാഷ:

നടക്കുന്നതരം മെല്ലെ വേഗത്തിൽപ്പാച്ചിലിങ്ങിനെ
 മുന്നോട്ടുമാം പിന്നോട്ടും രണ്ടു ഭാഗത്തിലേയ്ക്കുമേ-
 വിലങ്ങത്തിലുമെന്നല്ല വട്ടത്തിലുമിതേവിധം
 അഞ്ചുഭേദങ്ങളും പോക്കിനങ്ങളല്ലോ പുരുഷർഷഭ! 30

മൂലം:

വംശകന്ധരയോർമ്മധ്യം

കകദം സ്യോത്തദഗ്രതഃ

ക്രമാൽ ത്രീണ്യാസനാനി സ്യു-

മുഖ്യമധ്യായമാനി ഹി.

14

പരിഭാഷ:

കഴുത്തുതൊട്ടു വളവെല്ലോളം കകദമാണെടോ!

അതിന്നേൽ മൂന്നിരിപ്പുണ്ടു മുഖ്യമധ്യായം ക്രമാൽ. 31

മൂലം:

ഏകഃ പ്രസാരിതഃ പാദ-

സ്തദന്യോ നതജാനകഃ

പാശ്ചാത്യമാസനം ജേന്തയ-

മേകം ജാനഗതം ബുധൈഃ.

15

പരിഭാഷ:

കാൽരണ്ടു നീട്ടിവെച്ചിട്ടും, മുട്ടരണ്ടുമുയർത്തിയും

ഒരുമുട്ടു മടക്കീട്ടു മീവിധം മൂന്നുമാതിരി. 32

മൂലം:

വംശസ്യാഭയതഃ പ്രസാരിതപദം

ജാനഭയോ കഞ്ചിതം

വിദ്യാഭാസനത ജാനകാസനമിദം

തത്തുൽക്കടേ നോൽക്കടം

ഏകം തുൽക്കട ജാനകം തദപരം

നമ്രം ഹി കൂർമാസനം

വിദ്യാത് സംഹത നമ്രജാനയഗളം
മണ്ഡൂകസംജ്ഞം ഹിതത്.

16

പരിഭാഷ:

തണ്ടെല്ലിൻ രണ്ടുവശവും കാൽരണ്ടും നീട്ടി മുട്ടുകൾ
കുറഞ്ഞൊന്നു മടക്കീട്ടുള്ളിരിപ്പാ 'നതജാനകം'.
മുട്ടുരണ്ടുമുയർത്തിട്ടുള്ളിരിപ്പാണൽക്കടാസനം.
ഒരു മുട്ടാലെ കന്തിച്ചുള്ളിരിപ്പാം കമാാസനം.
രണ്ടുമുട്ടും ദൃഢംചേർത്തു താഴ്ത്തിയും കൊണ്ടിരിയ്ക്കിലോ
മണ്ഡൂകാസനമെന്നത്രേ പേരതിന്നു ധരാപതേ! 35

മൂലം:

നാഗൈരുദ്ധതകായ സുത്തപവിഭവൈ-
സ്തീക്ഷ്ണ പ്രതാപൈജഗ-
ദ്യാപനം നിതരാം സമീക്ഷ്യകൃപയാ
സ്തന്ദാത്മനാദ് ബ്രഹ്മണാ
സൃഷ്ടഃ കശ്വന പുരുഷസ്സതുരുഷാ
രക്താന്തദൃഗ് ദേഷ്യയാ
ഭാത്യദ്യന്തകടോ ികശാങ്കിതകര-
സ്തേനാംകശാഖ്യോ വ്യയം.

17

പരിഭാഷ:

ഘോരങ്ങളാമാനകളാൽപ്പാറിനെല്ലാമുപദ്രവം
നേരിട്ടു കണ്ടുക്കുന്നിവാൽ സ്തന്ദനത്മിച്ചുകൊൾകയാൽ
ബ്രഹ്മാവൊരാളെസ്സൃഷ്ടിച്ചിതവൻ ദേഷ്ടാകീരീടവാൻ
കൺചോത്തൊനകശകരനതിനാലകശാഖ്യനായ്. 37

മൂലം:

വജ്രാലംചന്ദ്രനവകേതകകണ്ടകോഭം-
ശ്വതപാര ഏവ സുണയോ വിഹിതാ മനീന്ദ്രേ
ആവിശ്യ താസു പുരുഷഃ സ്ഥിതവാനയം ഹി
മത്താതിദൃഷ്ടഗജസംയമനായ നിത്യം. 18

പരിഭാഷ:

വജ്രം, തികൾക്കല, നഖം, കൈതമുള്ളിവപോലവേ
തോട്ടിനാലുതരം മാമനീന്ദ്രൻ നിർമ്മിച്ചിരിപ്പതിൽ
ആവേശിച്ച വസിസ്തന്നിതകുശാഭിധനാപ്പമാൻ
മത്തദൃഷ്ടഗജഃഘഞ്ചത്തെ നിയന്ത്രിപ്പതിനെപ്പൊഴും. 39

മൂലം:

വിതാനേ ച വിദർശീവാ-
നിയ്യാണേ മസ്തകേ പി ച
അവഗ്രഹേ ച ജാനീയാൽ
ഷഡ്ധിയാ ങ്കശചാരണാ. 19

പരിഭാഷ:

വിതാനം, വിദ്യ, നിയ്യാണം, ഗ്രീവ, കംഭ, മവഗ്രഹം
എന്നീസ്ഥലങ്ങളിൽത്തോട്ടിവെണ്ണലാറാറ്റമാതിരി.

മൂലം:

അത്ര പ്രാഗ്ഗമനേ പുരോ മുഖമുദ-
സ്തോഭോ വിധേയോ ങ്നയാ
പശ്ചാന്നേതു മിഹാവകഷ്ണമഥോ-
ധം നേതു മുതകർഷണം

നേതും ചേമേയോ റ്റുവ പീഡനമമു.

സവ്യം തു സവ്യേതരേ

ഭാഗേ തോദ ഇതീതരേ റ്റുപി ച യഥാ-

യോഗം സുണേശ്ചാരണാ.

20

പരിഭാഷ:

തോട്ടിമുന്നോട്ടുവെച്ചു നിൽക്കാണ്ടാൽ മുന്നോട്ടു-

പോം ഗജം.

പിന്നോട്ടമന്താൽ പിന്നോട്ടാം മേല്പോട്ടാം

മേലെയുന്നിയാൽ

കീഴ്പോട്ടമന്താൽ കീഴ്പോട്ടാ, മിടത്തായാൽ

വലത്തുപോം;

വലത്തായാലിടത്തോട്ടാമീവിധം കണ്ടുചെയ്യണം. 42

മൂലം:

ഈഷൽ സ്പർശന പീഡനാതിഹനനാ-

ന്യൽക്ഷിപ്യ സംപീഡനം

ചോൽക്ഷിപ്യ പ്രതികർഷണഞ്ച പുനതൽ-

ക്ഷിപ്യാധികം ഭ്രാമണം

തത്രാർദ്ധംഗുലമാത്രമാനമുദിതം

പൂർവം ക്രമാൽ പീഡനം

ദ്യുർദ്ധംഗുലവർദ്ധിതം ത്വിതി സുണേ-

സ്തോദക്രമോ ദർശിതഃ

21

മൂലം:

മാധുകപുഷ്പ മധുകൈലവചാശ്വഗന്ധ-

വിലപം പലാഞ്ച്യുമരിചം ചസമം സുപിഷ്ഠാ

* 21, 22 ശ്ലോകങ്ങളുടെ പരിഭാഷ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

ഗോമുത്രകേണ പരിലേപിതമംകശാഗ്രേ
യ സ്നേഹ ചോദിത ഇസ്സേവശം പ്രയാതി. 22

മൂലം:

കോശാതകീക്ഷാദകടുത്രയാല-
സിദ്ധാത്മ കാരുഷ്യര ചുണ്ണമേതൽ.
തിക്തപാഹ്വ സിദ്ധ്യുത്ഥ വിളാദിയുക്തം.
സൃണിപ്രലിപ്തം ഗജവശ്യമാഹുഃ

പരിഭാഷ:

പുട്ടൽപ്പീര, ചവക്കാരം, കാഞ്ഞിരക്കുരു, മുക്കുട്ട
കുടുകു ചുണ്ടവേരിൻതോലഞ്ചുപ്പമരിതാരവു.
തോട്ടിതൻ മുന്നമേൽത്തേച്ചുകൊരവതും
ഗജവശ്യമാം. 49

മൂലം:

ശതപദീകൃകലാസശിരഃ ശിലാ,
തുരഗപിത്തമൃഗാംഗരുഹൈഃ കൃതം
ഭുജഗകഞ്ചുക വൃശ്ചിക സംയുതൈഃ
സൃണിഷു ലേപമനേക പദർപ്പ ഹുൽ. 24

പരിഭാഷ:

തേരട്ട, യോന്തിൻതല, മാൻറോമങ്ങര, മന-
യോല, തേര
പാമ്പിൻവള, തുരംഗത്തിൻപിത്തമെന്നിവയൊപ്പമേ

ഗോമുത്രത്തിലരച്ചിട്ടുതോട്ടിതൻ മുന്നതന്നിലായ്
തേച്ചിട്ടാത്തോട്ടിവെച്ചെന്നാൽ മത്തഹസ്തി-

വശപ്പെടും. 50

മൂലം:

പാർശ്വയോന്മധ്യോശ്ചൈവ
നിഷ്കോശദിതയേ പി ച
പുഷ്പമൂലേ ഗദാഘാത-
മിതി പഞ്ചവിയം വിദുഃ

25

പരിഭാഷ:

രണ്ടുപാർശ്വത്തിലും രണ്ടുകക്ഷിസന്ധിയിലും പ്രഭോ!
വാൽക്കടയ്ക്കുലുമീവണ്ണമഞ്ചമട്ടാം ഗദാഹതി 51

മൂലം:

കണ്ണദൃഢപ്രീ ചതുഷ്ഠാസൈ-
സ്സാഘൃതാ ചൈവമഷ്ടധാ
ഗജാരോഹോ നൃധാവദ്ഭിഃ
പൃഷ്ഠതസ്സാ തു സംഘൃതിഃ

26

പരിഭാഷ:

നാലുകാലി, രുകാതാസ്യമീയംഗങ്ങളിലൂടെയും
കേറമെട്ടുതരം പിന്നിലൂടെയുമാറുചാടിയും. 52

മൂലം:

പുഷ്പപാദ ചതുഷ്ഠാസ്യ-
പാശ്ചകണ്ണദൃഢയൈർഗജാത്
അവരോഹണമിത്യേവം
ദശധാ പരികീർത്തിതം.

27

പരിഭാഷ:

വാൽ, നാലുകാൽ, മുഖം, രണ്ടു കണ്ണുകളിരുവാനിരിക്ക
ഇവറ്റിലൂടെ വഴിപോലിറക്കം പത്തുമാതിരി.

മൂലം:

ഇത്യേവം പാലകാപ്യോ മുനിരിചേരിതം
വ്യാകരോ ദ്രോമപാദാ-

യാനന്ദാദോളിതാത്മാ നൃപതിരഥ മുനി.
പുജയന്നുല്യപാദൈഃ

അധ്യാസാമാസപൃഥ്വിം ചിരതരമിദേ-
ക്ഷോഭ്യതോ ഽലം ദയാവാ-

നസ്തപ്രത്യർത്ഥീപൃഥ്വീപതിരഖില ജഗ-
ദ്ദക്ഷണേ ജാഗരൂകഃ

28

പരിഭാഷ:

ഈ മട്ടു ദന്തിചരിതം പാലകാപ്യനരന്യായാൽ
സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടുഷിയെപ്പുജിച്ചാണുഗഭ്രമിപൻ.
ആരോമപാദൻ മാറൊരെയൊക്കവേ കീഴടക്കിയും
ലോകരക്ഷയ്ക്കു ശുഷ്ണാന്തിപുണ്ടും വാണിതു

സൌഖ്യമായ്. 55

മൂലം:

രോമേതി നാമ പദ്മസ്യ
വ്യാഖ്യാതം പൂർവസുരിഭിഃ

തേനൈവാംകിതപാദത്വാ-

ദ്രോമപാദ ഇതി സ്തൂതഃ

29

പരിഭാഷ:

രോമമെന്നൊരു പര്യായം താമരപ്പവിനങ്ങളുപോൽ
അതുപാദത്തിലുണ്ടാകയാലിവൻ രോമപാദനായ്.

മൂലം:

പാലനാഭ് ഗജ യുഗ്മസ്യ
കാപ്യോ ഗോത്രേണ വേദ്യതഃ
പാലകാപ്യസ്ത്വസാവേവ
ദിവ്യോക്ത്യാ ഫുൽ തദാഹവയഃ 30

പരിഭാഷ:

ഗജൗഘപാലനത്താലും കവി വംശ്യതയാലുമേ
ആ മുനിയ്ക്കരുളീ പാലകാപ്യനെനുള്ള പേർ ബുധർ. 51

മൂലം:

മുനീന്ദ്രോദിതമാതംഗ-
ശാസ്ത്രാഗാധാണുവാന്യയാ
അല്ലാ മാതംഗ ലീലേതി
ലബ്ധേയം ശോധ്യതാം ബുധൈഃ

൐ E

വള്ളത്തോൾ കൃതികൾ

ഋഗ്വേദത്തെപ്പറ്റി (3 വാല്യം) 60 00
(ഒന്നാം വാല്യമില്ല)

വാല്മീകി രാമായണം

1 സെറ്റു് (7 കാണു്) 60 00

മാർക്കണ്ഡേയ പുരാണം

(മഹാകവിയുടെ 4 പുരാണ തർജ്ജമ
കളിൽ ഇതൊന്നേ ഇപ്പോൾ കിട്ടാനുള്ളൂ) 25 00

സംസ്കൃതനാടക തർജ്ജമകൾ

(ഭാസ-കാളിദാസ-ഭാസ്കര-വത്സരാജ
കൃതികൾ) 30 00

മഗ്ദലനമറിയം

3 00

മേൽകാണിച്ച ഇനങ്ങൾ എല്ലാം വളരെ കുറച്ച കോപ്പി
കളേ സ്റ്റോക്കുള്ളൂ. പുതിയ പതിപ്പിന്നു കാത്തിരുന്നാൽ,
ഇതിന്റെ ഇരട്ടിവിലയ്ക്കു കിട്ടാൻ പ്രയാസമാകും.

വള്ളത്തോൾ സ്മാരകോപഹാരങ്ങൾ

4—87, 90, 95, 100 ജന്മദിനങ്ങളിൽ
പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു്. ഓരോന്നും ഓരോ
റഫ്രൻസ് ഗ്രന്ഥം. ഓരോന്നിന്നും

10 00

